

Jiří Pospíšil:

„Chci odlehčit soudům a napravit pověst státních zástupců, teritorialitě u exekutorů však říkám ne.“

Důvěrnost komunikace

mezi advokátem a klientem

Co odhalí pracovněprávní audit a jaké přinese úspory

**AK Kocián
Šolc Balašík**
slaví 20 let
od svého
založení
(str. 7)

White & Case
zahajuje
bezplatnou
právní pomoc
pro bono
(str. 11)

**Cestovní
smlouva**
– pravidla
a nároky
v ní obsažené
(str. 48)

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

citibank®

obsah

editorial

- 3 Boj proti odborům?,

názory

- 5 Daleká cesta má! Marné volání.
6 Proč měl pan prezident pravdu

aktuálně

- 7 Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík slaví 20 let od svého založení
11 White & Case zahajuje globální praxi pro bezplatnou právní pomoc pro bono
12 Jakým způsobem ovlivní výsledky voleb českou ekonomiku?
14 5. ročník „kladivkového klání“
17 Aktuality ze světa práva

rozhovor

- 26 Jiří Pospíšil: „Chci odlehčit soudům a napravit pověst státních zástupců, teritorialitu u exekutorů však říkám ne“
28 Klient v insolvenčním řízení je jako vážně nemocný pacient

lidé

- 30 O managerech a managerkách...

z právní praxe

- 34 Modrá karta EU rozšíří možnosti vstupu cizinců na český trh práce
36 Nové požadavky na uchazeče o veřejnou zakázku
37 Co odhalí pracovněprávní audit a jaké přinese úspory?
38 Absence ústního jednání jako zrušovací důvod ve smyslu ustanovení § 31 zákona o rozhodčím řízení
43 Virální marketing a jeho právní regulace
45 Zrychlení správního soudnictví
46 Rozhodnutí ESD ve věci Akzo Nobel/Akros Chemicals
48 Cestovní smlouva – pravidla a nároky v ní obsažené
50 Přijetí zákona o spotřebitelském úvěru – stručné představení nové úpravy v oblasti spotřebitelských úvěrů
51 Zrušení obchodní společnosti soudem
52 Centrální depozitář: Godot přišel

- 55 Zaměstnanci a povodně
56 Náhrada mzdy za dovolenou za kalendářní rok
57 Změna směrnice o prospektu může podpořit manažerské akciové programy
58 Neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru z důvodu podezření na zdravotní nezpůsobilost k výkonu práce
60 Co nového přináší vládní novela zákona o obecně prospěšných společnostech?
62 Neplatnost výpovědi pro zneužití výkonu práva
64 Nová právní úprava zákonných úroků z prodlení
65 Opatrovníkem z patové situace?
69 Jednací řízení bez uveřejnění navazující na soutěž o návrh
72 Nový zákon o spotřebitelském úvěru
74 Smlouvy na realizaci projektů veřejně-soukromých partnerství (PPP)
76 Pokrok v prokuře?
77 Předběžné opatření v českém právu
78 Postavení dominantního věřitele v insolvenční – přitěžující okolnost?
79 Trestní úprava úplatkářství – bude se po vzoru Německa stíhat úplatkářství lékařů v českém zdravotnictví?
80 Ve veřejných zakázkách od září pozor na prokazování kvalifikace
83 Právní kvalifikace PPP projektů jako koncesí a nejednotné posuzování koncesí v aplikační praxi orgánu dohledu
85 Jednání jménem společnosti před zápisem do obchodního rejstříku nejen z právního pohledu
86 Problematické právní postavení zaměstnavatele při výpovědi dané zaměstnanci ze zdravotních důvodů
87 Judikatura k datování písemných smluv
88 K dohodě o užívání společné věci
89 Obsazení statutárního orgánu banky: není (vedoucí) zaměstnanec jako zaměstnanec
90 Změna zákona o veřejných zakázkách a koncesního zákona
92 Institut osoby blízké v silničním provozu z hlediska ústavního a mezinárodního práva
94 Právo na náhradu nutných nákladů spojených s reklamací v případě spotřebitelské kupní smlouvy
96 Doměření soudního poplatku při zrušení elektronického platebního rozkazu
98 Právnícká osoba jako spotřebitel? Už ne

- 101 Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k otázce hromadného propouštění a k tomu příslušnému úřadu práce
102 Žaloby minoritních společníků (akcionářů) aneb mají obchodní společnosti a jejich manažeři důvod k obavám?

judikatura, sbírka

- 104 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu ČR
110 Sběrka (červen až srpen)

lifestyle

- 122 House of England – V anglickém stylu
124 Loewe Individual Slim
128 S offroady rumunskou přírodou
134 Luxus i dynamika sportovní jízdy v jednom: Porsche Panamera
138 Lochkov lofts: moderní bydlení s kouzlem starých dob
144 Navzdory ekonomické recesi se trh obchodních center v Praze dále rozvíjí
146 Ferrari California
150 Beroun golf resort
156 Fischer: Přichází zima a je čas na další dobrodružství
162 Falkensteiner hotel Meran 2000 ****
166 Falkensteiner Club Funimation Katschberg ****
172 Hotel Dorfhof Schönleithn ****
176 Blažek: Žádný módní diktát
180 Citibank: Když banka ví, jak hýčkat klienty
182 Bankbook.cz – přelomové řešení pro zhodnocení úspor
184 Deset rad jak na domácí fotovoltaiku

Nekonečná jízda v luxusním Infiniti M

Luxusní japonská značka Infiniti (www.infiniti.cz) působí na českém trhu od jara loňského roku. Od letošního července se může pochlubit horkou novinkou ve svém portfoliu – luxusní limuzínou Infiniti M, která patří mezi nejprostornější pětimístné vozy ve své třídě a kvalitou zpracování interiéru posouvá standard luxusu na vyšší úroveň. První nadšení majitelé Infiniti M se jí prohánějí po českých silnicích.

Design nového vozu je úchvatný, jeho jízdní vlastnosti strhující, a to vše je korunováno nejmodernějšími pokrokovými technologiemi. Patří mezi ně například systém aktivního potlačení hluku, první systém prevence bočních kolizí na světě a nejmodernější klimatizace „Forest Air™“ s aromatickým difuzérem, který citlivě obohacuje vánek vstupující do interiéru o svěží lesní vůně, jež příznivě ovlivňující pozornost řidiče. K dispozici je také inteligentní plynový pedál, který řidiči pomáhá šetřit palivo.

Zcela nový vůz Infiniti M třetí generace byl od základu navržen a zkonstruován pro evropský trh, s ohledem na evropské standardy jízdních vlastností, ovládání a výkonu motorů. Mezi dostupné motory patří benzinový V6 o objemu 3,7 litru (320 koní) a dieselový V6 o objemu 3,0 litru (238 koní), který u modelu M30d přináší úctyhodných 550 Nm točivého momentu spolu s výjimečně kultivovaným chodem. Oba jsou v kombinaci se sedmistupňovou automatickou převodovkou. V roce 2011 bude modelová řada M doplněna i o inovativní hybridní pohonnou jednotku.

Výrazně aerodynamická, čtyřdveřová karoserie s délkou 4945 mm na první pohled upoutá vysoce atraktivním designem. Mnohé designové prvky byly inspirovány tradičním japonským uměním a řemeslnou zručností, avšak model M čerpá inspiraci především z převratného koncepčního sportovního coupé Essence. Dlouhá kapota, krátký přední přesah, šikmé čelní sklo, krátká zád. Vůz vyzařuje dynamiku, dravost a vášeň.

Nová konstrukce víceprvkového zavěšení zadních kol modelu M zajišťuje pohodlné cestování za jakýchkoliv podmínek. Důmyslné tlumení přináší cestujícím jízdu bez rušivých otřesů. V interiéru vozu najdete autentické přírodní materiály: pravé dřevo, pravou kůži, pravý hliník a pravý hořčík. U řady M zašli návrháři interiéru ještě dále a jako vůbec první v automobilovém průmyslu opatřili dřevěné panely povrchem z práškového stříbra.

Novou luxusní limuzínu můžete vyzkoušet v Infiniti Centrum Praha, v ul. V Oblouku 728, Praha – Průhonice. Stačí si jen rezervovat testovací jízdu, a to buď prostřednictvím www.infiniti.cz nebo na telefonním čísle: +420 296 574 707.

INFINITI®

Boj proti odborům?

(polemika s článkem Ladislava Tajovského „Tak si jděte, nikdo vás nedrží“, zveřejněného v HN dne 22. 9. 2010)

V přímé úměře k tomu, jak se v České republice začíná „šetřit“, začíná se rovněž i přitvrzovat – je totiž třeba ukázat vládu pevné ruky. Bylo by zbytečné přizívat se polemikou s některými konkrétními „osvěžujícími názory“. Mám ale pocit, že se takovýchto „osvěžujících názorů“ objevuje stále více, jsou ale bohužel vydávány za objektivní skutečnosti, popřípadě neříkají všechno.

Jeden takový názor byl vyjádřen v článku s velice jasným uvozením „Je dobré, že odbory existují. A ještě lepší je, že odborářů je tak málo“. K tomu bych si dovolil tedy malou repliku „Je dobře, že hlupáci existují. Špatné je jen, že je jich tak moc.“

Autor konstruoval článek velice elegantně. Začal zmínkou o demonstraci státních zaměstnanců (autorem nazývanou stávkou), v níž uvádí, že tyto jsou skupinou svého druhu, neboť platí daně sami sobě. Dále pak uvádí, že stávka státních zaměstnanců je z obecného hlediska nepřipustná z toho důvodu, že státní zaměstnanci ve volbách v rolích voličů sami rozhodují o tom, kdo bude stát v čele „firmy“ a popotávka po nich není dána výslednicí tržních sil, ale výsledkem politických rozhodnutí.

Autor pak lehce přeskakuje na ROH, uvádí roli odborů v autoritářských režimech a tuto část končí historickým exkursem do dějin „tripartity“, počínající v 30. letech v Německu, kde „nacisté používali institucionalizované partnerství vlády a jednotných odborů k legitimizaci svého vlivu na soukromý sektor“.

V posledním odstavci s názvem „Tradice hodná zavržení“ pak dovozuje, že je třeba odtrhnout se od tradice vlivu odborů na rozhodování o hospodářské politice, neboť v případě odborů „jde o zájmovou skupinu bez legitimacy vzešlé z všeobecných voleb, jejíž zájmy tudíž nemusí korespondovat s tím, co zvyšuje blahobyt celé společnosti“.

Dle mého názoru je dobře, že tento článek spatřil světlo světa. Rozhodně je to názor, se kterým je možné vést polemiku, bohužel mi ale připadá „osvěžující“ až příliš. Zřejmě takových „osvěžujících názorů“ budeme slyšet více, což je s největší pravděpodobností dáno tím, jak s odstupem času a výměnou generací mizí mezi občany historická paměť.

Obsah článku však považuji za celkem zásadní a dovolil bych poznamenat, že jsem nikdy nebyl v žádném vztahu k jakýmkoliv odborům a některé akce odborů – zejména v 90. letech – jsem rozhodně nehodnotil kladně.

Spojovat však obecně odborové hnutí s nástupem nacismu v Německu 30. let mi připadá minimálně nevkusné. Je to asi totéž, jako kdybych napsal, že „občané České republiky přivítali vznik protektorátu, neboť tento ukončil probíhající pŕtky politických stran v období první republiky, nastolil klid na práci a přinesl další rozvoj životní úrovně“. Na obojím může být zrno pravdy, oboje je však zároveň nesmyslné.

Nicméně popořádku.

1) Státní zaměstnanci a nemožnost jejich stávek.: Zde lze v zásadě souhlasit s autorem a každému musí být zřejmé, že základní struktury státu musí prostě fungovat nepřetržitě. V daném případě jsem však měl dojem, že šlo spíše o demonstraci. Pokud pak tedy někdo (jedno v jaké funkci) bude sebevicekrát opakovat slovo stávka, je to pouze a jen jeho problém, na podstatě to nic nemění.

2) Pokud jde o negativní úlohu odborů v totalitních režimech – ano, odbory svým způsobem kolaborovaly a jejich smysl se v daném období vytratil. To ovšem v případě Československé republiky činily i politické strany v rámci Národní fronty. A pokud se podíváme na druhou stranu spektra, co by autor asi řekl na Sdružení katolických duchovních Pacem in terris? Neměli bychom

tedy zrušit (což by asi nešlo, proto alespoň zakázat) na území České republiky politické strany, popřípadě katolickou církev?

3) Zamezení vlivu odborů na hospodářskou politiku státu, což je asi hlavním důvodem, proč byl článek napsán a k čemu sloužil v článku uvedený výklad. Pochopitelně můžeme zrušit „Tripartitu (Radu hospodářské a sociální dohody ČR). Bylo by to sice zcela proti trendům vývoje v civilizovaných zemích, ale proč ne? Připadá mi nesmyslné likvidovat si možnost zpětné vazby, bylo-li by to ale třeba, jen dál – konečně dle jisté logiky je přeci pravda, že chci-li jet ke svému cíli co nejrychleji, pozbývá vlastnictví brzd smyslu. Pokud spěchám, беру přeci vše nebo nic. Vítězství nebo prohra, život nebo smrt. Možná to připomíná ruletu, pokud to ale občané chtějí, proč ne?

My ostatní se s tím budeme muset smířit. Pakliže by tomu tak ale nebylo, bylo by možná dobré si uvědomit, že podobné myšlenky vrací vývoj do předminulého století. Hesla typu „Zpátky ke kořenům“ sice nemusí být špatná, v rozvinuté průmyslové společnosti mohou ale také být hodně nebezpečná (Co na tom, že s tím průmyslem to v současné době moc nepřeháníme?). ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Poslech prostorového zvuku BOSE® nebyl ještě nikdy snadnější.

*zařízení iPod není součástí dodávky

Systém domácí zábavy LIFESTYLE® V35

Systém domácí zábavy LIFESTYLE® V35 poskytuje svěží zvuk kinosálu, který dává filmům, sportovním přenosům, videohrám a hudbě nový život. Nyní můžete tyto zážitky vychutnat mnohem snadněji, než kdykoli dříve.

Systém LIFESTYLE® V35 navržený s použitím exkluzivních technologií Bose vás provede kompletním postupem instalace pomocí intuitivních obrazkových hlášení. Díky dálkovému ovladači i navigačním nabídkám je ovládání celého systému natolik snadné, že ani nebudete potřebovat návod a navíc je celé v češtině. Užívejte sledování programů až ze 6 HD zdrojů videosignálu, například z přehrávače disků Blu-ray Disc™, přijímače kabelové televize, z herního systému a navíc ze zařízení iPod nebo iPhone, vše s použitím patentované technologie Bose, která upravuje zvuk podle akustiky místnosti tak, aby byl výsledný přednes systému co nejlepší.

Technologie BOSE® link dále usnadňuje poslech systému LIFESTYLE® v dalších částech vašeho domova. K systému LIFESTYLE® stačí jen připojit další pár aktivních reproduktorů BOSE® a můžete kteroukoli místnost obohatit kvalitním stereofonním zvukem.

Tuto kombinaci kvality domácího kina a jednoduchosti nabízí pouze firma Bose.

BOSE

Poslechněte si rozdíl, jaký představují technologie Bose. Požádejte o demonstraci.

Autorizovaný dealer Bose

Výrobky připravené k demonstraci

Výrobky na skladě

Kvalitní poradenské služby

Instalační služby

Poprodejní servis

Dovozce a distributor: BaSys CS, s.r.o., Tel.: +420 234 706 700, E-mail: office@basys.cz, www.basys.cz

Dalekát' cesta má! Marné volání.

Abstrakt událostí dnů ve zdejších by se dal transparentně vyjádřit parafrází několika, dnes už klasických, hlášek: Furt se něco děje, protože doba vymknutá z kloubů šlípí, čímž vzniká historie, která tu je proto, abychom se nepoučili.

Lze se kupříkladu dočíst, že končí policejní vyšetřování druhdy anoncované co největší úlovek v oblasti praní peněz. Špinavých pochopitelně, jak se u nás poněkud redundantně uvádí. Vypráno mělo být něco přes pět miliard a možná si kdo ještě vzpomene na tehdejší mediální bouři, která okolo toho byla. Teď je po bouři a do nastalého ticha kdosi šeptl, že to byl omyl. Hned vedle ale bouří ministr vnitra, který tvrdí, že státní zástupci nespoupráci dostatečně s policií, což prý ohrožuje jakousi reformu protikorupční strategie. A co státní zástupce v té kauze s penězi co nakonec nebyly špinavé? Jakpak ten spolupracoval? Asi že dobře, když to tak hladce frčelo až do hrozných konců.

Podle statistiky odboru odškodňování Ministerstva spravedlnosti ČR bylo v roce 2009 evidováno 4 364 uplatněných nároků na náhradu škody o celkovém objemu

7 108 579 151,78 Kč. V témže roce evidují neskončených 2 951 soudních sporů o celkovou částku 137 896 052 503,38 Kč. Je jasné, že ne každý žadatel je doopravdy poškozený a určitě je hodně žádostí dost „přestřelených“. Dál raději nespekulovat, i tak to bude škoda jak po povodni. Pozoruhodné je, že jsem zatím nezaznamenal jediný pokus zabývat se systematicky tím, jestli je opravdu nutné dělat takové chyby. Nepochybují, že zejména v oblasti trestního práva jsou zcela důvodně zahajována trestní stíhání, aby se v dalším průběhu řízení zjistilo, že je všechno trochu jinak, případně se to zjistilo až u soudu. V praxi jsem ovšem zažil celou řadu případů naprosto bohorovného ignorování zcela srozumitelných právních norem, dokonce bych si troufl tvrdit, zjevného pohrdání právem. V případě konstrukcí některých obvinění je na prvý pohled jasné, že tohle prostě nemůže projít a je jen otázkou času, kdy se bude odškodňovat.

Řekl bych, že něco podobného nás nejspíš čeká v souvislosti s tolik vyzývavými provokacemi či zkouškou integrity, což má být univerzální a snad i definitivní lék na zdejší korupci. Co přinese tohle policejní perpetuum mobile, v němž by policejní agenti měli vyprovokovat trestný čin, který by se možná jinak nestal, a slavně ho odhalit, si lze představit už dnes.

Příklad toho, co se ještě smí a co není policejní provokace už tady máme v podobě předstíraného převodu. A také víme, že tahle hranice byla v některých případech policií překročena. Chodí-li někdo po barech a nabízí metrák kokainu, nelze nic namítat, když se mu přihlásí policejní agent a za erární peníze si tu nádheru koupí. A je zcela v pořádku, že hned potom odevšad vyskáčou policisté a drogistka má na pár let o bydlení postaráno. Horší už je, jestliže ve stejném baru kdosi nabízí obstarání za pár tisíc padělaných euro, čehož se policejní agent chytne a postupně vybudí dotyčného, aby těch falešných bankocetlí sehnal podstatně víc. A samozřejmě, když dotyčný podlehne, nestačí si ani nacpat kupní cenu za triko a už na něm leží policejní zásahovka. Je

to předstíraný převod nebo to je provokace? Podle soudů někdy jedno, někdy druhé. Podle míry angažovanosti agenta. Nedomnívám se, že v případě korupce by tomu mělo být jinak, ostatně první rozhodnutí Ústavního soudu o tom, že výsledek trestního řízení byl ovlivněn provokací policie, se týkal korupce. Ono je totiž rozdíl, jestli si někdo řekne o pár milionů, které od policejního agenta dostane, anebo hovoří povšechně o tom, že časy jsou zlé a práce jej kromobyčejně vyčerpává. Pročež dostane na povzbuzení obálku, o jejíž míře naditosti rozhodl policejní komisař, který tak ovšem určil i právní kvalifikaci skutku a tím do značné míry i trest. Což platí stejně pro policejního agenta, který bude úplatek přímo nabízet v rámci testu integrity státního úředníka. Rád se nechám překvapit, ale mám za to, že krajní meze míry, v níž může být policie zapojena do skutku, který je trestným činem, jsme dosáhli ustanovením o předstíraném převodu a za ni již jít nelze. Totéž plyne z rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 597/99. A je to mez, kterou, jak vyplývá z dalších rozhodnutí téhož soudu, rozhodně nelze příliš posouvat. Krom jiného se v citovaném rozhodnutí říká, že je nepřípustný takový zásah státu do skutkového děje, jenž ve své komplexnosti tvoří trestný čin, resp. takový podíl státu na jednání osoby, jehož důsledkem je trestní kvalifikace tohoto jednání.

Případný pokus o poponesení téhle hranice je nutně poukážkou na nepěkné blamáže. Ty by mi až tak nevadily, nejsou moje. Horší to je s představou, že se díky tomu za pár let nezanedbatelně zvětší statistické údaje Ministerstva spravedlnosti o počtu případů zaplaceného odškodného nebo počtu soudních sporů o zaplacení odškodného. A také výše částek, které bude nutné na sanaci blamáží vynaložit. Případá mi to zcela zbytečné, ale to je tak všechno, co s tím mohu dělat. ●

JUDr. Tomáš Sokol
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Proč měl pan prezident pravdu

Tři myšlenky mě zaujaly při poslechu včerejšího projevu Václava Klause – první se týkala automatického přebírání předpisů Evropské unie, druhá přemíry právních předpisů u nás a třetí vlastního sebevědomí.

Opravdu chceme a potřebujeme direktivu EU?

Možná je lepší nevědět, jak se evropská legislativa přijímá: Jste ministr evropské země a příští rok budete předseda EU. A tak přemýšlíte, jaký legislativní počín bude vlajkovou lodí vašeho předsednictví. Musí jít o evropské sjednocení něčeho, co zatím

sjednoceno není, co však současně bude mít šanci na přijetí a schválení ostatními členskými státy. V ideálním případě takovou normu Evropa potřebuje – v lepším případě sjednocená úprava neuškodí – v horším případě je nadbytečná – a v nejhorším škodlivá. Začnete tedy vyjednávat s ostatními státy, zda váš návrh podpoří. Jejich reakci lze očekávat i podle toho, zda členské státy potřebují váš hlas na schválení vlastních skvělých nápadů, tedy od „ano, zajisté, podpoříme“ – přes „podpoříme s výhradou“ – „podpoříme, když vy podpoříte“ až po „je to blbost, nepodpoříme.“

Co nestačí vymyslet v Evropě, to dokončíme vnitrostátní kreativní činností doplněnou o lobistické zájmy – a tak balíme koblihy do pytlíků, narovnávané banány, vyhazujeme žárovky a zavíráme dětem stanové tábory. Teď už nám zbývá skutečně jen obnažovat se na letištech a sjednotit velikost pánských přirození. A po podpisu Lisabonské smlouvy není náš hlas schopen zabránit přijetí sebevětšího nesmyslu a už navěky bude jen jedním z mnoha.

Máme příliš mnoho zákonů!

Neznalost zákona prý neomlouvá. Ale uložte někomu, aby je prostudoval – k pouhému přečtení platných předpisů by potřeboval víc než sedm let. Je tohle opravdu stav, který jsme chtěli? Elektronická sbírka zákonů by zajisté byla výborná věc, ale mnohem potřebnější je pročistit náš právní řád od zákonů v lepším případě se dublujících

a v horším si protřečících. Že to bude úkol jednoduchý a rychle splnitelný, netvrdím, ale je potřebnější, než unáhlené přijímání zákonů nových.

Přemírou regulace za větší nesvobodu

Byly doby, kdy nám stačilo desatero a ten, kdo ho znal, kdo ho měl pod kůží, ten věděl, jak se zachovat, co se může, má, či nemá. Dnes aby občan před každým krokem volal advokátovi nebo studoval zákony. Předpisy jsou tak složité, že jim nerozumí ani právníci, zákony mají tisíce paragrafů a mění se rychleji, než stačí vyjít tiskem ve Sbírce zákonů. A měřeno počtem právních předpisů je každá sněmovna výkonnější než ta předchozí. Jen té svobody nějak ubylo.

Pojďme si pro začátek slíbit, že s každým přijatým zákonem zrušíme dva nefunkční. Aby měl časem každý možnost zjistit, co je jeho právem, a co nikoli, co se smí, a co nesmí. My všichni – právníci i zákonodárci – zkusme zjednodušovat. Zahoďme složité formulace a cizí slova. Aby text zákona pochopil i ten, kdo práva nikdy nestudoval. Netvořme právní předpisy pro právníky, ale pro občany. Koneckonců pro ně kdysi dávno právo vzniklo a pro ně jsou přece zákony přijímány.

.....
Daniela Kovářová, ředitelka Justiční akademie a bývalá ministryně spravedlnosti

aktuálně

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík slaví 20 let od svého založení

Prvního července 2010 uplynulo dvacet let od založení advokátní kanceláře Kocián Šolc Balaščík (KŠB). Z původně malé tradiční kanceláře se během několika let proměnila v moderní právní poradenskou firmu a dnes patří s téměř sedmdesáti právníky a daňovými poradci a s dalšími téměř padesáti zaměstnanci k největším advokátním kancelářím v ČR. Svě výročí oslavila KŠB spolu se svými klienty, obchodními partnery a přáteli v historických prostorách Martinického paláce na Hradčanském náměstí v Praze.

V průběhu let byla KŠB poradcem při mnoha významných transakcích; v řadě případů byla první kancelář, která v rámci poradenství svým klientům aplikovala novou právní úpravu. Advokáti či daňoví poradci KŠB se přičinili o mnohá průlomová

rozhodnutí ve spleťných případech. KŠB např. zastupovala společnost RWE AG při akvizici společnosti Transgas, doposud největší privatizaci v ČR z hlediska hodnoty transakce, dále např. společnost Telefónica S.A. při akvizici Českého Telecomu, realizovala pilotní projekt v ČR – založení evropské společnosti RPG Industries SE (Societas Europaea) fúzí, z poslední doby byla např. právním poradcem konsorcia UNIMEX-TVS při privatizaci Českých aerolinií, zastupovala New World Resources při odštěpení a následném prodeji energetických aktiv společnosti Dalkia Česká republika atd.

(zleva) Martin Šolc, společník KŠB, Ondřej Havelka a Melody Makers

(zprava) Dana Němcová, předsedkyně správní rady Výboru dobré vůle – nadace Olgy Havlové, s doprovodem, Petr Kasík, Václav Rovenský, Martin Šolc, společníci KŠB

KŠB a její jednotliví odborníci získali během let také řadu ocenění jak od mezinárodních ratingových institucí, tak v rámci tuzemského hodnocení a KŠB je opakovaně uváděna jako vedoucí kancelář v ČR. K nejvýznamnějším oceněním kanceláře patří vyhlášení KŠB Právní firmou roku v ČR v letech 2006, 2007, 2008 a 2009 (Who's Who Legal Awards) a Právnícké firmy roku 2008 a 2009 v ČR pro oblast korporátního práva (EPRAVO.CZ).

KŠB je opakovaně hodnocena jako vedoucí kancelář v ČR, k nejvýznamnějším oceněním patří vyhlášení KŠB Právní firmou roku v ČR v letech 2006, 2007, 2008 a 2009 (Who's Who Legal Awards) a Právnícké firmy roku 2008 a 2009 v ČR pro oblast korporátního práva (EPRAVO.CZ).

2008 a 2009 (Who's Who Legal Awards), udělení ocenění Národní právní firmy roku 2008 v ČR (Chambers Europe Awards for Excellence), Právnícké firmy roku 2008 v ČR pro oblast korporátního práva (ePravo.cz) a Právnícké firmy roku 2009 v ČR pro oblast práva obchodních společností a hospodářské soutěže (ePravo.cz). Několik partnerů kanceláře bylo též oceněno titulem Právník roku.

KŠB od svého vzniku kladla důraz na profesní etiku jako nejspolehlivější základ pro budování dlouhodobých vztahů s klienty, profesními kolegy a obchodními partnery. Advokacii KŠB nikdy nepovažovala pouze za obor podnikání, ale rovněž za významný předpoklad existence právního státu. Členové KŠB se tak např. podílejí na přípravě předpisů, účastní se vlastního legislativního procesu, kupříkladu v rámci Legislativní rady vlády a jsou zapojeni do činnosti mezinárodních a tuzemských profesních organizací. KŠB též v rámci svých možností a schopností poskytuje bezplatné právní poradenství znevýhodněným jednotlivcům a skupinám a zabývá se otázkami dodržování lidských práv.

U příležitosti dvacátého výročí založení KŠB uvedl společník kanceláře Martin Šolc: „Bylo to nesmírně zajímavých, pracovně vyčíselných, ale především krásných dvacet let. Nejenom advokacie prošla za tu dobu obrovským vývojem. Bylo mnoho momentů, které stojí za to zmínit, ze všeho nejvíce mě ale stále těší to, když klient vyjádří svou upřímnou radost nad prací, kterou jsme pro něj realizovali. A to je, myslím, i důvod naší neustálé motivace do dalších období. A samozřejmě také lidé v kanceláři, kteří společně vytvářejí onoho ducha KŠB.“

(zleva) Václav Rovenský, Petr Kasík, Martin Šolc, společníci KŠB, Luboš Řežábek, předseda dozorčí rady OKD, a. s.

(zleva) Jiří Balaščík, společník KŠB, Tomasz Wardynski, partner WARDYNSKI & Partners, Hannah Balaščíková, Jiří Šimáně, předseda představenstva UNIMEX GROUP

(zleva) Jarmila Ivánková, OKD, a. s., Alexandr Kocián, společník KŠB, Petra Nováková, advokátka a vedoucí ostravské pobočky KŠB, Marcela Vjačková, OKD, a. s.

(zleva) Martin Šolc, společník KŠB, Thierry Lagasse de Loch, Glaverbel S.A.

O advokátní kanceláři Kocián Šolc Balašík

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balašík (KŠB), založená v roce 1990, se řadí mezi největší advokátní kanceláře v České republice a s téměř sedmdesáti právními a daňovými specialisty poskytuje ve svém pražském sídle a ve svých pobočkách v Karlových Varech a v Ostravě komplexní právní a daňové poradenství tuzemským a zahraničním podnikatelským subjektům.

Během dvaceti let svého působení na trhu právních služeb v ČR získala KŠB renomé úspěšné nezávislé kanceláře, která je schopna plně konkurovat globálním právními firmám. ●

(zleva) Martin Kubík, advokát KŠB, Dagmar Dubecká, společník KŠB, Wayne Rapozo, partner Dechert LLP, Martin Šolc, společník KŠB

Nádvoří Martinického paláce s hosty KŠB

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

aktuálně

White & Case

zahajuje globální praxi pro bezplatnou právní pomoc pro bono

V čele nové praxe stojí partner bruselské kanceláře Ian Forrester

WHITE & CASE

Právní firma White & Case LLP s celosvětovou působností dnes oznamila zřízení nové globální praxe pro bezplatnou právní pomoc pro bono, která bude koordinovat a propagovat práci firmy v oblasti pro bono po celém světě. V čele nové praxe stojí významný právní poradce pro evropské právo Ian Forrester, partner bruselské kanceláře pro globální antimonopolní praxi firmy, který zastupuje nadnárodní společnosti, odvětvová sdružení, svrchované státy a státní orgány v antimonopolních a regulačních případech řešených evropskými vnitrostátními soudy, Evropským prvoinstančním soudem a Evropským soudním dvorem EU.

„Založení globální praxe pro bezplatnou právní pomoc pro bono nám umožňuje lépe řídit globální činnost pro bono a poskytovat lepší zázemí našim právníkům podílejícím se na činnosti pro bono,“ uvedl Hugh Verrier, Chairman White & Case. „Tato praxe také staví na dlouhé tradici firmy v aktivním poskytování služeb pro bono.“

„Bezplatné poradenství je pro White & Case jednou z klíčových charakteristických hodnot,“ řekl Ian Forrester. „Těším se na spolupráci se svými kolegy, díky níž budeme moci dosáhnout toho, že naše přeshraniční poradenství pro bono a dostupné zdroje bude mít význam pro život jednotlivců a v širším globálním společenství.“

Ian Forrester je odborníkem na komunitární právo, včetně práva soutěžního, obchodního, celního a dále na pravidla vnitřního trhu EU, práva duševního vlastnictví a ústavní práva. Během své kariéry se osobně podílel na řešení širokého spektra případů pro bono, zejména případů týkajících se lidských práv. Obhajoval belgického investigativního novináře Hanse-Martina Tillacka proti pokusům o odhalení jeho zdroje a dále zpochybňoval způsob, jakým Evropská komise řeší případy týkající se ochrany hospodářské soutěže podle komunitárního práva a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Pan Forrester bude vedle řízení této nové praxe i nadále klientům poskytovat běžné poradenství.

Vůle White & Case poskytovat bezplatnou právní pomoc pro bono má kořeny v prvních letech existence firmy a za vzor slouží její zakladatelé a první představitel. J. DuPratt White poskytoval právní pomoc pro bono téměř 40 let Palisades Interstate Park Commission, kterou zřídili v r. 1900 činitelé New Yorku a New Jersey, aby zabránili devastaci slavných palisádových valů podél řeky Hudson hrstkou velkých kamenolomů, které tam tehdy působily. Během 1. světové války George Case sloužil u válečného výboru Červeného kříže a později pomáhal transformovat skupinu národních sdružení Červeného kříže do mnohostranné instituce. Počátkem třicátých let 20. století Orison Marsden, který později zastával funkci předsedy Management Committee zasedl čtyři desetiletí spolupráci s The Legal Aid Society of New York, kde pět let působil jako předseda rady, a dále pomáhal zakládat Mezinárodní organizaci pro právní pomoc při International Bar Association. V poslední době bývalý Chairman White & Case James Hurlock pomáhal formovat International Law Development Organization, a to ve funkci předsedy, již zastával v letech 2001 až 2004, a řadu let pomáhal New York Presbyterian Hospital a Woods Hole Oceanographic Institute ve vedoucích pozicích.

V r. 2009 White & Case po celém světě věnovala více než 80 000 hodin na práci pro bono, což je ekvivalent hodnoty 40 mil. USD placené práce. Firma také v nedávné době oznámila ocenění v rámci 10th Annual Pro Bono Awards. Jednalo se o 12 jednotlivých právníků a 12 klientských týmů z devíti kanceláří White & Case ze sedmi zemí. Bližší údaje o aktivitách White & Case v oblasti pro bono a klientské práce jsou k dispozici na webových stránkách firmy <http://www.whitecase.com/about/probono/>. ●

Globální praxe pro právní pomoc pro bono se bude zaměřovat na rozvoj příležitostí v těchto třech všeobecných oblastech:

- 1 Poskytování přístupu k právní ochraně a ochrana lidských práv – řešení širokého spektra otázek pro jednotlivé osoby nebo skupiny osob, které si nemohou dovolit kvalifikované právní zastoupení, zejména v případech týkajících se lidských práv.
- 2 Prosazování principů zdravého a odpovědného vládnutí (good governance) a právního státu – poradenství státním orgánům v rychle se rozvíjejících demokraciích ohledně mezinárodních norem a nejlepších postupů a dále poradenství směrem k rozvoji právních systémů rychle se rozvíjejících států.
- 3 Podporování organizací ze sociální a environmentální sféry – pomáháme těm, kteří pomáhají ostatním, a to podporou charitativní činnosti a provozu nevládních organizací po celém světě v takových oblastech, jakými je např. společensky odpovědné investování, duševní vlastnictví a celá škála dalších soudně neřešených otázek.

Jakým způsobem **ovlivní** výsledky voleb českou ekonomiku?

V pražském Grand Hotelu Bohemia se 4. srpna 2010 uskutečnilo další společenské setkání Klubu finančních ředitelů (CFO Club). Tentokrát se diskutovaly dopady voleb na ekonomiku, efektivita a investiční politika státu či situace ve stavebnictví.

Rozhodly o budoucím směřování již parlamentní volby anebo kartami zamíchají až ty senátní a komunální? V moderované diskusi Deana Brabce, Managing Directora CEE Arthur D. Little a prezidenta Klubu finančních ředitelů, vystoupili Michal Mejstřík, ředitel EEIP a. s., Václav Matyáš, prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR a Jan Herzmann, generální ředitel Factum Invenio s. r. o.

Jan Herzmann: Vláda bude našlapovat velmi opatrně!

Vládu Petra Nečase nečeká nic snadného. Musí naplňovat předvolební sliby a držet image vlády rozpočtové odpovědnosti, ale na druhou stranu vzhledem k nadcházejícím komunálním a senátním volbám lze očekávat jen velmi opatrné kroky. Pokud se poučila z minulosti, bude se chtít vyhnout tomu, aby nabídla opozici téma do voleb, jako tomu bylo s poplatky ve zdravotnictví, na kterých socialisté drtivě vyhráli. Riziko levicové senátní většiny je velmi reálné. „Nelze

Vládní prohlášení nemá charakter zákona

očekávat, že by vláda do podzimních voleb činila zásadní kroky například v oblasti daní," řekl Herzmann. Podle jeho slov se až koncem roku ukáže, jakým směrem koaliční vláda pootočí pomyslným politickým kormidlem.

Václav MATYÁŠ: Stavebnictví 21. století bude jiné!

Stavebnictví v 90. letech zažívalo nevídaný boom, rok 2000 představoval stagnaci a vloni už zaznamenal propad. Objem stavebních prací v roce 2009 činil 550 mld., jsou tedy významným odvětvím, které se na HDP podílí přibližně 7 procenty. Stát by měl jasně definovat své představy a očekávání, nenechat stavební sektor v nejistotě a řešit koncepci zdrojového zajištění. Vedle úspory mandatorních výdajů na veřejnou správu je podstatné, aby se nová vláda neodklonila od proinvestiční politiky. „Před volbami jsme jednali s lídry všech politických stran a diskutovali naše problémy. Výsledky voleb nás naplnily střízlivým optimismem,“ prohlásil Václav Matyáš, prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR. Radost neskrýval ani nad tím, že většinu diskutovaných problémů, jako třeba závazky výstavby dopravní infrastruktury nebo řešení otázek splátkových kalendářů, nalezl v Programovém prohlášení vlády. Před tím však varuje Jan Herzmann: „Vládní prohlášení nemá charakter zákona. O závaznosti tedy nemůže být ani řeč, tak bych byl velmi opatrný.“ Lze velmi reálně očekávat, že v podzimních komunálních volbách dojde ještě ke změnám představitelů velkých měst, tedy i změnám investičních záměrů a priorit. Posun může jít stejným směrem jako na vládní úrovni, a tak s novými lidmi dojde

k revizi, jako to činí nově jmenovaní ministři. „Firmy svázané s dosavadní reprezentací měst musí hodně zpozornět zvláště v Praze, která hospodaří s přibližně 47miliardovým rozpočtem,“ upozornil Herzmann.

Michal Mejstřík: Vyvarujme se chaotických změn!

Pro mnohé politické hráče bylo nové nastavení politické mapy velkým překvapením. 118 hlasů sice není ústavní většina, ale i tak jde o významnou a dlouhou nevídanou sílu. Je tedy velmi pravděpodobné, že se nově vládě podaří během svého mandátu prosadit mnohé z vládního prohlášení. Mejstřík připomněl, že křehká Topolánkova vláda nedokázala prosadit úspory ve státní správě ani 4 procenta. Další šrám vidí ve spojení

s pádem vlády během českého předsednictví EU. „Potom už jsme byli jen raněná kachna, nikdo nás nebral vážně!“ řekl Mejstřík, že to de facto srazilo vaz efektivitě řízení státu i hospodaření s finančními prostředky. Ke zvýšení efektivity nelze jít pouze cestou škrtů, neboť zredukováním investic firmy přicházejí o zakázky a dostávají se do problémů. Jediné co trochu kompenzuje tento propad, jsou finance z evropských fondů, díky kterým si česká ekonomika stále udržuje určitou dynamiku. „Kohезní fondy je třeba udržet na úkor nemalých a zbytečných příspěvků třeba do zemědělství,“ narazil Mejstřík na další plýtvání finančními zdroji. Trochu jinak vidí také roli státu, ten by sice měl podporovat poptávku, ale firmy by se měly snažit o uplatnění svých kvalifikovaných kapacit v zahraničí. „Rozpočtové škrty nemusí být pro podnik tolik fatální, pokud tyto poklesy budou kompenzovat zvýšenou aktivitou v oblasti rostoucích zahraničních trhů, což úspěšně dělají třeba Vítkovické železářny nebo firma Wikov,“ podotkl Mejstřík, že břemeno zodpovědnosti by neměl nést pouze stát. A v neposlední řadě zvedl varovný prst nad chaotickými legislativními změnami. Málokdo možná ví, že byla schválena úprava zákona o veřejných zakázkách, kde se říká, že od 15. září 2010 se o státní a veřejné zakázky nesmí ucházet žádná akciová společnost s utajenou strukturou a neznámými majiteli. Takové urychlené změny mohou vyvolat jen nejistotu, protože každý podnikatelský hráč potřebuje ke své činnosti stabilní prostředí. ●

Martina Kalousková
Account Manager
ConPro, s. r. o.

5. ročník „kladívkového klání“

Již popáté se letos uskutečnil sportovní den pořádaný Exekutorským úřadem Přerov, soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány s názvem „O exekutorské kladivo“.

O pět se povedlo počasí, takže bylo možné uskutečnit všechny soutěže pod širým nebem a užít si tak báječný den ve víceúčelovém areálu v Přerově-Kozlovicích.

Turnaj je již tradičně pořádán na přelomu srpna a září a rok od roku se organizátorům zvyšuje počet účastníků a nároky na přípravu. „V roce 2006 si přijelo 20 párů zahrát tenis, ale vzhledem k tomu, že ne každý holduje bílému sportu, přidali jsme v dalším roce pétanque, který zvládne pro zábavu každý a těžištěm akce se stal také fotbalový turnaj s putovním pohárem“, shrnuje vývoj soudní exekutor Tomáš Vrána.

S narůstajícím počtem sportů a pozvaných roste i počet účastníků – letos přijelo přes 250 účastníků, z toho 150 zasáhlo do bojů o trofej, kterou je pomyslný symbol exekutorské práce – přiklepové „kladívko“. Skladba hostů je pestrá – jedná se o osoby, se kterými přichází úřad do styku – advokáty, zástupce firem, soudce, představitele měst a obcí a v neposlední řadě také vedoucí zaměstnance úřadu.

Celý den byl jako v předchozích ročnících doplněn živou hudbou, doprovodným programem a spoustou dobrého jídla a pití.

Letos si poprvé vykopali putovní trofej zaměstnanci EÚ Přerov – za vítězný tým přebírá vedoucí právního oddělení Vlastimil Kocián.

Exekutorské mužstvo pózuje.

„Snažíme se na sportovně-společenské akci ukázat, že exekutor a jeho zaměstnanci jsou normální lidé a je možné strávit den i jinak než korespondencí a za zdmi kanceláře“, říká Robert Runták, ředitel úřadu.

Přestože byl letošní ročník v mnohem podobný ostatním, i když, dle slov účastníků,

zase o krůček lepší, neobvyklý byl v tom, že se podařilo získat putovní fotbalovou trofej poprvé týmu Exekutorského úřadu Přerov, když předtím jej 3x získali fotbalisté města Rýmařov.

„Doufáme, že se nám podaří zachovat rozměr turnaje i v následujících letech a hlavně to

U hry pétanque je vždy o zábavu postaráno – pravidla zvládne každý za pár minut a rozhodnutí soutěžit na sebe nenechává dlouho čekat!

Letošní vítězka pétanque před linií gratulantů z EÚ Přerov v čele s Tomášem Vránou.

...na velikosti záleží!

nejdůležitější do další pětiletky – aby nám zase vycházelo počasí, které je důležité a není v našich silách jej ovlivnit“, přeje si mluvčí úřadu a hlavní koordinátor turnaje David Tala a zároveň dodává, že letošní vedro a obloha bez mráčku bylo pro ně odměnou za nervy v předcházejících ročnících, kdy byl déšť doslova na spadnutí.

Akce přerovského úřadu se odlišuje od podobných zejména vlastní organizací. Díky této přípravě, přítomnosti a nasazení zaměstnanců, kteří se dokázali o průběh dobře postarat, měl sobotní 21. srpen v Kozlovicích punc domácí kvality a hosté se tu cítili doslova jako doma.

Takže nezbyvá než popřát dobrý vítr do plachet při organizaci dalšího ročníku! ●

„Právní latinský slovník“

NOVINKA

a „Výkladový slovník“

- Kompletní česká a evropská legislativa
- Široká judikatura všech soudních instancí
- Obsáhlá literatura
- Rozhodnutí a stanoviska správních orgánů ČR

CODEXIS[®]
PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SYSTÉM

V Praze nechce jít k volbám více než polovina voličů, uvádí průzkum

V Praze nepůjde ke komunálním volbám 52,7 procenta lidí, tvrdí průzkum agentury SANEP. Naopak volit by v tuto chvíli podle průzkumu přišlo 47,3 procenta Pražanů.

Průzkum upozorňuje, že pražští nevoliči a nerozhodnutí jsou ve většině (25,3 procenta) nakloněni středo-levicové politice a čistě levicově je orientováno 7,2 procenta dotázaných. Naopak pravici je nakloněno 11,1 procenta lidí a středo-pravicového smýšlení je 10,9 procenta pražských nevoličů a nerozhodnutých. Liberální politický směr oslovuje 8 procent respondentů a bez konkrétní politické orientace je 23,4 procenta dotázaných.

Z nevoličů a zatím nerozhodnutých voličů v hlavním městě 29,9 procenta uvedlo, že se komunálních voleb nezúčastní kvůli nedůvěře, kterou chovají k politikům. Téměř stejný počet – 28,5 procenta dotázaných – se

domnívá, že jejich hlas není důležitý. Obecně politika nezajímá 23,4 procenta dotázaných nevoličů a nerozhodnutých.

Větší zájem komunálních politiků o starosti a problémy obyčejných lidí by přiměl 21,4 procenta nevoličů k volební účasti, uvádí průzkum. Celková slušnost, profesionalita, pokora a poctivost politiků by přiměla jít k volbám 17,7 procenta dotázaných, kteří uvedli tuto možnost s dovětkem, že ji nepokládají za reálnou.

Vedle zmíněných morálních hodnot politiků je poptávka i po snaze politiků o řešení problémů sociálně nejslabších občanů, což by motivovalo k volební účasti 9,2 procenta dotázaných nevoličů a nerozhodnutých obyvatel Prahy. Absolutní změna v chování komunálních politiků by byla motivací k volební účasti pro 8,3 procenta lidí. Dalších 5,9 procenta lidí volá po politicích, kteří si uvědomují, že je platí občané ze svých daní. Větší důraz na sociální problematiku schází v komunální oblasti 5,7 procenta dotázaných.

Mladé tváře na kandidátkách by podle průzkumu SANEP mohly oslovit 4,2 procenta nevoličů nebo nerozhodnutých a zlepšení komunikace radnic s občany by přimělo k volební účasti 3,8 procenta Pražanů. Finančně zabezpečení komunální politiky vyhovují 2,9 procenta obyvatel Prahy a zcela nová politická strana či hnutí by mohla být motivující pro 1,5 procenta dotázaných.

Naprostu neoblomných je pak 9,3 procenta Pražanů, kteří jsou patrně definitivně rozhodnutí se komunální politikou nezabývat.

Průzkum společnosti SANEP se konal ve dnech 11. až 22. září a zúčastnilo se ho 1733 dotázaných Pražanů ve věku 18 až 69 let, kteří nepůjdou ke komunálním volbám, nebo ještě nejsou rozhodnutí. Celkově se průzkumu společnosti SANEP zúčastnilo 39 110 dotázaných. ●

ODS odmítá spekulace o případném odvolání ministra vnitra

Občanská demokratická strana (ODS) odmítá spekulace o případném odvolání ministra vnitra Radka Johna (VV) v souvislosti s kauzou sledování některých komunálních politiků, kterou zveřejnil deník MF Dnes. ODS o tom informovala ve svém vyjádření.

„Není náhodou, že se tyto spekulace objevují dva týdny před komunálními

a senátními volbami, aby účelově poškodily vztahy mezi koaličními partnery,“ stojí ve zprávě ODS.

„Pan premiér stále trvá na svém dřívějším stanovisku, že je třeba, aby se celá záležitost rychle a řádně vyšetřila. Do té doby nelze dělat žádné závěry,“ řekl Mediafaxu mluvčí vlády Martin Kupka. „Závěry o čtyři roky starém případě sledování některých pražských komunálních politiků lze činit jedině na základě zjištěných faktů, nikoli

spekulací, které se objevují v médiích,“ dodává ODS v oficiální zprávě.

Podle MF Dnes najatí detektivové v roce 2006 dělali kompletní prověrku klíčových lidí na radnici Prahy 11 a všech dalších politiků, o kterých se uvažovalo, že by mohli vystřídat „staré tváře“. Mezi prověřované se tehdy dostal i Dalibor Mlejnský (ODS), který v roce 2006 vystřídal svou stranickou kolegyni Martu Šorfovou v pozici starosty. ●

Pospíšil zváží rezignaci, pokud ke konci roku nebude jasno v odvolání Vesecké

Pokud ke konci letošního roku nebude jasno ve výměně nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hodlá ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) zvážit další kroky včetně rezignace. Pospíšil to řekl v pořadu televize Prima Partie.

„Pokud by se ukázalo, že má mise týkající se odvolání nejvyšší státní zástupkyně je nereálná, zvažoval bych co dál a přemýšlel bych, jestli na tomto postu vůbec mám co dělat,“ poznamenal Pospíšil.

Odvolání Vesecké Pospíšil podmiňuje i nalezením kvalitní náhrady. Ministr také dále prosazuje svého kandidáta Pavla Zemana, zástupce České republiky v Eurojustu. „Pan premiér si však chce ještě prostudovat další dokumenty a chce se sejit s panem Zemanem, takže na konečné rozhodnutí je ještě brzy,“ řekl Pospíšil.

Pospíšilův oponent, stínový ministr spravedlnosti Jiří Dienstbier mladší (ČSSD) argumentoval, že okamžitá náhrada není nutná. „Kandidátů je celá řada a odvolání Renáty Vesecké by neznamenal narušení

chodu státního zastupitelství, protože ona má své kompetentní nástupce,“ řekl Dienstbier.

Pospíšil však toto stanovisko odmítl s tím, že chod státního zastupitelství by byl zajištěn jen formálně. „Je nezbytné nalézt kompetentního člověka, což není vůbec jednoduché, protože musí jít o důvěryhodného člověka s mezinárodním rozhledem, a těch je skutečně málo,“ řekl Pospíšil.

Jablkem sváru se stalo avizované zvyšování soudních poplatků. „Problém je, že v uplynulých letech se soudní poplatky vůbec nezvyšovaly a my se zkrátka chceme dostat na úroveň okolních zemí. Zároveň však chceme zachovat osvobození od poplatků u nemajetných,“ řekl Pospíšil s tím, že toto opatření dle jeho názoru nebude znamenat zhoršení dostupnosti spravedlnosti.

Dienstbier s tím nesouhlasil s odvoláním na to, že náklady na soudní řízení nejsou tvořeny jen poplatky, ale také například náklady na právního zástupce. „Dle mého soudu bude toto opatření znamenat zvýšení

bariéry v přístupu ke spravedlnosti,“ řekl Dienstbier.

V návaznosti na toto téma nastínil Pospíšil svůj návrh bezplatné právní pomoci, kterou by ze zákona vykonávali mladí právníci v rámci koncipientských aktivit. „Také je nutné říci, že peněz do tohoto systému nejde málo. Problém je, že jsou využívány neefektivně, což chceme změnit,“ řekl ministr spravedlnosti.

Okrajově bylo zmíněno i téma přímé volby prezidenta, na které se vláda shodla ve svém programovém prohlášení. „Podle mě bude problém v tom, že ODS chce jednokolovou volbu podle anglického vzoru, zatímco ostatní vládní strany chtějí systém dvoukolový,“ poznamenal Dienstbier. Pospíšil reagoval, že zatím připravil tři možné způsoby přímé volby prezidenta republiky a záleží na koaličním jednání, který z těchto způsobů bude nakonec použit. ●

Ministerstvo vnitra zákon o bezpečnostních agenturách připraví, slibuje John

V přípravách na novém zákonu o bezpečnostních agenturách bude ministerstvo vnitra pokračovat, řekl ministr vnitra Radek John (VV). Reagoval na prohlášení úřadujícího

předsedy ČSSD Bohuslava Sobotky, kterému se nelíbí, aby zákon zpracovalo ministerstvo napojené na bezpečnostní agenturu ABL.

„Zhatit dobře nastartovaný proces může pouze účelové mediální zneužití této tematiky, čehož by se ministerstvo rádo vyvarovalo. Nepřijetí zákona pod záminkou politického soupeření by bylo ke škodě celé společnosti,“ uvedl John.

Zdůraznil, že se předloha musí urychleně přijmout, protože bez ní existuje právní vakuum, které s sebou nese řadu negativních jevů. Jako příklad uvedl, že není jasně dané,

jaké služby smějí či nesmějí bezpečnostní agentury poskytovat.

„Přijetí je ostatně součástí koaliční smlouvy. Zařazení tohoto bodu do programu vlády navrhla během koaličních jednání ODS a ostatní koaliční partneři tento návrh přijali,“ upřesnil ministr.

Připomněl, že k vytvoření zákona vyzvali už na začátku letošního roku zástupci soukromých bezpečnostních agentur. Ministr upozornil, že už z dob minulého volebního období sněmovny existuje pracovní skupina, která se touto otázkou zabývá a jejíž složení jde napříč politickým spektrem. Jsou tam tedy i zástupci sociální demokracie. „Po květnových volbách do Poslanecké sněmovny se dojednalo, že činnost pracovní skupiny bude pokračovat,“ řekl. ●

Češi z evropských fondů získali již 155 miliard korun

Češi již z evropských fondů naplánovaných na programovací období 2007 – 2013 získali 155 miliard korun, což je více než 20 procent celkem přidělené částky. Informovalo o tom ministerstvo pro místní rozvoj (MMR).

K prvnímu říjnu MMR evidovalo téměř 40 tisíc žádostí o dotace v celkové hodnotě 926,6 miliardy korun. Celková hodnota předložených návrhů tím překročila celkovou částku určenou pro ČR o cca 20 procent.

Za prostředky strukturálních fondů a Fondu soudržnosti se v České republice dosud například zrekonstruovalo 70,8 km železničních tratí, opraveno a postaveno bylo 810,7 km silnic a 203 km cyklostezek.

V městských oblastech byly revitalizovány objekty na ploše odpovídající 16,4 ha, na venkově pak 21,2 ha. ●

Na fungování **justice v Kosovu** dohlédne český žalobce

Petr Klement z Nejvyššího státního zastupitelství bude prvním Čechem, který v rámci civilní mise Evropské unie Eulex dohlédne na řádné fungování justičních institucí v Kosovu, uvedl ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS). V Kosovu by měl Klement strávit rok.

„Za ministerstvo spravedlnosti se jedná o prvního experta, který je do civilní mise Evropské unie vyslán. Považujeme za velký úspěch, že Evropská unie vybrala pro vyslání

do této mise právě Petra Klementa, který tu tak bude pracovat spolu s místními státními zástupci na zlepšení boje proti trestné činnosti,“ uvedl Pospíšil.

Civilní mise EULEX Kosovo byla zřízena v roce 2008, účastní se jí přes 40 soudců a 20 státních zástupců z celé Evropské unie a kandidátských zemí. Své experty do mise EULEX Kosovo vysílá pravidelně také české policejní prezidium. Za Českou republiku se již mise účastní 29 osob.

Petr Klement pracuje na Nejvyšším státním zastupitelství od roku 2006, kam zamířil z brněnského státního zastupitelství, kde se zaměřoval na boj proti hospodářské kriminalitě. V roce 2007 byl jako národní expert vyslán do haagské instituce Eurojust. Mimo to je kontaktní osobou Evropské soudní sítě v trestních věcech a členem Stálého výboru pro vzdělávání v oblasti mezinárodní spolupráce Evropské vzdělávací soudní sítě. ●

O Vesecké rozhodne K9 až těsně před volbami

O případném odvolání nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké rozhodnou stranické špičky koaličních stran ODS, TOP 09 a Věcí veřejných na zasedání přespříští týden, tedy až těsně před volbami. Píše o tom deník Právo.

„Premiér Petr Nečas přislíbil stranickým lídrům, že do konce roku Veseckou vláda odvolá. Věc se má s konečnou platností

vyřešit na jednání špiček trojkoalice přespříští týden, protože premiér chce v těchto dnech absolvovat ještě několik setkání s případnými nástupci,“ cituje Právo nejmenovaný zdroj.

Právo o tom, že si je Vesecká vědoma, že ve funkci končí, informovalo minulý týden. Vesecké to oznámil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS).

Jejím nástupcem by se mohl stát dosavadní český zástupce v Eurojustu Pavel Zeman.

Na odvolání Vesecké trvají především VV.

Jejich předseda a ministr vnitra Radek John na začátku září obvinil státní zástupce ze zmetání kauz pod koberec, zmínil se přitom o řadě podezření v práci Vesecké. Nejvyšší státní zástupkyně se ohradila s tím, že John nemá povědomí o tom, jak její úřad funguje a jaké má pravomoci. John dokonce pohrozil odchodem strany z vlády, pokud Vesecká zůstane. ●

Novela občanského zákoníku není asociální, tvrdí její autoři

Sociální demokracie v připravované novele občanského zákoníku, která se týká bydlení, kritizuje i ustanovení, která v novele nejsou. Mediafaxu to řekla Eva Helclová, ředitelka odboru bytového práva, analýza a metodického řízení Státního fondu rozvoje bydlení.

ČSSD odmítá paragraf, který ukládá nájemci povinnost informovat pronajímatele o všech dlouhodobých návštěvách nebo zakazuje nastěhovat si do bytu další osoby, mezi které ale nepatří vnučata. „To nemá obdoby v celém vyspělém světě. Když budu konkrétní, vylučuje to například vnučata, která se nepodívají za svými prarodiči,“ kritizuje připravovaný návrh zákona poslanec Stanislav Křeček (ČSSD).

Helclová je přesvědčená, že rozhodně nejde o žádný zákaz. „Záleží na tom, jak se smluvní strany dohodnou, takže to rozšiřuje smluvní svobodu zúčastněných stran. Rozhodně to neznamená, že každý pronajímatel si takovou podmínku dá do smlouvy,“ uvedla.

Tato možnost smluvně podmíněného

souhlasu pronajímatele by se kromě v zákoně vyjmenovaných osob, jako je manžel nebo partner, nevztahovala ještě na „případy hodné zvláštního zřetele“.

„Ty budou posuzovat soudy a budou je posuzovat případ od případu, takže může jít i o vnuka nebo o kamaráda, který je v tíživé situaci,“ vysvětlila Helclová.

Informace o povinnosti hlásit všechny návštěvy je podle ředitelky odboru bytového práva značně zkrácená. „Jedná se o dlouhodobé návštěvy. Je tam lhůta dvouměsíčního setrvání, takže skutečně nejde o to, že někdo někoho navštíví a hned se to bude muset hlásit,“ vysvětluje. Toto ustanovení má zabránit dlouhodobému setrvání nadměrného počtu lidí v jednom bytě.

Zjednodušené je podle jejích slov i tvrzení ČSSD, že pronajímatel může vstoupit do bytu při dlouhodobé nepřítomnosti nájemníka. „Ve skutečnosti je to tak, že nájemník si může určit osobu, která v době

jeho nepřítomnosti zajistí vstup do bytu v případě nějakého problému. Teprve pokud takovou osobu nezajistí, může tak učinit pronajímatel,“ dodala Helclová.

ČSSD tvrdí, že novela zákona ruší povinnost doručení výpovědi z nájmu. Ani toto tvrzení podle Helclové není kompletní. Změnit se má pouze slovo doručení na dojití. „V běžné soukromoprávní praxi se dojití považuje za dostatečné. Znamená to, že se výpověď dostane někam, kde se s ní může nájemník seznámit. Takže ji může převzít i osoba, která s ním sdílí domácnost,“ dodala ředitelka odboru bytového práva.

Některá tvrzení České strany sociálně demokratické (ČSSD) se podle ní vůbec nezakládají na pravdě. „Je to informace o tom, že se ruší povinnost pronajímatele platit nájemci stěhovací náklady, pokud je výpověď daná kvůli pronajímateli, nebo že se ruší sankce pro pronajímatele, pokud dá výpověď z nepravdivých nebo fingovaných důvodů. Ani jedno z těchto tvrzení novela neobsahuje. Dochází k přečíslování paragrafů, ale z novely tato ustanovení nemizí,“ dodala Helclová. ●

Eurozónu trápí nejen dluhy, ale také pokles konkurenceschopnosti, tvrdí exministr Dlouhý

Problémem eurozóny a celé Evropské unie není jen masivní zadlužení a vysoké rozpočtové deficity, ale také pokles konkurenceschopnosti, který vyvolalo přijetí jednotné evropské měny. Na schůzce euroklubu to řekl exministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý.

Přijetí eura vyvolalo podle Dlouhého rapidní pokles úrokových sazeb, což zejména jižním státům umožnilo levné půjčky. „Nižší úroky vedly ke značnému nárůstu veřejných výdajů, který byl spojen s nárůstem cen neobchodovatelného zboží a mezd ve veřejném sektoru,“ řekl Dlouhý.

Tento jev měl dopad i na soukromý sektor, který ve svém rozvoji následoval veřejnou sféru. „To vyvolalo růst mezd, čímž došlo k nárůstu jednotkových mzdových nákladů, tedy ceny práce na jednotku produkce,“ dodal Dlouhý.

Vládní výdaje přitom v uplynulém desetiletí rostly prakticky ve všech zemích Evropské unie s výjimkou Německa. „Důsledkem bylo, že jednotkové mzdové náklady v Německu naopak poklesly, Německo se stalo velice konkurenceschopným a stále profituje ze svého masivního exportu,“ dodal bývalý ministr průmyslu a obchodu a v současnosti člen Národní ekonomické rady vlády (NERV).

Podíl jednotlivých zemí eurozóny na celkovém světovém exportu s výjimkou Německa naopak v důsledku výše popsaného jevu neustále klesal, upozornil Dlouhý.

Masivní hospodářský boom, který v minulých letech zaznamenalo například Španělsko, byl spíše výsledkem cenových bublin. Dlouhý to dokládá příkladem trhu s nemovitostmi ve zmíněném Španělsku. „Jakmile bubliny praskly, propadly se tyto země do hlubokých deficitů,“ dodal.

Dlouhý se nestaví optimisticky k plánům Evropské unie, jako je Strategie EU 2020. „Spíše bych se klonil k takzvané Montiho zprávě o prohloubení vnitřního trhu. Zásadní však jsou strukturální reformy na národní úrovni,“ řekl.

Kladl důraz zejména na rozpočtovou disciplínu, reformu penzijního a daňového systému a celkovou otevřenost ekonomiky.

Vyzdvihl vysoký mezinárodní kredit Evropské centrální banky (ECB). Ta se podle jeho mínění vedle amerického FED a Bank of England stala velmi uznávanou institucí. „Zpočátku také velmi dobře reagovala na krizi,“ řekl Dlouhý.

ECB naopak vytkl, že vykupuje dluhopisy zadlužených států, konkrétně Řecka a Irsku. Podle jeho názoru se jedná o monetizaci dluhu, která může vyvolat inflaci. ●

Reformu penzí brzdí špatná komunikace

Reforma penzí se neuskuteční do té doby, dokud mezi sebou nebudou komunikovat zdravotní pojišťovny a Česká správa sociálního zabezpečení, uvedl náměstek ministra zdravotnictví Jiří Schlanger. Současný systém totiž funguje příliš odděleně, ačkoliv řeší spjitou agendu, připomněl.

„V rámci důchodového systému je spravován invalidní důchod, ten má ale úzkou návaznost na zdraví. Jedná se vlastně o mnohaletou nemocenskou,“ uvedl Schlanger.

Při přidělování invalidního důchodu ovšem Česká správa sociálního zabezpečení nevychází z aktuální zdravotní zprávy pacienta, ale z verdiktu posudkového lékaře. „Mnozí ovšem buď již svou lékařskou praxi nevykonávají, nebo ji nikdy pořádně nezačali dělat. Ve svých hodnoceních tak nemohou stačit odborníkům. Specializace posudkových lékařů je příliš široká. I tento stav by zasloužil reformu,“ řekl Schlanger.

Výdaje na invalidní důchody podle něj dosahují sumy okolo 60 miliard korun. „To je přesně deficit českého důchodového systému,“ uvedl. Dokud podle něj nebudou mezi oběma částmi putovat informace, nelze důchodový systém příliš regulovat.

Schlanger není příliš nakloněn vizi, že by se sociální pojištění sloučilo se zdravotním, jak se o tom nyní uvažuje. „Z finančního hlediska by to zajímavé být mohlo, ovšem pohledem veřejného práva není tak úplně jedno, jestli celý systém spravuje stát, zdravotní pojišťovna nebo třeba pošta,“ uvedl Schlanger.

Ekonom Miroslav Zámečník je přesvědčený, že sloučení systémů zdravotního a sociálního pojištění by ani zdaleka nepřineslo takové finanční úspory, jak se předpokládá. „Sloučení nutně neznamená nižší administrativní náklady a v oblasti nemocenské jako významný regulační prvek posloužilo už to, že se přestaly platit první tři dny nemoci a prvních 14 dní hradí zaměstnavatel,“ řekl Zámečník.

Výhodou sloučení sociálního a zdravotního systému by podle něj mohla být nižší zneužitelnost nemocenské nebo invalidního důchodu a tlak na vyšší kontrolu výdajů.

Jak ale připomněl Schlanger, celou tuto oblast je potřeba nejprve důsledně analyzovat. „Tvořit instituce a zákony bez ohledu na náplň nikam nevede. Ke změnám v oblasti pojištění bychom se tak mohli dostat možná v druhé polovině volebního období,“ uzavřel náměstek. ●

Partner akce

- **Skutky naděje** je unikátní projekt, který svým rozsahem, aktivním přístupem pořadatelů a hlavně samotných účastníků se řadí k nejmasovějším humanitárním a charitativním akcím v celé republice.
- **Projekt Skutky naděje se koná od dubna do prosince na celém území České republiky.**
- Projekt vznikl rozšířením o další aktivity projektu **Běh naděje**, který se inspiroval úspěšnou mezinárodní akcí „Běh Terryho Foxe“, který probíhal v ČR 15 let (1993 až 2007)

Dalšími aktivitami projektu Skutky naděje jsou:
Kolo naděje Golf naděje Tenis naděje Krása naděje

Projekt „Skutky naděje“ přispívá

- na výzkum rakoviny v českých a moravských výzkumných ústavech na základě spolupráce ČOS ČLS JEP
- sbírka věnována na podporu volnočasových aktivit dětí a mládeže.

VÍCE SE DOZVÍTE NA WWW.SKUTKYNADEJE.CZ

Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

Hlavní mediální partneři

Mediální partneři

Servisní a marketingovou společností projektu Skutky naděje je Levity a.s.

Účet sbírky: 500 100 5500/5500

Nejlepším členem vlády je ministr spravedlnosti Pospíšil, vyplývá z průzkumu

Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) získal nejlepší průměrnou známku (2,8) ve vládě premiéra Petra Nečase (ODS). Naopak nejhůře ohodnoceným je ministr kultury Jiří Besser (TOP 09), kterému Češi dali průměrnou známku 3,5, uvádí průzkum SANEP.

„O jednu desetinu horší průměrný prospěch (2,9) získal ministr dopravy Vít Bárta (VV) společně s premiérem Nečasem,“ je patrné z průzkumu. Bárta je také nejlépe hodnoceným členem strany Věci veřejné a získává si poměrně silnou podporu veřejnosti.

Čistou trojkou ohodnotili Češi ministra financí Miroslava Kalouska (TOP 09), stejnou

známku obdržel jeho stranický kolega a ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Známkou „dobře“ získal rovněž ministr obrany Alexandr Vondra (ODS).

„Horší trojku (3,2) si za své dosavadní působení vysloužil ministr zdravotnictví Leoš Heger (TOP 09),“ uvádí průzkum.

Ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek (ODS), ministr životního prostředí Pavel Drobil (ODS), ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský (VV) a ministr školství Josef Dobeš (VV) získali shodně známku 3,3.

Nejhůře oklasifikovaní před ministrem Besserem skončili ministr vnitra Radek John (VV), ministr zemědělství Ivan Fuksa (ODS) a ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek (TOP 09). Dotazovaní jim udělili známku 3,4.

Předseda VV a ministr John dostal nejvíce nedostatečných, tedy nejhorších známek. Naopak nejvíce jedniček získal v celkovém hodnocení ministr a předseda TOP 09 Schwarzenberg, vyplývá dále z průzkumu.

Průzkum společnosti SANEP proběhl ve dnech 5. až 15. září, na reprezentativním vzorku 14 tisíc 539 dotázaných ve věku 18 až 69 let.

●

Vládní koalice by si i po srpnových volbách zachovala převahu, uvádí průzkum

Pokud by se v srpnu konaly volby do Poslanecké sněmovny, současná vládní koalice by si v dolní parlamentní komoře zachovala převahu. Měla by ovšem o šest hlasů méně, získala by 112 mandátů, poměr sil ve Sněmovně by byl 112 : 88, uvedl průzkum agentury Factum Invenio.

Z průzkumu vyplývá, že získá ODS a ČSSD se jen nepatrně liší od výsledků květnových voleb. Mírně by si polepsily KSČM (o dvě

procenta) a TOP 09 (o 1,4 procenta), oslabily naopak Věci veřejné. Ty by nyní získaly 8,8 procenta, proti květnovému volebnímu výsledku to znamená pokles o 2,1 procenta.

Po zohlednění d'Hondtovy metody přepočtu hlasů na mandáty ve volebních krajích by ČSSD pravděpodobně získala 57 mandátů, ODS 52 mandátů, TOP 09 společně se Starosty 43 mandátů, KSČM 31 mandátů, Věci veřejné spolu s SNK-ED 17 mandátů.

Pětiprocentní hranici, která je pro vstup do Poslanecké sněmovny nutná, by se v daném

období pravděpodobně podařilo překonat pěti politickým stranám, a to ODS, ČSSD, TOP 09, KSČM a VV.

Voleb by se podle průzkumu v srpnu zúčastnilo 62,7 procenta voličů, volební účast by tedy byla téměř stejná jako účast ve volbách do sněmovny v květnu 2010 (62,6 procenta). Podíl občanů, kteří se k žádné straně nepřiklánějí, zůstává stabilní, je to 38,8 procenta lidí (15,3 procenta neví koho volit, 23,5 procenta by podle vlastního vyjádření k volbám nešlo). ●

Vláda si chce půjčit téměř 275 miliard korun

Ministerstvo financí připravilo návrh dluhopisového programu na úhradu jistin státního dluhu v příštích letech a na odkup splatných dluhopisů z trhu v příštích letech. Návrhem, který počítá s emisí dluhopisů ve výši 274,6 miliardy, se má vláda zabývat na svém jednání.

Dluhopisový program má mít dvě části, z nichž první poslouží za zaplacení jistin státního dluhu v příštích dvou letech. Celkem má na tento záměr padnout 214 611 760 464 korun.

Druhá část programu má zajistit úhradu jistin státních dluhopisů v letech 2011 a 2012, které budou odkupovány z trhu. Na tento účel program počítá s částkou 60 miliard korun.

Smyslem dluhopisového programu je refinancování státního dluhu a získání prostředků na odkupy státních dluhopisů z trhu před jejich splatností.

Celková výše dluhopisového programu má dosáhnout 274 611 760 464 korun. ●

Soudci chtějí vrátit ušlou část mzdy za letošní rok

Soudci chtějí vrátit čtyři procenta své mzdy za období leden až září 2010, o která přišli v důsledku úsporných opatření tzv. Janotova úsporného balíčku. Prezident soudcovské unie Tomáš Lichovník Mediafaxu řekl, že o tom Republiková rada Soudcovské unie rozhodla na svém zasedání.

„V nejbližších dnech podáme jako Soudcovská unie apel na ministerstvo spravedlnosti, aby soudcům vyplatilo ušlou část mzdy,“ řekl Lichovník. Podle odhadů se jedná o částku 160 milionů korun, které bude muset ministerstvo spravedlnosti nalézt ještě v letošním rozpočtu.

Ke snížení platů soudců došlo kvůli úsporným opatřením vlády bývalého premiéra Jana Fischera, ale opatření týkající se soudců zrušil Ústavní soud k 30. září letošního roku.

Vláda přitom směrem k soudcům přichází s dalšími platovými restrikcemi. Konkrétně v příštím roce mají přijít o pět procent platové základny, přičemž platová základna jim bude vyměřena z platů v nepodnikatelské sféře v roce 2009, tedy před snížením o čtyři procenta. Navíc má toto opatření platit pouze jeden rok. ●

Kvalitní francouzská vína

AKCE LASEROVÁNÍ ZDARMA

Dovolujeme si Vás upozornit na
probíhající akci
„LASEROVÁNÍ ZDARMA“
na Vámi vybrané lahve vín.

Tato akce platí při odebrání
nejméně čtyř kartónů.
Využijte této příležitosti a nakupte
s předstihem bez shonu a nervů
vánoční firemní dárky.

www.vinalanguedoc.cz

Je nesmysl přepočítávat náklady na záchranu Řecka na obyvatele, tvrdí prezident Klaus.

Přepočet nákladů na záchranu Řecka a dalších záchraně operace eurozóny je nesmyslný, řekl na představení knihy Autoři CEPU o euru prezident Václav Klaus.

„Náklady přepočtené na jednoho obyvatele jsou jen zlomkem nákladů, které vznikají celkovou stagnací ekonomiky. Každé procento HDP je přece mnohem více,“ řekl Klaus.

Další z autorů knihy – viceguvernér České národní banky Mojmir Hampl – ve svém diskusním příspěvku nastínil zejména svou vizi Německa jako hlavního držitele měny současné Evropy. „S Německem euro stojí a padá. Stále je totiž dle mého názoru vnímáno jako určité pokračování německé marky, protože i před zavedením eura některé okolní země jen kopírovaly monetární politiku německé Bundesbank,“ řekl Hampl.

Kritice byly podrobeny zejména poslední kroky Evropské unie a zejména eurozóny. „Veřejnost byla zděšena tím, jak snadno se Německo vzdalo dvou hlavních pojistek, které euro mělo: země si navzájem nepomáhají a Evropská centrální banka nebude vykupovat dluhopisy členských zemí,“ dodal Hampl v narážce na současnou praxi Evropské centrální banky (ECB), která vykupuje dluhopisy Řecka, Irska a dalších zadlužených států.

Klaus kritizoval skutečnost, že euro je projekt zejména politický, nikoli ekonomický. „Celé euro je od počátku založeno na politickém diktátu a jde i proti vůli občanů. Proto před jeho zaváděním nebyla žádná referenda,“ poznamenal prezident.

Mojmir Hampl se vyjádřil i k plánu Evropské unie, který má zavést přísnější dohled nad státními rozpočty, tzv. task force. „Divám se na to se značnou skepsí. Mimo jiné

to stojí na víře, že selhání lze řešit novými a lepšími smlouvami,“ komentoval Hampl současnou snahu evropského prezidenta Hermana Van Rumpoye.

Všichni diskutující se však shodli, že problematiku eura je nezbytné řešit co nejdříve. „Je to podobné jako s fotovoltaikou, protože když se zákon zaváděl, nikoho to moc netrápilo. A teď teprve zjišťujeme, co se to vlastně stalo. Jenže ten vlak už je v páté nebo šesté stanici a už se špatně dohání,“ řekl Hampl.

Názory zazněly na představení knihy Autoři CEPU o euru. CEP (Centrum pro ekonomiku a politiku) je nezávislý vzdělávací a výzkumný institut (think tank) založený koncem 90. let Václavem Klausem. Kniha obsahuje názory různých členů CEP na společnou evropskou měnu. ●

Návrh státního rozpočtu hodnotí analytici s opatrným optimismem

Vládní návrh rozpočtu na rok 2011 hodnotí analytici s opatrným optimismem, oceňují, že se snaží hledat prostředky na výdajové straně; bez dalších reforem však nebude snižování rozpočtového deficitu možné. Vyplývá to z reakcí analytiků, které oslovila agentura Mediafax.

Podle Petra Dufka, analytika ČSOB, je vládní návrh zákona o státním rozpočtu drobným krokem vpřed, musí však následovat strukturální reformy. Bez změn ve školství, zdravotnictví a sociálním systému další snižování rozpočtového deficitu podle něho není možné.

„Rozpočet je s ohledem na časovou tíseň zaměřený hlavně na škrty. Například desetiprocentní úspora mzdových prostředků je rozumná a nutná,“ uvedl Dufek. Státní výdaje na operativu podle něj v minulých letech rostly bez ohledu na vývoj ekonomiky, a to i v době, kdy soukromé firmy musely šetřit a propouštět zaměstnance. „Státní sektor nerespektoval ekonomickou realitu a žil na dluh,“ řekl Dufek.

Petr Sklenář, analytik společnosti Atlantik finanční trhy hodnotí výsledný návrh zákona o státním rozpočtu mírně pozitivně. Návrh podle něj mizně překonal předvolební očekávání.

„Za hlavní pozitivum považuji to, že převážila snaha hledat prostředky na výdajové straně rozpočtu, a ne ve zvyšování daní,“ uvedl Sklenář. Právě nezvyšování daní považuje Sklenář za nejvýznamnější prorůstový faktor, který vládní návrh obsahuje. Snižování platů ve státní sféře však kritizují zástupci odborů. Povede to podle nich ke snížení výdajů domácností a zpomalení ekonomického růstu.

„Hospodářský růst ČR je z povahy české ekonomiky závislý hlavně na exportu a průmyslu,“ uvedl Sklenář. Spotřeba domácností podle něj nebude mít na vývoj českého hospodářství tak zásadní vliv. Snižování platů se krátkodobě negativně promítne do hospodářského růstu, ale na druhé straně přispěje podle Sklenáře ke dlouhodobé konkurenceschopnosti ekonomiky.

„Pro rok 2011 očekáváme růst ekonomiky o dvě procenta. Nižší spotřeba domácností jej může snížit řádově o desetiny procentního bodu,“ uvedl Sklenář.

Podle ekonoma České spořitelny Martina Lobotky je vzhledem k časové tísní a stavu veřejných financí pochopitelné, že rozpočet nezahrnuje žádné reformy veřejných financí. „Rozpočet jako takový je spíše krizově manažerský. Možná ale mohlo dojít k jistému, časově ohraničenému růstu sazby DPH, podobně jako u zaváděné povodňové daně,“ uvedl Lobotka.

Příjmy státního rozpočtu mají v příštím roce podle vládního návrhu dosáhnout 1,05 bilionu korun. Výdaje se vyšplhají na 1,18 bilionu a stát počítá s tím, že mu na financování závazků bude chybět 135 miliard korun. Úřad vlády tvrdí, že kdyby neprošly plánované škrty, vzrostl by deficit minimálně o dalších 30 miliard. Deficit představuje 4,6 procenta hrubého domácího produktu (HDP). ●

Úředníci se mají hodnotit na základě výkonu, navrhuje projekt eStat.cz

Smlouva jako v soukromé firmě, výběrová řízení na vedoucí posty, zrušení kariérního postupu a principu seniority nebo striktní oddělení politické a úřednické funkce či využívání outsourcingu. To jsou návrhy na reformu státní správy, které předkládá na svém webu projekt eStat.cz.

Návrh zveřejněný na webu eStat reaguje na současnou diskusi o platových podmínkách úředníků. Systém by tvořilo sedm základních pilířů.

„Neexistuje žádné smysluplné opodstatnění pro vyjmutí problematiky zaměstnávání úředníků z obecné právní úpravy,“ vysvětluje se na webu, proč by se zaměstnávání úředníků mělo řídit standardním zákoníkem práce.

Neslučitelnost některých pozic ve státní správě s jinými vyřeší zvláštní právní úprava.

Obsazování postů má řešit takzvaný job system. Kritériem pro získání pozice by bylo prokázání požadovaných znalostí a dovedností. Zcela se v návrhu ruší princip seniority při stanovení výše platu a neexistoval by ani úřední systém pro postup ve služební kariéře. Mezi nepřípustné jevy řadí eStat.cz definitivu či zvláštní důchodový systém. Ohodnocení by mělo záviset jen na základě dosažených výsledků.

Řízení úřadů je podle návrhu nutné odpolitizovat. Jasně by měly být vymezené funkce, které může obsadit přímo politik, tj. například funkce náměstka nebo tiskového mluvčího. Zbytek by měl na starosti ředitel úřadu, který by zastával funkci manažera veřejné správy. Zodpovídal by za běžný chod úřadu a činnosti, které nesouvisí s koncepční a strategickou činností úřadu, jako jsou rozpočtové záležitosti, plnění povinností úřadu vyplývajících z právních předpisů,

provozně technické záležitosti či personální agenda.

Veškeré vedoucí pozice by se podle návrhu měly obsazovat prostřednictvím výběrových řízení.

Úřad by měl mít jasně stanovený rozpočet, ze kterého by se hradily všechny náklady včetně personálních.

Systém odměňování by rozhodně neměl stát na mzdových tarifech, ale plat by měl být stanovený na základě výkonu. Je věcí manažera, zda svěřenou agendu bude vykonávat s deseti zaměstnanci nebo jen s pěti a prostředky na personální náklady mezi ně rozdělí, píše se v návrhu.

Rozhodně by se neměl omezovat takzvaný outsourcing, tedy najímání firem na jednotlivé práce, zejména v oblasti administrativní a technické činnosti. Smlouvu s úřadem by měli jen ti zaměstnanci, u nichž je to s ohledem na jejich práci a odpovědnost nezbytně nutné. ●

Odměny za obhajobu ex offo by měly advokátům klesnout o třetinu

Až o třetinu by se v příštím roce měly snížit tarify, které stát vyplácí advokátům za jejich služby při obhajobě ex offo. Počítá s tím novela vyhlášky o odměnách advokátů, kterou ministerstvo spravedlnosti poslalo do připomínkového řízení, informovala mluvčí resortu Veronika Ludvíková.

„Do 31. prosince 2011 by se měly snížit sazby mimosmluvní odměny ustanovených obhájců a zmocněnců v trestním řízení a ustanovených opatrovníků dítěte v řízení podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže celkem o 30 procent. U ustanovených obhájců v trestním řízení do toho bude započteno desetiprocentní snížení odměn, ke kterému došlo s platností od roku 1997, fakticky se jim tedy odměna sníží o pouhou pětinu,“ popsala mluvčí navrhované změny v tarifech.

Méně peněz dostanou za své služby také obhájci, které ustanoví soudce v rámci občanského soudního řízení. I oni se přitom budou muset spokojit s o třetinu nižší odměnou.

Návrh kromě toho počítá s vytvořením stropu, cena za jeden úkon advokáta by tak podle představ ministerstva neměla přesáhnout částku pěti tisíc korun. V současnosti se přitom odměna právního zástupce stanovuje procentuálně z hodnoty sporu a může tak dosáhnout částky v řádu deseti tisíců korun.

Novela advokátního tarifu, která by měla vejít v účinnost ještě letos, by měla podle plánů resortu přispět ke stabilizaci resortního rozpočtu. Toto opatření by přitom mělo platit pouze do konce roku 2011. Ministerští úředníci spočítali, že se jim díky němu podaří ušetřit více než 180 milionů korun ročně. ●

Jiří Pospíšil:

chci odlehčit soudům a napravit pověst státních zástupců, teritorialitě u exekutorů však říkám ne

Pane ministře jak vnímáte Váš tehdejší nástup do funkce a Váš nynější návrat do podobné situace? Myslíte si, že je justice v podobném stavu, jak se na to s odstupem času díváte?

Celá věc má samozřejmě několik poloh. První, kterou chci zmínit, je můj subjektivní pocit, musím říct, že je velmi zdravé, když měl člověk roční pauzu a nyní přichází znovu s možností vidět věci, které dělal, a u některých říci ano, jednalo se o pozitivní a správné rozhodnutí, u jiných říci, je škvělé, že mám druhou šanci dělat věci jiným způsobem. Což si myslím, že se málokomu podaří, a to vnímám jako největší výhodu. Za výhodu mého návratu na stejný resort považuji právě to, že má člověk druhou šanci dělat některé věci, o nichž měl třeba určité pochybnosti, jiným způsobem, to je ta největší deviza. Z hlediska chodu samotné justice, Vy to víte lépe než já, tam se něco mění v řádech pěti, možná deseti let, jedná se o velmi stabilní systém, což je dobře.

Myslíte si, že je justice v podobném stavu?

Už dnes mohu říci, že některé reformní kroky, které jsme učinili, fungují velmi

dobře, jedná se o doručování, některé věci v oblasti e-justice a nový trestní zákoník, exekuční zákony. Jejich správná funkce se projevuje tak, že se o nich nemluví. Další věc, která se podařila, je celková rekonstrukce obchodního rejstříku, kterou jsem prováděl ještě jako opoziční poslanec, od doby projití jeho novely se fakticky obchodní rejstřík v České republice neřeší, protože s ním nejsou velké problémy. To je samozřejmě dobře. Mám-li vše shrnout, jedná se o pocit člověka, který jde opětovně do stejné řeky, a který se z toho, co se třeba ne úplně povedlo, chce poučit a pokusit se to dělat trochu jiným způsobem. Jen hlupák vstupuje podruhé do stejné řeky s těmi samými pocity, bez toho, že by se ze svého předchozího angažmá jakkoliv poučil.

Jaké priority ve vztahu k justici budete prosazovat?

Považuji za klíčové pokračovat v emancipaci justičních institucí v České republice, a to zvláště v oblasti státního zastupitelství. Já, poučen z toho, jakou roli hrálo státní zastupitelství za Topolánkovy vlády ve spojitosti s některými kauzami,

považuji zcela za klíčové využít i druhou šanci k tomu, aby se nám institucionálně a i personálně podařilo emancipovat české státní zastupitelství a učinit z něj opravdu nezávislého moderního státního žalobce, který bude stíhat jednotlivé kauzy bez jakýchkoliv podezření, že podléhá nějakému tlaku. Jedná se o klíčovou věc a rovněž také důvod, proč jsem na ministerstvo šel, když mi tento post byl znovu nabídnut. V jednu chvíli jsem uvažoval spíše o jiném resortu, v kterém se angažuji kromě vysokého školství, ale když už jsem dostal druhou šanci, tak bych považoval za jisté selhání, kdyby se mi v této oblasti nepodařilo podnikat klíčové kroky. Považuji také za důležité, aby se konečně dokončila po deseti letech transformace klíčových právních předpisů České republiky. Potom, co se nám podařilo prosadit nový trestní zákoník, chci, aby se v tomto volebním období podařilo prosadit i nový občanský zákoník, u kterého počítám i s klíčovými partnery, mezi něž řadím i Notářskou komoru ČR. Doufám, že ty čtyři roky využijeme k tomu, abychom zde kodifikovali nové moderní občanské právo.

Rád bych představil proces přijetí klíčových norem, jestliže byl učiněn takový kus práce

v průběhu deseti let na přípravě občanského zákoníku a jeho kodifikaci.

Počítáte, že bude připuštěna ještě další diskuse nad tímto klíčovým zákonem, který je důležitý pro všechny občany ČR a připustíte se diskuse zejména mezi mladými?

Já vím, že dané téma je pro laickou veřejnost příliš těžké, ale bylo by asi potřeba se, podle mého soudu těch mladých lidí ptát na to, v jakém prostředí chtějí žít, aby se nestalo pouze tématem akademiků, specialistů a právníků, protože tento klíčový zákon není pouze právní normou, ale ve skutečnosti odráží sociální citění.

Určitě, stejně jako v minulém volebním období, tak i v současném by měla být dána možnost široké veřejnosti se k tomuto kodexu vyjadřovat. Já nechci říkat, jestli by se mělo jednat speciálně o mladé nebo staré lidi, na tom nezáleží, ale obecně by měla mít veřejnost právo se k občanskému zákoníku vyjadřovat. Počítám s tímto prvkem v rámci legislativního procesu. Samozřejmě se také musíme dohodnout s koaličními partnery o tom, jak intenzivní a rychlý bude legislativní proces, zda vzhledem k tomu, že jsou dnes v koalici dva nové politické subjekty, bude celý proces začínat v zásadě od začátku, anebo zda přerušeny legislativní proces z minulého volebního období bude v určité fázi znovu obnoven a už to, co bylo vypracováno, bude základem pro jeho pokračování. O tom se budeme teprve s koaličními partnery bavit, protože ve vztahu k danému zákonu je samozřejmě klíčová podpora všech tří politických stran.

Vím, že byla započata také příprava občanského soudního řádu, přesto se domnívám, že tyto dvě základní normy musí být kompatibilní, asi máte představu, že by bylo potřeba vytvořit nějaký pracovní tým, který bude znatý návrhů občanského zákoníku, nového kodexu, tak, aby byl schopen vytvořit k tomu adekvátní procesní normu.

Ano, to máte pravdu. Já nemohu slíbit, zda v jednom volebním období budeme schopni přijmout jak nové občanské právo hmotné, tak nové občanské právo procesní, nicméně práce na novém procesním předpisu je velmi důležitá. Platí to obecně o procesních předpisech. Dohodli jsme se s profesorem Šámalem na přípravě nového trestního řádu, který má být kompatibilní k novému trestnímu zákoníku a předpokládám, že stejně se budeme bavit o občanském

soudním řádu. Jedná se o oblast, kterou jsme ještě za tu krátkou dobu, co jsem ve funkci, neprodiskutovali, to znamená, že ještě nemohu říci, jestli bude naší ambicí nějaká další novela a zachování našeho současného zákona nebo příprava nového procesního kodexu s tím, že v dalším období by se kodex procesní teprve schvaloval anebo jestli budeme schopni vše připravit i schválit v tomto volebním období. Na to Vám nemohu dneska odpovědět, ale určitě je to důležité téma.

Je pravdou, že chcete v justici odbřemenit soudy tím, že nebudou nařizovat exekuce, ale celá tato agenda bude svěřena exekutorům a soudy pak budou působit pouze jako odvolací orgány?

Ano, podstata našeho návrhu spočívá v tom, že exekutor bude moci provádět exekuci bez nařízení soudu, což bude mít pozitivní dopad na efektivitu soudů, protože je zbaví zbytečné administrativní zátěže vznikající při posuzování návrhů na nařízení exekuce. Domnívám se, že eliminací dosavadní dvojkolejnosti systému dojde k výraznému zvýšení efektivity vymáhání pohledávek v České republice, protože exekutoři mají jaksí z podstaty věci vyšší míru zainteresovanosti na úspěšném provedení exekuce, poněvadž svoji odměnu a náklady generují na základě vymožené pohledávky věřitele. Přesunutí agendy na stranu privátního sektoru bude mít pozitivní efekt na kvalitu exekučního řízení, neboť soudy přestanou být zavaleny množstvím administrativy spojené s vyřizováním de facto nesporných věcí a budou se moci lépe koncentrovat na spory a dohled nad průběhem exekucí. Navrhujeme-li přesměrování vymáhání pohledávek na soukromé exekutory, máme na mysli především oblast peněžitého plnění, nikoliv opatrovnickou agendu. Ta zůstane i nadále svěřena soudním vykonavatelům.

Kdy se zavedením těchto změn počítáte?

V plánu legislativních prací vlády je návrh zařazen na konec roku 2011. Mým cílem ale je, aby byl vládě předložen podstatně dříve, v ideálním případě do konce tohoto roku. Až poté bude možné odhadnout, kdy by mohly změny začít platit.

Nedělíte obavy veřejnosti, že by tento proces nemuseli exekutoři zvládnout, respektive jeho promítnutí do praxe se bude poměrně dlouho procesně hledat?

Chápu, že systémové změny automaticky přinášejí i jistou míru obav. Osobně jsem přesvědčen, že koncepce, kterou prosazujeme, nabízí v zásadě nekomplikované řešení přispívající ke z kvalitnění a zefektivnění exekučního řízení. Obavy veřejnosti nesdílím. Bude-li soudům odňata pravomoc rozhodovat o nařízení exekuce, neznámá to, že nebudou moci vstupovat do exekučního řízení. Podařilo se soudy odbřemenit od nesporných věcí, budou se moci o to více věnovat sporům v rámci probíhajících řízení. Soudy tak zůstanou i nadále důležitým obranným mechanismem proti eventuální svévoli exekutora.

Mezi exekutorskými úřady jsou velké rozdíly v množství zpracovávaných kauz, což bude souviset i s otázkou místní příslušnosti odvolací soudů, neobáváte se těchto rozdílů? V minulosti opakovaně ze strany exekutorů zaznívaly hlasy pro územní rozdělení exekučních kauz, i když je zákon vystaven na specifické soutěži, budete v rámci této velké novelizace prosazovat zachování stávajícího systému přidělení případu - tedy na návrh oprávněného, koho pověří?

Se zavedením územního principu rozdělování pohledávek rozhodně nepočítáme, protože se přičítá filozofii celého exekučního řádu, jehož smyslem bylo posílení práv věřitele včetně možnosti výběru exekutora.

Co byste chtěl vzkázat čtenářům našeho časopisu, máte představu, co by si od Vás mohli v tuto chvíli a při této příležitosti poslechnout?

Nenapadá mne žádné vzletné poselství, protože tím, že jsem v resortu spravedlnosti již podruhé a jsem potěšit jmenován ministrem spravedlnosti, tak to beru tentokrát mnohem méně fatálně. Nechci dávat vzletná, silná slova na závěr. Já mohu slíbit, že budu přistupovat k resortu stejně jako v minulém volebním období, tzn. s maximální mírou zodpovědnosti a snahou, aby bylo odvedeno kus dobré práce a uzavřu to slovy, že budu velmi vděčný, a velmi naléhavě o to prosím, abyste mne v tom nenechali samotného, abyste mi pomohli, protože víte sami, že reforma bez odborného zázemí a podpory odborných právnických kruhů se zásadně nemůže nikdy podařit. To je moje prosba na závěr. ●

Mgr. Miroslav Chochoła, MBA

Klient v insolvenčním řízení je **jako** vážně **nemocný pacient,**

i ten se dá léčit. Důležité je přijít včas.

Rozhovor s **Janem Ascherlem**, SME Risk Managerem CR & SR, Citibank Europe plc, organizační složka.

Základem je v každém případě zodpovědný přístup k hospodaření

Jsou oblasti, ve kterých si spolu právníci a bankéři velmi dobře rozumí. Což je dáno také tím, že na obou stranách jsou profesionálové, kteří mají zdravý respekt k druhé profesi a díky tomu dokážou efektivně spolupracovat. Jedním z konkrétních příkladů takové spolupráce je partnerství Citibank při 6. ročníku prestižní celojustiční soutěže Právník roku 2010 a nyní aktuálně při semináři pro insolvenční správce.

První otázka je nasnadě. Co vlastně globální banka, jako je Citibank, vede k zaměření právě na právnícké odvětví?

J. A. Citibank na zástupce právnícké profese myslí v oblasti produktů a služeb. Speciálně pro ně jsme vytvořili program CitiProfession, který kombinuje kvalitní bankovní služby šité na míru notářům a advokátům spolu s programem osobního bankovníctví nabízeným celosvětově pod názvem Citigold. Nejde nám však jen o spolupráci v rovině obchodní. Právě teď například připravujeme seminář pro insolvenční správce. Na něm bychom se správci rádi diskutovali o tom, jak je důležitá jejich spolupráce s financující bankou. Pokud je s klientem zahájeno insolvenční řízení a následně je na něj prohlášen konkurs, na hledání řešení je třeba spojit síly společnosti v konkursu, insolvenčního správce, banky i jiných věřitelů. Jen tak lze vzniklé problémy rychle a efektivně vyřešit. Právě zde je velmi cenné, když se na případ dokážeme podívat jak z právní, tak z ekonomické perspektivy – z pohledu banky, která svého klienta dobře zná a může přispět ke smysluplnému řešení vzniklé situace.

Setkáváte se často s případy, kdy se společnosti dostávají do insolvenčního řízení?

J. A. Je pravdou, že řada dlouhodobě prosperujících společností se vlivem hospodářské recese dostala, často takřka ze dne na den, do problémů. V případě výrobních či obchodních společností vedl pokles poptávky k tomu, že tyto společnosti přestaly být schopny platit své závazky. V našem klientském portfoliu registrujeme v minulém roce u zhruba 80 procent společností pokles

tržeb, v některých případech i na polovinu ve srovnání s výsledky roku 2008. Dobrou zprávou je, že jen s necelými třemi procenty z nich bylo zahájeno insolvenční řízení. Těch, na které byl následně prohlášen konkurs, je opravdu velice málo.

Jaké jsou podle vás ideální kroky, aby se společnost nedostala do takto závažných problémů, a pokud již k nim dojde, jaká je cesta z této krizové situace?

J. A. Základem je v každém případě zodpovědný přístup k hospodaření. Podmínkou je vytvářet rezervy, omezit zadlužování, zaměřit se na rentabilní zakázky. Pokud se již společnost dostane do problémů, pak je třeba je začít urychleně řešit. Samozřejmě i s bankou, která udělá vše pro to, aby klientovi pomohla najít cestu z této nepříjemné situace. Je třeba vzít v úvahu, že v poslední době stoupají počty insolvenčních řízení. To je dáno i větším stresem dodavatelů, kteří nechtějí tolerovat zpoždění ve splátkách svých pohledávek. Zkušenosti z praxe jsou takové, že pokud je již se společností zahájeno insolvenční řízení, není zájem banky, dalších věřitelů, ani insolvenčního správce společnost zlikvidovat. Většina problémů je řešitelných, jen je třeba začít bez zbytečného prodlání. Máme řadu klientů Citibank, na kterých můžeme doložit, že včasná opatření a profesionální přístup našich bankéřů mohou i problémové společnosti vrátit rychle zpátky do hry.

Hraje nějakou roli, že jste banka s působností v mnoha zemích a regionech po celém světě, nebo je v tomto odvětví každý trh natolik specifický, že se zkušenosti ze zahraničí nedají uplatnit?

J. A. Dobrá otázka, na kterou velmi rád odpovím. Při spolupráci s našimi klienty v době krize nám velmi pomáhají naše zkušenosti z jiných regionů. Problémy, které v loňském a letošním roce řeší řada českých společností, postihly naše klienty například v Severní Americe či Západní Evropě již o rok dříve. Know-how, které Citibank získala na zmíněných trzích, můžeme nyní velmi efektivně využít ve prospěch našich klientů v České republice. ●

Aleš Cechel

Aleš Cechel, daňový partner White & Case, přechází do vedení Bonatrans Group Holding

White & Case LLP, právní firma s celosvětovou působností, oznámila, že Aleš Cechel (39), partner z její pražské kanceláře, přechází do vedoucí pozice v Bonatrans Group Holding. Aleš Cechel, který dosud působil ve funkci spoluvědouce daňové praxe White & Case pro střední a východní Evropu, nastoupí od září 2010 k Bonatrans Group Holding, který je klientem White & Case.

„Aleš je vynikající kolega a jeho klienti a spolupracovníci si ho nesmírně váží. Dokázal vybudovat prvotřídní tým daňových poradců na českém trhu, kteří i po jeho odchodu budou zajišťovat poradenství klientům na té nejvyšší úrovni,“ prohlásil Jan Matějček, vedoucí partner White & Case za region střední a východní Evropy. „Daňovou praxi v České republice nadále povede

daňový partner Aleš Zídek v úzké spolupráci s daňovým partnerem Tomášem Hlaváčkem, kteří oba přišli k White & Case z firmy Arthur Andersen v r. 2002 společně s Alešem Cechelem,“ doplnil J. Matějček.

Během posledních dvou let Aleš Cechel úzce spolupracoval s Bonatrans Group Holding a jeho nová funkce ve vedení Bonatrans je vyústěním dlouhodobého profesního vztahu s touto firmou a jejími vlastníky.

„Bylo pro mě radostí pracovat s tak zkušeným a vysoce kvalifikovaným týmem poradců firmy White & Case, jejíž daňová praxe je jedna z nejspěšnějších v České republice i ve střední a východní Evropě,“ uvedl Aleš Cechel a dodal: „těším se, že i ve své nové vedoucí funkci v Bonatrans Group Holding budu s White & Case nadále spolupracovat“.

Bonatrans Group Holding, jednu z největších českých průmyslových a finančních skupin s majetkem převyšujícím 1 miliardu USD, vlastní Karel Komárek st., František Komárek a Jitka Komárková.

„Bonatrans Group Holding je dlouhodobým klientem White & Case a předpokládáme, že náš vztah bude pokračovat a rozvíjet se,“ prohlásil Karel Komárek st., zakladatel Bonatrans Group Holding. ●

Lenka Teska Arnoštová

Lenka Teska Arnoštová a Jan Urban novými advokáty v kanceláři Havel & Holásek

Advokátní kancelář Havel & Holásek rozšířila své řady o advokátku Lenku Tesku Arnoštovou (35) a advokáta Jana Urbana (28), kteří se budou v největší české právní firmě zaměřovat především na oblast zdravotnického práva a energetiky.

Lenka Teska Arnoštová před příchodem do kanceláře Havel & Holásek působila téměř osm let na Ministerstvu zdravotnictví, z toho tři roky jako vedoucí oddělení a zástupce ředitele právního odboru a dva roky jako ředitelka právního odboru a současně byla pověřena řízením legislativního odboru. V letech 2002 až 2007 byla předsedkyní rozkladové komise Ministerstva zdravotnictví. V letech 2007 až 2008 pracovala jako ředitelka legislativně právního odboru v Agentuře pro podporu podnikání a investic CzechInvest. V advokátní kanceláři HAVEL & HOLÁSEK se Lenka Teska Arnoštová zaměřuje zejména na oblast zdravotnictví a farmacie, veřejných zakázek a oblast nakládání s majetkem státu.

Lenka Teska Arnoštová vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde také získala titul Ph.D. Je autorkou článků zabývajících se především problematikou zdravotnického práva, v roce 2004 se stala lektorkou a byla zařazena do seznamu odborníků na zvláštní část zkoušky pro výkon správní činnosti ve zdravotnictví. Od roku 2008 působí jako odborný

asistent na 1. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Je advokátkou a členkou České advokátní komory. Hovoří španělsky a anglicky. Mezi její koníčky patří sport, klavír a literatura.

Jan Urban před příchodem do kanceláře Havel & Holásek působil v pražské pobočce mezinárodní advokátní kanceláře Norton Rose, kde se zaměřoval převážně na právní poradenství v oblasti energetiky. Tři roky pracoval jako koncipient v advokátní kanceláři bpv Braun Haškvcová s. r. o. Zde mezi jeho hlavní oblasti specializace patřilo obchodní právo, právo obchodních společností, fúze a akvizice, insolvenční právo, právo nemovitostí a později i energetika se zaměřením na obnovitelné zdroje energie. Jako právní asistent působil v pražské pobočce přední německé advokátní kanceláře Haarmann Hemmelrath. V advokátní kanceláři HAVEL & HOLÁSEK se Jan Urban zaměřuje zejména na oblast energetiky a obnovitelných zdrojů, právní audit, due diligence, fúze a akvizice a právo obchodních společností.

Jan Urban vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni a ekonomii na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze. V průběhu svého právního studia absolvoval čtyři semestry na Právnické fakultě Univerzity Passau. Je advokátem a členem České advokátní komory. Hovoří plynule anglicky a německy. Ve volném čase se věnuje rodině, rád cestuje, poslouchá kvalitní hudbu a nepohrdne dobrou knížkou. Mezi jeho velké koníčky patří rovněž příprava kulinářských specialit a sjezdové lyžování. ●

Jan Urban

Martin Fučík

Martin Fučík novým partnerem advokátní kanceláře Havel & Holásek

Havel & Holásek, největší advokátní kancelář působící v České republice, jmenovala novým partnerem Martina Fučíka. Fučík se specializuje zejména na oblast práva nemovitostí. Právní tým advokátní kanceláře Havel & Holásek tak nyní tvoří 14 partnerů, téměř 100 právníků při celkovém počtu přesahujícím 250 zaměstnanců ve čtyřech kancelářích v Praze, Ostravě, Brně a Bratislavě.

Mgr. Martin Fučík (35) působí v advokátní kanceláři Havel & Holásek od roku 2002. Specializuje se na

poskytování právního poradenství tuzemským a zahraničním klientům při jejich investicích v České republice, včetně komplexního právního poradenství při zakládání společností, nabytí a nájmu nemovitostí a nábore zaměstnanců, jež zahrnuje především právo týkající se nemovitostí, obchodní právo a právo obchodních společností a pracovní právo.

Martin Fučík absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze v roce 2001. Před svým příchodem do advokátní kanceláře Havel & Holásek pracoval v pražské pobočce britské advokátní kanceláře. Je advokátem a členem České advokátní komory.

Mezi jeho záliby patří cestování, fotografování a lyžování. ●

Marek Hejduk

Marek Hejduk – nový advokát specializující se na soudní spory a rozhodčí řízení v Havel & Holásek

Advokátní kancelář Havel & Holásek přivítala do svého týmu advokáta Marka Hejduka (30), který bude zejména zastupovat klienty v soudních sporech a rozhodčích řízeních. Vedle toho se také specializuje na obchodní právo a právo duševního vlastnictví.

Před příchodem do advokátní kanceláře Havel & Holásek působil Marek Hejduk pět let v advokátní kanceláři Pokorný, Wagner a spol., kde poskytoval právní poradenství především v souvislosti s řadou obchodních sporů vedených před obecnými a rozhodčími soudy jak českými, tak zahraničními obchodníky. Marek Hejduk dále poskytoval právní poradenství zejména zahraničním obchodníkům v oblasti práva duševního vlastnictví.

Marek Hejduk vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Je advokátem a členem České advokátní komory. Hovoří plynule anglicky. Jeho koníčkem je tenis, fotbal, cestování a četba. ●

Petr Solský

Petr Solský – Business Development Director pro veřejnou správu v advokátní kanceláři Havel & Holásek

Petr Solský (35) nastoupil do největší česko-slovenské advokátní kanceláře Havel & Holásek na nově vytvořenou pozici Business Development Director pro veřejnou správu. Zodpovídat bude za koordinaci vztahů kanceláře vůči veřejné správě včetně rozvoje obchodních aktivit v této oblasti. Do Havel & Holásek přichází z Bruselu, kde sedm let pracoval na Stálém zastoupení ČR při EU.

V roce 2003 se Petr Solský stal členem týmu Stálého zastoupení ČR při EU pod vedením velvyslance Pavla

Teličky v Bruselu, kde zodpovídal za oblast justice a zastupoval ČR ve výborech Rady EU a Evropské komise pro tuto oblast. V roce 2008 byl jmenován vedoucím úseku justice a vnitra Stálého zastoupení ČR při EU se zodpovědností za koordinaci příprav a průběhu Předsednictví ČR v EU v roce 2009 včetně příprav jednání Rady ministrů justice a vnitra. Před odchodem do Bruselu pracoval na Ministerstvu vnitra ČR jako vedoucí oddělení, které mělo za úkol organizaci a koordinaci příprav Summitu NATO 2002 v Praze, rovněž se zabýval problematikou finanční kriminality, boje proti korupci a organizovanému zločinu a ochrany svědků.

Petr Solský vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Hovoří plynule anglicky, francouzsky a německy. Ve volném čase se rád věnuje sportu a cestování. ●

Miloslav Strnad

Miloslav Strnad a Michal Strnad se stali senior právníky BBH

Miloslav Strnad spolupracuje s BBH od roku 2005 a zaměřuje se především na oblast obchodních a občanských sporů v soudním a rozhodčím řízení, kde v průběhu své praxe získal cenné zkušenosti se zastupováním tuzemských i zahraničních klientů. Miloslav Strnad vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni.

Michal Strnad spolupracuje s BBH od roku 2006 a v rámci své praxe se zaměřuje zejména na zastupování klientů ve sporných řízeních. Vedle uvedeného pak má cenné zkušenosti rovněž v oblasti práva korporátního a práva závazkového. Michal Strnad promoval v roce 2005 na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni. ●

Michal Strnad

Jiří Štěrba se stal vedoucím společníkem moskevské pobočky BBH

Jiří Štěrba

Jiří Štěrba se specializuje na oblast fúzí a akvizic, transakce s nemovitostmi a projektové financování. S BBH spolupracuje od roku 2002 a v rámci kanceláře se dlouhodobě zaměřuje na projekty v Ruské federaci. Jiří Štěrba vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. ●

Michal Roubík

Právníkem developerské společnosti CTP se stal Michal Roubík

Michal Roubík je „staronovým“ členem týmu CTP. Již během studií v letech 2007/2008 zde pracoval jako právní asistent. Po absolvování studia na Masarykově univerzitě v Brně získal pracovní zkušenosti na poli evropského práva na Ministerstvu

průmyslu a obchodu. Studoval také angličtinu na Fakultě vzdělávání Masarykovy univerzity a během těchto studií strávil semestr na University of Warsaw v Polsku.

V CTP bude Michal Roubík zodpovědný za právní úkony uvnitř i vně firmy, které jsou potřeba pro zajištění jejího plynulého provozu. Mezi jeho zájmy patří motorcy, sport (tenis a cyklistika), cestování (zejména na motorce), literatura, filmy, hudba. Michal Roubík hovoří anglicky. ●

Jan Procházka

Mezinárodní advokátní kancelář Salans v Praze expanduje a rozšiřuje svůj korporátní tým.

Mezinárodní advokátní kancelář Salans oznámila expanzi pražské kanceláře formou posílení korporátního týmu na seniorní i juniorní úrovni. V prvním případě jde o zkušeného advokáta Jana Procházku, který do Salans přišel na pozici Counsel. Jan se stal jedním ze dvou vedoucích korporátního týmu pražské a bratislavské kanceláře Salans. V této roli nahradil vedoucího partnera pražské a bratislavské kanceláře Ladislava Štorka. Jan úzce spolupracuje s dalším vedoucím korporátního týmu, partnerem Tomášem

Bílkem. Ladislav Štorek se tak bude více věnovat rozvoji kanceláří Salans v České republice a na Slovensku.

Před příchodem do Salans působil Jan Procházka pět let v pražské kanceláři Clifford Chance na pozici Senior Lawyer, kde významně napomohl vybudování tamní korporátní praxe. Pro pražskou kancelář Salans je to již čtvrtý příchod nového právníka v tomto roce. Korporátní team Salans se tím rozrostl na 16 právníků, a kancelář tak nadále posiluje širokou nabídku svých služeb. V regionu jde navíc již o třetí případ, kdy do Salans přecházejí seniorní právníci z Clifford Chance (v březnu a červenci tohoto roku přešlo z varšavské kanceláře Clifford Chance do Salans několik partnerů, a to v korporátní a realitní sféře).

Jan Procházka se zaměřuje na fúze a akvizice, korporátní právo (včetně restrukturalizací) a akviziční financování. V poslední době zastupoval řadu

významných zahraničních i domácích investorů, ať již strategických či finančních (private equity) v souvislosti s jejich akvizicemi a divesticemi jak v České republice, tak i v rámci celého regionu střední a východní Evropy. Pražskou kancelář Salans Jan dobře zná, neboť v ní působil již lety 1997 až 2005, nejdříve jako právní asistent při studiu a poté jako koncipient a od roku 2002 jako advokát. Jan studoval na Filozofické a posléze Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a má i titul LL.M. z University of Chicago, Law School v USA. Jan hovoří plynně anglicky a německy. K jeho koníčkům patří historie, sport a cestování.

Jana Želechovská

Dalšími posilami pražské kanceláře Salans jsou advokátka Jana Želechovská a koncipientky Alena Jírovská a Jitka Hořáková.

Jana Želechovská přichází do Salans po pěti letech působení v pražské pobočce právní firmy Hogan Lovells, kde pracovala jako studentka a koncipientka. Advokátkou se stala v roce 2010, předtím vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Zaměřuje se na korporátní právo se specializací na fúze a akvizice. Jana Želechovská hovoří plynně anglicky, konverzačně ovládá němčinu i francouzštinu a k jejím koníčkům patří digitální fotografie a literatura.

Alena Jírovská

Na poli koncipientů posílí korporátní tým Salans advokátní koncipientka Alena Jírovská a Jitka Hořáková. Obě vystudovaly PF UK, Alena Jírovská při studiu pracovala u Salans a Jitka Hořáková působila ve firmě White & Case a studovala rovněž evropské právo na universitě v Toulouse. Obě hovoří plynně anglicky, Jitka Hořákové rovněž plyně ovládá francouzštinu.

Ladislav Štorek, vedoucí partner pražské a bratislavské kanceláře Salans, u příležitosti této

expanze pražské kanceláře uvedl: „Těší nás, že do našeho týmu přicházejí, resp. se vrací právníci takového formátu, jakým je Jan Procházka. Vnímám jako velmi pozitivní, že je firma Salans atraktivní pro seniorní právníky z kanceláří typu Clifford Chance nebo Lovells, kteří zde vidí svou budoucnost a možnost dalšího rozvoje. Nedávný vývoj v naší varšavské kanceláři navíc dokazuje, že jde o trend nejen v České republice, ale i v dalších zemích regionu střední a východní Evropy. Svědčí to o tom, že jsme zúročili mnoholeté úsilí věnované vybudování silné platformy na těchto trzích a velmi solidního klientského portfolia, což nám umožnilo přestat období ekonomického útlumu a nyní se opět můžeme věnovat dalšímu rozvoji.“

Tomáš Bílek, jeden ze dvou vedoucích korporátního týmu pražské a bratislavské kanceláře Salans, při příležitosti rozšíření a významného posílení svého týmu sdělil: „Posílení korporátního týmu velice dobře odráží naši strategii posledních několika let vybudovat silné korporátní oddělení se špičkovými právníky. Důkazem toho jsou i letošní hodnocení našeho týmu v Legal500 a dalších nezávislých publikacích. Silnější a zkušenější tým nám umožní poskytovat naše služby na té nejvyšší úrovni ještě širšímu spektru těch nejvýznamnějších klientů.“

Jan Procházka, druhý vedoucí korporátního týmu pražské a bratislavské kanceláře Salans, při příležitosti svého nástupu uvedl: „Oslovila mne tradičně silná pozice Salans ve střední a východní Evropě a důraz, který klade na své působení v tomto regionu. To Salans odlišuje od řady jiných mezinárodních advokátních kanceláří na trhu a představuje vynikající předpoklad pro další růst.“ ●

Sídlo pro Vaše podnikání

- Provozování **virtuálních kanceláří**
- Pronájmy **reprezentativních zasedacích prostor**
- Pronájmy **plně vybavených kanceláří**
- Poskytování **registračních sídel** na 13 adresách v ČR a v SR a to již od **850 Kč/měsíc**

SMART Office

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smart-office.cz • 800 276 278

www.smart-office.cz

Modrá karta EU

rozšíří možnosti vstupu cizinců na český trh práce

S účinností od roku 2009 Česká republika přijala zvláštní úpravu směřující ke zjednodušení administrativních překážek, které zahraniční zaměstnance nezřídka odrazovaly od hledání zaměstnání na českém pracovním trhu. Jak však ukázal čas, samotný dobrý úmysl mnohdy nestačí, není-li reflektována praxe na pracovním trhu.

Stěžným bodem této úpravy bylo sjednocení povolení k zaměstnání a povolení k pobytu v jediné povolení, tzv. zelenou kartu, o které cizinec žádal na konkrétní pracovní pozici, která byla inzerována v centrální databázi vedené Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR. Jistě se jednalo o pozitivní a chvályhodný počín, nicméně, konstrukce zvolená předkladatelem zákona se ukázala být poněkud nešťastnou.

Především praxe potvrdila, že zaměstnavatelé mají pochopitelně zájem se podílet na výběru svého budoucího zaměstnance a situace, ve které zaměstnavatel poprvé spatří svého nového zaměstnance až poté, co tento získal veškerá povolení a přestěhoval se do České republiky, je prakticky neúnosná.

Tento stav potvrdily i dostupné statistiky, které hovoří pouze o desítkách případů, kdy zaměstnanci ze zahraničí využili možnosti získat zelenou kartu k výkonu práce v České republice. Naštěstí, zejména z důvodu splnění požadavků evropské legislativy, konkrétně směrnice Rady 2009/50/ES o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, dochází k zavedení nového rámce pro výkon práce některých skupin cizinců na území České republiky.

V této souvislosti vláda ČR dne 18. 8. 2010 schválila návrh rozsáhlé novely zákona o pobytu cizinců a některých dalších souvisejících zákonů, která by měla, mimo jiné, také transponovat výše uvedenou směrnici. Účinností novely tak Česká republika zavede speciální druh povolení k dlouhodobému pobytu, tzv. modrou kartu, která bude vydávána cizincům za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

Ačkoliv to směrnice umožňovala, pojem vysoká kvalifikace nebude zahrnovat odbornou praxi, pouze vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání, pokud studium trvalo alespoň tři roky.

Žádost o modrou kartu bude třeba podat na zastupitelském úřadu České republiky v zahraničí. To neplatí u cizinců, kteří v České republice již pobývají v rámci dlouhodobého víza či dlouhodobého pobytu. Zajímavostí je, že v České republice bude moci požádat o modrou kartu i cizinec, který již na základě modré karty pobýval v jiném členském státě EU a příslušnou žádost podá do jednoho měsíce od vstupu na naše území.

Ohledně náležitostí žádosti o modrou kartu nedochází k zásadním změnám oproti náležitostem při podávání žádosti o dlouhodobé vízum za účelem zaměstnání. Za zmínku však stojí požadavek předložení pracovní smlouvy na dobu nejméně jednoho roku na zákonem stanovenou týdenní pracovní dobu, která dále obsahuje výši sjednané hrubé měsíční nebo roční mzdy alespoň ve výši 1,5násobku průměrné hrubé měsíční nebo roční mzdy vyhlášené sdělením Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

Důležitým posunem od již kritizovaných zelených karet je právě skutečnost, že celému procesu předchází výběr zaměstnavatele, který přímo s cizincem již uzavírá pracovní smlouvu, a tedy již prakticky nemůže dojít k situacím, kdy se cizinec s vydanou zelenou kartou dostavil na pracoviště zaměstnavatele, který ho následně odmítl přijmout do pracovního poměru. Nutno však říci, že i v případě zelených karet dochází v případě schválení novely ke změně, a to v tom smyslu, že zaměstnavatel bude již moci zasáhnout do procesu udělení zelené karty a v případě jeho nesouhlasu Ministerstvo vnitřní ČR zelenou kartu cizinci nevydá.

Významnou skutečností je, že oproti běžně vydávanému povolení k zaměstnání, návrh novely výslovně řeší situaci, kdy cizincův pracovní poměr skončí před uplynutím platnosti modré karty. V této situaci byl cizinec obvykle povinen vycestovat z České republiky, a pokud si zde nalezl nové zaměstnání, byl nucen podstoupit celý proces vyřizování povolení k zaměstnání a povolení k pobytu znovu.

V případě modré karty však během prvních dvou let výkonu práce je pouze nutné vyžádat si předchozí souhlas Ministerstva vnitřní ČR se změnou zaměstnavatele (ministerstvo zde sleduje stejné náležitosti, které musí být splněny při nové žádosti o modrou kartu). Po odpracování dvou let dokonce postačí Ministerstvo vnitřní ČR pouze informovat do tří pracovních dnů. Možnost změnit zaměstnání cizince pobývajících v České republice dále vyplývá i z příslušného ustanovení novely týkajícího se doby, na kterou je modrá karta vydána. Dle návrhu se modrá karta vydá s dobou platnosti o tři měsíce delší než je doba, na níž byla uzavřena pracovní smlouva, nejdéle však na dva roky.

Závěrem je třeba upozornit, že diskutovaná novela přináší i další změny v oblasti práva pobytu cizinců na území České republiky a některé z nich se promítají i do pracovněprávních předpisů a to zejména v oblasti skončení pracovního poměru. Nutno také připomenout, že usnesením vlády Ministerstvo vnitřní ČR připraví konečné paragrafové znění návrhu novely, která může ještě doznat značných změn v rámci zbývajících částí legislativního procesu. ●

Mgr. Matěj Daněk, advokát
PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

BUĎ
PRVNÍ
KDO HO UVIDÍ
NAŽIVO!

MLADŠÍ BRÁCHOVÉ TO UMÍ ROZTOČIT NOVÝ NISSAN JUKE

Prohlédni si u nás nový Nissan Juke ještě před jeho oficiálním uvedením!

Zobrazení jsou pouze ilustrativní. Data a údaje uvedené v této reklamě jsou určeny výlučně k informačním účelům a nemohou být považovány za návrh smlouvy. Kombinovaná spotřeba: 5,1–7,6 l/100 km, kombinované emise CO₂: 134–175 g/km. Uvedené rozměry, spotřeba paliva a údaje o CO₂ jsou pouze informativní. Definitivní údaje budou k dispozici po ukončení homologačního procesu.

NISSAN STODŮLKY AUTORIZOVANÝ DEALER A SERVIS

Jeremiášova 2599/1a, 155 00, Praha 13
Tel. 222 356 410, fax 222 356 419
stodulky@nissan-praha.cz
www.nissanstodulky.cz

NISSAN ČESKÉ BUDĚJOVICE AUTORIZOVANÝ DEALER A SERVIS

České Vrbné 2350, 370 11 České Budějovice
Tel.: 381 022 010, fax 381 022 019
info@nissan-budejovice.cz
www.nissan-budejovice.cz

SHIFT_the way you move

Nové požadavky na uchazeče o veřejnou zakázku

Nedávno přijatá novela zákona o veřejných zakázkách (zákon č. 179/2010Sb., dále jen „novela“) přináší změny do řady oblastí zadávacího procesu, kontroverzní je zejména nová úprava podmínek splnění základní kvalifikace dodavatele dle § 53 odst. 1 zákona. Cílem tohoto textu je stručně informovat o nejdůležitějších nových podmínkách zákonného postupu při prokazování základní kvalifikace.

Výše uvedená novela klade na uchazeče o veřejnou zakázku další požadavky související s transparentností jeho majetkové a personální struktury. Tyto nové požadavky natolik regulují postavení podnikatelů ucházejících se o plnění veřejných zakázek, že řadu dosavadních spolehlivých dodavatelů z možnosti ucházet se o další veřejné zakázky fakticky vylučují.

O jaké nové požadavky kladené na dodavatele se tedy jedná? Nově bude třeba, aby dodavatel, pokud jde o právnickou osobu, předložil seznam společníků nebo členů [§ 53 odst. 1 písm. k) zákona]; předložil seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách [§ 53 odst. 1 písm. l) zákona]; předložil aktuální seznam akcionářů [§ 53 odst. 1 písm. m) zákona]. Požadavek uvedený na posledním místě se vztahuje na akciové společnosti a znamená, že uchazečem o veřejnou zakázku může být jen akciová společnost, která má vydány pouze akcie na jméno.

Byrokratická překážka, kterou takové opatření pro dodavatele představuje, je mimořádná. Bez ohledu na to, jak nákladný je samotný proces změny formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, je těžko představitelná písemná nabídka, jejíž největší přílohu tvoří seznam akcionářů o desítkách tisíc jmen (např.

ČEZ nebo O2). Komplikace se splněním tohoto požadavku budou mít rovněž zahraniční dodavatelé.

Receptem na zvýšení transparentnosti zadávacího řízení není neustálé zvyšování byrokratické zátěže dodavatelů, ale větší přehlednost zadávacího řízení samotného. Z tohoto hlediska je přínosem skutečnost, že novela upravila § 71 odst. 9 zákona v tom smyslu, že komise pro otevírání obálek je povinna sdělit přítomným uchazečům informaci o nabídkové ceně konkurentů. Obdobným opatřením, které by de lege ferenda zvýšilo transparentnost, by bylo zavedení možnosti nahlédnout do nabídky konkurenčního uchazeče (mimo pasáží obchodního tajemství) v případě podání námitek.

Nově zařazené požadavky na uchazeče, uvedené pod písm. k), l) a m) navíc pozici zadavatele neposilují způsobem, jaký měl nejspíše zákonodárce na mysli, neboť podle většiny odborníků splní dodavatel kvalifikaci pouhým předložením požadovaných dokladů a zadavatel není oprávněn uchazeče vyloučit ani v případě, pokud by z předložených dokladů vyplýval střet zájmů (časopis Veřejné zakázky č. 4/2010, s. 26 – 31). Povinnost neustále aktualizovat seznam akcionářů komplikuje i efektivitu Seznamu kvalifikovaných dodavatelů. Mezi další sporné otázky nové úpravy patří i to, zda „zadavatel“ dle písm. l) znamená konkrétního zadavatele, kterému podává uchazeč nabídku, nebo zda je míněn jakýkoli zadavatel v ČR.

Pokud jde o povinnost uchazeče uvedenou pod písm. k), dle Dvořáka (Dvořák, D.: Rozšíření základních kvalifikačních předpokladů, časopis Veřejné zakázky č. 4/2010, s. 28) zákon „nestanoví povinnost rozkrýt vlastnické struktury dále než do první úrovně. Základní kvalifikační předpoklad proto paradoxně splní akciová společnost, která má akcie na jméno, přičemž akcionářem budou jiné právnické oso-

by s akciemi na majitele a nezřetelnou vlastníckou strukturou, zatímco akciová společnost na majitele, jejímiž akcionáři je několik fyzických osob, bude z řízení diskvalifikována.“

Je zřejmé, že novela, upravující prokazování základní kvalifikace, významným způsobem zasáhne do současné praxe přípravy a formování nabídek. Vzhledem k výše uvedeným nejasnostem je pravděpodobně v této oblasti očekávat další legislativní iniciativu. ●

.....
Mgr. Martin Krahulík,
advokátní koncipient
Abbot Legal, advokátní kancelář, s. r. o.

Co odhalí pracovněprávní audit a jaké přinese úspory?

**Havel &
Holásek**
advokátní kancelář

Co je pracovněprávní audit

Pod výrazem pracovněprávní audit se skrývá přezkoumání a vyhodnocení dokumentů a procesů týkajících se zaměstnávání zaměstnanců, jejich pracovních podmínek, spolupráce s odborovými organizacemi a dalšími zástupci zaměstnanců a vztahů ke státním orgánům dohlížejícím nad pracovněprávními vztahy.

Jeho cílem je vyhnout se nevýhodným smlouvám se zaměstnanci, nastavit pracovní podmínky co nejflexibilněji a nejehospodárněji a minimalizovat spory se zaměstnanci. Dále může odhalit rizika případných sankcí ze strany státních orgánů a napomoci jim včasnou nápravou předejít či je zmírnit.

Kdy přistoupit k auditu

Důvodem pro pracovněprávní audit může být aktuální potřeba společnosti zdokumentovat stav své pracovněprávní oblasti při obchodních transakcích pro zájemce o spolupráci či přímo o koupi. Zároveň je vhodné čas od času provést takový audit i pro vlastní vnitřní potřeby a zjistit tak, v jakém stavu jsou pracovněprávní dokumenty a procesy a zda je možné či nutné provést nějaké úpravy. Zejména s ohledem na značné množství více či méně závažných novelizací zákoníku práce a dalších pracovněprávních předpisů a změny ve výkladu jejich ustanovení není radno roli pracovněprávního auditu, respektive pravidelných aktualizací pracovněprávní dokumentace podceňovat.

Díky pracovněprávnímu auditu navíc lze odhalit skryté rezervy společnosti. Vyjde najevo, nakolik je využíváno v dostatečné míře veškerých prostředků pracovního práva ke snížení nákladů a flexibilizaci pracovních podmínek zaměstnanců a tím zvýšení efektivity práce a jejího odměňování.

Průběh auditu

Předmětem přezkumu je především veškerá smluvní dokumentace, tedy zejména pracovní smlouvy a dohody mimo pracovní poměr, manažerské a jednatelelé smlouvy, kolektivní smlouvy či dohody o hmotné odpovědnosti. Kontrole však podléhají také vnitřní předpisy a personální postupy uplatňované u zaměstnavatele, stejně jako oblast bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci. Velice vědeckou oblastí je i zpracovávání osobních údajů zaměstnanců, které jen u málo společností probíhá zcela v souladu se zákonem.

Při přezkumu platnosti používaných dokumentů se na prvním místě sleduje, zda obsahují alespoň minimální zákonem stanovené náležitosti. Dále se klade důraz na to, nakolik je veškerý ostatní obsah v souladu s právem a zda je pro společnost výhodný, či skrývá určitá úskalí a nevýhody. Obdobným přezkumem prochází i vnitřní předpisy zaměstnavatele. Při auditu se dále nesmí zapomenout ani na to, zda dokumenty byly podepsány či vydány oprávněnými osobami.

Úspory nákladů díky auditu

Součástí pracovněprávního auditu jsou i návrhy řešení zjištěných nedostatků s doporučeními, jak tyto napravit či odstranit. Zároveň se přezkoumávaná společnost dozví, kde by mohla ušetřit výdaje vynakládané na zaměstnance, neboť mnohdy pouhé lepší nastavení mechanismů vede k větší flexibilitě pracovních podmínek zaměstnanců a ušetří nemalé finanční prostředky. Společnosti totiž často opomíjí využívat například různé formy pracovní doby, které mohou eliminovat drahou práci přesčas či nutnost hradit zaměstnancům náhradu mzdy v případě prostožů způsobených nedostatkem zakázek zaměstnavatele. Dále je možné pro-

střednictvím vhodného systému odměňování reagovat na aktuální množství a kvalitu vykonávané práce. Zapomínat by se nemělo ani na uzavírání dohod o odpovědnosti zaměstnanců, neboť v takovém případě zaměstnanec hradí skutečnou vzniklou škodu a zásadně se zde neuplatňuje omezení na násobky výdělku zaměstnance.

Audit předchází konfliktům a sankcím

Jak jsme již uváděli výše, při pracovněprávním auditu nezapomínáme ani na personální praxi, kdy se zaměřujeme na to, zda je vždy postupováno v souladu se zákonem a tak, aby byla co nejvíce minimalizována rizika, že zaměstnavatel bude nařčen např. z diskriminačního jednání či porušování práv zaměstnanců. Konkrétní rozsah auditu však samozřejmě závisí na přáních každé jednotlivé společnosti.

Shrnutí přínosů pracovněprávního auditu

Cílem pracovněprávních auditů je tedy zhodnotit stav ve společnosti a najít možná řešení nápravy. Především díky němu je možné optimalizovat situaci společnosti v pracovněprávní oblasti a co nejvíce zmírnit případné negativní ekonomické dopady, ať již v podobě vyhnutí se sankcím ze strany orgánů státní správy, tak sporům se samotnými zaměstnanci. ●

.....
Soňa Rau, advokát

Jan Koval, advokát

Havel & Holásek s. r. o., advokátní kancelář

Absence ústního jednání jako zrušovací důvod ve smyslu ustanovení § 31 zákona o rozhodčím řízení

Dispozitivní ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 216/1994Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z.r.ř.“ či „zákon o rozhod-

čím řízení“), umožňuje účastníkům rozhodčí smlouvy sjednat, aby se rozhodčí řízení, které účastníci sjednali jako nástroj řešení případných sporů, bylo konáno bez nařízení ústního jednání.[1] Ustanovení § 31 písm. e) pak normuje, že důvodem pro zrušení rozhodčího nálezu

je skutečnost, že účastníkovi rozhodčího řízení nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat.

Tento článek stručně pojednává o spojitosti mezi citovanými zákonnými ustanoveními,

tedy odpovídá na otázku, zda absence ústního jednání v průběhu rozhodčího řízení může vést v řízení před obecným soudem ke zrušení rozhodčího nálezu podle ustanovení § 31 z.r.ř., a to z důvodu podle písmene e) uvedeného ustanovení zákona o rozhodčím řízení.

Jak již uvedeno shora, zákon o rozhodčím řízení obsahuje dispozitivní ustanovení, v důsledku něhož se účastníci rozhodčí smlouvy mohou dohodnout, že jejich případné rozhodčí řízení proběhne bez nařízení ústního jednání, tzn. právní věc bude projednána toliko na základě listinných důkazů, tedy rozhodčí řízení proběhne písemnou formou.

Nejprve se pokusme odpovědět na základní otázku, a to, jakou formu musí mít dohoda stran na vyloučení ústního jednání. Podle ustanovení § 3 odst. 1 z.r.ř. musí být rozhodčí smlouva uzavřena písemně, a to pod sankcí neplatnosti, přičemž dále ustanovení specifikuje, v jakých případech je písemnost rozhodčí smlouvy zachována. Je nepochybné, že přímo součástí rozhodčí smlouvy může být ustanovení o tom, že rozhodčí řízení proběhne ve smyslu ustanovení § 19 odst. 3 z.r.ř. bez nařízení ústního jednání.

Máme za to, že uvedený způsob vyloučení ústního jednání není jediným způsobem. Stávající judikatura Nejvyššího soudu České republiky (sp. zn. 32 Cdo 2282/2008, ze dne 31. 7. 2008) dovozuje, že „I jiné soukromé subjekty než stále rozhodčí soudy zřízené ve smyslu ustanovení § 13 z.r.ř. mohou vést seznam rozhodců a vydávat pro účastníky rozhodčího řízení pravidla, kterými se rozhodci řídí. Pravidla těchto soukromoprávních subjektů pro určení rozhodců se považují za dohodu obsaženou v rozhodčí smlouvě ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 z.r.ř.“

Z uvedené konstantní judikatury lze, pakliže přijmeme tezi, že rozhodnutí o konání, či nekonání ústního jednání v rámci rozhodčího řízení je rozhodnutím učiněným rozhodcem v rámci dohody účastníků rozhodčího řízení o postupu, kterým mají rozhodci vést řízení (pravidla řízení – § 19 odst. 1 z.r.ř.), učinit závěr, že dohoda o vyloučení ústního jednání může být součástí uvedených pravidel[2]. Uplatní se za předpokladu, že vyloučení ústního jednání tímto pravidly není v rozporu se samotnou rozhodčí smlouvou. V případě kolize rozhodčí smlouvy a těchto pravidel by bylo třeba dát přednost ustanovením rozhodčí smlouvy[3]. Obecně je k těmto pravidlům[4] třeba dodat, že je více než žádoucí, aby tato pravidla byla zveřejněna způsobem znemožňujícím jejich ad hoc účelové změny. Takovému požadavku bezesporu vyhovuje jejich zveřejnění v Obchodním věstníku.

Lze tedy učinit další dílčí závěr, že dohoda o vyloučení ústního jednání může být sjednána (i) přímo v rozhodčí smlouvě (ať již rozhodčí doložce, tak smlouvě o rozhodci) či (ii) jako součást pravidel – dohody na postupu v řízení ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 z.r.ř.

Je plně v souladu se základními právními zásadami (pacta sunt servanda), aby v případě, kdy se jedna strana domáhá ústního jednání i přes výše popsanou dohodu o jeho vyloučení, byla při uplatňování svého požadavku neúspěšná. V daném případě nařízení ústního jednání není ani v diskreci samotného rozhodce, neboť i ten je vázán dohodou účastníků na postupu řízení a pokud účastníci řízení svou dohodu na postupu v řízení, která obsahuje vyloučení ústního jednání, dodatečně nezmě-

Je plně v souladu se základními právními zásadami (pacta sunt servanda), aby v případě, kdy se jedna strana domáhá ústního jednání i přes výše popsanou dohodu o jeho vyloučení, byla při uplatňování svého požadavku neúspěšná.

ní (a ústní jednání připustí), zakládalo by nařízení ústního jednání ze strany rozhodce porušení principu rovnosti účastníků v řízení, případně by zakládalo legitimní otázku o relevantnosti procesních úkonů učiněných v průběhu ústního jednání v případě nepřítomnosti účastníka, který se odvolává na dohodu stran (zapovídající ústního jednání), resp. procesních úkonů učiněných v průběhu ústního jednání vůbec.

Máme za to, že absence ústního jednání v rozhodčím řízení nemůže být ani (i) nedostatkem projednání věci, ani (ii) omezením práva na spravedlivý proces. Ústní jednání[5] totiž zjevně není nezbytnou součástí občanského soudního řízení, tím spíše ne řízení rozhodčího.

Ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“ či „občanský soudní řád“), konkrétně ustanovení § 115a o.s.ř., připouští, aby i občanské soudní řízení proběhlo bez nařízení ústního jednání, a to za taxativně vymezených podmínek. K projednání věci samé totiž není třeba nařizovat jednání, jestliže (i) ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a (ii) účastníci se práva účastnit na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí.

Z uvedeného tedy jednoznačně plyne dílčí závěr, že ústní jednání není esenciální součástí občanského soudního řízení a jeho absence je ústavně konformní. Tomu ostatně přisvědčuje i recentní judikatura, srov. např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 32 Cdo 1201/2007 ze dne 11. 6. 2008, podle něhož „skutečnost, že se strany v rozhodčí doložce dohodly, že rozhodčí řízení bude konáno bez nařízení jednání, neznamená, že by strany mohly omezit svá procesní práva ve smyslu nemožnosti navrhnout další důkazy, případně požadavky na jejich provedení, neboť opačný postup by byl porušením práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny.“

Rovněž samotná odpověď na v názvu tohoto článku položenou otázku vypovídá o zbytnosti ústního jednání. Uvážíme-li, že zákonodárce mezi zrušovací důvody (rozhodčího nálezu) taxativně vymezené v ustanovení § 31 zákona o rozhodčím řízení nezahrnul absence ústního jednání (ačkoli v souladu se zákonem v konkrétním případě ústní jednání mělo proběhnout), lze této absenci, resp. významu ústního jednání, přičítat okrajovější postavení oproti ostatním zrušovacím důvodům. Nedostatek ústního jednání tak lze subsumovat pouze pod nedostatek možnosti věc před rozhodcem projednat /zrušovací důvod pod písm.e)/.

Konečně význam ústního jednání v rámci rozhodčího řízení snižuje, jak už bylo uvedeno shora, i skutečnost, že příslušné ustanovení zákona o rozhodčím řízení je dispozitivní povahy, tedy připouští smluvní odchýlení od zákonné právní úpravy. Pokud by normotvůrce měl enormní zájem na „přítomnosti“ ústního jednání, jistě by nemožňoval v této věci smluvní ujednání stran o vyloučení ústního jednání a ustanovení § 19 odst. 3 z.r.ř. by konstruoval jako kogentní.

Jak již bylo uvedeno shora, důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu může být skutečnost, že straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat. Způsobem projednání věci může být bezesporu její projednání ústně. Ústní projednání však není jediným možným způsobem projednání věci, věc může být rovněž projednána toliko písemně (jak ostatně připouští v případě občanského soudního řízení i občanský soudní řád, viz výše), případně oběma způsoby současně. Lze tedy mít za to, že straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, pokud jí nebyla poskytnuta možnost věc projednat ani ústně, ani písemně, a to kumulativně. Pouze za kumulativního splnění těchto předpokladů lze uvažovat o tom, že by měl být rozhodčí nále v souladu se zákonem o rozhodčím řízení zrušen. Tím není dotčeno, že rozhodce, který nenařídil ústní jednání i za předpokladu, že se takové ústní jednání mělo ex lege konat,

zatižil řízení procesní vadou. Je však zřejmé, že tato vada není takové závažnosti, resp. intenzity, že by měla bez dalšího zakládat pravomoc soudu zrušit rozhodčí nálezný v řízení podle ustanovení § 31 z.r.ř., konkrétně z důvodu uvedeného pod písm. e).

Uvedené samozřejmě nelze stanovit absolutně a nestanovit předpoklady, při jejichž naplnění by o zrušení rozhodčího nálezů bylo možné uvažovat. Zjevně by takovým případem byla situace, kdy by při ústním jednání měly být provedeny důkazy, které nelze provést jinak než při ústním jednání a tento důkaz nelze nahradit jiným důkazem (listinného charakteru).

Tento případ by měl však nastat jen sporadicky, neboť při ústním jednání by mohl být např. vyslechnut znalec (jeho ústně přednesené stanovisko však ve značné části lze nahradit předloženým znaleckým posudkem), případně svědek (svědecká výpověď však má v rozhodčím řízení marginální postavení, a to z důvodu, že svědka nestihá povinnost mluvit před rozhodcem pravdu, resp. svědek nebude stíhán podle trestněprávních předpisů v případě, že by před rozhodcem lhal)[6].

Uvedené tedy přisvědčuje závěru, že situace, kdy by měl být rozhodčí nálezný zrušen pro nedostatek ústního jednání, by měla být velice sporadická, resp. prakticky vyloučena.

Z důvodů výše uvedených lze mít za to, že absence ústního jednání v rozhodčím řízení (za situace, kdy nebylo sjednáno jeho vyloučení),

není bez dalšího zrušovacím důvodem podle ustanovení § 31 písm. e), a to za předpokladu, že strany rozhodčího řízení dostanou dostatečnou možnost věc před rozhodcem projednat jiným způsobem. Tento závěr plyne z následujících:

- a) absence ústního jednání je ústavně konformní,
- b) i občanské soudní řízení vedené před obecnými soudy může být konáno bez nařízení ústního jednání,
- c) zrušovacím důvodem je nedostatek možnosti věc před rozhodcem projednat, nikoli absence ústního jednání – pokud je projednání v „ústní formě“ nahrazeno „písemnou formou“, pak řízení není zasaženo zásadní vadou,
- d) z koncepce českého rozhodčího řízení je zřejmé, že ústní jednání není jeho esenciální součástí.

To vše doplněno tím, že na vyloučení ústního jednání se strany mohou dohodnout nejen v samotné rozhodčí doložce, resp. rozhodčí smlouvě vůbec, ale i odkazem na pravidla, podle nichž mají rozhodci v řízení postupovat (dohoda o postupu, kterým mají rozhodci vést řízení), řády a statuty stálých rozhodčích soudů nevyjímaje. ●

JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout
LISSE LEGAL – Lisse & partners

Poznámky

[1] Nedohodnou-li se strany jinak, je řízení před rozhodci ústní. Toto řízení je vždy neveřejné. (§ 19 odst. 3 z.r.ř.)

[2] Tato pravidla jsou dohodou účastníků ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 z.r.ř., podle něhož se strany mohou dohodnout na postupu, kterým mají rozhodci vést řízení. Tato pravidla jsou právě tímto dohodnutým postupem.

[3] Pokud by pravidla vylučovala ústní jednání, resp. by např. stanovovala, že se ústní jednání bude konat pouze tehdy, pokud se na tom strany

výslovně v průběhu rozhodčího řízení dohodnou, avšak rozhodčí smlouva by stanovila, že rozhodčí řízení bude konáno s ústním jednáním, pak by rozhodčí řízení muselo být doprovázeno ústním jednáním.

[4] Tato pravidla lze označit za všeobecné obchodní podmínky, odkazem na něž lze ve smyslu ustanovení § 273 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, určit část smlouvy za předpokladu, že jsou účastníkům rozhodčí smlouvy známy.

[5] Občanské soudní řízení, resp. vlastní jednání, je ovládáno zásadou ústnosti, srov. WINTEROVÁ, A.: Civilní právo procesní. 4. aktual. a dopl. vydání. Linde: Praha 2006, s. 72.

[6] Na to vše nahlíženo optikou, že vylučně rozhodce (obdobně jako obecný soud) rozhoduje o tom, který z účastníků navržených důkazů provede.

mazda

PROŽIJTE SKUTEČNOU
RADOŠT Z JÍZDY
JIŽ OD 469 900 Kč

Mazda 6

- Bonus 100 000 Kč
- *CENA OD 469 900 Kč*

Mazda 3

- Bonus 40 000 Kč
- *CENA OD 359 900 Kč*

Zažijte skutečnou radost z jízdy a zajeďte si v jedinečných vozech Mazda3 a Mazda6. Od 1. do 31. října máte jedinečnou a neopakovatelnou šanci pořídít si Mazdu6 v jakékoliv výbavě s bonusem až 100 000 Kč a Mazdu3 s prodlouženou zárukou až na 5 let zdarma s možností atraktivního financování. Objednejte si testovací jízdu u svého prodejce a přesvědčte se, že Mazda vozy patří mezi světovou automobilovou elitu.

MAZDA FINANCE - 50% CENY VOZU NYNÍ, ZBYTEK ZA ROK A S 0% NAVÝŠENÍM.

Kombinovaná spotřeba 4,5–8,0 l/100 km, emise CO₂ 119–186 g/km. Vyobrazení vozidel je jen ilustrativní. Možnost odpočtu 20 % DPH.

AUTO PALACE SPOŘILOV S.R.O.

Na Chodovci 2457/1, 141 00 Praha 4, Tel.: 296 574 334, 343
e-mail: info@autopalace.cz, www.autopalace-mazda.cz

AUTO PALACE BRNO S.R.O.

Řípská 22, 627 00 Brno - Slatina, Tel.: 515 808 111
e-mail: prodej.mazda@autopalacebrno.cz, www.autopalace-mazda.cz

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2009

- právní tým čítající téměř 90 právníků, cca 60 studentů právnických fakult a celkem více než 200 spolupracovníků
- celkový vítěz soutěže *Právnická firma roku 2009* podle počtu vítězství v jednotlivých kategoriích (Největší právnická firma v České republice, Veřejné zakázky a Telekomunikace a média)
- kancelář je vysoce doporučovaná všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- 500 stálých klientů, 20 společností z *Czech Top 100* a 50 společností uvedených v seznamu největších světových firem *Fortune 500*
- součást prestižní mezinárodní sítě právnických firem *State Capital Group* (více než 10.000 právníků po celém světě)
- služby poskytované v češtině, slovenštině, angličtině, němčině, ruštině, španělštině, francouzštině, italštině, polštině a ukrajinštině

Specializované poradenské skupiny:

- Fúze a akvizice
- Právo obchodních společností
- Bankovníctví, finance a kapitálové trhy
- Nemovitosti a stavebnictví
- Zastupování v soudních, správních a rozhodčích řízeních
- Restrukturalizace a insolvence
- Pracovní právo
- Ochrana hospodářské soutěže
- Veřejný sektor a veřejné zakázky
- Duševní vlastnictví, informační technologie a telekomunikace
- Mezinárodní právo a právo evropského společenství
- Daňové právo procesní

Právnická firma roku 2009
v kategoriích:

- Největší právnická firma v ČR
- Telekomunikace a média
- Veřejné zakázky

1.místo mezi domácími
Právními firmami.

1.místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České a Slovenské
republice a ve střední a východní
Evropě.

1.místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice.

Klienty nejlépe hodnocená
advokátní kancelář v České
republice.

ní síť. Podle § 2 písm. f) Zákona o některých službách informační společnosti se všechny formy sdělení určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku fyzické či právnické osoby a také reklama podle Zákona o reklamě považují za obchodní sdělení.^[1] V případě virálně marketingového sdělení tudíž jde o obchodní sdělení v režimu citovaného zákona. Zákon o některých službách informační společnosti je tak právním pramenem upravujícím virální marketing a šíření virálně marketingového sdělení elektronickými prostředky.

Virální marketing je založen na přeposílání/předávání obchodních sdělení jeho příjemci

Český právní řád pojem virální marketing nedefinuje a ani jej nezná. Neobsahuje tak žádné zvláštní právní normy, které by jej výslovně upravovaly. Absence jakékoliv zmínky o virálním marketingu v českém právním řádu však neznamená, že by subjekty, které jej využívají jako součást svého marketingového mixu, měly zcela volné pole působnosti.

dalším osobám. Jakmile je virálně marketingové sdělení jednou vypuštěno, tak se má následně lavinovitě šířit bez součinnosti subjektu, v jehož prospěch je šířeno. Šíření obchodních sdělení v režimu Zákona o některých službách informační společnosti je dle jeho § 7 odst. 2 obecně založeno na režimu opt-in. To znamená, že obchodní sdělení mohou být elektronickými prostředky šířena pouze těm subjektům, které o ně předem projeví zájem. Za šíření nevyžádaných obchodních sdělení lze však postihnout pouze jeho odesílatele. Nelze postihnout subjekt, v jehož prospěch je obchodní sdělení šířeno, pokud není přímým odesílatelem. Subjekt využívající virální kampaň tak po jejím úspěšném nastartování již není odpovědný za lavinovitě šíření virálně marketingového sdělení.

Zvláštní režim je stanoven pro šíření obchodních sdělení stávajícím zákazníkům. Podle § 7

odst. 3 Zákona o některých službách informační společnosti se vůči nim uplatňuje režim opt-out. To znamená, že elektronické kontakty na tyto subjekty je možné využít k šíření obchodních sdělení za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem odmítnout takové využití svého elektronického kontaktu. U virálního marketingu jde však z povahy věci o lavinovité šíření obchodního sdělení, kde komunikace mezi subjektem, v jehož prospěch je sdělení šířeno, a zákazníkem hraje pouze okrajovou roli.

Nicméně elektronické kontakty na stávající zákazníky lze velmi dobře využít při samotném spuštění virální kampaně a nastartování lavinovitě šíření virálního sdělení bez hrozby vzniku odpovědnosti za šíření nevyžádaných obchodních sdělení. Při šíření stávajícím zákazníkům však musí být obchodní sdělení dle § 7 odst. 4 Zákona o některých službách informační společnosti (i) zřetelně označeno jako obchodní sdělení, (ii) nesmí skrývat nebo utajovat totožnost odesílatele a (iii) nesmí být zasláno bez platné adresy, na kterou by mohl adresát přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje zaslání obchodních informací.

Další situací, na kterou upozorňuje i Úřad pro ochranu osobních údajů ve své výroční zprávě za rok 2009, je případ, kdy jsou na webových stránkách subjektu, v jehož prospěch má být virálně marketingové sdělení šířeno, odkazy typu "pošli/doporuč známému" po jejichž rozkliknutí se objeví předpřipravená nabídka daného subjektu. Podle § 3 odst. 1 písm. c) Zákona o některých službách elektronických komunikací je dána odpovědnost za obsah přenášených informací, pokud poskytovatel služby zvolí nebo změní obsah přenášené informace. Podle Úřadu na ochranu osobních údajů je tak v tomto případě odpovědný nejen odesílatel, ale i subjekt, v jehož prospěch je virálně marketingové sdělení odesíláno.

Druhým hlavním právním pramenem regulujícím otázky virálního marketingu je Zákon o regulaci reklamy. Tento zákon stanoví řadu povinností a zákazů ve vztahu k obsahu reklamy. Jde například o obecný zákaz reklamy na tabákové výrobky či regulace reklamy na

alkoholické nápoje. Pokud má sdělení šířené pomocí virálního marketingu za cíl podporu podnikatelské činnosti, tak je reklamou ve smyslu § 1 odst. 2 Zákona o regulaci reklamy. Virální marketing tedy spadá do věcné působnosti Zákona o regulaci reklamy a při formulování virálně marketingového sdělení je nutné dodržet podmínky stanovené v tomto zákoně.

V neposlední řadě je v souvislosti s právní regulací virálního marketingu nutné zmínit i Obchodní zákoník a v něm obsaženou právní úpravu nekalé soutěže. Při formulaci obsahu virálně marketingového sdělení je nutné postupovat tak, aby nedošlo k naplnění znaků generální klauzule nekalé soutěže dle § 44 Obchodního zákoníku.

O nekalou soutěž se jedná v případě, že jde o (i) jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které (iii) je v rozporu s dobrými mravy soutěže a (ii) je způsobilé způsobit újmu jinému soutěžiteli. Subjekt uskutečňující virální kampaň by měl zejména postupovat tak, aby nejednal v rozporu s dobrými mravy soutěže. Nebudou-li naplněny znaky generální klauzule nekalé soutěže, tak nebude možné vůči němu použít ani žádnou z konkrétních skutkových podstat.

Závěrem je možné shrnout, že český právní řád sice ne výslovně, ale přesto, reguluje využívání virálního marketingu. Subjekty jej využívající tak musí při přípravě své marketingové kampaně vzít v úvahu právní úpravu přiblíženou výše, aby se jejich chování nedostalo do rozporu s právem. Zákonné požadavky dopadající na virální marketing by však neměly představovat zásadní problém a omezení pro jeho využití. ●

Mgr. Štěpán Štarha,
Havel & Holásek s. r. o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Za obchodní sdělení se na druhou stranu podle druhé věty ustanovení § 2 písm. f) Zákona o některých službách informační společnosti nepovažují "údaje umožňující přímý přístup

k informacím o činnosti fyzické či právnické osoby nebo podniku, zejména doménové jméno nebo adresa elektronické pošty; za obchodní sdělení se dále nepovažují údaje týkající se zboží,

služeb nebo image fyzické nebo právnické osoby nebo podniku, získané uživatelem samostatně.

Zrychlení správního soudnictví

Návrh novely zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního obsahuje řadu změn, které by ve svém důsledku měly vést ke zrychlení soudního řízení správního. Mezi navrhované změny patří zejména změna místní příslušnosti soudů, sjednocení řízení o kasační stížnosti a rozšíření podmínek pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu.

Bude-li návrh novely schválen, měl by zákon nabýt účinnosti 1. 7. 2011.

Změna místní příslušnosti soudů

Za současné právní úpravy je rozložení agendy mezi správní úseky jednotlivých krajských soudů značně nerovnoměrné, což se projevuje v přetížení některých soudů (zejména Městského soudu v Praze).

Předkládaný návrh zákona se tento nežádoucí stav snaží napravit tím, že mění základní pravidlo místní příslušnosti soudů. Namísto

dosavadního pravidla, že k řízení je místně příslušný soud, v jehož obvodu se nachází sídlo toho správního orgánu, který vydal rozhodnutí v posledním stupni, bude napříště místně příslušný soud, v jehož obvodu se nachází správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni.

Sjednocení řízení o kasační stížnosti

Navrhovaná úprava sjednocuje řízení o kasační stížnosti tím, že centralizuje veškeré procesní úkony u Nejvyššího správního soudu, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Podle dosavadní úpravy se kasační stížnost podává krajskému soudu, který zjišťuje, zda neobsahuje vady, eventuálně vyzývá stěžovatele k jejich opravě, zajišťuje rozeslání stížnosti ostatním účastníkům řízení a osobám zúčastněným na řízení, a obstarává podklady potřebné pro rozhodnutí. Podle navrhované novely by měly všechny tyto úkony včetně podání kasační stížnosti příslušet Nejvyššímu správnímu soudu.

Žaloba proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu.

Navrhovaná právní úprava dále rozšiřuje podmínky pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu. Podle současné právní úpravy musí takový nezákonný zásah při podání žaloby trvat nebo hrozit jeho opakování. To podle návrhu novely již nebude nutné a bude možné domoci se pouhého konstatování, že k nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu došlo.

Tato navrhovaná změna by měla přispět ke zlepšení činnosti orgánů veřejné správy. ●

Mgr. Dorota Lacinová
PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

Rozhodnutí ESD ve věci Akzo Nobel/Akcros Chemicals

(důvěrnost komunikace mezi advokátem a klientem – „legal professional privilege“)

Evropský soudní dvůr (ESD) vydal dne 14. září 2010 dlouho očekávané rozhodnutí ve věci kasačního opravného prostředku podaném společnostmi Akzo Nobel/Akcros Chemicals, ve kterém tyto společnosti rozporovaly závěry Soudu prvního stupně, který odmítl přiznat ochranu poskytovanou z důvodu důvěrnosti komunikace mezi interním právníkem a jeho zaměstnavatelem dokumentům zabaveným v rámci šetření prováděném v roce 2003 v prostorách těchto společností Evropskou komisí (tzv. dawn raid), a to na rozdíl od ochrany, která se vztahuje na komunikaci mezi advokátem a klientem. Evropská komise tehdy zajistila v rámci šetření jednak interní memorandum připravené ředitelem společnosti Akcros Chemicals určené jeho nadřízeným, které obsahovalo výsledky jednání se zaměstnanci společnosti připravené pro účely získání externí právní rady v oblasti soutěžního práva a dále pak ručně psané poznámky připravené výše uvedeným ředitelem, které si poznamenal v rámci jednání se zaměstnanci a 2 emaily mezi ředitelem společnosti Akcros Chemicals a interním právníkem společnosti Akzo Nobel, odborníkem na hospodářskou soutěž, který byl holandským advokátem a zaměstnancem společnosti Akzo Nobel.

Výše uvedené společnosti v průběhu řízení a v rámci podaných opravných prostředků tvrdily, že se na výše uvedené emaily od interního právníka má vztahovat důvěrnost komunikace mezi advokátem a klientem a tedy, že tyto dokumenty byly neprávem zajištěny v průběhu dawn raidu (ostatní dokumenty by požívaly ochrany dle níže uvedených pravidel).

V případě akceptace této argumentace ze strany ESD by došlo k rozšíření pravidel pro přiznání ochrany poskytované z důvodu důvěrnosti komunikace mezi advokátem a jeho klientem stanovených v předchozích rozhodnutích ESD, zejm. rozsudcích AM&S,[1] Hilti,[2] Akzo Nobel.[3] Podle těchto rozhodnutí se na komunikaci mezi advokátem a kli-

entem vztahuje ochrana z důvodu důvěrnosti za splnění těchto 2 základních podmínek:

- a) komunikace mezi klientem a advokátem, který je oprávněn poskytovat právní rady v rámci Evropského hospodářského prostoru (EEA), se týká ochrany zájmů klienta a zároveň
- b) komunikace pochází od nezávislého právníka, tedy advokáta, který není v pracovněprávním vztahu s danou společností – klientem. Nicméně ochrana se také přizná v případě:
 - i) komunikace interního právníka určené společnosti, ve které se zopakují závěry externího právníka – advokáta, které za normálních okolností požívají důvěrnosti;
 - ii) interní komunikace, která byla výlučně připravena pro účely získání externí právní rady od advokáta za účelem ochrany zájmů společnosti.

Aplikace výše uvedených pravidel na případy šetření prováděném Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže byla potvrzena i soudními rozhodnutími českých soudů,[4] když český zákon o advokacii a zákon na ochranu hospodářské soutěže výslovně důvěrnost komunikace mezi advokátem a klientem neupravují.

ESD se nicméně ve svém rozhodnutí k argumentaci společností Akcros a Akzo nepřiklonil a v zásadě uznal argumentaci popsanou ve stanovisku generální advokátky z 29. dubna 2010, ve kterém bylo uvedeno, že z důvodu nedostatečné nezávislosti zaměstnaného advokáta na společnosti, která ho zaměstnává, nelze přiznat takové komunikaci od takového advokáta ochranu důvěrnosti, kterou požívá komunikace od externích advokátů klientovi.[5]

Jaké důsledky plynou z výše uvedených pravidel? V zásadě lze doporučit následující opatření, jejichž dodržení zjednoduší proces vydávání dokumentů při případném šetření ze strany regulátorů hospodářské soutěže a posílí pozici vyšetřované společnosti:

- 1) komunikace od externího advokáta by měla být zřetelně označena jako komunikace advokáta klientovi (hlavičkový papír advokáta; označení, že komunikace obsahuje advokátní tajemství a byla připravena za účelem ochrany zájmů klienta atd.);
- 2) pokud interní právník připravuje pro společnost memorandum shrnující výsledky externí právní rady advokáta, měla by být tato skutečnost zdůrazněna v memorandu, nicméně pokud interní právník v memorandu rozšiřuje/mění výstupy advokáta, existuje riziko, že taková komunikace nebude požívat ochrany důvěrnosti. S ohledem na tuto skutečnost lze doporučit, aby právní rady, které jsou svou povahou „závažnější“, byly přímo adresovány externími advokáty vedení společnosti a aby z nich plynuly jasné závěry pro management společnosti;
- 3) pokud právní radu poskytuje advokát, který není oprávněn poskytovat právní poradenství v oblasti Evropského hospodářského prostoru (typicky advokáti z USA), nepodléhá taková rada ochraně z důvodu mlčenlivosti – klienti by tedy měli zkoumat, kdo jim právní poradenství poskytuje.

Vyvstanou-li v průběhu dawn raidu pochybnosti, zda některý dokument požívá ochrany, měl by být takový dokument uložen do zvláštní uzavřené obálky, která by byla uložena u třetí strany (typicky advokátů vyšetřované společnosti), a to až do doby vyřešení této otázky.

Výše uvedená pravidla tedy kladou zvýšené nároky na interní právníky a pracovníky compliance oddělení společností, kteří by měli sledovat dodržování těchto pravidel a připravit tak základ pro úspěšně vznesenou námitku důvěrnosti v případě dawn raidu.

David Emr, Weinhold Legal v.o.s.

WEINHOLD LEGAL

4 x osobní trénink
pouze ve World Class

4XPT
SESSIONS

(4 x osobní
trénink zdarma.)

Motivaci, kterou potřebujete
Výsledky, které chcete

Staňte se členy a získejte
čtvrt roku zdarma!

Pomůžeme Vám najít motivaci a dosáhnout vytoužených
výsledků! Darujeme Vám 4 lekce s osobním trenérem
(v hodnotě 3.800,-Kč) zcela zdarma.

Ušetřete až
10.800,- Kč

World Class Health Academy Prague
C/o Millenium Plaza, V Celnici 10
117 21 PRAGUE
Phone: +420 2 21 03 30 33
wcha@worldclass.cz

World Class Fitness Center Chodov
V Parku 2308/8
148 00 PRAGUE 4
Phone: +420 272 912 530
wcf-c-park@worldclass.cz

World Class Fitness Center Wenceslas
Wenceslas Square 22
110 00 PRAGUE
Phone: +420 234 699 100
wcf-c@worldclass.cz

World Class[®]

PRAGUE

Tato speciální nabídka se vztahuje k zakoupení ročního členství ve
všech našich klubech a je platná pouze do 30. října 2010.

Cestovní smlouva – pravidla a nároky v ní obsažené

Léto a s ním spojená vidina příjemné a hlavně bezstarostné strávěné dovolené se blíží. Řada lidí již nyní vybírá zájezd do exotických krajů a těší se na zasloužené volno. Pro správný výběr zájezdu je však potřeba zabývat se nejen barevnými fotografiemi v katalogu, ale i podmínkami smlouvy zvolené cestovní kanceláře. Mohlo by se jinak snadno stát, že zákazník nebude v termínu své dovolené řešit, jakým UV faktorem se „namazat“, ale jak „dostat“ z cestovní kanceláře zpět své peníze za neuskutečnou nebo nevydařenou dovolenou. Hlavní pravidla při uzavírání a podstatné náležitosti cestovní smlouvy a případně i doporučení týkající se domáhání se případných nároků u cestovní kanceláře z důvodu nesplnění nebo vadného splnění jejich povinností má za cíl připomenout následující článek.

Náležitosti cestovní smlouvy

Úpravu cestovní smlouvy dnes nalezneme v zákoně č. 40/1964 Sb., občanském zákoníku v platném znění (dále jen „OZ“), konkrétně v ustanoveních § 852a – § 852k. Uvedená úprava představuje provedení směrnice Rady EU č. 90/314 EHS o souborných službách pro cestování, pobyty a zájezdy.

Cestovní smlouvou se provozovatel cestovní kanceláře zavazuje, že zákazníkovi poskytne zájezd a zákazník se zavazuje, že zaplatí smlouvenou cenu. Návrh cestovní smlouvy předkládá cestovní kancelář, přičemž zákazník obvykle do návrhu této smlouvy nemá možnost zasahovat. V této souvislosti je třeba si také uvědomit, že obvyklou součástí smlouvy jsou i cestovní podmínky dané cestovní kanceláře, které rozvádí a blíže konkretizují obecná prá-

va a povinnosti stanovené zákonem v případě cestovních smluv (dále jen „Podmínky“). Při seznámení se nejen s obsahem cestovní smlouvy, ale i s obsahem podmínek, je důležité věnovat pozornost především ustanovením o podmínkách týkajících se možnosti odstoupení zákazníka od cestovní smlouvy, o výši odstupného (nebo také „storno poplatku“), které bude zákazník povinen cestovní kanceláři případně uhradit v případě odstoupení od uzavřené cestovní smlouvy.

Z požadavku na písemnou formu cestovní smlouvy vyplývá, že jakékoliv změny či ujednání modifikující původní cestovní smlouvu, musí být také uzavřeny v písemné formě. Nestačí tedy pouze například „zvednout sluchátko“ a zavolat do cestovní kanceláře s požadavkem na rozšíření poskytovaných služeb, jako například požadavek na přibojednání polopenze, kterou Vám v kanceláři k Vám vybranému zájezdu také nabízeli. V případě, že by nedošlo k uzavření písemného dodatku k cestovní smlouvě, na jehož základě by došlo k rozšíření původně dohodnutých služeb, mohli byste se v průběhu zájezdu notně podivit, že Vám nepřišli Vám objednanou večerí, ovšem neměli byste možnost si jakkoliv u cestovní kanceláře stěžovat.

Pokud jde o další náležitosti cestovní smlouvy, pak tato musí vedle označení smluvních stran cestovní smlouvy obsahovat také vymezení zájezdu, zejména termín jeho zahájení a ukončení, uvedení všech poskytovaných služeb cestovního ruchu, které jsou zahrnuty do ceny zájezdu (např. zmíněná polopenze, přístup na golfové hřiště apod.), místo a dobu jejich trvání. Toto vymezení může být nahrazeno odkazem na katalog, byl-li zákazníkovi předán, nicméně takový katalog musí čitelně, srozumitelně a přesně uvádět cenu, a stejně tak i odpovídající informace o všech položkách, které jsou

v něm uvedeny. Pokud by tomu tak nebylo, není možné takovouto cestovní smlouvu platně uzavřít. Cílem uvedené úpravy je snaha eliminovat případy „písmem mikroskopické velikosti“ psaných podmínek či nesrozumitelných odkazů na všemožné poplatky, které dokážou zákazníky cestovní kanceláře následně nemile překvapit.

V této souvislosti je namísto připomenout, že na podzim loňského roku nabyla účinnosti novela zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, která měla mimo jiné za cíl provést dosud chybějící transpozici směrnice 98/6/ES o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli. Do české právní úpravy tak byla začleněna i zvláštní úprava týkající se poskytování cenových informací při prodeji zájezdů, na jejímž základě je prodávající povinen spotřebiteli poskytnout informaci o konečné ceně zájezdu, která má být zákazníkem cestovní kanceláři zaplacená. Je-li informace o ceně zájezdu tvořena z více složek, je prodávající (v tomto případě cestovní kancelář) povinen uvést také aktuální cenu všech oddělených složek. Nelze-li cenu některé složky zájezdu uvést, musí v nabídce zájezdu informovat o čase a místě zpřístupnění této ceny pro spotřebitele (zákazníka) jiným vhodným způsobem.

Zvýšení ceny zájezdu

Nicméně i v situaci, kdy je cestovní smlouva ze strany cestovní kanceláře i zákazníka podepsaná, platně uzavřena a na jejím základě již došlo také k úhradě dohodnuté ceny zájezdu, tudíž by se jevílo, že tímto je otázka koupě zájezdu uzavřena, je třeba upozornit na možnost cestovní kanceláře zvýšit cenu zájezdu. Tuto eventualitu přináší ustanovení § 852c občanského zákoníku, které dovoluje

v cestovní smlouvě dohodnout, aby cestovní kancelář jednostranným úkonem zvýšila cenu zájezdu, jestliže je zároveň stanoven způsob výpočtu zvýšení ceny. Tato možnost je však omezena, a to tak, že cena nesmí být jednostranně zvýšena během 20 dnů před zahájením zájezdu. Zvyšovat cenu nelze libovolně, ale jen ze zákonem stanovených důvodů. Mezi tyto důvody patří změna ceny za dopravu včetně cen pohonných hmot, změna plateb spojených s dopravou (např. letištní poplatky) a změna směnného kursu české koruny použitého pro stanovení ceny zájezdu v průměru o více než 10 %. Skutečnost, týkající se zvýšení ceny, však musí cestovní kancelář zákazníkovi písemně oznámit nejpozději 21 dnů před zahájením zájezdu, jinak není oprávněna cestovní kancelář zvýšení ceny zájezdu po zákazníkovi požadovat. Další upřesňující informace týkající se zájezdu (jako je například přesný čas odletu apod.), které nejsou obsaženy již v cestovní smlouvě nebo v katalogu cestovní kanceláře, který byl zákazníkovi předán, musí být zákazníkovi písemně sděleny nejpozději do 7 dnů před zahájením zájezdu.

Cestovní kancelář má možnost změnit podmínky cestovní smlouvy ještě v jednom případě, a to v případě, jsou-li k této změně dány objektivní důvody. Nicméně tuto změnu může cestovní kancelář zákazníkovi toliko navrhnout a ten má možnost ji buď přijmout, nebo případně od cestovní smlouvy odstoupit. Co však je možné rozumět pod zmíněnou existencí objektivních důvodů, není v zákoně ani judikatuře blíže specifikováno a bude tedy záležet na posouzení každého konkrétního případu. Pokud jde o volbu řešení této situace, má zákazník „na rozmyslenou“ lhůtu minimálně pět dní a opět je potřeba dbát na to, že pokud se zákazník rozhodne od cestovní smlouvy odstoupit, musí tuto skutečnost sdělit cestovní kanceláři písemně, jinak se má za to, že se změnou cestovní smlouvy souhlasí. V případě, že zákazník od cestovní smlouvy odstoupí, má právo požadovat, aby mu cestovní kancelář na základě nové cestovní smlouvy poskytla jiný zájezd nejméně v kvalitě odpovídající původní cestovní smlouvě, může-li cestovní kancelář takový zájezd nabídnout.

Je však třeba doplnit, že zákazník, jakožto spotřebitel, je ve výhodnějším postavení, neboť může od smlouvy odstoupit i bez udání důvodu. Musí mít však na paměti podmínky cestovní kanceláře, se kterými se měl při podpisu a uzavření cestovní smlouvy řádně seznámit, a které stanoví výši odstupného, které je povinen v takovém případě cestovní kanceláři zaplatit. Cestovní kancelář naproti tomu může před zahájením zájezdu od cestovní smlouvy odstoupit jen z důvo-

du zrušení zájezdu nebo z důvodu porušení povinností na straně zákazníka. Za základní povinnost zákazníka lze považovat zaplacení ceny zájezdu, jinak pak povinnosti specifikované v již zmíněných podmínkách cestovní kanceláře.

Pokud cestovní kancelář zruší zájezd ve lhůtě kratší než 20 dnů před termínem jeho zahájení, je povinna uhradit zákazníkovi pokutu ve výši 10 % z ceny zájezdu a případně nahradit i škodu, která tím zákazníkovi vznikne. Povinnost prokázání škody je však stanovena k tíži zákazníka, tj. je to zákazník, kdo prokazuje, že mu vznikla v daném případě škoda z důvodu odstoupení cestovní kanceláře od cestovní smlouvy. Odpovědnosti za škodu se cestovní kancelář zproští za předpokladu, že realizace zájezdu byla podmíněna dosažením minimálního počtu zákazníků a tohoto počtu dosaženo nebylo nebo v důsledku neodvratitelné události, které nemohla zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na ni rozumně požadovat. Především tato druhá podmínka se stala v nedávné době velmi aktuální, a to v souvislosti s rušením letů, a potažmo i zájezdů, následkem výbuchu islandské sopky a poletujícího popílku. O tom, že se jedná o novou a zcela nestandardní situaci, není pochyb. Překvapila jak zákazníci, tak cestovní kanceláře, což dokazuje fakt, že jednotlivé cestovní kanceláře ji řešily rozdílně. Řada kancelářů se jednoduše odvolávala na „vis maior“, tj. „zásah vyšší moci“, a tudíž na ustanovení občanského zákoníku, které ji odpovědnosti za škodu zbavuje, jiné cestovní kanceláře naopak zaplatily za své zákazníky ubytování v hotelech či na své náklady zrušené lety nahrazovaly. Nicméně je na místě v této souvislosti zmínit úpravu obsaženou v ustanovení § 852k občanského zákoníku, kdy je cestovní kancelář mimo jiné v případech neodvratitelných událostí, kterým nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí zabránit, povinna poskytnout zákazníkovi v nesnázích rychlou pomoc. S odstupem času tak bude jistě zajímavé sledovat, zda se v této souvislosti objeví případy zákazníků uplatňujících právo na náhradu škody.

Cestovní smlouva a náhrada škody

Platný občanský zákoník pamatuje na situaci, kdy dojde k porušení povinnosti cestovní kanceláře stanovené cestovní smlouvou nebo zákonem a zákazník z tohoto důvodu odstoupí od cestovní smlouvy, nebo na situaci, kdy nedojde k uzavření nové cestovní smlouvy po zrušení zájezdu z důvodu nedosažení minimálního počtu zákazníků či v důsledku neod-

vratitelné události. V takových případech je cestovní kancelář povinna vrátit zákazníkovi vložené prostředky a ten má právo požadovat náhradu škody, pokud mu v daném případě škoda vznikla a je schopen ji prokázat.

Obecně je možné říci, že nárok na náhradu škody vzniká zákazníkovi tehdy, pokud cestovní kancelář neplní své povinnosti řádně a včas, přičemž ochrana zákazníka je zvýšena tak, že cestovní kancelář bude odpovídat za škodu bez ohledu na to, zda měly být závazky splněny přímo cestovní kanceláří nebo jinými dodavateli služeb cestovního ruchu poskytovaných v rámci zájezdu. Zákazníkovo právo na uplatnění náhrady škody je však časově omezeno, neboť své nároky musí zákazník uplatnit nejpozději do tří měsíců od skončení zájezdu, nebo v případě, že se zájezd neuskutečnil, ode dne, kdy měl být zájezd ukončen podle cestovní smlouvy, jinak jeho právo definitivně zaniká. Vedle toho je zákazníkovi zaručena sleva z ceny zájezdu, odpovídající jeho vadám. Nado v případě, kdy zruší cestovní kancelář zájezd ve lhůtě kratší než 20 dnů před termínem jeho zahájení, je povinna uhradit zákazníkovi pokutu ve výši 10 % ceny zájezdu, přičemž právo zákazníka na náhradu škody není zaplacením této pokuty dotčeno.

Ačkoliv byla do české právní úpravy týkající se cestovní smlouvy promítnuta úprava evropská, neznamená to, že cestovní kanceláře evropské standardy vždy bez problémů naplňují. K dosažení situace naplnění těchto evropských standardů bude potřeba pracovat s pojmy obsaženými v úpravě týkající se cestovní smlouvy citlivěji, více dbát na individualitu každého případu a především jasně definovat práva a povinnosti jak cestovní kanceláře, tak i zákazníka. S nadcházející turistickou sezónou je však možné přinejmenším doporučit pozornosti alespoň shora uvedená základní pravidla a náležitosti cestovní smlouvy a trvat na poskytnutí konkrétních informací a vysvětlení u pojmů, které nejsou zákazníkovi zcela zřejmé. ●

JUDr. Kamil Šebesta, MBA, advokát
Mgr. Lucie Čechová, advokátní koncipientka
KŠD ŠŤOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

Přijetí zákona o spotřebitelském úvěru

– stručné představení nové úpravy v oblasti spotřebitelských úvěrů

Dne 20. května 2010 byl ve Sbírce zákonů ČR vyhlášen pod č. 145/2010 Sb., zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“).

Tímto zákonem dochází nejen k zapracování evropské právní úpravy týkající se spotřebitelských úvěrů, a to konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS do právní úpravy České republiky, ale také k novému vymezení podmínek na trhu poskytování spotřebitelských úvěrů, které mají reagovat na jeho rychlý rozvoj a mají také současně posílit postavení spotřebitele.

Jak již bylo zmíněno v úvodu, měl by nový zákon o spotřebitelském úvěru posílit postavení spotřebitele, tj. fyzické osoby, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání, v situaci, kdy je mu poskytován tzv. spotřebitelský úvěr.

Zákon o spotřebitelském úvěru posiluje postavení spotřebitele zejména prostřednictvím úpravy týkající se konkrétního vymezení informační povinnosti, která je uložena poskytovatelům úvěrů ve vztahu ke spotřebitelům, přičemž v této souvislosti výslovně upravuje

také podmínky nabízení úvěru prostřednictvím reklamy. Spotřebitel dále získává silnější postavení také v případě odstoupení od smlouvy o spotřebitelském úvěru, neboť nová právní úprava umožňuje spotřebiteli bez uvedení důvodu odstoupit od smlouvy o spotřebitelském úvěru do 14 dnů po jejím uzavření.

Významnou změnou pro spotřebitele je také vymezení výše případných poplatků za předčasné splacení úvěru, kdy nově jsou stanoveny maximální možné výše těchto poplatků, a to ve formě procentuálního vyjádření z předčasné splacené části celkové výše spotřebitelského úvěru.

Nicméně i přes uvedené základní výhody týkající se postavení spotřebitele na trhu poskytování spotřebitelských úvěrů, které zákon o spotřebitelském úvěru přináší, je třeba doplnit, že nový zákon například neřeší palčivý a často diskutovaný problém spotřebitelů, který představuje sjednávání rozhodčích doložek ve smlouvách o spotřebitelských úvěrech.

Dále je třeba zmínit, že v tomto zákoně nalezeme prozatím nedostatečně konkretizovanou úpravu, jako je například úprava týkající se povinnosti věřitele poskytujícího spotřebitelský úvěr posoudit „s odbornou péčí“ schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, aniž je již v zákoně konkrétně vymezeno, co je třeba rozumět pod požadavkem „s odbornou péčí“.

Zákon o spotřebitelském úvěru přináší také úpravu nového institutu, kterým je tzv. smlouva o vázaném spotřebitelském úvěru, kterou se rozumí smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr a která je závislá na smlouvě o koupi zboží nebo poskytnutí služby. V případě odstoupení od smlouvy o koupi zboží nebo poskytnutí služby ze zákona zaniká také smlouva o vázaném spotřebitelském úvěru.

Na závěr je možné doplnit, že v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru dochází také ke změně v živnostenském zákoně, kdy se zavádí v kategorii vázaných živností nový předmět podnikání, kterým je tzv. „Poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru“.

Přičemž dle přechodných ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru platí, že podnikatelé, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona poskytují nebo zprostředkovávají spotřebitelské úvěry v rámci živnosti ohlašovací volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, mohou v této činnosti pokračovat po dobu jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud před uplynutím této doby podnikatel oznámí, že hodlá v provozování této činnosti pokračovat, a doloží živnostenskému úřadu doklady prokazující splnění odborné způsobilosti pro živnost vázanou „Poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru“, živnostenský úřad provede zápis do živnostenského rejstříku a vydá podnikateli výpis a podnikatel může v této své činnosti pokračovat. Marným uplynutím této doby však oprávnění k poskytování anebo zprostředkování spotřebitelského úvěru zaniká.

Zákon o spotřebitelském úvěru nabude účinnosti dne 1. 1. 2011, nicméně již nyní je právní úpravou, jež zasluhuje pozornosti, zejména s ohledem na novinky, které přináší ve prospěch spotřebitelů. ●

JUDr. Kamil Šebesta, MBA, advokát
KŠD ŠŤOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

Zrušení obchodní společnosti soudem

V případě neshod s obchodními partnery nebo za situace, kdy jsou obchodní partneři nekontaktní či nečinní, je někdy jediným řešením zrušení společnosti soudem.

Dovolte mi proto krátce shrnout, kdy a za jakých podmínek přichází v úvahu tato možnost, oprávnění či povinnosti soudu a kde úpravu zrušení společnosti hledat.

Zrušení společnosti soudem je upraveno hlavně v obecných ustanoveních zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (OBZ), konkrétně v § 68 odst. 3 písm. d) a odstavcích 6 a 7 OBZ, které jsou doplněné ustanoveními upravujícími jednotlivé typy společností.

Úvodem shrnu, že stejně tak jako obchodní zákoník rozeznává dvě fáze vzniku společnosti, kterými jsou založení a vznik společnosti, rozeznává také dvě fáze ukončení existence společnosti, a to zrušení a zánik společnosti. Zrušení společnosti může být dvojitý, bez právního nástupce (např. zrušení společnosti soudem) nebo s právním nástupcem (při přeměně společnosti). U zrušení společnosti bez právního nástupce se v případě existence majetku provede likvidace, nebo je společnost zrušena bez likvidace. Následným výmazem společnosti z obchodního rejstříku dojde k jejímu zániku, tedy k ukončení existence společnosti.

Soud o zrušení společnosti rozhoduje na návrh nebo bez návrhu. Návrh na zrušení společnosti může podat státní orgán (např. finanční úřad) nebo osoba, která osvědčí právní zájem (např. jeden ze společníků). Zrušit společnost soudem bez návrhu pak lze v případech stanovených zákonem.

Obchodní zákoník pamatuje na tyto důvody zrušení společnosti bez návrhu:

a) obsah zápisu v obchodním rejstříku odporuje donucujícím ustanovením zákona, nelze nápravu dosáhnout jinak, právnická osoba ani přes výzvu soudu nezjedná nápravu a je-li to v zájmu ochrany třetích osob (§ 29 odst. 6 OBZ);

b) nebude podíl vyloučeného společníka společnosti s ručením omezeným převeden na třetí osobu a valná hromada nerozhodne do 6 měsíců o tom, jak bude s tímto obchodním podílem naloženo (snížení základního kapitálu, převzetí ostatními společníky), (§ 113 odst. 6 OBZ);

c) společník společnosti s ručením omezeným, který do svých rukou spojil všechny obchodní podíly společnosti, nesplatí do 3 měsíců peněžité vklady nebo ve stejné lhůtě nepřevede část obchodního podílu (§ 119 OBZ);

d) v případech, kdy společnost vlastníci vlastní akcie, nesplní povinnosti stanovené jí v § 161b odst. 4 a § 161c odst. 2 OBZ;

e) skončilo funkční období člena představenstva, do 3 měsíců nebyl zvolen nový

člen představenstva a nebyl ani podán návrh soudu na jmenování chybějícího člena (§ 194 odst. 2 věta druhá OBZ).

I kdyby byl dán jeden z výše uvedených zákonných důvodů zrušení společnosti, je na uvážení soudu zda rozhodne o zrušení společnosti, či nikoliv. Jedinou výjimkou z tohoto dispozičního práva soudu je ustanovení § 119 OBZ, když stanoví: „Poruší-li společník tuto povinnost, soud společnost i bez návrhu zruší a nařídí její likvidaci“.

Návrh na zrušení společnosti se podává u obecného soudu navrhovatele, nikoliv k obchodnímu rejstříku, k tomu se podává až návrh na samotný výmaz společnosti na základě rozhodnutí soudu. Věcně příslušným je v prvním stupni soud krajský (§ 9 odst. 3 písm. b) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád /OSŘ/) a místně příslušným krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud účastníka.

Jelikož se, podle ust. § 200e OSŘ jedná o nesporné řízení, které výslovně odkazuje na §94 OSŘ, účastníky řízení jsou ti, o jejichž právech má být v řízení jednáno a v případě zahájení řízení na návrh také navrhovatel. Za osobu o jejichž právech má být v řízení jednáno můžeme nepochybně považovat společnost, horší je to však s posouzením zda těmito osobami jsou také společníci obchodních společností. Odpověď nám dalo rozhodnutí ústavního soudu ČR č. ÚS 230/95 ze dne 12. září 1996, které lze nepochybně aplikovat i na stávající zákonnou úpravu, když říká, že účastníky řízení jsou bezesporu také společníci zrušované společnosti.

Soud o zrušení společnosti rozhoduje usnesením. Obchodní zákoník ukládá soudu ještě před samotným rozhodnutím o zrušení společnosti povinnost pokusit se o nápravu stavu společnosti, když mu v § 68 odst. 7 OBZ ukládá, aby stanovil lhůtu k odstranění důvodu, pro který bylo zrušení navrženo, jestliže je odstranění možné. ●

Mgr. Dagmara Mišutková
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.,
advokátní kancelář

Centrální depozitář:

Godot přišel

Datum 7. července 2010 lze považovat za mezník v evidenci cenných papírů a vypořádání obchodů s nimi na českém kapitálovém trhu. Počínaje tímto dnem končí pomyslné čekání na Godota a dochází k zavedení víceúrovňové evidence cenných papírů a sloučení vykonávání funkce evidenční a vypořádací do jednoho subjektu. Emise doposud zaknihované na účtech v Středisku cenných papírů (SCP) budou nově vedeny na účtech v Centrálním depozitáři, který bude plnit i funkci vypořádací ve vztahu k obchodům na regulovaných trzích.

Centrální depozitář není na trhu žádným nováčkem. Již od roku 1993 existoval jako Burzovní registr cenných papírů, s. r. o. a později jako UNIVYC, a. s., který krátce po přijetí zákona o podnikání na kapitálovém trhu požádal regulátora o povolení k činnosti centrálního depozitáře (ve smyslu zákona o podnikání na kapitálovém trhu). Povolení získal v srpnu 2009 a následně změnil své jméno na Centrální depozitář cenných papírů, a. s. Centrální depozitář nyní po mnoha letech vyjednávání a příprav konečně přebírá evidenční funkci SCP.

Spuštění Centrálního depozitáře bude znamenat něco jiného pro vlastníky zaknihovaných cenných papírů a něco jiného pro samotné emitenty cenných papírů nebo tzv. účastníky, kterými mohou být kromě České republiky jednajícím prostřednictvím ministerstva a České národní banky, zejména banky, obchodníci s cennými papíry a investiční společnosti, tj. zvláštní subjekty, které mají přímý přístup k evidenčním a vypořádacím mechanismům Centrálního depozitáře. Zatímco emitent cenných papírů uzavírá smlouvu o evidenci přímo s Centrálním depozitářem, tak vlastníci cenných papírů mají smluvní vztah pouze s příslušným účastníkem. Takový účastník je

pak ve smluvních vztazích s Centrálním depozitářem na straně jedné a vlastníkem cenného papíru na straně druhé.

Významným a novým prvkem Centrálního depozitáře je vedení víceúrovňové evidence cenných papírů. Znamená to, že cenné papíry jsou vedeny na účtech vlastníků cenných papírů nebo účtech zákazníků, kde ovšem takto vedené cenné papíry nejsou majetkem příslušného účastníka. Účet vlastníka je tak přímo účet osoby, která má cenné papíry ve svém vlastnictví, zatímco účet zákazníka je účet toliko spravovaný účastníkem. Evidence vedena účastníkem je pak evidencí navazující na centrální evidenci (vedenou Centrálním depozitářem).

Přechodem evidence pod správu Centrálního depozitáře se zásadně mění podmínky, za jakých lze k účtu vlastníka cenných papírů přistupovat. K účtu v SCP bylo možné přistupovat buď přímo (např. přes přepážku SCP) nebo prostřednictvím obchodníka s cennými papíry. Pokud však bude vlastníkem cenného papíru potřebovat využít služeb Centrálního depozitáře, musí tak učinit prostřednictvím účastníka Centrálního depozitáře, tj. dochází k zániku omezení přistupovat k účtu pouze prostřednictvím účastníka, který tento účet vede. Výhodou by snad mělo být, že účastníci mají širší síť poboček než mělo SCP. Centrální depo-

zitář tedy bude poskytovat své služby pouze svým účastníkům a samotní vlastníci cenných papírů tak s Centrálním depozitářem přímo do styku vůbec nepřijdou.

Vedle centrální evidence je Centrální depozitář i provozovatelem vypořádacího systému. Ten má sloužit jak pro majetkové, tak i pro peněžní vypořádání obchodů na regulovaných trzích. Systém vypořádání zůstává prozatím založen na stávajících mechanismech. Centrální depozitář však může plnit funkci vypořádacího systému i ve vztahu k cenným papírům neobchodovaným na regulovaných trzích.

Zatímco Godota se nikdo nedočkal, Centrální depozitář nakonec dorazil. To, zdali čekání opravdu stálo za to, se zřejmě ukáže až v ostřejším provozu. V případě úspěšného sloučení rolí evidenčního a vypořádacího centra by mohlo dojít k obecnému zpřehlednění systému, který se snad stane uživatelsky přívětivějším a atraktivnějším pro další emise cenných papírů. ●

.....
Julius Kišš, právník
Luděk Chvosta, právník
White & Case advokátní kancelář

WHITE & CASE

„Committed to your success“

Skupina APOGEO poskytuje komplexní služby v oblasti daní, auditu, oceňování, účetnictví a mezd.

Auditorské služby

Nezávislým pohledem z druhé strany prověříme kvalitu práce, minimalizujeme podnikatelská rizika a řídíme potenciální rizika.

- / Povinné či dobrovolné ověření účetní závěrky sestavené dle českých předpisů
- / Ověření konsolidovaných účetních závěrek dle českých předpisů
- / Ověření účetních závěrek dle mezinárodních účetních předpisů IFRS
- / Forenzní audit
- / Due Diligence
- / Ověření jiných ekonomických informací
- / Podnikové kombinace
- / Poradenství v oblasti interního auditu
- / Poradenství v oblasti účetnictví a kontroly

Znalecký ústav

Disponujeme jedním z nejširších rozsahů oprávnění pro obor ekonomika jmenované Ministerstvem spravedlnosti ČR.

- / Oceňování podniků
- / Oceňování movitého a nemovitého majetku
- / Podpora při soudních sporech a arbitrážích
- / Znalecké služby při prodeji, převzetí, přeměnách a restrukturalizaci společností
- / Fúze a akvizice
- / Strukturování transakcí
- / Ocenění nepeněžitých vkladů, pohledávek a finančního majetku

Daňové poradenství

Identifikujeme Vaše daňová rizika a pomůžeme Vám optimalizovat daňové zatížení v oblasti přímých a nepřímých daní.

- / Komplexní daňové poradenství pro právnické a fyzické osoby
- / Daňové plánování a optimalizace
- / Mezinárodní zdanění
- / Přímé i nepřímé daně
- / Transferové ceny
- / Due Dilligence
- / Podnikové kombinace
- / Daňová příznání
- / Zastupování ve správním řízení

Účetní a mzdové poradenství

Diskrétnost a vysoká úroveň zpracování mzdové a účetní agendy nám umožňuje předcházet podnikatelským rizikům, nikoliv je následně odstraňovat.

- / Komplexní zpracování účetnictví dle platné legislativy
- / Provedení řádných účetních závěrek
- / Vyhotovení dokladových inventarizací na konci účetního období
- / Provoz a správu účetního softwaru
- / Reporting dle Vašich představ
- / Konzultace a pomoc při řešení vznikajících problémů
- / Zastupování klienta při místních šetření správce daně

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU

ČESKÁ REPUBLIKA - LIBERECKÝ KRAJ - SPRÁVNÁ VOLBA
PRO VÁŠ KONGRES I FIREMNÍ AKCE

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU (NBCB)

obecně prospěšná společnost, založena na podporu zařazení Libereckého kraje a města Liberce mezi prestižní destinace pro konání MICE (Meeting, Incentives, Conferences, Events). Mezi její aktivity patří prezentace a propagace subjektů Libereckého kraje poskytujících služby v oblasti kongresové a incentívni turistiky.

LIBERECKÝ KRAJ

Liberecký kraj se nachází v severní části České republiky ve vzdálenosti 100 km od hlavního města Prahy. Tento atraktivní region bývá dějištěm řady významných sportovních a společenských událostí.

Tato destinace nabízí přímo ideální podmínky pro pořádání nejrůznějších mezinárodních setkání, tedy pro kongresovou turistiku. Hoteliéři, restauratéři a agentury organizující kongresové akce na klíč, uspokojí nejnáročnější klientelu a poskytnou servis na vysoké profesionální úrovni za rozumné a konkurenceschopné ceny. Předností Libereckého kraje je dopravní dostupnost a výhodná pozice České republiky v Evropě.

MĚSTO LIBEREC

Liberec je ideálním místem pro pořádání MICE akcí střední velikosti. Ubytování pro účastníky kongresů lze zajistit v čtyřhvězdičkových a tříhvězdičkových hotelích, které disponují i konferenčními prostory a zajišťují tak komplexní konferenční servis. Součástí nabídky jednotlivých ubytovacích zařízení je i unikátní spojení wellness, golfu a dalších relaxačních pobytů s možnostmi rozličných akcí, od korporátních jednání až po kongresy světového významu.

Důvody proč uspořádat Vaši akci právě v libereckém kraji:

- snadná dopravní dostupnost, 100 km od hlavního města Prahy
- největší kongresové a ubytovací kapacity mimo Prahu, hotely všech kategorií s profesionálním individuálním přístupem
- široká nabídka sportovních a teambuildingových areálů
- pestrá nabídka doprovodných programů (wellness, kulturní, sportovní a společenské vyžití, mnoho výletních cílů v okolí
- jedinečná atmosféra
- historické památky
- divadla, kina, koncerty, muzea, galerie, hrady a zámky
- vysoká koncentrace golfových hřišť
- bezpečné a klidné prostředí
- zkušené produkční firmy
- příznivé ceny

SLUŽBY

GASTRONOMIE

V Libereckém kraji působí řada společností, které nabízejí organizátorům kongresů komplexní a profesionální zajištění cateringových služeb na společenských a kulturních akcích.

DOPROVODNÉ RELAXAČNÍ PROGRAMY

Zařízení působící v regionu nabízejí širokou škálu doprovodných relaxačních programů, které zpříjemní pobyt účastníkům jednotlivých akcí. Unikátní ubytovací komplexy pro Vás zajistí dokonalé propojení práce, zábavy a odpočinku spojené s regenerací duše i těla.

NORTH BOHEMIA CONVENTION BUREAU

Nitrianská 1, 460 12 Liberec, Czech Republic, tel.: +420 485 249 477, +420 485 249 402,
fax: +420 485 249 404, e-mail: nbcnb@nbcnb.cz, www.nbcnb.cz

Zaměstnanci a povodně

Poslední dobou se v České republice čím dál častěji potýkáme s následky živelných událostí (povodně, vichřice), které zasahují negativním způsobem do života lidí a podnikatelů, a tedy zákonitě i do pracovněprávních vztahů. V této souvislosti se rojí otázky, jaká práva a povinnosti mají zaměstnanci a zaměstnavatelé, jejichž činnost je, ať už přímo či nepřímo, ovlivněna živelnými událostmi, podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění (dále jen „zákoník práce“).

Zaměstnanci podílející se na likvidaci škod způsobených živelnou událostí

Zákoník práce rozlišuje dvě situace, ve kterých se zaměstnanec podílí na likvidaci škod, a to buď v osobním zájmu, nebo ve veřejném zájmu.

Pokud zaměstnanec likviduje škodu:

1) pouze z důvodu vlastního zájmu (na vlastním majetku), nemá výslovně ze zákona právo na uvolnění ze zaměstnání, i když se jedná o jinou důležitou osobní překážku v práci na straně zaměstnance. Nicméně zaměstnavatel může poskytnout pracovní volno či určit čerpání dovolené na žádost zaměstnance.

Osobně se domnívám, že s ohledem na obecné principy a dosavadní judikaturu, by měl zaměstnavatel, pokud mu tím nebude způsobena škoda a osobní situace zaměstnance je vážná, omluvit nepřítomnost zaměstnance po nezbytnou dobu, i když se nejedná o veřejný zájem.

2) v rámci plnění občanských povinností (ve veřejném zájmu), a to na vlastním majetku (např. hrozí šíření nakažlivých chorob, zřícení stavby na veřejnou komunikaci apod.) nebo pomáhá třetí osobě ve veřejném zájmu (např. dobrovolný hasič, podle krizového zákona), je zaměstnavatel povinen poskytnout takovému zaměstnanci pracovní volno v nezbytném rozsahu. Zaměstnanec je povinen tuto překážku v práci prokázat zaměstnavateli (např. potvrzením Hasičského záchranného sboru, obecního úřadu, apod.).

Zaměstnavatel není povinen poskytovat zaměstnanci náhradu mzdy (platu) během takového pracovního volna, ledaže tak stanoví vnitřní předpis, kolektivní smlouva, ujednání mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem anebo bude poskytnuté volno se souhlasem zaměstnavatele napracováno, případně by se mohlo jednat dle mého názoru i o poskytnuté pracovní volno za práce přesčas.

Zaměstnavatel, jehož činnost je přerušena v důsledku živelné události

Ovlivní-li živelná událost činnost zaměstnavatele, a to tak, že prostory zaměstnavatele jsou zasaženy přímo živelnou událostí a zaměstnavatel nemá možnost z tohoto důvodu přidělovat dosavadní práci, má zaměstnavatel následující možnosti:

- a) dohodnout se se zaměstnancem na přidělování jiné práce, má-li takovou práci k dispozici (§ 40 odst. 1 zákoník práce). V takovém případě bude zaměstnanci hrazena mzda (plat), který odpovídá novému druhu práce, jestliže tak bylo dohodnuto nebo stanoveno. Pokud by se tomu tak nestalo, mohlo by ze strany zaměstnavatele dojít k porušení zásady stejného odměňování za práci stejné hodnoty;
- b) převést zaměstnance, a to i bez jeho souhlasu, na dobu nezbytné potřeby na jinou práci, než byla sjednána, jestliže to je třeba k odvrácení mimořádné události, živelní události nebo jiné hrozící nehody nebo ke zmírnění jejich bezprostředních následků, a to na nezbytně nutnou dobu (§ 41 odst. 4 zákoník práce; tzn., že např. je-li vyhlášen určitý povodňový stupeň a lze-li očekávat, že budou prostory zaměstnavatele pravděpodobně zalaty, tak lze zaměstnancům nařídít práce nutné k vyklizení či zabezpečení areálu, případně na odklizení škod po povodních). Bude-li zaměstnanec dosahovat během tohoto převedení nižší mzdu (plat), náleží mu za dobu převedení doplatek ke mzdě (platu) do výše průměrného výdělku [§ 139 odst. 1 písm. c) zákoník práce]. Je zajímavé, že zákoník práce stanoví, že při převedení zaměstnance na jinou práci dle § 40 odstavců 1 až 3 je zaměstnavatel povinen přihlížet k tomu, aby práce, na kterou je zaměstnanec převe-

den, byla pro něho vhodná vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a schopnostem a pokud možno i k jeho kvalifikaci. Nezmiňuje tuto povinnost u převedení na jinou práci dle § 41 odst. 4 zákoník práce, ačkoliv tato povinnost existovala při této situaci i ve starém zákoníku práce. S ohledem na § 103 odst. 1 písm. a) zákoník práce, který stanoví, že zaměstnavatel je povinen nepřipustit, aby zaměstnanec vykonával práce, jejichž náročnost by neodpovídala jeho schopnostem a zdravotní způsobilosti, je vyřešeno i drobné opomenutí zákonodárce § 41 odst. 6 zákoník práce;

- c) poskytovat zaměstnanci náhradu mzdy nejméně ve výši 60 % z důvodu překážek v práci na straně zaměstnavatele dle § 207 písm. b) zákoník práce (zaměstnanec tedy nebude vůbec docházet do zaměstnání).

Není-li areál zaměstnavatele zasažen živelnou událostí přímo, avšak zaměstnavatel nemůže přidělovat zaměstnancům práci v důsledku např. pozastavení dodávky energií a není-li možné převedení na jinou práci (vyžaduje se souhlas zaměstnance), jedná se o překážku v práci na straně zaměstnavatele, tzv. prostoje, kdy zaměstnancům náleží náhrada mzdy (platu) ve výši nejméně 80 % průměrného výdělku (§ 207 písm. a) zákoník práce).

Nemožnost dopravit se do zaměstnání v důsledku živelné události

Pokud se zaměstnanec nemůže dostavit do zaměstnání v důsledku nepředvídatelného přerušování dopravního provozu nebo zpoždění hromadných dopravních prostředků a není-li možné dosáhnout včas místa pracoviště jiným přiměřeným způsobem, poskytne zaměstnavatel zaměstnanci pracovní volno bez náhrady mzdy. ●

Eva Svobodová
Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Náhrada mzdy za dovolenou za kalendářní rok

Přesto, že se úprava náhrady mzdy nebo platu za dovolenou za kalendářní rok jeví na první pohled poměrně jasná, přináší v praxi četné výkladové problémy. Pokud bude dále hovořeno o dovolené, má se za to, že jde o dovolenou za kalendářní rok.

I. Úvod

Náhrada mzdy za dovolenou je upravena v ustanovení § 222 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdější předpisů (dále jen „ZPr“).

Dle ustanovení § 222 odst. 2 ZPr přísluší zaměstnanci náhrada mzdy nebo platu za čtyři týdny nevyčerpané dovolené pouze v případě skončení pracovního poměru. Tato právní úprava je odůvodněna požadavkem na zajištění faktického čerpání dovolené v zákonem stanoveném rozsahu. Zákoník práce upřednostňuje faktické čerpání dovolené. Jak vyplývá z důvodové zprávy k návrhu ZPr, je hlavním cílem úpravy náhrady za dovolenou snaha o zajištění faktického čerpání dovolené. Tím je naplněn účel čerpání dovolené – odpočinek po vykonané práci.

Vedle toho však zákoník práce připouští proplacení náhrady mzdy nebo platu za tu část nevyčerpané dovolené, která přesahuje čtyři týdny, pokud zaměstnanec nemohl tuto dovolenou vyčerpat do konce příštího kalendářního roku.

II. Možnosti proplacení dovolené

2.1 Obecně k právní úpravě

Druhá věta ustanovení § 222 odst. 2 ZPr uvádí: „Náhrada mzdy nebo platu za tu část nevyčerpané dovolené, která přesahuje čtyři týdny, přísluší zaměstnanci nejen v případě skončení pracovního poměru, ale i v případě, že zaměstnanec nemohl tuto dovolenou vyčerpat do konce příštího kalendářního roku.“

Důvodová zpráva k této části návrhu ZPr uvádí následující: „Náhrada mzdy nebo platu za nevyčerpanou dovolenou přichází v úvahu pouze u té části nevyčerpané dovolené, která přesahuje čtyři týdny, pokud zaměstnanec nemohl tuto dovolenou vyčerpat ani do konce příštího kalendářního roku. Pokud zaměstnanec tuto

dovolenou nevyčerpal ani do konce příštího kalendářního roku, vznikne mu uplynutím tohoto příštího kalendářního roku nárok na náhradu mzdy (platu) za nevyčerpanou dovolenou.“

S ohledem na výše uvedené tak náhrada mzdy za dovolenou přichází v úvahu ve dvou případech:

- a) při skončení pracovního poměru
- b) v případě, kdy základní výměra dovolené přesahuje čtyři týdny

2.2 Problematika odchýlení se od zákonné úpravy

Pokud uvažujeme o možnosti smluvního odchýlení se od zákonem stanoveného příkazu proplacení náhrady mzdy nebo platu za nevyčerpanou dovolenou pouze v případě skončení pracovního poměru (§222 odst. 2 věta první ZPr), je třeba se zabývat otázkou interpretace tohoto ustanovení.

Pro správnou interpretaci je třeba vzít na vědomí jednak obecnou zásadu „co není zakázáno, je dovoleno“, jednak dispozitivnost či kogentnost tohoto ustanovení. Pokud jde o zásadu „co není zakázáno, je dovoleno[1]“ je tato významně omezena mimo jiné ustanovením § 363 odst. 1 ZPr. Toto ustanovení ve spojení s § 2 odst. 1 ZPr říká, že od v něm vyjmenovaných ustanovení je možné se odchýlit jen ve prospěch zaměstnance. Pozornému čtenáři neunikne, že mezi ustanovení zakotvená v § 363 odst. 1 ZPr patří právě § 222 odst. 2 věta první ZPr. Bez dalšího by se mohlo zdát, že si účastníci mohou smluvně dojednat, že proplacení náhrady mzdy nebo platu za nevyčerpanou dovolenou je možné i v jiných případech. S takovým závěrem však nelze dle našeho názoru souhlasit.

Při interpretaci zásady „co není zakázáno, je dovoleno“ je třeba na prvním místě vždy zkoumat, zda je, či není možné se s ohledem na povahu příslušného ustanovení od něj odchýlit. Obecně platí, že pokud příslušné ustanovení obsahuje slova jako: je zakázáno, pouze, výlučně, jen, atd., jedná se s největší pravděpodobností o normu kogentní povahy, od které není možné se odchýlit, a to ani ve prospěch jedné ze stran.

Pokud se vrátíme k dikci zákonného ustanovení, musíme s přihlédnutím k výše uvedenému

dospět k závěru, že se se vši pravděpodobností jedná o normu kogentní povahy. K tomuto tvrzení nás vedle výše uvedeného vede i dikce směrnice, která je tímto ustanovením do ZPr implementována. Směrnice[2] v čl. 7 odst. 2 uvádí, že minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou případů ukončení pracovního poměru. V tomto směru směrnice nepřipouští žádnou odchýlnou úpravu. Shodně se vyjádřil i Soudní dvůr ve svém rozsudku Maria Paz Merino Gómez v. Continental Industrias del Caucho SA, C-342/01 [2004] (dále jen „rozsudek Maria Gómez“).

Konečně je diskutabilní, jaké odchýlení od této úpravy lze považovat za odchýlení ve prospěch zaměstnance. Jak vyplývá i z rozsudku Soudního dvora Maria Gómez zaměstnanci musí být poskytnuta skutečná doba odpočinku. Jen tak je zajištěna účinná ochrana jeho bezpečí a zdraví.

III. Závěr

I přes některé odlišné názory[3] se domníváme, že náhradu mzdy nebo platu za nevyčerpanou dovolenou je možné zaměstnanci poskytnout pouze v případě ukončení pracovního poměru. Od tohoto ustanovení se není možné smluvně odchýlit ani ve prospěch zaměstnance.

Mgr. Dagmar Horáková
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

[1] Doslovné znění § 2 odst. 1 ZPr vyjadřující zásadu „co není zakázáno, je dovoleno“ zní: Práva nebo povinnosti v pracovněprávních vztazích mohou být upravena odchýlně od tohoto zákona, jestliže to tento zákon výslovně nezakazuje nebo z povahy jeho ustanovení nevyplývá, že se od něj není možné odchýlit.

[2] 200/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby

[3] Richard W. Fetter, Převádění a proplacení (nevyčerpané) dovolené, Právní rádce 6/2008 str. 28 a násl.

Změna směrnice o prospektu může podpořit manažerské akciové programy

Opční (akciové) zaměstnanec-ké programy jsou jedním z méně častých zaměstnanec-kých benefitů určených většinou jen vybraným vedoucím zaměstnancům globálních nebo regionálních společností. Určení zaměstnanci mohou zakoupit za výhodných podmínek akcie či opce na akcie společnosti zaměstnavatele, případně zahraniční mateřské společnosti zaměstnavatele. V praxi se účast na opčních zaměstnanec-kých programech obvykle realizuje přeměnou roční nebo jiné mimořádné odměny manažera na akcie nebo opce na akcie, za které je možné po přesně stanovené době akcie nakoupit.

Tato u nás stále spíše méně častá forma odměňování manažerů obchodních společností je oblíbená v anglosaských zemích, třeba ve Spojených státech amerických, jako určitá alternativa k penzijnímu pojištění. Využívání opčních (akciových) zaměstnanec-kých programů je v zahraničí často vyhledáváno z důvodu daňové výhodnosti. U nás se podobné programy či platy uplatňují výlučně jako nástroj k udržení a motivaci klíčových zaměstnanců. Opční akciové programy k nám byly přeneseny velkými nadnárodními společnostmi, které chtěly uplatnit schémata používaná doma, na své dceřiné společnosti a pobočky v České republice. V současné době tyto programy u nás poskytuje např. ČEZ, Česká spořitelna nebo Zentiva. Jejich výhodou pro zaměstnavatele je především zájem vrcholových manažerů, kteří se na programu podílejí, na hospodářském růstu společnosti. První i druhá úroveň managementu může totiž svým řízením hospodářské výsledky společnosti či celé skupiny společností významně ovlivnit a růst hodnoty akcií pak znamená i zvýšený majetkový prospěch zaměstnance. Zejména pak v době přetrvávající krize, kdy snaha společností udržet si své klíčové manažery sílí, je pro firmy tato možnost motivace zaměstnanců jistě vítaná.

Poslední novelizace evropské směrnice o prospektu, která byla 17. června 2010 schválena Evropským parlamentem, by mohla vydávání opčních zaměstnanec-kých programů v budoucnu podpořit, neboť proces jejich vydávání značně zjednodušuje. Podle současné právní úpravy směrnice o prospektu č. 2003/71/ES, totiž zaměstnavatel musí vydávat prospekt k emisi cenných papírů, i když jsou tyto cenné papíry určeny výhradně pro zaměstnance. Na druhou stranu, pokud by akcie zaměstnavatele přijaty k obchodování na regulovaném trhu Evropské unie, zaměstnavatel prospekt vydávat nemusí už nyní. Jak je zřejmé, stávající úprava znevýhodňuje zaměstnavatele společností nekótovaných na regulovaném trhu cenných papírů v Evropské unii, protože musí vydávat prospekt pro účely zaměstnanec-kých opčních plánů. Jejich ochota poskytnout zaměstnancům tento benefit pak značně klesá, protože vydávat prospekt je administrativně náročné.

Prospekt sám je dokument, ve kterém jsou popisovány jednotlivé parametry emitovaného cenného papíru a slouží tedy k informování potencionálních kupců (vedoucích zaměstnanců). Povinnost prospekt vydávat se pojí k emisi takových cenných papírů, které mají možnost zakoupit nekvalifikovaní investoři. Právní úprava tedy bere ohled na neprofesionalitu některých investorů včetně těch z řad manažerů, a do určité míry je chrání zveřejněním informací o daném cenném papíru, aby si mohli vytvořit přesnější názor na jeho hodnotu.

Představme si americkou společnost podnikající v České republice prostřednictvím dceřiné společnosti, která se zabývá výrobou automobilových komponentů. První a druhá úroveň managementu společnosti by podle schématu nastaveného mateřskou společností měla mít právo účastnit se opčního zaměstnanec-kého plánu mateřské společnosti.

Nicméně vydávat prospekt k emisi cenných papírů pro deset osob není efektivní. Absenci zaměstnanec-kého opčního programu v takovém případě nesou nejen zaměstnanci, kteří přišli o zajímavý motivační prvek svého odměňování, ale i společnost, která tímto ztratila významný nástroj, jak své klíčové manažery motivovat.

Argument neefektivity vydávání prospektu v případě opčních akciových plánů zohlednila Evropská komise při návrhu poslední novely směrnice o prospektu. Novela vychází z předpokladu, že úplný prospekt není účinným prostředkem pro informování vedoucích zaměstnanců a přináší emitující společnosti jen neodůvodněné náklady. Tedy to, co mělo zaměstnance chránit, jim v důsledku spíše uškodilo. Proto Evropská komise navrhla, aby byly obchodní společnosti vyňaty z povinnosti sestavovat úplný prospekt k opčním zaměstnanec-kým (akciovým) plánům. Cílem úpravy by mělo být celkové zjednodušení vydávání prospektu, čímž by se vedoucím zaměstnancům měly otevřít nové investiční příležitosti. Evropská komise očekává, že vynětí systémů zaměstnanec-kých akcií z povinnosti zveřejnit prospekt, přinese celkové úspory vyšší než 18 milionů EUR. Členské státy včetně České republiky by měly směrnici převzít do svých právních řádů v transpoziční lhůtě 18 měsíců od data jejího vstupu v platnost, k čemuž by mělo dojít ještě v roce 2010. ●

JUDr. Ladislav Smejkal
Kristýna Vondráčková
White & Case advokátní kancelář

WHITE & CASE

Neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru z důvodu podezření na zdravotní nezpůsobilost k výkonu práce

Dne 18. května 2010 vydal Nejvyšší soud České republiky rozsudek sp. zn. 21 Cdo 266/2009 prohlášení za neplatné okamžité zrušení pracovního poměru, přestože se v posuzovaném případě zaměstnanec po skončení pracovní neschopnosti nevrátil do práce a ani před jejím skončením řádně nedoložil důvod další nepřítomnosti na pracovišti.

Popis skutečností

Zaměstnanec pracoval u zaměstnavatele jako strojní zámečnick. Dne 28. 3. 2006 utrpěl pracovní úraz, jehož následkem byla jeho dočasná pracovní neschopnost.

Pracovní neschopnost trvala až do 28. 3. 2007 s tím, že dne 11. 1. 2007 byl zaměstnanec pro následky pracovního úrazu uznán plně invalidním. V této souvislosti byl zaměstnanci od 29. 3. 2007 přiznán plný invalidní důchod.

Zaměstnavatel očekával, že po skončení dočasné pracovní neschopnosti se zaměstnanec vrátí zpět do práce. Zaměstnanec ho však dne 4. 4. 2007 informoval o skutečnosti, že byl uznán plně invalidním a navrhl zaměstnavateli rozvázání pracovního poměru dohodou z důvodu uvedeného v ustanovení § 52 písm. d)[1] zákoníku práce a požádal o poskytnutí odstupného.

Zaměstnavatel na tento návrh nepřistoupil a dopisem ze dne 16. 4. 2007 se zaměstnancem okamžitě zrušil pracovní poměr. Jako důvod zaměstnavatel uvedl zvláště hrubé porušení povinností zaměstnance vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, konkrétně pak neomluvenou absencí zaměstnance na pracovišti od 29. 3. 2007 do 16. 4. 2007.

Okresní soud

Zaměstnanec se žalobou obrátil na Okresní soud v Pardubicích a dožadoval se určení neplatnosti uvedeného okamžitého zrušení pracovního poměru. Jako hlavní argument zaměstnanec (žalobce) uvedl, že pro následky pracovního úrazu nemůže vykonávat dosavadní práci a vzhledem k tomu, že ho zaměstnavatel (žalovaný) nepřeveďl na jinou práci, nelze jeho nepřítomnost v práci považovat za porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, pro které by bylo možné okamžitě zrušit pracovní poměr. Dle žalobce pak uznání o plné invaliditě představuje „překážku k výkonu zaměstnání“ a je důvodem k rozvázání pracovního poměru z důvodu uvedeného v ustanovení § 52 písm. d) zákoníku práce a k vyplacení odstupného ve výši dvanáctinásobku průměrného výdělku. Pokud měl žalovaný pochybnosti o zdravotním stavu žalobce, mohl si sám vyžádat příslušné lékařské potvrzení.

Žalovaný namítal, že předložení lékařské zprávy potvrzující uznání plné invalidity žalobce není důvodem pro omluvu žalobcovy nepřítomnosti v práci s ohledem na taxativní výčet osobních překážek v práci uvedených v zákoníku práce, respektive v prováděcím předpisu nařízení vlády č. 590/2006 Sb.

Tato lékařská zpráva se vydává toliko pro účely posouzení nároku na invalidní důchod a stejně jako samotné rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení nemůže sama o sobě omluvit nepřítomnost žalobce v práci. Zároveň žalovaný nemohl přistoupit k rozvázání pracovního poměru z důvodu uvedeného v ustanovení § 52 písm. d) zákoníku práce jelikož nedošlo k vydání posudku zařízení závodní preventivní péče[2], který by uváděl, že žalobce není zdravotně způsobilý k výkonu práce pro následky pracovního úrazu.

Okresní soud v Pardubicích žalobu zamítl a uvedl, že žalobcovu nepřítomnost v práci po dni 29. 3. 2007 je třeba kvalifikovat jako neomluvenou a došlo tak k naplnění důvodu pro okamžité zrušení pracovního poměru. Žalobci nebránila v nástupu do práce žádná důležitá osobní překážka v práci ve smyslu zákoníku práce a prováděcích předpisů a především žalobce neprokázal žalovanému, že dosavadní práci nesmí podle lékařského posudku zařízení závodní preventivní péče vykonávat, čímž žalovanému znemožnil splnit povinnost převést žalobce na jinou práci.

Krajský soud jako soud odvolací

Na základě odvolání žalobce Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích změnil rozsudek prvního stupně a žalobě vyhověl. K dané věci uvedl, že „i když přiznání plné invalidity není samo o sobě způsobitelným podkladem ani pro převedení na jinou práci, ani pro rozvázání pracovního poměru, podle ustanovení § 52 písm. d) zákoníku práce, žalovanému „nic nebránilo, aby zajistil žalobci vyšetření v rámci závodní preventivní péče, popř. aby alespoň vyzval žalobce k předložení lékařského posudku vydaného zařízením závodní preventivní péče, zda pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu způsobilost konat dále dosavadní práci“; žalovaný místo toho trval na „nástupu žalobce k výkonu práce strojního zámečníka“. Za těchto okolností nebylo možné uzavřít, že by žalobce porušil jednáním popsaným v dopise ze dne 16. 4. 2007 povinnost vztahující se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.“

Dovolání k Nejvyššímu soudu

Po následném dovolání žalovaného Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí potvrdil exkluzivní

postavení zařízení závodní preventivní péče při vydávání posudků o zdravotní způsobilosti k výkonu práce a zároveň uvedl, že zaměstnavatel je povinen převést zaměstnance na jinou práci^[3], popřípadě rozvázat pracovní poměr z důvodů uvedených v ustanovení § 52 písm. d) zákoníku práce, pouze na základě takového posudku. Žalovaný tedy důvodně poukázal na skutečnost, že pro převedení žalobce na jinou práci, nebo rozvázání pracovního poměru z výše uvedených důvodů neměl způsobit podklad. Dle Nejvyššího soudu takovým podkladem nemohl být ani fakt, že žalobce byl uznán plně invalidním v důsledku předchozího pracovního úrazu.

Na druhou stranu však Nejvyšší soud uvedl, že uznání invalidity sice samo o sobě nedokládá nezpůsobilost zaměstnance k výkonu dosavadní práce, ale zaměstnavateli může přinejmenším signalizovat podezření, že by tu taková zdravotní nezpůsobilost mohla být.

Nejvyšší soud tak potvrdil závěr odvolacího soudu a uvedl, že žalovaný neměl trvat, aby žalobce nastoupil do práce, ale měl ho vyzvat, aby se podrobil vyšetřením potřebným k podání lékařského posudku ohledně způsobilosti k výkonu práce. Protože zaměstnavatel takto nepostupoval a přistoupil k oka-

mžitému zrušení pracovního poměru, aniž by předem učinil opatření potřebná ke zjištění zdravotní způsobilosti zaměstnance, bylo toto okamžité zrušení pracovního poměru neplatné. Na základě této argumentace tak Nejvyšší soud dovolání žalovaného zamítl.

Shrnutí

Pokud tedy zaměstnavatel má jakoukoliv pochybnost o zdravotní způsobilosti zaměstnance, je třeba postupovat aktivně a vyzádat si, aby se zaměstnanec podrobil lékařské prohlídce v zařízení závodní preventivní péče a došlo k vyhotovení lékařského posudku o zdravotní způsobilosti. Až případné odmítnutí zaměstnance se této prohlídce podrobit, lze chápat jako porušení pracovněprávních povinností.

Znovu se tak potvrdilo, že nepřítomnost zaměstnance je vždy nutno posuzovat individuálně a nelze automaticky z každé dlouhodobé nepřítomnosti vyvodit okamžité zrušení pracovního poměru. ●

Mgr. Ondřej Chlada, advokátní koncipient
Randl Partners, advokátní kancelář

Co nového přináší vládní novela zákona

o obecně prospěšných společnostech?

Přestože dlouhou dobu připravovaná novela zákona o obecně prospěšných společnostech (publikovaná ve Sbírce zákonů ČR pod číslem 231/2010 Sb.), která přináší do neziskové oblasti řadu změn, nabývá účinnosti až 1. ledna 2011, je třeba s ohledem na typ a rozsah změn se již nyní připravit na provedení nezbytných úprav, které si účinnost této novely vynutí.

Záměrem vládní iniciativy bylo zejména přiblížení obecně prospěšných společností z pohledu statutárního orgánu směrem k obchodním společnostem, a to z důvodu jejich lepšího uplatnění na trhu. Současná

právní úprava, která statutární funkci svěřuje kolektivnímu orgánu – správní radě, činí obecně prospěšné společnosti nebo také o.p.s. často nepříteli akceschopné a ne zcela transparentní vůči třetím osobám. Jednoznačná identifikace o.p.s. s ředitelem společnosti jako statutárním orgánem zajistí umožní její rychlejší a pružnější rozhodování, bez ohledu na okolnost, že správní rada měla ze zákona povinnost scházet se dvakrát ročně. O větší pružnosti rozhodování v případě statutárního orgánu – ředitele obecně prospěšné společnosti tak nemůže být sporu.

Novelizace proto přispěje ke zjednodušení fungování obecně prospěšných společností. Nyní

tedy blíže k samotným změnám, které novela do našeho právního řádu přináší.

Ředitel jako statutární orgán namísto správní rady

Jednou z nejdůležitějších změn, které novelizace přináší, je určení ředitele jako individuálního statutárního orgánu, nikoli pouze jako zmocněného zástupce o.p.s. Ředitel bude jmenován a odvoláván správní radou, přičemž funkce ředitele bude vykonávána ve smluvním poměru ke společnosti. Současně dochází k posílení odpovědnosti ředitele tím, že práva a povinnosti z právních úkonů

jím vykonaných budou o.p.s. vznikat přímo. Přestože je funkce ředitele neslučitelná s členstvím v orgánech společnosti, je ředitel oprávněn se jednání orgánů účastnit a mít na nich poradní hlas.

Nová koncepce správní rady

Novela dále představuje zásadní změny ve fungování správní rady o.p.s. Správní rada může mít neomezený počet členů dělitelný třemi, přičemž nadále nebude zákonem vyloučena možnost opětovného členství ve správní radě. Nová úprava ruší dosavadní rotaci členů správní rady, která působila v praxi značné potíže, když často docházelo k nejasnostem stran okamžiku ukončení funkčního období jednotlivých členů. Dále dochází k jasnému zakotvení odpovědnosti správní rady, kdy jsou její členové povinni vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž zpřístupnění by mohlo způsobit obecně prospěšné společnosti škodu.

V pracovněprávním poměru k o.p.s. může být nanejvýše jedna třetina členů správní rady. Novelizace dále ruší příslušnost obecního úřadu k rozhodování o odvolání a jmenování členů správní rady, které bude nově řešit soud. Správní rada bude od nového roku konstruována jako orgán o.p.s., který uděluje předchozí souhlas k právním úkonům týkající se dispozice s majetkem společnosti a dále jako orgán, který rozhoduje o zásadních otázkách vnitřního fungování společnosti (schválení rozpočtu, účetní závěrky a další).

Změny v dozorčí radě

Od účinnosti novelizace nebude stejně jako v případě správní rady počet členů dozorčí rady omezen, nicméně i nadále musí být ovšem vždy dělitelný třemi. Novela navíc odstraňuje nedostatek platné právní úpravy, která neřeší jmenování dozorčí rady, přičemž nově členy dozorčí rady bude jmenovat zakladatel, nestanoví-li zakládací listina jinak.

Odměňování členů orgánů

Zásadní novinkou je zrušení zákazu odměňování členů správní rady a dozorčí rady, čímž zákonodárci reagují na zvýšení odpovědnosti členů správní rady. Zakladatel je oprávněn upravit odměňování, resp. využít a způsob poskytování odměn členům orgánů a stanovit jej v zakládací listině o.p.s. Zde je nutné dodat,

že zákaz odměňování členů orgánů byl v praxi nedostatečně kompenzován poskytováním náhrad výdajů (např. cestovné).

Likvidace o.p.s. a posílení pozice státu a kraje

Díky novele se bude likvidační zůstatek vždy vracet zakladateli, pokud byl zakladatelem kraj nebo Česká republika. V případě jiných zakladatelů nabídne likvidátor zůstatek k převodu obci, ve které o.p.s. v likvidaci sídlí, není-li v zakládací listině stanoveno, že se likvidační zůstatek převádí na jinou o.p.s. či neurčila-li správní rada jinak. Nebude tak již docházet ke specifickému způsobu odstátnění majetku, kdy byl likvidační zůstatek bez ohledu na zakladatele nabízen k převodu obcím. Nově bude možno likvidační

Jednou z nejvýznamnějších změn, které novelizace přináší, je určení ředitele jako individuálního statutárního orgánu, nikoli pouze jako zmocněného zástupce o.p.s. Ředitel bude jmenován a odvoláván správní radou, přičemž funkce ředitele bude vykonávána ve smluvním poměru ke společnosti.

zůstatek převádět pouze bezúplatně, čímž se ruší aktuální úprava, podle které je dovoleno převádět likvidační zůstatek i úplatně, což se jeví jako problematické s ohledem na možnost zneužití majetku původně určeného k poskytování obecně prospěšných služeb.

Zánik či smrt jediného zakladatele

Stávající úprava při zániku či smrti jediného zakladatele je nedostačující, jelikož jí chybí ustanovení procedurální. Zákon sice počítá s přechodem práv a povinností na jinou osobu, ovšem dále neřeší způsob, jakým k takovému přechodu dojde a další otázky s tím související. Dle nové úpravy bude pro přechod práv a povinností vyžadován předchozí souhlas dozorčí rady, přičemž o přechodu rozhodne správní rada do šesti měsíců ode dne, kdy se o zániku nebo smrti zakladatele dozví. Zakladatel může ovšem přechod práv a povinností na jinou osobu vyloučit v zakládací listině.

Závěr

Z přechodných ustanovení novely vyplývá šestiměsíční lhůta pro provedení změn, tedy

pro potřebné úpravy zakládací listiny i statutu obecně prospěšné společnosti tak, aby byly v souladu s novelizovaným zněním zákona. Pokud nemá o.p.s. ustanovenu funkci ředitele, správní rada ho musí ustanovit rovněž do šesti měsíců od nabytí účinnosti novely zákona, přičemž ředitel jmenovaný do funkce před účinností novely se stává dnem její účinnosti statutárním orgánem.

Jelikož zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, nabyl účinnosti již 1. ledna 1996, je zajisté vhodné upravit jeho nedostatky, které se projevily během jeho aplikace, zvláště když počet o.p.s. neustále narůstá. Výše uvedené změny byly navíc provedeny i s vidinou nové kodifikace občanského práva. Vzhledem k tomu, že nový občanský zákoník se současným pojetím o.p.s. nepočítá a stávající obecně prospěšné společnosti se budou muset transformovat do jiné právnické osoby nebo dále fungovat podle stávající úpravy, změny tak byly nutností. Nicméně na posouzení skutečnosti, zda bylo dosaženo všech cílů nové úpravy, bude nezbytné vyčkat až v průběhu období následujícím po nabytí účinnosti této novely a její aplikaci v praxi obecně prospěšných společností. ●

JUDr. Kamil Šebesta, MBA, advokát

Mgr. Adriana Kvitková, advokátní koncipientka
KŠD ŠTOVIČEK advokátní kancelář, s. r. o.

Neplatnost výpovědi pro zneužití výkonu práva

– změna formy pracovní doby jako sankce za porušení pracovní kázně

Nejvyšší soud vydal 15. dubna 2010 rozsudek sp. zn. 21 Cdo 1288/2009 prohlašující za neplatnou výpověď z pracovního poměru pro soustavně méně závažné porušování pracovní kázně (v souladu se současným zákoníkem práce: „porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“) spočívající v nerespektování změny pracovní doby zaměstnance z pružné na pevnou.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě zaměstnankyně pracovala v režimu pružné pracovní doby. Na den 14. 2. 2006 jí její nadřízená povolila čerpat náhradní volno s tím, že si poskytnuté volno tzv. „napracuje“ v období jarních prázdnin. Bylo rovněž dohodnuto, že si zaměstnankyně do evidence docházky tento den vyznačí jako odpracovaný. Dne 14. 4. 2006 však od ředitele společnosti obdržela oznámení, že je s ní zahájeno řízení pro porušení pracovní

kázně z důvodu, že si den 14. 2. 2006 nepravdivě vykázaala jako den odpracovaný. Měsíc po tomto oznámení jí byla jako sankce za toto porušení pracovní kázně mimo jiné zrušena pružná pracovní doba. Byla jí nařízena pracovní doba pevná s dalším omezením, které se týkalo opuštění pracoviště. Zaměstnankyně však opatření/sankci o pevné pracovní době nerespektovala a do práce i nadále nastupovala v režimu pracovní doby pružné. Zaměstnavatel jí proto dal výpověď pro soustavně méně závažné porušování pracovní kázně, s odůvodněním že nedodrží stanovenu pracovní dobu. Zaměstnankyně následně podala žalobu na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru, protože podle jejího názoru nerespektováním popsaného opatření nemohla pracovní kázeň porušit.

Okresní soud

Okresní soud v Bruntále – pobočka v Krnově tuto žalobu zamítl s tím, že zrušení pružné pracovní doby jako sankci umožňuje vnitřní předpis žalované a její postup byl proto v pořádku.

Pokud se žalobkyně domnívala, že stanovení pevné pracovní doby je pro ni diskriminační, neměla „vzít právo do vlastních rukou“, ale domáhat se upuštění od diskriminace zákoným způsobem.

Krajský soud

Krajský soud v Ostravě rozsudek soudu prvního stupně změnil a určil neplatnost výpovědi z pracovního poměru. Při rozhodování vycházel z následujících skutečností:

- na zavedení pružné pracovní doby není právní nárok;
- záleží výhradně na vůli zaměstnavatele, jakou formu pracovní doby pro své zaměstnance stanoví; pokud u něj působí odborová organizace, musí s ní takové rozhodnutí projednat;
- v případě žalobkyně se však jednalo o zneužití výkonu práva ve smyslu zákoníku práce, protože ten neupravuje možnost změnit formu pracovní doby jako sankci za porušení pracovní kázně;

- pokud tedy žalobkyně nerespektovala změnu formy pracovní doby, nedopustila se tím porušení pracovní kázně.

Nejvyšší soud ČR

Proti rozhodnutí Krajského soudu podala žalovaná dovolání, ve kterém namítala, že opatření, kterým se změnila forma pracovní doby, bylo naprosto legální i legitimní a bylo k němu přistoupeno především proto, aby mohla být zajištěna lepší kontrola nad řádným výkonem práce ze strany žalobkyně. Rovněž argumentovala tím, že pokud „na zavedení pružné pracovní doby není právní nárok, nemůže být dost dobře vyloučeno, aby pružná pracovní doby byla rozhodnutím zaměstnavatele zrušena“.

Nejvyšší soud ČR v tomto případě však dal za pravdu soudu odvolacímu a potvrdil neplatnost výpovědi s následujícím odůvodněním:

- objektivní právo předpokládá, že výkon subjektivního práva směřuje k uskutečnění cíle sledovaného právní normou;
- výkon práva vylučuje protiprávnost, protože stejný stav nemůže být současně stavem právním

i protiprávním;

- chování, které směřuje k zákonem předpokládanému výsledku, je třeba považovat za dovolené i tehdy, je-li jeho vedlejším následkem vznik majetkové/nemajetkové újmy na straně dalšího účastníka právního vztahu;
- pokud však jednající jedná v mezích svého práva, ale sleduje poškození druhého účastníka právního vztahu, jedná se sice o výkon práva, ale o výkon práva závažný;
- jednání, jehož cílem není dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, nýbrž, které je v rozporu s ustálenými dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému účastníku újmu, je považováno za zneužití výkonu práva.

V předmětném případě nebylo cílem změny formy pracovní doby z pružné na pevnou dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, tedy stanovení pracovní doby s ohledem na povahu práce, provozní podmínky žalované, lepší využívání pracovní doby nebo uspokojování potřeb žalobkyně, ale, jak vyplývalo z dopisu ředitele, sankce za porušení pracovní kázně.

Z výše uvedených důvodů tedy Nejvyšší soud věc uzavřel s tím, že pokud žalobkyně

nerespektovala změnu formy pracovní doby, jež byla pro zneužití výkonu práva neplatná, nemohla se dopustit porušení pracovní kázně.

Poznámka

Nejvyšší soud rozhodoval podle zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, účinného do 31. 12. 2006. Pokud by podobná situace nastala v době účinnosti zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, nejednalo by se již o zneužití výkonu práva, ale o výkon práva v rozporu s dobrými mravy dle § 14 odst. 1 zákoníku práce (jak Nejvyšší soud v rozhodnutí naznačil).

Je však velice pravděpodobné, že by soud i podle nové právní úpravy došel ke stejnému závěru. Zaměstnavatelé by si proto při výkonu svých práv měli uvědomit, že cílem jejich jednání by mělo být dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, nikoliv způsobení újmy zaměstnanci. Takovéto jednání se totiž může obrátit proti nim jako ve výše uvedeném případě.

JUDr. Nataša Randlová, advokát, partner
Randl Partners, advokátní kancelář

Zakládání a prodej společností

- Prodej **ready-made** společností v ČR a dalších 30 zemích světa
- Zakládání společností “na míru”
- Nabídka společností s vyšším základním kapitálem
- **Statusový servis** - zajištění správy Vaší společnosti
- **Nominální servis** - poskytnutí osob do statutárních orgánů společnosti

SMART Companies

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smartcompanies.cz • 800 276 278

www.smartcompanies.cz

Nová právní úprava zákonných úroků z prodlení

S účinností od 1. července 2010 se mění způsob výpočtu zákoných úroků z prodlení (ZÚZP). Tato změna se projevila jak v občanskoprávních, tak v obchodněprávních vztazích a bude vyžadovat obezřetnost věřitelů při vyčíslování jejich nároků z titulu úroků z prodlení v závislosti na době vzniku prodlení.

Nová úprava spočívá v tom, že bude opuštěn stávající systém úprav jeho výše každého půl roku a bude nahrazen níže popsaným fixním modelem, kdy bude úrok určený první den prodlení neměnný.

Vymezení úroků z prodlení

Úroky z prodlení jsou majetkovou sankcí za prodlení dlužníka s plněním jeho peněžitého dluhu. Ve své ekonomické podstatě má úrok z prodlení trojí funkci - vyjadřuje cenu za neoprávněné užívání jistiny, tedy ušlý zisk, který by věřitel získal, kdyby tyto finanční prostředky měl a investoval je, z jiného úhlu pohledu představuje kompenzaci nákladů na pořízení

chybějících finančních prostředků u třetí osoby a současně má do jisté míry nahrazovat náklady vymáhání dluhu. Úrok z prodlení je automatickým příslušenstvím peněžité pohledávky, ohledně níž nastalo prodlení, a není jej třeba ve smlouvě sjednávat (zákonný úrok z prodlení). V obchodněprávních vztazích je však možno úrok z prodlení sjednat odlišně (smluvní úrok z prodlení).

Tři systémy výpočtu zákoných úroků z prodlení

Nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, bylo v průběhu své platnosti novelizováno již dvakrát, což má za následek existenci tří různých systémů výpočtů zákonného úroku z prodlení:

Pro prodlení vzniklé od 15. července 1994 do 27. dubna 2005 činila roční výše zákoných úroků z prodlení dvojnásobek diskontní sazby stanovené Českou národní bankou (ČNB) a platné k prvnímu dni prodlení a byla od jeho započetí neměnná.

Pro prodlení vzniklé od 28. dubna 2005 do 30. června 2010 odpovídá roční výše zákoných úroků z prodlení výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o sedm procentních bodů, a výše úroků z prodlení se upravuje pro každé další kalendářní pololetí dle výše repo sazby platné pro první den příslušného kalendářního pololetí (mění se tedy vždy k 1. lednu a 1. červenci).

Pro prodlení vzniklé po 1. červenci 2010 je stanovena roční výše úroku z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází vzniku prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů a bude zůstávat po celou dobu prodlení stejná, tedy:

ZÚZP = repo sazba % + 7 % ●

.....
Mgr. Richard Novák, advokát

Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

 NORTON ROSE

Opatrovníkem z patové situace?

V posledních letech se objevil nový způsob, jak ochránit majetek společnosti při sporech mezi jejími společníky. Soud totiž může dané společnosti do doby vyřešení sporu ustanovit opatrovníka.

Během existence obchodní společnosti může dojít k tomu, že mezi jejími společníky vzniknou rozpory, které negativně ovlivňují rozhodovací procesy ve společnosti. K podobným situacím dochází také, když se dvě osoby soudí o vlastnictví podílu ve společnosti a obě tyto osoby mají snahu ovlivňovat její řízení a složení managementu. Důsledkem toho ale může být, že společníci si vzájemně popírají platnost vzniku členství svých zástupců v orgánech společnosti a zpochybňují platnost jejich jednání. Dochází tedy k tomu, že po určité době nemusí být jasné, kdo je vlastně členem statutárního orgánu a kdo není, a zda právní úkony učiněné těmito osobami jsou platné, či nikoliv. Takováto situace potrvá až do doby, kdy je ukončen příslušný spor, což ale může někdy být i několik let. V daném případě hovoříme o tom, že ve společnosti nastává tzv. patová situace, což znamená, že žádná ze stran nemá úplnou kontrolu nad společností, ale vzájemným soupeřením mohou prakticky paralyzovat její činnost.

Rizikem dlouhodobé patové situace může být ochromení řídicích procesů a zpochybnění téměř všech interních či obchodně-smluvních dokumentů společnosti. Obchodní partneři mohou z opatrnosti přerušit své obchodní styky s danou společností a do té doby fungující společnost může být prakticky zlikvidována. Právní řád některé způsoby řešení patové situace v obchodních společnostech zmiňuje výslovně. Dle ustanovení § 194 odst. 2 obchodního zákoníku je například možné, aby v situaci, kdy členům představenstva nebo jednatelům zanikla jejich funkce, a nedošlo

ke zvolení nových členů, jmenoval náhradní členy statutárního orgánu soud. Toto řešení má však řadu úskalí, a to především, že návrh může podat pouze osoba, která doloží právní zájem na jmenování členů orgánů soudem. Podle ustálených právních názorů se jedná především o zbývající členy statutárního orgánu dané společnosti a její společníky. Jenže v tom může být problém, protože právě společníci si často vzájemně popírají vlastnictví obchodního podílu či akcií a platnost volby svých

zástupců v orgánech společnosti. Omezující může být rovněž období tří měsíců, které musí uběhnout od zániku funkce členů orgánů, aby soud vůbec mohl náhradní členy orgánů jmenovat. Společnosti bez řádného vedení může být způsobena značná škoda i v průběhu těchto tří měsíců. Je rovněž důležité zmínit hrozbu zrušení společnosti a nařízení její likvidace soudem v souladu s ustanovením § 68 odst. 6 obchodního zákoníku, pokud by neobsazení členů orgánů trvalo déle než rok. Nejedná se

Mluvte se svými dětmi o penězích!

Když mladí lidé dovrší 18 let, stanou se plně odpovědnými za svůj podpis. Snadno podlehnou pokušení koupit si na dluh módní oblečení nebo předražené doplňky. Svým podpisem se ale zavazují k pravidelným platbám. Ve chvíli, kdy se dostanou do potíží se splácením, jim bude stárnoucí elektronika k ničemu.

Upozorněte své děti včas na možná nebezpečí vznikající z impulzivního nakupování a přílišného zadlužení!

Provident Financial podporuje osvětovou kampaň „Podepsat můžeš, přečíst musíš!“ varující před neuváženým podpisem finančních smluv. Je to součástí politiky firemního dárcovství, kterému se Provident Financial věnuje již od roku 2003. Za tuto dobu společnost přispěla na dobročinné účely celkovou částkou více než 25 milionů korun.

sice o častý postup, ale účastníci společenstevních sporů by si měli být vědomi těchto potenciálních následků. Jmenování člena statutárního orgánu soudem proto může být způsobem řešení patových situací, ale pouze ve specifických případech.

V uplynulých letech se začal prosazovat nový způsob řešení patové situace, a to právě formou ustanovení opatrovníka společnosti soudem v souladu s ustanovením § 29 občanského zákoníku. Jedná se o institut, který byl tradičně využíván pouze u fyzických osob. K ustanovení opatrovníka docházelo typicky v situaci, kdy nebyl znám pobyt příslušné osoby nebo pokud byla osoba postižena mentální poruchou. Zákon výslovně nevylučoval, aby byl opatrovník ustanoven i právnickým osobám, pouze se takového postupu nevyužívalo.

Zmíněné ustanovení občanského zákoníku vymenovává situace, kdy může soud jmenovat osobě opatrovníka. Jedná se o případy, kdy je to třeba za účelem ochrany veřejného zájmu, nebo k ochraně zájmů této osoby, a to z důvodu jejího neznámého pobytu nebo z jiného vážného důvodu. Teoreticky je možné představit si jmenování opatrovníka obchodní společnosti z obou důvodů, a to jak k ochraně veřejného zájmu, tak i k ochraně zájmů společnosti. Veřejný zájem se nabízí například u dodavatelů energií, kde by přerušení dodávek mohlo mít katastrofální důsledky pro obyvatelstvo. Prakticky se bude ale uplatňovat spíše ustanovení opatrovníka za účelem ochrany zájmů příslušné společnosti, které v důsledku patové situace hrozí škody, především v oblasti jejího obchodního styku. Veřejně nejznámějším případem, v němž došlo ke jmenování opatrovníka obchodní společnosti za účelem ochrany jejich zájmů, je bezesporu kauza společnosti Moravské naftové doly a. s. a její mateřské EUROPGAS a. s. Ustanovení opatrovníka v tomto případě neuniklo pozornosti tisku, protože se jedná o významné společnosti s majetkem v řádu miliard Kč.

V čem vlastně řešení patové situace ve společnosti formou ustanovení opatrovníka spočívá? Nejprve některá ze stran podá soudu návrh na ustanovení opatrovníka příslušné obchodní společnosti, ve kterém soud doloží, že existují důvody pro takové ustanovení. Je možné, aby soud ustanovil opatrovníka i bez návrhu, ale tato možnost je spíše teoretická a v podobných záležitostech se očekává významnější aktivita stran. Po posouzení podmínek soud opatrovníka ustanoví a vymezí mu rozsah jeho činnosti. Předpokládá se, že soud vybere pro pozici opatrovníka odborníka se zkušenostmi s řízením společností, protože opatrovník – obdobně jako člen statutárního orgánu – nese plnou odpovědnost za řízení obchodní společnosti. Po dobu ustanovení opatrovní-

ka přestává fakticky ve společnosti působit její statutární orgán. Plná odpovědnost za řízení společnosti přechází na opatrovníka, který tím získává mimořádnou pravomoc nad danou společností, ale také s tím související mimořádnou odpovědnost. Činnost opatrovníka přitom podléhá dohledu soudu. Působení opatrovníka ve společnosti by mělo skončit zároveň s finálním rozhodnutím příslušného společenstevního sporu, kdy by opatrovník měl řízení společnosti předat skutečným vlastníkům společnosti. Ustanovení opatrovníka může být poměrně rychlé a efektivní

Během existence obchodní společnosti může dojít k tomu, že mezi jejími společníky vzniknou rozpory, které negativně ovlivňují rozhodovací procesy ve společnosti. K podobným situacím dochází také, když se dvě osoby soudí o vlastnictví podílu ve společnosti a obě tyto osoby mají snahu ovlivňovat její řízení a složení managementu.

řešení, použitelné zejména u vleklých společenstevních sporů.

Možnost řešení patové situace ve společnosti formou ustanovení opatrovníka však nebyla zpočátku právnickou obcí přijímána jednoznačně. Právní autority v oblasti obchodního práva se v této záležitosti rozdělily na dvě skupiny. Jedna skupina, zastoupená především prof. K. Eliášem, připouštěla ustanovení opatrovníka obchodní společnosti. Druhá skupina, zahrnující prof. I. Pelikánovou a B. Havla, aplikaci tohoto institutu na obchodní společnosti vylučovala. Otázku definitivně vyřešil Ústavní soud, který se k ní vyjádřil ve svém usnesení spis. zn. I. ÚS 2457/07 ze dne 13. března 2008, kde uvedl, že: „Ústavní soud především zdůrazňuje, že ustanovení opatrovníka právnické osobě není samo o sobě žádným porušením základního práva subjektu, který má majetkový podíl v opatrovanci. Posouzení podmínek pro ustanovení opatrovníka je plně věcí obecného soudu, Ústavní soud by se mohl zabývat jen posouzením, zda bylo vydáno příslušným orgánem a zda nebylo projevem svévole.“

Z hlediska těchto postulátů došlo k ustanovení JUDr. N. opatrovníkem v souladu s českým právním řádem, nedošlo tak k porušení čl. 2 odst. 2 Listiny.“ Uvedené rozhodnutí Ústavního soudu padlo právě ve sporu týkajícím se společnosti EUROPGAS a. s.

Autoři tohoto článku jsou zastánci názoru, že ustanovení opatrovníka obchodní společnosti

je z povahy věci možné, pokud pro takový krok existují důvody, které může relevantně posoudit pouze soud. Jsou přesvědčeni, že v případě potřeby ochrany zájmů člena orgánu společnosti nebo zájmu veřejného je nutné opatrovníka ustanovit, a poskytnout tak soudní ochranu těmto ohroženým zájmům, byť i proti vůli některého společníka nebo člena orgánu společnosti. Speciální postupy, jež nabízí obchodní zákoník, jsou totiž dle jejich názoru v některých mezích případech neefektivní, resp. z povahy věci nepoužitelné. Jako nesprávný vnímají autoři argument o nepřipustném zásahu do soukromé sféry nebo argument odlišnosti postavení právnické a fyzické osoby či snad argument v tom smyslu, že zákon ustanovení opatrovníka právnické osobě výslovně nepředpokládá, a tedy ani neumožňuje.

Návrh nového občanského zákoníku předloženého do Parlamentu ČR již obsahuje výslovnou zmínku, že ustanovení opatrovníka právnickým osobám je možné. Schválení tohoto návrhu zákona je ale zatím v nedohlednu, a proto budeme nuceni po nějakou dobu ještě pracovat s dosavadní právní úpravou. Tato úprava není ideální a vzhledem k absenci podrobnějších ustanovení zákona klade podstatně vyšší nároky na účastníky a soud. Nepochybně ale umožňuje, aby společnost v patové situaci nebyla ponechána napospas několikiletému paralyzujícímu čekání na pravomocné rozhodnutí ve sporu mezi jejími společníky a aby jí byl na tuto dobu ustanoven nezávislý opatrovník zodpovědný soudou. ●

Mgr. Alexandr Vališ, advokát
JUDr. Michaela Šerá, advokát
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

A. D. 1430

CHÂTEAU VALTICE

Vinné sklepy Valtice, a.s.

CHÂTEAU VALTICE

ZÍSKALI VE SVĚTĚ VELKOU ZLATOU MEDAILI

Vinné sklepy Valtice
dosáhly největší úspěch v San Francisku
a získali Velkou zlatou medaili na víno
Veltlínské zelené pozdní sběr 2009
z řady CHÂTEAU VALTICE.

V roce 2008 jsme získali v San Francisku
s Veltlínským zeleným bronzovou medaili
v loňském roce zlatou medaili
a na letošním 30. ročníku dosáhlo
Veltlínské zelené - CHÂTEAU VALTICE
mety nejvyšší Velkou zlatou medaili.

To už něco říká o kvalitě, ne?

Víno je možné získat
na e-shopu společnosti www.vsvaltice.cz,
ve velkoobchodě „FANY“
nebo ve specializovaných vinotékách
či v humidorech.

Doporučená cena 245Kč.

Stačí zaslat SMS se svou e-mailovou adresou na tel.: 720 476 596

nebo se přihlásit přes www.vsvaltice.cz - viz Spolek přátel.

Vaše SMS budou navíc každý měsíc slosované o hodnotné „vinařské“ ceny. Více na www.vsvaltice.cz.

soutěž!

Česká advokátní komora a EPRAVO.CZ vyhlašují 6. ročník prestižní celojističní soutěže

PARTNEŘI SOUTĚŽE:

- Notářská komora ČR
- Exekutorská komora ČR
- Soudcovská unie ČR
- Unie státních zástupců ČR
- Unie podnikových právníků ČR
- Jednota českých právníků

**Záštitu nad soutěží tradičně přebírá
ministerstvo spravedlnosti ČR.**

Ceny sv. Yva může získat v jednotlivých kategoriích příslušník kterékoli právnické profese, pokud v oblasti svého působení dosáhne mimořádných výsledků. V kategorii Právnická síň slávy jde o ocenění za celoživotní dílo. Nominovat kandidáta může veškerá odborná veřejnost.

Nominace jsou přijímány na www.pravnikroku.cz od 20. 5. 2010 do **31. 10. 2010**. Zde jsou k dispozici i podrobné instrukce k nominacím a nomináční formuláře. Informace o Právníkovi roku 2010 naleznete též na webových stránkách všech partnerů soutěže a ve všech právnických periodikách.

Ceny sv. Yva budou předány na slavnostním galavečeru se společenským programem v lednu 2011 v Praze. Pro rezervaci vstupenek a ubytování sledujte Bulletin advokacie č. 10/2010.

STÁLÉ KATEGORIE PRÁVNÍKA ROKU 2010

- Občanské právo (hmotné, procesní)
- Trestní právo (hmotné, procesní)
- Obchodní právo
- Správní právo
- Právo informačních technologií
- Lidská práva a právo ústavní
- Rodinné právo

STÁLÉ KATEGORIE SE ZVLÁŠTNÍMI KRITÉRII

- Právnická síň slávy (za výjimečný celoživotní přínos právu)
- Talent roku (pro mladé začínající právníky do 33 let věku)
- Ocenění PRO BONO

Mercedes-Benz

Generální
partner

citibank

Hlavní finanční
partner

novasoft

Beroun golf
resort

Exekuce.cz

SP
Soudská Praha

Cestovní kancelář
FISCHER

JAGUAR
LAND
ROVER
HOUSE OF ENGLAND

Významní
partneři

*Společně zakládáme tradici,
kterou si právnický svět zaslouží!*

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

Vydavatelství
a nakladatelství
Alta Česká, s.r.o.

GENERALI
Pojistovna

Wolters Kluwer
Česká republika

APOGEO
auditi | s.r.o. | vztahování | finance

CODEXIS ADVOKACIE
PRÁVNÍ EPRAVOVACÍ SYSTÉM

Hästens
Fulfilling dreams
since 1852

DAS
Pojistovna právní ochrany, a. s.

WI-ASS ČR s. r. o.
pojišťovací makléř

Hlavní
partneři

Jednací řízení bez uveřejnění navazující na soutěž o návrh (analýza aktuální rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže)

1. K problematice soutěže o návrh a navazujícího jednacího řízení bez uveřejnění podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“)

Téma soutěže o návrh a na tuto soutěž navazujících zadávacích řízení, tj. zejména jednacího řízení bez uveřejnění (dále rovněž jen „JŘBU“), se v poslední době stala předmětem intenzivnějšího zájmu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Je tomu tak zejména proto, že došlo jednak k výraznému navýšení počtu realizovaných soutěží o návrh, jednak (a to je pravděpodobně podstatnějším důvodem) zadavatelé začali využívat institut soutěže o návrh (a na ni navazujícího JŘBU) rovněž v oblastech, kde takové využití není tradiční, ba co víc, legitimní.[1]

Soutěž o návrh obecně představuje zvláštní postup výběru dodavatele, jehož cílem je získání návrhu, projektu či plánu, přičemž zadavatel může soutěž o návrh použít zejména v oblasti územního plánování, architektury, stavitelství či zpracování dat.[2] Soutěž o návrh by měla primárně sloužit k získávání nového ideového řešení určité problematiky. Výsledkem soutěže o návrh není bezprostřední uzavření smlouvy na veřejnou zakázku; nejvhodnější řešení však může být následně předmětem veřejné zakázky, na kterou se realizuje samostatné zadávací řízení. Zadavatel organizující soutěž o návrh může na jejím podkladě vyhlásit vítěze takové soutěže a udělit mu cenu, jakož i následně zahájit zadávací řízení (JŘBU), v rámci něhož bude jednat o uzavření smlouvy s vítězem, resp. vítězi soutěže.

Oprávnění zadavatele zadat veřejnou zakázku v JŘBU, které bude navazovat na soutěž

o návrh ve smyslu ustanovení § 102 a násl. zákona ZVZ, vyplývá z ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ. Uvedené ustanovení upravuje základní předpoklady, při jejichž naplnění je zadavatel oprávněn zadat veřejnou zakázku (konkrétně veřejnou zakázku na služby) v návaznosti na uskutečnění soutěže o návrh, a to vybranému účastníkovi (resp. účastníkům) soutěže. Právní úprava obsažená ve výše uvedeném ustanovení je transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, která na komunitární úrovni umožňuje zadavatelům, aby oslovili v souvislosti se zadáním veřejné zakázky na službu vybraného účastníka (účastníky) soutěže o návrh[3].

ZVZ ani evropské zadávací směrnice však neuvádí interpretaci poněkud vágního slovního spojení zadávání veřejné zakázky v návaznosti na soutěž o návrh. S ohledem na jedinečnost JŘBU je v souladu s rozhodovací praxí ÚOHS, jakož i relevantní soudní judikaturou (na národní úrovni i v oblasti práva komunitárního), nutné vykládat uvedenou podmínku restriktivně (tj. nikoliv rozšiřujícím způsobem).

Evropský soudní dvůr vymezil podmínky aplikace JŘBU navazujícího na soutěž o návrh (tj. v podstatě též podmínky, za nichž je možné na národní úrovni zadávat veřejné zakázky v JŘBU podle ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ) v rozsudku ze dne 23. 5. 2008 ve věci C-340/02 Komise ES proti Francouzské republice následovně:[4]

- předmět veřejné zakázky musí spočívat v realizaci (resp. jak je uvedeno níže, primárně v dopracování) plánu nebo projektu, který zvítězil v předchozí soutěži o návrh (v uvedeném rozhodnutí Evropský soudní dvůr vylučuje Francouzské republiky, že: „...část výkonů, jež jsou předmětem druhé etapy (zadávací veřejné zakázky na studie), není zahrnuta pojmem veřejná soutěž na určitý výkon, jak byl definován v čl. 1 písm. g) směrnice, který hovoří o „návrhu nebo projektu“;

ačkoli by první část druhé etapy (pomoc investorem při vytváření podrobného technického plánu na základě řešení zvoleného v první etapě) mohla být považována za návrh nebo projekt ve smyslu čl. 1 písm. g) směrnice, nelze tak učinit u třetí části druhé etapy.“);

- veřejná zakázka musí být zadána vybranému účastníkovi nebo jednomu z vybraných účastníků této soutěže, přičemž v případě více vybraných účastníků soutěže o návrh je zadavatel povinen vyzvat k jednání v JŘBU všechny vybrané účastníky;
- zadání předmětu veřejné zakázky musí následovat po pořádané veřejné soutěži tak, aby byl zachován přímý funkční vztah mezi veřejnou soutěží na určitý výkon a dotyčnou zakázkou (dle stanoviska generálního advokáta zpracovaného pro účely uvedeného rozhodnutí Evropského soudního dvora, se předmětná veřejná soutěž týkala první etapy a byla pořádaná za účelem zadání veřejné zakázky vztahující se k této etapě; u zakázky z druhé etapy bylo shledáno, že nelze mít za to, že následuje po pořádané veřejné soutěži).

2. Vymezení předmětu veřejné zakázky navazující na soutěž o návrh

Je evidentní, že ZVZ blíže nespécifikuje (s přihlédnutím k různorodosti plnění ostatně ani nemůže), co vše může být veřejnou zakázkou, která by mohla být zadána v návaznosti na soutěž o návrh v JŘBU. Tato problematika tedy je primárně interpretována v rozhodovací praxi soutěžního úřadu (ÚOHS), resp. soudní judikaturou.

V ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ je toliko stanoveno, že navazující veřejnou zakázkou může být výhradně zakázka na služby (k možnosti zahrnutí dodávek do předmětu JŘBU viz níže). Z povahy věci vyplývá, že navazující činnost

v případě různých veřejných zakázek může mít značně odlišný charakter. Zatímco v případě architektonických soutěží o návrh bude za bezprostředně navazující plnění zpravidla považováno zpracování projektové dokumentace (např. pro účely územního či stavebního řízení, dokumentace pro výběr zhotovitele, event. realizační dokumentace), na podkladě kterých bude v dalších fázích vlastní dílo vytvářeno, v případě soutěží o návrh z jiných oblastí (např. v oblasti ICT – vývoje a implementace informačních systémů) je možné při splnění konkrétních podmínek situace připustit, že navazující plnění může mít i charakter samotné realizace vítězného soutěžního projektu (tj. vítěz soutěže o návrh bude přivolán jak k dopracování návrhu informačního systému, tak vzhledem k nezbytnosti tvůrčího řešení i k vlastní implementaci informačního systému).[5]

V oblasti architektonické či urbanistické bude tedy možné uvažovat o zadání veřejné zakázky v JŘBU ve smyslu § 23 odst. 6 ZVZ, pokud tato bude spočívat ve zpracování projektové dokumentace navazující na vybraný soutěžní návrh, neboť se jedná o činnost, kde je vhodné a žádoucí, aby autor uplatnil svou invenci a de facto dopracoval původní návrh. Současně je však zřejmé, že následná realizace stavebních prací podle takto zpracované projektové dokumentace musí být již zadána v samostatném zadávacím řízení a podmínky pro použití JŘBU ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ naplněny nebudou. Uvedené závěry jsou podpořeny rovněž rozhodnutím ÚOHS ze dne 30. 6. 2008, pod č. j. S140/2008/VZ-11848/2008/540/Šm (potvrzeno rozhodnutím předsedy ÚOHS, č. j. R146/2008/02-22137/2008/310-Ku, ze dne 5. 8. 2008). V tomto rozhodnutí ÚOHS mj. konstatoval, že v případě, kdy je součástí soutěže o návrh řešení svazu odpadu „...v navazujícím jednacím řízení bez uveřejnění může být zadána pouze veřejná zakázka na dopracování návrhu nebo plánu předloženého v soutěži o návrh do finální podoby, tj. služby spojené s vytvořením daného projektu, nikoliv služby týkající se následného svazu a likvidace odpadu“.[6]

Z uvedených rozhodnutí ÚOHS lze současně dovodit, že pokud plnění může poskytnout jakýkoli dodavatel, který se předmětnou činností zabývá (a k takové realizaci postačí např. vybavení příslušnými technickými zařízeními), nebude zadavatel moci postupovat formou navazujícího JŘBU.[7]

Aktuální rozhodovací praxi ÚOHS je možné interpretovat tak, že navazující plnění, které by bylo možné zadat autorovi vybraného návrhu postupem dle ustanovení § 23 odst. 6 zákona, v zásadě nemůže mít charakter vlastní realizace veřejné zakázky (výjimka byla ze strany

ÚOHS připuštěna v oblasti implementace tvůrčích návrhů softwarového řešení; avšak vždy dle podmínek konkrétního plnění). V případech, kdy vlastní realizace projektu (návrhu) je věcně neoddělitelná od návrhu projektu (např. sochu by měl zhotovit sám sochař, který je autorem vybraného soutěžního návrhu), bude zpravidla nutné zvolit jiný postup pro zadání realizační veřejné zakázky než podle ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ. Takový alternativní postup by např. spočíval v možnosti zadání veřejné zakázky autorovi vítězného projektu z uměleckých důvodů či z důvodu zajištění ochrany autorských práv (tj. autor projektu by dle konkrétních podmínek dané situace mohl být vybrán v JŘBU podle ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ).[8]

Je tedy možné rekapitulovat, že účelem navazující veřejné zakázky zadávané formou JŘBU by mělo být v zásadě jen rozpracování původních myšlenek či tvůrčího řešení do realizačné podoby, tj. např. do formy projektové dokumentace. Zpravidla tak platí, že v podstatě nikdo jiný než autor sám, by nebyl schopen provést takové navazující rozpracování (příp. provedení jinou osobou by bylo značně obtížné). Oproti tomu zakázku, kterou se bude záměr (projekt) fakticky realizovat, může zpravidla provést širší okruh dodavatelů. Pouze analýzou konkrétních podmínek v jednotlivém případě lze dospět k závěru o přípustnosti aplikace postupu podle ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ.[9]

Ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ explicitně umožňuje zadat veřejnou zakázku na služby (nikoliv na dodávky nebo na stavební práce) v návaznosti na soutěž o návrh. Z rozhodovací praxe ÚOHS je však možné dovodit závěr, že do předmětu JŘBU navazujícího na soutěž o návrh, je možné zahrnout v určitém rozsahu a za určitých podmínek i dodávky. V rozhodnutí č. j. S293/2009/VZ-15793/2009/510/HoD ze dne 9. prosince 2009 ÚOHS v obecné rovině dovodil, že „...v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 6 zákona nelze zadat takové dodávky, služby či stavební práce, které nemusí být poskytnuty výhradně vítěznému soutěže o návrh, a které současně nepředstavují dopracování vítězného návrhu. Za dopracování návrhu přitom nelze považovat například dodávku hardware navazující na návrh informačního systému, neboť lze dospět k závěru, že není nutné, aby tato dodávka byla poskytnuta právě vítěznému soutěže o návrh, a současně lze předpokládat široký okruh možných dodavatelů.“ [10] Dle ÚOHS lze v JŘBU realizovaném ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ zadávat jen takové veřejné zakázky na dodávky, které vyžadují realizaci vítězným soutěže o návrh. Zadavatel by současně vždy měl postupovat tak, aby neprovedl nezákonné rozdělení předmětu veřejné zakázky ve smyslu ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ.

K otázce rozsahu dodávek, které mohou být součástí JŘBU navazujícího na soutěž o návrh, se ÚOHS dále vyjádřil v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S335/2008/VZ-939/2009/520/JHI ze dne 12. března 2009. V uvedeném rozhodnutí ÚOHS zdůraznil princip finančního těžiště definovaný v ustanovení § 10 odst. 2 písm. a) ZVZ, podle kterého platí, že za veřejnou zakázku na služby je považována rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě poskytnutí služeb rovněž poskytnutí dodávky podle § 8 ZVZ, pokud předpokládaná hodnota poskytovaných služeb je vyšší než předpokládaná hodnota poskytované dodávky. S odkazem na uvedený princip je tedy přípustné, aby součástí plnění veřejné zakázky na služby, která je zadávána v JŘBU navazujícím na soutěž o návrh ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ, byly rovněž dodávky; takové dodávky musí ovšem bezprostředně souviset s rozpracováním vybraného návrhu a jejich finanční hodnota musí být současně nižší než předpokládaná hodnota služeb.

3. Závěr

Při splnění zákonem stanovených podmínek je postup, kdy zadavatel zadává veřejnou zakázku navazující na soutěž o návrh v JŘBU, postupem zcela legitimním.

Z již ustálené rozhodovací praxe ÚOHS, jakož i judikatury Evropského soudního dvora (zejména rozsudek ve věci C-340/02, Komise ES proti Francouzské republice), vyplývá, že předmětem veřejné zakázky zadávané v JŘBU v návaznosti na soutěž o návrh může být plnění, které je schopen realizovat výhradně předkladatel vítězného návrhu, nikoli také plnění, které může být zajištěno jakýmkoli jiným způsobilým dodavatelem. Toto plnění (tj. služby a v určitém rozsahu i dodávky) musí výlučně spočívat v tvůrčím (ideovém) dopracování návrhu či projektu. Evropský soudní dvůr současně zdůraznil aspekt funkční vazby mezi soutěží o návrh a navazujícím JŘBU, přičemž je vždy třeba zachovat návaznost mezi soutěží o návrh a navazující veřejnou zakázku.

Rovněž tak s ohledem na ZVZ a ustálenou rozhodovací praxi ÚOHS lze dovodit, že předmětem veřejné zakázky na služby zadávané v JŘBU podle ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ v kombinaci s § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ může být pouze plnění, které je schopen realizovat výhradně autor vítězného návrhu, jehož autorská práva brání realizaci návrhu jiným subjektem, než právě vítězným soutěže o návrh.

Dále je přípustné, aby součástí veřejné zakázky na služby, která má být zadávána v JŘBU navazujícím na soutěž o návrh ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ, byly v určitém

rozsahu také dodávky. Dodávky ovšem musí bezprostředně souviset s rozpracováním vybraného návrhu a jejich předpokládaná hodnota musí být ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 písm. a) ZVZ nižší než předpokládaná hodnota služeb.

Rozhodnutí o tom, zda navrhované řešení, resp. jeho konkrétní část, bude možné zadávat v JŘBU postupem dle § 23 odst. 6 ZVZ, musí

být provedeno vždy na podkladě analýzy konkrétních podmínek a aspektů projektu zadavatele. S ohledem na platnou právní úpravu obsaženou v ZVZ (zejména věcnou příslušnost ÚOHS k přezkumu soutěží o návrh a nový institut zákazu plnění smlouvy), lze zadavateli vždy doporučit maximální obezřetnost, aby se vyhnul negativním důsledkům spojeným s vadným postupem. ●

Mgr. David Mareš, advokátní koncipient
Mgr. Miroslav Hoša, advokátní koncipient
Mgr. Tomáš Machurek, advokát, partner
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] V dané souvislosti je nutné zdůraznit, že v důsledku přímé novely ZVZ provedené zákonem č. 417/2009 Sb. má ÚOHS podle ustanovení § 112 odst. 2. písm. b) ZVZ nově věcnou příslušnost přezkoumat, zda zadavatel v soutěži o návrh postupoval v souladu se ZVZ (toto oprávnění dle původní úpravy, která byla účinná do konce roku 2009, ÚOHS nepříslušelo).

[2] Uvedený výčet je toliko demonstrativní, avšak s odkazem na rozhodovací praxi ÚOHS a relevantní judikaturu je vždy třeba striktně dbát na to, aby užití tohoto institutu zadavatel nezneužíval k obcházení ZVZ.

[3] Citovaná směrnice v čl. 28, který upravuje použití otevřených, omezených (tj. užších) a vyjednávacích řízení (tj. jednacího řízení s uveřejněním a jednacího řízení bez uveřejnění) a soutěžního dialogu, stanoví, že „...při zadávání svých veřejných zakázek veřejní zadavatelé použijí vnitrostátní řízení upravená pro účely této směrnice...Ve zvláštních případech a za zvláštních okolností, výslovně uvedených v člancích 30 a 31, mohou použít vyjednávací řízení se zveřejněním oznámení o zakázce nebo bez něho“. V čl. 31 odst. 3 směrnice jsou mezi případy, které odůvodňují použití vyjednávacího (tzn. jednacího) řízení bez uveřejnění, zařazeny veřejné zakázky na služby, a to konkrétně „pokud daná zakázka následuje po veřejné soutěži na určitý výkon a musí být podle platných pravidel zadána vítěznému účastníkovi nebo jednomu z vítězných účastníků; v případě více vítězných účastníků musí být k účasti na vyjednávání vyzváni všichni vítězní účastníci“. Obdobnou právní úpravu ve vztahu k sektorovým zadavatelům obsahuje čl. 40 odst. 3 písm. l) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb.

[4] Uvedený rozsudek se sice týkal interpretace směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (in concreto čl. 11 odst. 3 směrnice 92/50/EHS), nicméně z důvodu podobnosti předchozí úpravy s platnou právní úpravou jsou závěry rozsudku i nadále využitelné.

[5] V rozhodnutí č. j. S293/2009/VZ-15793/2009/510/HOz ze dne 9. prosince 2009 ÚOHS uvedl, „že jde-li o návrh informačního systému, je neobvyklé, aby byl realizován jiným dodavatelem než autorem, a to vzhledem k následujícím skutečnostem.

Přestože lze informační systém jakožto předmět návrhu popsat, nemůže být popis vyčerpávajícím způsobem úplný, a proto nelze vyloučit existenci pochybnosti o zajištění řádné realizace návrhu. Významným aspektem při realizaci návrhu je skutečnost, že funkčnost systému lze fyzicky ověřit až po jeho spuštění do provozu. K tomu je však nezbytná nejen úplná znalost popisu návrhu informačního systému, nýbrž i činnosti spočívající v nastavení informačního systému a jeho uvedení do žádoucího stavu. Tuto činnost lze tedy považovat za činnost bezprostředně navazující na samotný návrh. Rovněž je nutno doplnit, že oddělení návrhu informačního systému od jeho realizace se v praxi vyskytuje zřídka a může být i neproveditelné.“

[6] Výkladové stanovisko k oblasti veřejných zakázek zadávaných v JŘBU navazujících na soutěž o návrh podal ÚOHS v dalších svých rozhodnutích (prvoinstanční rozhodnutí ÚOHS č. j. S237/2007 ze dne 10. 10. 2007 a rozhodnutí o rozkladu č. j. R221/2007 ze dne 23. 11. 2007), které se opětovně týkaly zajišťování služeb svozu a třídění odpadů. Pro účely tohoto příspěvku se jeví jako podstatné zdůraznit alespoň následující konstatování ÚOHS: „Navrhovatelova námitka primárně tedy směřuje k závěru, že použitím soutěže o návrh se zadavatel dopustil jednání in fraudem legis, které mělo spočívat v tom, že formou soutěže o návrh vypsal veřejnou zakázku na služby, aby ji mohl následně zadat v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 6 zákona. Veřejná zakázka však skutečně měla být zadána v některém z více transparentních zadávacích řízení (v otevřeném nebo užším řízení, případně v jednacím řízení s uveřejněním), neboť jejím cílem nebylo zpracování návrhu, projektu či plánu (§ 103 odst. 2 zákona). Lze souhlasit s navrhovatelem, že ÚOHS nemůže rezignovat na přezkum obdobných simulovaných úkonů zadavatele, které ve skutečnosti nejsou vyhlášením soutěže o návrh, ale de facto zadáním veřejné zakázky mimo režim předepsaný zákonem. Na provedení šetřené soutěže o návrh tedy nelze pohlížet jako na splnění podmínky dle § 23 odst. 6 zákona, a proto pokud by zadavatel zadal v návaznosti na tuto soutěž o návrh veřejnou zakázku v JŘBU, představoval by jeho postup hrubé porušení zákona a spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.“ V dané souvislosti nutno dodat, že v době vydání citovaného rozhodnutí ÚOHS ještě neměl věcnou příslušnost přezkoumávat soutěže o návrh, proto se jeho kontrola mohla zaměřit jen na fázi zadávání veřejné zakázky v navazujícím JŘBU. Citované

rozhodnutí ÚOHS každopádně naznačilo trend zpřísnění dosavadní výkladové praxe, jakož i záměr zintenzivnit dohled nad postupy zadavatelů, které směřují k zadání veřejné zakázky na vlastní realizaci vybraného soutěžního návrhu.

[7] Obdobný závěr o možnosti využití JŘBU ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 ZVZ byl učiněn v rozhodnutí ÚOHS č. j. ÚOHS-S293/2009/VZ-15793/2009/510/HOz ze dne 9. prosince 2009, ve kterém bylo opětovně zdůrazněno, že ZVZ umožňuje, aby zadavatel oslovil pro zadání veřejné zakázky na službu vybraného účastníka soutěže jen v situaci, kdy se bude jednat o veřejnou zakázku na dotvoření vítězného návrhu.

[8] Účelem tohoto příspěvku nebylo provedení analýzy autorskoprávních aspektů spojených s vytvořením návrhu určitého řešení. V daném kontextu jen podotýkám, že určit, zda vítězný návrh řešení je, či není autorským dílem ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů je možné vždy pouze po podrobném a detailním odborném posouzení.

[9] Soutěžní projekt může obsahovat části, které jsou chráněné autorskými právy a zákon o veřejných zakázkách toto do jisté míry v podstatě presumuje v konstrukci navazujícího JŘBU, když umožňuje rozpracování soutěžního návrhu bez nutnosti (poměrně složitě) dokazovat existenci autorských práv, která by měla být předmětem ochrany.

[10] Rozvíjením (rozpracováním) návrhu není např. dodávka serverů, jež jsou standardními, katalogovými hardwarovými výrobky (i přestože jejich specifikace byla součástí soutěžního návrhu), licence operačních systémů, kancelářských aplikací a podobných standardních produktů, dodávka pracovních stanic – standardních PC a notebooků, jakož i tiskáren apod. V těchto případech se jedná o běžné zboží dostupné na trhu od mnoha subjektů a v mnoha variantách. Podle skutečných „návrhů“ je může dodat prakticky každý podnikatel z oboru výpočetní techniky. Totéž platí pro licence operačních systémů, kancelářského programového vybavení a podobných standardních softwarových produktů. Instalace a zprovoznění těchto položek je běžnou službou, která je často v ceně zboží; i pokud není, poskytuje ji prakticky každý dodavatel z oboru výpočetní techniky.

Nový zákon o spotřebitelském úvěru

Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů (z. č. 145/2010 Sb.), který nabývá účinnosti dne 1. ledna 2011, zapracovává do českého právního řádu Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (dále též jen „zákon o spotřebitelském úvěru“). Tento článek by při absenci rozhodovací praxe či výkladové ustálenosti chtěl poukázat na některá problematická místa nového zákona, jehož koncepce stojí primárně na premise, že pouze dobře informovaný spotřebitel je schopen se odpovědně rozhodnout pro případné uzavření smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr. S větší informovaností spotřebitele však souvisí vzrůstající administrativní zatížení poskytovatelů spotřebitelských úvěrů, což ve svém důsledku může být přeneseno na spotřebitele v podobě úpravy ceny koncových produktů.

Informační povinnosti

Jak již uvedeno výše, nový zákon o spotřebitelském úvěru ukládá v oblasti před uzavřením smlouvy věřiteli řadu informačních povinností (zejména v § 4 - 7 zákona). S tím je však spojeno množství otázek, na které zákon v současném znění neposkytuje jednoznačné odpovědi. Jednu z problematických oblastí představuje nejistota, zda bude povinnost poskytnutí předšmluvních informací písemnou formou splněna i v případě, že dojde k jejich umístění na webových stránkách příslušného poskytovatele spotřebitelských úvěrů v případě poskytování spotřebitelských úvěrů na dálku (např. v souvislosti s nákupy v internetových obchodech). V případě negativního stanoviska ze strany dozorového orgánu se zde nabízí možnost poskytnutí relevantních informací až následně (tj. bezprostředně po uzavření smlouvy, kterou se sjednává spotřebitelský úvěr).

Samotná povaha poskytnutí předšmluvních informací může být též předmětem pochybností, když věřitel prokazatelně splní tuto povinnost v případě použití formuláře uvedeného v příloze zákona o spotřebitelském úvěru. Otázkou však zůstává, zda je potřeba striktně zachovat chronologii jednotlivých položek formuláře, či zda je možné položky různě přeskupit dle interní logiky jednotlivých poskytovatelů spotřebitelských úvěrů.

Současně s poskytnutím předšmluvních informací v písemné podobě je pak věřitel povinen též zabezpečit „náležité vysvětlení“, tak aby byl spotřebitel schopen posoudit, zda navrhovaná smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, odpovídá jeho potřebám a finanční situaci. Byť zákon příkladem indikuje, co se náležitým vysvětlením rozumí, nijak nespecifikuje, jakým způsobem toto vysvětlení prokazovat, na základě jakých kritérií se bude následně splnění této povinnosti posuzovat dozorovým orgánem, přičemž však při dostatečném neprokázání ze strany věřitele se má za to, že příslušná povinnost splněna nebyla a nastupují správní sankce.

V neposlední řadě pak zákon požaduje po věřiteli, případně zprostředkovateli, aby poskytl předšmluvní informace s dostatečným předstihem před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr. A opět nechává tento obecný pojem zcela bez povšimnutí, což může být na újm, jak spotřebitelů, tak věřitelů.

Posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr

Věřitel je dle nového zákona před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací

získaných i od spotřebitele. Také v tomto případě není zřejmé o jaké informace se v § 9 zákona jedná a jakým způsobem mají být poskytnuty. Na druhou stranu existuje možnost, že věřitel má příslušné údaje již předem k dispozici a nemusí je tedy vždy znovu od spotřebitele získávat (pokud nedošlo k jejich změně).

Ukončení oprávnění čerpat spotřebitelský úvěr

V § 13 zákona o spotřebitelském úvěru je umožněno věřiteli, aby pokud je to dohodnuto ve smlouvě, kterou se sjednává spotřebitelský úvěr, uzavřená na dobu neurčitou, ukončil spotřebiteli z objektivních důvodů oprávnění čerpat spotřebitelský úvěr. Co však přesně znamenají objektivní důvody k ukončení čerpání úvěru, zákon nespecifikuje. Odpověď na otázky typu, k jakému okamžiku je možno blokovat čerpání či zda lze oprávnění čerpat zastavit dočasně, poskytne pravděpodobně až výkladová či soudní praxe.

Předčasné splacení spotřebitelského úvěru

Dle nového zákona o spotřebitelském úvěru je spotřebitel oprávněn úvěr kdykoli po dobu trvání úvěru zcela nebo zčásti splatit.

Jeví se jako žádoucí, aby ve smlouvě, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, bylo možné dohodnout se spotřebitelem podmínky, za kterých bude právo na předčasné splacení úvěru realizováno. Jde zejména o podmínku, že spotřebitel je povinen věřitele o svém záměru předčasně splatit předem (písemně) informovat. Takovýto projev vůle by mohl předejít mnoha nedorozuměním v souvislosti s částečnými úhradami nebo přeplatky. Dlužníci běžně zasílají částky o něco vyšší než odpovídá příslušné splátce, případně částky zaokrouhlují na celé koruny či desetikoruny směrem nahoru, což by při striktní aplikaci

Jednu z problematických oblastí představuje nejistota

zákona vedlo k administrativně náročnému předpočítávání splátkového kalendáře.

Dále v této souvislosti poměrně často dochází k situacím, kdy si dlužníci některé splátky předplácí, např. z důvodu čerpání dovolených, atd. Pokud by v takovém případě došlo k automatickému přenastavení splátkového kalendáře, dostal by se při další splátce dlužník do prodlení s její úhradou a následně by mu vznikla povinnost uhradit příslušnou sankci. Z výše uvedeného vyplývá, že je vhodné, aby věřitel měl jednoznačnou povědomost o tom, zda dlužník má v úmyslu provést mimořádnou platbu a tím ponížít jistinu nebo zda má v úmyslu si splátky jen předplatit.

Zprostředkovatelé spotřebitelského úvěru

V rámci zákona o spotřebitelském úvěru je nově zprostředkovatel spotřebitelského úvěru povinen dle § 17 zákona v reklamě a dokumentaci určené pro spotřebitele uvádět rozsah svých oprávnění. Přestože zákon uvádí, že je tím myšleno zejména, že zprostředkovatel vykonává zprostředkovatelskou činnost výhradně pro jednoho nebo více věřitelů nebo že tuto činnost nevykonává pro žádného věřitele, bylo by vhodné přesněji specifikovat zmíněný rozsah oprávnění zprostředkovatele.

Mimosoudní řešení sporů ze spotřebitelských úvěrů

Nový zákon též předpokládá, že spory ze spotřebitelských úvěrů bude řešit finanční arbitř

(viz příloha č. 3 – Povinné informace ve smlouvě odst. 1, písm. r). Rozšíření působnosti finančního arbitra i na spotřebitelské spory mělo být řešeno samostatnou novelou schválenou vládou 19. dubna 2010, která však již neprošla legislativním procesem před květnovými volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Předmětné spory lze však zároveň řešit mimosoudně v rámci projektu Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.

Do budoucna tak lze jen doporučit sladění postupu při mimosoudním řešení sporů vyplývajících ze spotřebitelských úvěrů, a to za účelem větší míry právní jistoty jak pro spotřebitele, tak věřitele. ●

Martin Šváb, ředitel právního oddělení Provident Financial

Smlouvy na realizaci projektů veřejně-soukromých partnerství (**PPP**)

PPP je v poslední době v důsledku hospodářské krize opět velmi často diskutovaným pojmem. Ne vždy jsou však správně chápány výhody a nevýhody tohoto způsobu zajišťování veřejných potřeb. PPP bývá často mylně chápáno jako řešení problémů v případě, kdy veřejné rozpočty nedisponují dostatkem finančních prostředků. V tom případě sice může PPP částečně pomoci, nicméně hlavní výhoda PPP spočívá v možnosti přenést na soukromého partnera rizika, která on dokáže řídit lépe než veřejný sektor. Soukromý sektor obecně disponuje lepší schopností řízení a má rovněž know-how, jak zajistit poskytování veřejných služeb ve vyšší kvalitě za nižší náklady. Pokud by jediným důvodem pro použití PPP byl nedostatek finančních prostředků, je třeba zvážit, zda vhodnějším a levnějším řešením není standardní úvěr.

Rizika a jejich přenos

Významným předpokladem úspěšného PPP projektu je mimo jiné správný přenos a řízení rizik. Evropská unie za PPP považuje takové projekty, u kterých dochází k přenosu minimálně dvou z následujících tří rizik:

- rizika dodávky (výstavby) – jedná se o riziko spojené s výstavbou a náklady, které se k ní váží. Dodavatel tedy musí postavit stavbu za předem stanovenou cenu.
- rizika dostupnosti – tj. soukromý partner bude službu, která je předmětem PPP projektu, poskytovat ve stanovené době a ve stanovené kvalitě a v případě nesplnění bude sankcionován.
- rizika poptávky – odměna soukromého partnera je bezprostředně závislá na využívání služby třetími osobami (např. vodné a stočné či úhrada vstupného).

Která rizika je vhodné přenést na soukromý subjekt, je třeba posoudit pro konkrétní případ. Platí, že rizika musí nést strana, která je dokáže lépe řídit. Toto posouzení je jedním z úkolů koncesního projektu či obdobné studie. Podle

kombinace přenosu rizik lze také rozlišovat jednotlivé druhy PPP – pro koncese dle koncesního zákona je typický přenos rizika poptávky, zatímco pro kvazikoncese naopak přenos rizika dostupnosti. Výhodou také je, že projekty, které odpovídají definici Evropské unie, se podle Eurostatu také nepočítají do veřejného dluhu.

Správné rozložení těchto rizik je citlivou otázkou a její podcenění nebo nezvládnutí vede zákonitě k neúspěchu projektu. Pokud je přenos rizik na soukromého partnera nedostatečný, hrozí státu riziko předražení projektu. Může jít například o situaci, kdy případně více práce ve značném rozsahu bude nucen platit veřejný sektor. Na druhou stranu přenos rizik v příliš velkém či pro daný projekt nevhodném rozsahu může vést k předražení projektu ze strany soukromého subjektu a soukromý partner promítne příliš velké riziko do poplatků placených uživateli služby či poplatků placených mu státem. Nebo vede k malému či žádnému zájmu o daný projekt. Soukromý partner například nemá možnost příliš ovlivnit, kolik automobilů projede po jím vybudované a spravované dálnici, a nebylo by proto příliš vhodné, aby výše jeho odměny byla odvislá pouze od tohoto počtu.

Smlouva a její obsah

Významným nástrojem pro dosažení zamýšlených výsledků PPP projektů a naopak pro zamezení negativních dopadů je kvalitně zpracovaná a vyvážená smlouva. Vedle správně nastaveného finančního mechanismu musí smlouva upravovat řadu práv a povinností smluvních stran vztahujících se např. k údržbě a opravám majetku, jeho pojištění, řešení nestandardních situací vzniklých v důsledku vyšší moci, požadavky na výkony soukromého partnera a jejich kontrolu apod. Zároveň však nelze předpokládat, že se veřejný sektor může zcela zbavit veškerých starostí s projektem spojených. Aby byl projekt úspěšný, musí veřejný sektor důsledně uplatňovat a vymáhat veškeré povinnosti ze smlouvy plynoucí. Bohužel poměrně často je možné se setkat s přístupem, kdy zástupci veřejného sektoru neprovádějí kontrolu soukromého subjektu dostatečně a důsledně.

Klíčová ustanovení smluv

Výstavba a rizika s ní spojená

V případě, že součástí PPP projektu je zhotovení stavby, jejíž provozování je cílem projektu, je vhodné na soukromého partnera přenést i riziko výstavby. A to včetně zhotovení projektové dokumentace stavby se soupisem prací a výkazem výměr. Dodavatel pak nese odpovědnost za její nedostatky, jejichž důsledkem mohou být vícepráce či mohou mít dopad na kvalitu stavby. Zadavatel v takovém případě definuje přesné požadavky, které má stavba plnit, avšak dosažení těchto výkonů je již na zhotoviteli. Forma zapojení do projektové činnosti pak může mít nejrůznější podobu, od varianty, kdy podkladem pro zadání je pouze dokumentace pro územní rozhodnutí, až po variantu, kdy je zhotovitel povinen zpracovat pouze realizační dokumentaci. Výhodou pro soukromého partnera je možnost v rámci stanovených limitů aktivně ovlivnit použité materiály a technologie. Ty pak budou mít vliv na provozování, údržbu a opravy stavby, ke které bude povinen. Tento postup však neznamená, že zadavatel rezignuje na stanovení přesných požadavků a zhotovitel staví jakousi neurčitou stavbu. Naopak, i v tomto případě je zadavatel oprávněn a povinen vymezit své požadavky dostatečně přesně, a je také třeba, aby pečlivě kontroloval jejich splnění.

Úroveň poskytování služeb a její kontrola

Pokud soukromý partner nese riziko dostupnosti, tj. odpovídá za to, že služba bude poskytována v určité kvalitě a ve stanovenou dobu, je klíčovou součástí smlouvy stanovení standardů, které umožňují objektivně posoudit, zda tato povinnost byla splněna, či nikoliv.

Pro tyto smluvně dohodnuté úrovně se velmi často používá termín SLA (z anglického service level agreement, dohoda o úrovni služby), který je převzat ze smluv na outsourcing v oblasti informačních technologií. V oblasti vodárenství byl zaveden pojem „výkonové ukazatele“. Jejich podstatou je sledování určitého ukazatele či hodnoty, která reprezentuje

danou službu či některou z jejích částí, resp. je ukazatelem řádného poskytování. V případě, že soukromý partner tyto úrovně nedodrží, vzniká veřejnému subjektu nárok na zaplacení smluvní pokuty, která musí být předem stanovena v dostatečné výši, aby měla dostatečný preventivně-motivační účinek (s výjimkou případu, kdy k neplnění úrovně výkonů dojde v důsledku tzv. událostí vyšší moci). V případě uložení pokuty je její funkce zcela sankční, tj. je možné vedle ní uplatňovat i nárok na náhradu škody.

Smlouva musí zároveň obsahovat mechanismy monitoringu těchto ukazatelů. Velmi často je monitoring prováděn soukromým partnerem a ten je povinen předkládat veřejnému partnerovi zprávy se stanoveným obsahem. Veřejný subjekt musí být oprávněn provádět kontroly plnění i sám. Pokud by bylo prokázáno, že se soukromý partner dopustil záměrného zkresení údajů, musí mu hrozit vysoká smluvní pokuta a tato událost většinou může vést i k předčasnému ukončení smlouvy. Takto je sledována zejména dostupnost poskytovaných služeb.

Údržba, opravy, investice

Velmi důležité je také přesně a vhodně nastavit, která ze smluvních stran má povinnost provádět opravy a údržbu, a upravit případnou možnost investic do majetku ze strany soukromého partnera. S tím souvisí i přesné vymezení stavu majetku při ukončení smlouvy, včetně případných testů při předání, kterými bude stav majetku zjištěn. Toto je důležité jednak proto, aby byl majetek po celou dobu udržován v řádném a provozuschopném stavu, a také z hlediska rozložení finančních nákladů a s nimi spojených rizik. Obvykle je vhodné, aby soukromý partner, který má povinnost se o majetek starat, také nesl náklady na jeho údržbu a opravy. Naopak je logické, aby investice do obnovy majetku hradil veřejný partner jako jeho vlastník. Na konci trvání smlouvy tedy majetek nesmí být „vybydlen“, ale vrácen veřejnému partnerovi v řádném stavu odpovídajícím pouze obvyklému opotřebení.

Pojištění

Významným doplněním výše uvedených povinností je také nutnost pojistit majetek, který je využíván k plnění předmětu smlouvy (dle okolností veřejný či soukromý subjekt), a sjednat pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám (obvykle soukromý partner). Úprava pojistného a nároků z něho musí být vhodně provázána s ustanoveními týkajícími se hrazení oprav (tj. veřejný partner jako pojišťovatel majetku bude např. povinen uhradit soukromému partnerovi náklady na provedení havarijní opravy, pokud tato havárie je pojistnou událostí).

Záruky

Smlouva by měla obsahovat také určité záruky pro případ, že soukromý partner neplní některé ze svých povinností a v důsledku toho vznikne veřejnému subjektu škoda. Veřejný subjekt se dostává do výhodnější situace, protože má k dispozici finanční prostředky, které může využít k odstranění nežádoucích důsledků, aniž by je musel složité vymáhat. V případě projektů PPP, ve kterých soukromý partner získává úhrady od třetích osob (uživatelů), bývá často používána např. bankovní záruka. Pokud veřejný subjekt poskytuje soukromému partnerovi plnění (poplatek za dostupnost), bývá jeho část v období např. dvou let před ukončením smlouvy zadržována jako rezerva na tyto účely.

Příklad – Ozdravné centrum Ještěrka v Ostravě

Těžiště uplatnění PPP v ČR v současné době je podle našeho názoru jednoznačně na municipální úrovni. Příkladem takového projektu, na jehož realizaci se podílela advokátní kancelář MT Legal s. r. o., může být provozování Ozdravného centra Ještěrka v Ostravě. Původně provoz Centra zajišťovala municipální společnost na základě obvyklé nájemní smlouvy staršího data, která pro město nezaručovala dostatečnou míru kontroly a záruky poskytování požadovaných služeb. Město se proto rozhodlo vyhlásit na výběr provozovatele nové koncesní řízení. Ačkoliv nakonec koncesi získal původní provozovatel, což by mohlo být považováno za neúspěch, je třeba si uvědomit, že nová smlouva dává provozovateli celou řadu nových povinností, které posilují postavení města jako vlastníka a dávají větší záruky poskytování služeb veřejnosti ve vysoké kvalitě.

Na příkladě této koncesní smlouvy, kterou naše advokátní kancelář pro Statutární město Ostrava připravila, můžeme dokumentovat výše uvedené principy. V daném případě se jedná o koncesi na služby, tj. součástí není výstavba centra, nýbrž pouze jeho provoz a s tím související povinnosti. Z hlediska zadavatele je nejvýznamnější součástí Centra krytý plavecký bazén. Centrum dále obsahuje tělocvičnu, prostory pro rehabilitace, hřiště pro volejbal a plážový volejbal, ruské kuželky, dráhu pro in-line bruslení a cvičnou lezeckou stěnu.

Již v koncesním projektu, a poté při přípravě smlouvy, bylo třeba definovat služby, které mají být zajištěny a byly stanoveny úrovně požadovaných služeb (SLA). Bylo rozhodnuto, že město má primárně zájem na dostupnosti bazénu po

veřejnost nejméně po stanovenou minimální týdenní dobu, a to v určených hodinách. Ostatní služby jsou ponechány na komerční využití provozovatelem, nicméně město má možnost si vyhradit případně i další služby.

Pokud by bazén nebyl pro veřejnost k dispozici ve stanovené době, bude provozovatel povinen za každou hodinu zaplatit stanovenou smluvní pokutu (výše koeficientu – pokutového bodu pro výpočet smluvní pokuty – byla jedním z hodnotících kritérií). Další sledovanou veličinou v rámci SLA je využívání bazénu, tj. sledování počtu zákazníků, který ji v daném kalendářním roce využije. Tímto způsobem je provozovatel motivován k tomu, aby jednak udržoval vstupné na přijatelné úrovni a jednak aby prostory Centra byly udržovány ve stavu atraktivním pro návštěvníky. Vedle toho může být provozovatel pokutován i za to, že neodstraní ve stanoveném časovém limitu havárie, neprovádí stanovenou údržbu a opravy či nevyřizuje ve stanoveném časovém limitu stížnosti zákazníků. Dlouhodobé a opakované neplnění SLA může být rovněž důvodem k odstoupení od smlouvy.

Provozovatel má právo na platby od návštěvníků Centra a pronájem nebytových prostor v něm umístěných. Za využívání Centra platí provozovatel městu nájemné v obvyklé výši. Jelikož předpokládaný výnos ze vstupného není dostačující (při zachování sociálně únosných cen), platí město provozovateli roční poplatek za dostupnost, jehož výše byla rovněž hodnotícím kritériem v rámci koncesního řízení.

Provozovatel je povinen provádět opravy a údržbu, pokud v jednotlivém případě nepřesáhne stanovenou částku, investice provádí město. Město je rovněž povinno sjednat majetkové pojištění, zatímco pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám sjednává provozovatel. Smlouva je uzavřena na dobu 10 let a na jejím konci je provozovatel povinen předat Centrum zadavateli v řádném stavu s přihlédnutím k běžnému opotřebení. Na zajištění této povinnosti je město oprávněno zadržet poslední platbu za dostupnost. ●

Mgr. David Dvořák, partner
MT Legal s. r. o., advokátní kancelář

Pokrok v prokuře?

Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2713/2009, ze dne 25. 11. 2009 se pokouší vyplnit jednu z mezer v úpravě právního vztahu mezi prokuristou a podnikatelem. Obecně panuje shoda ohledně povahy prokury jakožto jednostranného právního úkonu – plné moci ke všem právním úkonům, k nimž dochází při provozu podniku, která se řídí ustanoveními obchodního zákoníku a podpůrně občanským zákoníkem. Pokud však jde o povahu právního vztahu, na jehož základě k udělení prokury dochází, jsou již komentátoři zdrženlivější. O odměňování prokuristy se pak v odborné literatuře prakticky nevyskytuje žádná zmínka. Vyjasnění způsobu odměňování prokuristy lze tedy chápat jako dílčí problém, se kterým lze vyřešit jeden z právních otázníků vznášejících se nad prokurou.

Zákon nepředefinguje, aby se vztah mezi prokuristou a podnikatelem řídil určitým smluvním typem. Stranám je tedy v tomto ohledu dána smluvní volnost. Pokud před udělením prokury ujednání o povaze tohoto vztahu zcela chybí, může docházet k nejasnostem a sporům ohledně dílčích práv a povinností obou stran.

Právní základ pro udělení prokury může být rozmanitý. Lze dojednat použití smlouvy příkazní podle občanského zákoníku, nebo smlouvy mandátní podle obchodního zákoníku, může však jít i o nepojmenovanou smlouvu. Všechny tyto možnosti zmiňuje i citované rozhodnutí. Nejvyšší soud v něm podtrhuje, že vztah prokuristy a podnikatele je spíše vztahem úplatným. Proto by měla být odměna mezi oběma subjekty sjednána (popřípadě výslovně sjednána bezúplatnost). Není-li tomu tak, nabízí Nejvyšší soud řešení v podobě přiměřené aplikace ustanovení mandátní smlouvy upravené v obchodním zákoníku. Mandátní smlouva je pojmově úplatná a mandátář, není-li sjednáno jinak, má nárok na odměnu ve výši obvyklé za obdobnou činnost v době uzavření smlouvy. K tomuto Nejvyšší

soud dovozuje, že nárok na odměnu nelze spojovat čistě s udělením prokury, ale s konkrétními úkony, které prokurista za podnikatele na základě prokury činí.

Analogicky, dle ustanovení smlouvy mandátní, dovozuje Nejvyšší soud i právo prokuristy uplatňovat na podnikateli úhradu prokazatelných, účelně vynaložených nákladů spojených s realizovanými úkony při provozu podniku.

Přestože dané rozhodnutí může přispět k řešení nejasností souvisejících s prokurami udělenými podnikatelem bez jasněho zakotvení principů, na jejichž základě prokurista činí za podnikatele úkony související s provozem jeho podniku, nelze jej vnímat jako všelék na veškeré neduhy a trhliny v právním ukotvení jejich vztahu. Dosah tohoto rozhodnutí je totiž nutné hodnotit v kontextu meritu posuzované věci, a tou je pouze otázka odměny prokuristy a kompenzace nákladů, které v souvislosti s prokurou vynaložil.

Pokud Nejvyšší soud dovozuje, že v případě absence jiné dohody je, pokud jde o odměnu a úhradu nákladů, na místě podpůrně použít ustanovení smlouvy mandátní, neznamená to, že by Nejvyšší soud přitakával tomu, že na veškerá vzájemná práva a povinnosti je mandátní smlouva beze zbytku aplikovatelná (i když tuto tendenci nemůžeme do budoucna vyloučit). Ponecháme-li stranou, že prokazování obvyklé odměny může být poměrně složité, i přes určitá vyjasnění, která komentované rozhodnutí přináší, zůstává řada otázek souvisejících s prokurou stále nezodpovězena. Jednou z nich je např. otázka standardu péče prokuristy při naplňování prokury. Případná přiměřená aplikace ustanovení smlouvy mandátní i na otázku péče by totiž ve svém důsledku mohla znamenat, že prokurista byl při realizaci práv a povinností plynoucích z prokury povinen postupovat s odbornou péčí. Odborná péče je pak považována za péči v zásadě přísnější, než je tzv. péče řádného hospodáře, která se vyžaduje od orgánů

obchodních společností. To může být nepřiměřeně přísné, vezmeme-li v úvahu, že prokurista je oprávněn zastupovat podnikatele ve všech úkonech souvisejících s provozem jeho podniku.

Jednoznačně lze tedy doporučit, aby, pokud možno ještě před udělením prokury, byla vzájemná práva a povinnosti obou stran jednoznačně zakotveny písemnou smlouvou, kde budou upraveny způsobem vyhovujícím oběma stranám. ●

Mgr. Jarmila Hanzalová
PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

Předběžné opatření v českém právu

Předběžné opatření je nepostradatelným institutem českého práva, jehož úprava je obsažena v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, konkrétně v § 74 až 77a. Tato ustanovení byla dotčena novelou občanského soudního řádu účinnou od 20. července 2009.

Záměrem tohoto článku není obsáhnout všechny oblasti využití tohoto institutu, ale spíše se soustředit na možnosti využití předběžných opatření v obchodně-právních vztazích.

Navrhovatel^[1] se může u soudu domáhat vydání předběžného opatření v případech, kdy je potřeba zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li obava, že by byl výkon soudního rozhodnutí ohrožen. V obchodní praxi se navrhovatel většinou domáhá, aby druhý účastník (žalovaný) nenakládal s určitými věcmi nebo právy, něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel (např. zákaz nakládat s prostředky na účtu anebo zákaz prodeje či jiné operace s nemovitostí). V návrhu na předběžné opatření je třeba prokázat existenci potřeby zatímně upravit poměry účastníků nebo skutečnost zakládající obavu z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Ohledně samotného nároku však postačí, je-li osvědčen, tedy jeví-li se alespoň jako pravděpodobný; není požadováno prokázání nároku, které přichází na řadu až při projednávání žaloby.

V případech, kdy má žalobce (navrhovatel) poměrně jasný nárok, ale nedoloží žádný důvod pro nařízení předběžného opatření, soud takový návrh zamítne.

Příklad: Žalobce má proti žalovanému pohledávku a domáhá se toho, aby soud uložil žalovanému zákaz nakládání s jedinou nemovitostí, kterou vlastní, neboť by mohlo být v budoucnu ohroženo uspokojení pohledávky navrhovatele v důsledku předčasného prodeje této nemovitosti. Jestliže však žalobce přesvědčivě nedoloží, že takový předčasný prodej nemovitosti je připravován nebo že jinak hrozí, bude jeho návrh zamítnut. Jestliže v průběhu řízení dojde ke změně situace tak, že žalovaný začne činit kroky směřující k prodeji nemovitosti, lze návrh na nařízení předběžného opatření podat znovu; rozhodnutí o tomto návrhu však nijak nepředjímá výsledek sporu o samotnou pohledávku.

Je třeba vzít na vědomí, že soud rozhoduje na základě předložených listinných důkazů, nevyzývá osobu, proti které návrh na nařízení předběžného opatření směřuje, aby se k němu vyjádřila, a rozhoduje o návrhu bez slyšení účastníků. Soudu je proto nezbytné předložit důkazy o tom, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků nebo že by byl výkon soudního rozhodnutí ohrožen.

Dále je třeba předložit dokumenty osvědčující nárok samotný. Vyhoví-li soud návrhu na nařízení předběžného opatření, není podle znění zákona třeba, aby bylo jeho rozhodnutí odůvodněno (ačkoliv Ústavní soud České republiky s touto praxí nesouhlasí). Pokud soud návrhu na nařízení předběžného opatření nevyhoví, musí být toto jeho zamítavé rozhodnutí odůvodněno vždy.

Nařízené předběžné opatření s sebou nese potenciální riziko vzniku škody. Odpovědnost za škodu, která by vznikla předběžným opatřením, nese navrhovatel. K tomuto účelu je společně s návrhem na nařízení předběžného opatření skládána jistota. Právě výše jistoty byla zásadně dotčena poslední novelou občanského soudního řádu. Aktuální výše jis-

toty v obchodních věcech činí 50 000 Kč (dříve 100 000 Kč) a v ostatních věcech 10 000 Kč (dříve 50 000 Kč). Změna výše jistoty je zásadní a jejím cílem je mimo jiné i zvýšení dostupnosti předběžného opatření pro širší okruh účastníků. Složená jistota se navrhovatelovi vrací, byl-li návrh na nařízení předběžného opatření pravomocně zamítnut nebo odmítnut nebo bylo-li řízení pravomocně zastaveno.

Jistota se rovněž vrací v případě, kdy bylo předběžné opatření nařízeno, avšak ve lhůtě šesti měsíců od jeho zániku nedošlo k podání žaloby na náhradu škody, případně způsobené předběžným opatřením. Tuto žalobu může podat zejména ten účastník řízení, který byl celkově ve sporu úspěšný, ačkoli původně byl předběžným opatřením postižen. Zároveň není vyloučeno, aby žalobu na náhradu škody podala i jiná osoba dotčená předběžným opatřením.

Právě případná odpovědnost za škodu či jinou újmu způsobenou předběžným opatřením by měla být významným nástrojem při řešení případů předběžných opatření, která byla navrhována bez skutečného opodstatnění. ●

Mgr. Jana Poddaná, advokátní koncipient
Havel & Holásek s. r. o., advokátní kancelář

Havel & Holásek
advokátní kancelář

Poznámky

[1] Pouze v případech uvedených v ustanovení § 81 občanského soudního řádu může soud zahájit řízení o vydání předběžného opatření i bez návrhu.

Postavení dominantního věřitele v insolvenční – přitěžující okolnost?

Již několik měsíců je v médiích i mezi odbornou veřejností intenzivně diskutován průběh insolvenčního řízení vedeného proti největšímu tuzemskému výrobcí oděvů – společnosti Oděvní podnik a. s., více známé jako OP Prostějov. Tyto diskuze byly v nedávné době oživeny usnesením insolvenčního soudu ze dne 26. dubna 2010, jehož důsledkem by mohlo být významné oslabení postavení velkých věřitelů i v dalších obdobných insolvenčních řízeních.

Největším věřitelem OP Prostějov je Česká Spořitelna a. s. (ČS), která přihlásila v rámci insolvenčního řízení pohledávky vyplývající z poskytnutého syndikovaného bankovního úvěru ve výši přesahující 1,2 miliardy Kč (z čehož přibližně 1 miliardu tvoří pohledávky zajištěné). Tyto pohledávky byly v rámci insolvenčního řízení řádně zjištěny.

Je běžné, že majoritní věřitelé se aktivně podílejí na insolvenčním řízení prostřednictvím své účasti ve věřitelských orgánech (v případě OP Prostějov jde o schůzi věřitelů a věřitelský výbor). V případě OP Prostějov však došlo k dosud nevídané situaci. Insolvenční soud totiž odmítl potvrdit ČS jako člena věřitelského výboru a nepotvrdil ani další členy věřitelského výboru zvolené pomocí jejich hlasů ČS, jelikož dospěl k závěru, že ČS je ve vztahu k OP Prostějov ovládající osobou, která tvoří s dlužníkem koncern, a proto jsou zde pochybnosti o její nepodjatosti ve smyslu § 59 odst. 2 insolvenčního zákona.

Insolvenční soud svůj závěr o existenci koncernu mezi úvěrující bankou a jejím dlužníkem opřel zejména o následující skutečnosti:

1. ČS měla v zástavě akcie OP Prostějov, čímž podle soudu získala podstatný vliv na jednání akcionářů a řízení podniku;
2. Změna akcionářské struktury dlužníka podléhala předchozímu souhlasu ČS;
3. OP Prostějov uzavřela smlouvu s „restrukturalizačním poradcem“ vybraným bankou (společností

PricewaterhouseCoopers) a PwC měla podle smlouvy této bance prezentovat výsledky své poradenské činnosti a zprávy o činnosti dlužníka;

4. Jmenování generálního ředitele podle soudu podléhalo souhlasu ČS (což nicméně banka ve svém odvolání popřela);
5. Výplata dividend a dalších plateb vůči akcionářům byla možná pouze se souhlasem ČS;
6. OP Prostějov se ČS zavázal, že splatí veškeré nedoplatky na platbách pojistného na sociální zabezpečení vůči ČSSZ a zajistí výmaz jejich zástavních práv z katastru nemovitostí;
7. Podle dodatku k úvěrové smlouvě mělo být zřízeno zástavní právo k podniku OP Prostějov, ačkoli veškerý podstatný majetek dlužníka již byl zajištěn na základě dřívějších smluv (dle soudu tím mělo dojít ke zdvojení zástavních práv bank a k „přezajištění“, které mělo dále posilovat postavení ČS a její vliv na řízení podniku.

Z výše uvedených skutečností insolvenční soud dovodil, že ČS „překročila rámec legálního vlivu a dohledu nad dlužníkem“ a že její vliv na činnost úpadce byl natolik významný, že vedl ke vzniku koncernu mezi bankou (jako osobou ovládající) a dlužníkem (jako osobou ovládanou).

Dále soud dospěl k závěru, že postavení jednoho věřitele (i když majoritního) nemůže být prosazováno na úkor ostatních věřitelů, jelikož je to v rozporu s kolektivním principem insolvenčního řízení. Účast dominantního věřitele by totiž podle soudu potlačila postavení ostatních věřitelů.

Takto odůvodněné rozhodnutí je dle našeho názoru velmi kontroverzní a vyvolává značné rozpaky.

Povinnosti dlužníka, které jsou popsány v odůvodnění usnesení, jsou u velkých bankovních úvěrů běžné a ačkoli nepochybně mohou čin-

nost dlužníka do určité míry limitovat, nelze zde, dle našeho názoru, hovořit o vztahu ovládaní ve smyslu § 66a obchodního zákoníku. Tato omezení jsou totiž vázána na existenci úvěru a jsou vedena legitimní snahou banky zajistit jeho splacení, nikoli snahou dlužníka koncernově řídit. O koncern se tedy dle našeho názoru z povahy věci nejedná a názor soudu, že při využití těchto opatření věřitel „překračuje rámec svého legálního vlivu“, je dle našeho názoru obtížně obhajitelný.

Insolvenční zákon navíc výslovně předpokládá, že postavení věřitelů při hlasování na schůzi věřitelů vychází z poměru jejich přihlášených pohledávek a největší věřitel tak zákonitě má při hlasování rozhodující vliv. Nejedná se ovšem o žádný nežádoucí stav, ale o stav zákonem výslovně předpokládaný. Není zde proto důvod, aby insolvenční soud většinovému věřiteli fakticky upřel právo účastnit se a hlasovat ve věřitelských orgánech a hájit tak svá práva. § 53 ins. zákona totiž věřitelům zakazuje hlasovat na schůzi věřitelů ve věcech osob, které s ním tvoří koncern, což by dle logiky výše zmíněného usnesení mohlo majoritní věřitele fakticky vyloučit z účasti ve všech věřitelských orgánech. Insolvenční soud by tedy měl využít jiné prostředky, které mu zákon k ochraně ostatních věřitelů dává.

Výše popsané usnesení bylo napadeno odvoláním ČS. Budeme nicméně se zájmem sledovat, jak se k této věci postaví vrchní soud. Pokud by totiž bylo toto rozhodnutí přijímáno jako určitý precedent, nepochybně by to významně oslabilo postavení velkých věřitelů i v dalších insolvenčních řízeních. ●

JUDr. Bohumil Havel, Ph.D.

Mgr. Jan Vařečka

PRK Partners s. r. o. advokátní kancelář

Trestní úprava úplatkářství – Bude se po vzoru Německa stíhat úplatkářství lékařů v českém zdravotnictví?

V České republice stejně jako v Německu je ve zdravotnictví pro řadu subjektů důležitý obsah lékařských předpisů, které vystavují výhradně smluvní lékaři zdravotních pojišťoven oprávnění k proskripci léků. Kromě pacienta je obsah lékařských předpisů důležitý zejména pro farmaceutické společnosti a lékárny.

Podobně jako u nás pak ani v Německu není výjimkou, že zejména výrobci léčiv mají snahu naklonit si vybrané smluvních lékaře, kteří jsou k proskripci léků oprávnění. Většinou jde o snahu za pomoci různých marketingových nástrojů (které mohou zahrnovat i materiální či nemateriální protislužby lékařům) dané lékaře přesvědčit, aby předepisovali konkrétní léky, které daná společnost vyrábí nebo v případě lékárníka pak léky dražší, u nichž smluvní pojišťovna uhradí více.

V Německu bylo již delší dobu odbornou právní veřejností diskutováno, zdali některé formy agresivního marketingu farmaceutických firem či lékárníků vůči lékařům předepisujícím léky, může být považováno za trestný čin podplácení a jednání lékařů pak za přijímání úplat-

ků, či nikoliv. Až do letošního února odmítala německá státní zastupitelství taková jednání stíhat jako trestný čin a netroufala si obvinít lékaře z braní úplatků.

Německé soudní rozhodnutí

Situace se však zásadním způsobem změnila koncem února letošního roku, když dolnosaský Vrchní zemský soud v Brunšviku (německy: Braunschweig) vydal přelomové soudní rozhodnutí a odsoudil lékárníka a dva lékaře za úplatkářství.

Soud řešil případ majitele lékárny, který spolufinancoval přestavbu vedlejší lékařské ordinace tak, že jejím dvěma lékařům posílal měsíční finanční příspěvky na nájem za ordinaci. V okamžiku, kdy se pokusil si tyto náklady na opravu lékařské ordinace uplatnit jako daňově uznatelné, dostal se do hledáčku finančního úřadu, který o tom informoval příslušné státní zastupitelství. Z vyšetřování vyplynulo, že daní lékaři (na oplátku za poskytnuté finance) předepisovali svým pacientům záměrně drahá cytostatika (léky na léčbu rakoviny) s vysokým příspěvkem zdravotní pojišťovny, ti pak ve většině případů zašli k sousedicimu lékárníkovi, aby si předepsané medikamenty vyzvedli, čímž nepřímo zajistili, že lékárník kasíroval vyšší příspěvky od smluvních zdravotních pojišťoven, než kdyby se jednalo o cytostatika běžně předepisovaná.

Zmíněný soud pak jednání lékárníka i lékařů posoudil jako trestný čin úplatkářství, konkrétně jako trestný čin přijetí úplatku v případě lékaře a trestný čin podplácení v případě lékárníka. Soud oprel svůj závěr zejména o argument, že smluvní lékař je „osobou pověřenou“ zdravotní pojišťovnou, která má povinnost zaplatit stanovenou cenu léku, kterou smluvní lékař pacientovi předepsal. Přitom označil smluvní lékaře za klíčové subjekty v rámci zajišťování léčiv.

Česká republika

Dané rozhodnutí by nemělo zůstat bez povšimnutí ani u lékařů, lékáren a farmaceutických firem působících v České republice. Nelze totiž vyloučit, že se tímto rozsudkem bude v budoucnosti inspirovat i některý ze zdejších soudů. Prostor jim k tomu totiž od 1. ledna 2010 dává trestní úprava úplatkářství uvedená v § 331 až – 334 nového trestního zákoníku.

Od letošního roku totiž došlo k zásadnímu doplnění dosavadní trestněprávní úpravy úplatkářství. Nový trestní zákoník jako trestný čin přijetí úplatku postihuje nejen přijetí nebo slib úplatku v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, ale nově i v souvislosti s podnikáním. Totéž se pak týká i skutkové podstaty trestného činu podplácení, kterého se může dopustit kterákoliv fyzická osoba i v souvislosti s podnikáním tím, že poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek. Přitom úplatkem není podle nového trestního zákona jen majetkové obohacení, ale i jakákoliv nemajetková forma zvýhodnění, na kterou není za normálních okolností nárok. Přitom trestný čin přijetí úplatku lékařem může být podle nového trestního zákona v případě, že půjde o úplatek ve výši pěti milionů korun a více, sankcionován trestem odnětí svobody až na dvanáct let. V případě trestného činu podplácení ze strany zástupců lékárny nebo výrobce léčiv pak je nejpřísnějším trestem 6 let odnětí svobody.

Dosavadní zkušenosti s trestáním úplatkářství bohužel ukazují, že je v praxi velmi obtížné prokázat, že se jednalo o úplatek, a tedy o některý z trestných činů úplatkářství. Na této situaci nezmění nic ani nový trestní zákoník. ●

Ladislav Smejkal
White & Case advokátní kancelář

WHITE & CASE

Ve veřejných zakázkách od září pozor na prokazování kvalifikace

Cílem tohoto příspěvku není rozbor novely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „Zákon“) a koncesního zákona, provedené zákonem č. 179/2010 Sb. (dále jen „Novela“), o které již bylo mnohokrát a na různých místech pojednáno, ale cílem je upozornit na jeden praktický problém z Novely vyplývající. Jedná se o poměrně citlivou problematiku prokazování splnění kvalifikačních předpokladů – citlivou zejména ze strany dodavatelů podávajících nabídky nebo žádosti o účast, kteří jsou při nesprávném či nedostatečném prokázání splnění kvalifikace vyloučeni z účasti v zadávacím řízení. Náš příspěvek se pak zaměřuje na otázku prokázání základních kvalifikačních předpokladů dodavateli zapsanými v seznamu kvalifikovaných dodavatelů; níže uvedené poznámky se vztahují kromě zadávacích řízení vedených podle Zákona i na koncesní řízení.

Pro splnění kvalifikace jsou dodavatelé povinni mimo jiné prokázat splnění základních kvalifikačních předpokladů podle § 53 Zákona. V rámci současných snah o reformu práva veřejného zadávání byl katalog základních kvalifikačních předpokladů uvedených v prvním odstavci citovaného ustanovení Novelou s účinností od 15. září 2010 rozšířen o tři nová kritéria: nově (i) budou dodavatelé – právnické osoby povinny předložit seznam společníků nebo členů (písm. k), (ii) dodavatelé – akciové společnosti budou muset mít vydány pouze akcie na jméno a budou povinny předložit aktuální seznam akcionářů ve lhůtě podle § 52 Zákona (písm. m) a (iii) všichni dodavatelé (bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou či fyzickou osobu) budou povinni předložit seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách (písm. l). Všechny tyto nové kvalifikační předpoklady se prokazují čestným prohlášením.

Podíváme-li se na výše uvedené nové kvalifikační požadavky, zjistíme, že se od těch dosavadních liší už svou povahou: dosud byly základní kvalifikační předpoklady koncipovány jako určité konkrétní skutečnosti na straně dodavatele (nebyl pravomocně odsouzen, vůči jeho majetku neprobíhá insolvenční řízení, nemá nedoplatky na daních a pojistném, nebyl disciplinárně potrestán, není veden v rejstříku...) prokazované požadovaným způsobem (výpisem z evidence Rejstříku trestů,

čestným prohlášením, potvrzením příslušného orgánu...). Nové kvalifikační předpoklady pak vyžadují i předložení některých korporátních dokumentů; není zřejmé, proč Zákon vyžaduje, aby seznam společníků či seznam akcionářů, tj. korporátní dokumenty běžně vedené příslušnými obchodními společnostmi, měly formu čestného prohlášení. Pomineme však legislativní kvalitu, obchodní smysl a soulad uvedených požadavků s evropským právem a zaměříme se na jejich vazbu na seznam kvalifikovaných dodavatelů.

Podle § 127 odst. 1 písm. a) Zákona prokáží dodavatelé předložením výpisu ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů v nabídce nebo žádosti o účast splnění základních kvalifikačních předpokladů podle § 53 odst. 1 (Zákon doslova říká, že výpis „nahrazuje“ prokázání splnění základních kvalifikačních předpokladů). Zároveň platí zásada, že dodavatel zapsaný v seznamu kvalifikovaných dodavatelů není povinen opětovně prokazovat splnění základních kvalifikačních předpokladů, s výjimkami stanovenými v dalších odstavcích § 130. Novela však žádným způsobem (a to ani v přechodných ustanoveních) neřeší vazbu nových základních kvalifikačních předpokladů na zápis v seznamu kvalifikovaných dodavatelů a na použití výpisů z tohoto seznamu dodavatelů v nabídkách či žádostech o účast.

Tedy na příklad, zda se na dodavatele zapsané v seznamu kvalifikovaných dodavatelů vztahuje požadavek na oznámení změny údajů zapsaných v seznamu, která by jinak měla za následek neprokázání splnění základních kvalifikačních předpokladů – s ohledem na 15denní zákonnou lhůtu pro podání žádosti o změnu zápisu by bylo možné očekávat, že do 30. září 2010 bude Ministerstvo pro místní rozvoj jako správce seznamu zavaleno žádostmi o změnu zápisu reagujícími na Novelu ze strany dodavatelů, kteří nebudou riskovat výskrtnutí ze seznamu. Stejně tak není řešen způsob použití výpisů ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů ve vazbě na výše uvedené v zadávacích řízeních zahájených po 15. září 2010.

Zásadním průlomem do zásady, že výpis nahrazuje prokázání splnění základních kvalifikačních předpokladů, je dále požadavek podle § 53 odst. 1 písm. l) Zákona na předložení seznamu zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů dodavatele, kteří v posledních

třech letech pracovali pro zadavatele. Z povahy tohoto požadavku vyplývá, že jej nelze prokázat jednorázově při zápisu dodavatele do seznamu kvalifikovaných dodavatelů a nelze jej ani obecně potvrdit v rámci požadavku na každoroční oznámení toho, že nedošlo ke změně údajů zapsaných v seznamu podle § 130 odst. 4 Zákona, ale splnění tohoto kvalifikačního předpokladu může být prokazováno vždy jen vůči konkrétnímu zadavateli. Praktický dopad bude dalekosáhlý: dodavatelům (a to jakýmkoli – fyzickým i právnickým osobám) již pro prokázání základních kvalifikačních předpokladů nebude postačovat pouze výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů, ale budou jej muset doplnit o požadovaný seznam zaměstnanců (resp. členů statutárního orgánu), a to i v případě, že tento seznam nebude obsahovat žádnou položku. Jinak se vystavují nebezpečí sankce ve formě vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Zejména dodavatelům s větším množstvím zaměstnanců uvedených požadavek také zvýší administrativu spojenou s evidencí předchozích pracovních posic svých zaměstnanců a statutárních orgánů.

Přestože lze jen přivítat veškeré změny Zákona vedoucí ke zvýšení efektivity a transparentnosti veřejného zadávání, není zcela zřejmé, zda výše uvedené změny (ostatně doplněné do Novely v rámci pozměňovacích návrhů poslanců) jsou systémovým řešením nejpálčivějších problémů dnešní právní úpravy. Věřme, že se touto problematikou budou zabývat příslušné orgány, v jejichž gesci se oblast veřejných zakázek a koncesí nachází, a že přijmou dostatečně včas – před nabytím účinnosti Novely dne 15. září 2010 – taková opatření, která výše uvedené otázky vyjasní. Podle posledních informací by měla Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky projednat poslanecký návrh zákona podaný dne 9. srpna 2010, který by všechny výše uvedené nové základní kvalifikační předpoklady ze Zákona odstranil; s ohledem na naléhavost věci je navržena zrychlená schvalovací procedura, tj. aby byl návrh zákona schválen již v prvním čtení. Jistě bude zajímavé sledovat další legislativní snahy v oblasti veřejného zadávání. ●

Jan Turek

Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Nabízíme:

- thajské masáže
- relaxační olejové masáže
- královské bylinné masáže
- čokoládové masáže
- medové masáže
- reflexologie chodidel
- těhotenské masáže
- peelingy a zábaly
- zeštíhlující masáže
- obličejová ošetření
- detoxikační masáže

TAWAN
thai massage centers

*“Vstupte
do světa výjimečných
thajských masáží...”*

Lucie a David Krázkovi

Praha • Brno • Karlovy Vary • Špindlerův Mlýn
Mladá Boleslav • Konopiště • Hluboká n./Vl.

www.tawan.cz

Objevte své možnosti

Océ

VarioLink 2222c

VarioLink 2822c

VarioLink 3622c

Barevný tisk v kancelářském prostředí

**Printing for
Professionals**

Objevte možnosti
barevného tisku
na multifunkčních
tiskárnách Océ.

www.oce.cz

info-cz@oce.com

z právní praxe

Právní kvalifikace PPP projektů

jako koncesí a nejednotné posuzování koncesí v aplikační praxi orgánu dohledu

Pro zajištění a rozvoj spolupráce mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru na bázi modelů PPP projektů je nezbytná jasná právní úprava podepřená konstantní aplikační praxí především ze strany orgánu dohledu.

Dovolím si tvrdit, že současná právní úprava obsažená v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a v zák. č. 139/2006, o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon), jasný legislativní základ pro rozvoj takové spolupráce neposkytuje, a to přesto, že zákonodárce v důvodové zprávě ke koncesnímu zákonu deklaruje opak.[1] Poukázat lze např. na skutečnost, že pro závěr o tom, že konkrétní projekt PPP spolupráce je skutečně koncesí ve smyslu zákona č. 139/2006 Sb., musí být naplněna podmínka dle § 16 odst. 2, tj., že: „Podstatnou část rizik spojených s bráním užitků vyplývajících z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla nese koncesionář; rozdělení ostatních rizik mezi zadavatele a koncesionáře stanoví koncesní smlouva.“ Pro závěr, že se nejedná o koncesi podle zákona č. 137/2006 Sb., ale o tzv. kvazikoncesi ve smyslu § 156 zák. č. 139/2006 Sb., je naopak podstatné, zda „dodavatel nese některá ekonomická rizika spojená s realizací veřejné zakázky, která obvykle nese zadavatel“. Protože není vůbec jasné, co jsou „ekonomická rizika spojená s realizací veřejné zakázky“ a co jsou „rizika spojená s bráním užitků vyplývajících z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla“, a dokonce ani to, zda se jedná o rizika totožná (pak by se koncese a kvazikoncese lišily mírou jejich přenosu)[2] nebo

veličiny odlišné, ocitá se zadavatel vlivem takové právní úpravy před velmi obtížnou volbou, jaký režim kontraktace má být vlastně správně využit. Rozhodně lze tedy uvítat záměr zákonodárce novelou zákona o veřejných zakázkách zmatečnou kategorii tzv. kvazikoncesí do budoucna zrušit.[3]

Nejasné právní prostředí pro rozvoj PPP projektů spolu s určitou nedůvěrou k této dosud nepříliš využívané formě spolupráce má za následek, že se nevytváří ani rozhodovací praxe, která by pro některé sporné momenty stanovila předvídatelná interpretační pravidla. Tento závěr se netýká komunitární judikatury, kde předvídatelná interpretační pravidla v tomto směru nalézt lze a bude o nich pojednáno. Uvedený závěr se týká spíše vnitrostátní rozhodovací praxe orgánu dozoru.[4]

Chybějící ustálenou aplikační praxí lze demonstrovat na zcela odlišném právním posouzení skutkově velmi podobných případů budování a provozu parkovacích systémů, v prvním případě na území města Znojmo, v druhém případě na území města Hradec Králové. V obou případech se jednalo o realizaci a provoz komplexního systému parkování na území města, jehož cílem je optimální řešení pro parkování automobilů na území města a základním znakem byla skutečnost, že na straně jedné veškeré náklady na vybudování a provoz nesl dle smlouvy se zadavatelem dodavatel, resp. koncesionář, a na straně druhé bylo založeno právo dodavatele, resp. koncesionáře, po dobu trvání uzavřené smlouvy využívat vybudovaný systém a za užívání tohoto parkovacího systému vybírat od uživatelů poplatky. V rozhodnutí ÚOHS-S212/2009/VZ-13550/2009/510/MCH ze dne 8. 2. 2010, týkající se vybudování a provozu parkovacího systému na území města Znojma, orgán dozoru konstatoval, že veškeré jím zjištěné skutečnosti „nasvědčují tomu, že v šetřeném případě se jedná o koncesi ve smyslu koncesního zákona“. Přestože zadavatel postupoval při uzavírání smlouvy dle předpisů o zadávání veřejných zakázek a nikoli koncesí, postupoval dle orgánu dozoru nesprávně. Ke zrušení zadávacího řízení a k udělení pokuty zadavateli za orgánem dozoru konstatované poruše-

ni zákona nedošlo jen proto, že řízení bylo dle orgánu dozoru na místě zrušit rovněž z jiných důvodů a orgán dozoru považoval zabývat se otázkou nedodržení postupu dle koncesního zákona za nadbytečné.

Naprosto opačná situace nastala v případě druhého případu, posuzovaného orgánem dozoru v rozhodnutí ÚOHS č. j. S36/2010/VZ-3959/2010/540/KKo, ze dne 25. 6. 2010, týkajícího se PPP spolupráce města Hradec Králové při budování a provozu parkovacího systému města. Zde orgán dozoru učinil právě opačný závěr. Tedy, že smlouva o vybudování a provozování parkovacího systému města, zakládající právo koncesionáře po dobu trvání uzavřené smlouvy využívat vybudovaný systém a za užívání tohoto parkovacího systému vybírat od uživatelů poplatky, údajně nemůže být koncesní smlouvou, ale jedná se o veřejnou zakázku. Svě rozhodnutí orgán dozoru zdůvodnil tím, že pojmovým znakem každé koncese, byť v legislativě výslovně nevyjádřeným, je existence rizik spojených s bráním užitek z koncesovaných služeb a jejich přenos na koncesionáře. V tomto druhém případě naplnění daného znaku orgán dozoru neshledal, a to přestože otázka rizik a jejich přenosu je řešena v obou šetřených případech stejně. Důvodem je dle orgánu dohledu skutečnost, že poskytování parkovacích služeb je službou, která je nabízena v omezeném konkurenčním prostředí ve smyslu předpisů o hospodářské soutěži. Pikantní je, že i zde orgán dozoru udělil městu pokutu, a to právě za to, že smlouvu uzavřelo nikoli v zadávacím řízení pro veřejné zakázky, ale právě postupem pro uzavírání koncesní smlouvy.

Skutečnost, že takto zcela rozporná aplikační praxe orgánu dozoru může mít fatální důsledky na rozvoj PPP spolupráce, jistě není třeba zdůrazňovat.

Východiska k řešení dané situace lze nicméně nalézt v ustálené rozhodovací praxi

Evropského soudního dvora. Jedná se např. o rozsudek ze dne 13. října 2005, Parking Brixen, C-458/03 (dále jen „Parking Brixen“), rozsudek ze dne 6. dubna 2006, ANAV, C-410/04 (dále jen „ANAV“), rozsudek ze dne 13. listopadu 2008, Coditel Brabant, C-324/07 (dále jen „Coditel Brabant“), rozsudek ze dne 10. září 2009, WAZV Gotha (dále jen „WAZV Gotha“) nebo rozsudek ze dne 15. října 2009, C-196/08 (dále jen „Acoset SpA“). Ve všech těchto citovaných rozsudcích Evropský soudní dvůr (dále jen „Soud“) shledal naplnění definičního znaku koncese „přenos rizika ze zadavatele na koncesionáře“. Ve všech těchto rozhodnutích se přitom Soud vypořádává i s argumentací, kterou použil orgán dohledu v rozhodnutí S36/2010/VZ-3959/2010/540/KKo, tedy zda k naplnění daného znaku existence a přenosu rizika může dojít i v oblasti omezeného konkurenčního prostředí. Jednak kazuisticky, neboť ve všech shora uvedených případech se jednalo o brání užitek v omezeném konkurenčním prostředí – provozování integrované vodohospodářské služby (rozhodnutí WAZV Gotha, rozhodnutí Acoset SpA – obojí dokonce s právem stanovou kontraktční povinností ze strany uživatelů koncesovaných služeb), provozování veřejné dopravy (rozhodnutí ANAV), provozování kabelové televize (rozsudek Coditel Brabant) a samozřejmě také v rozhodnutí Parking Brixen, které se jednalo právě o brání užitek s provozováním parkovacích služeb města. A jednak výslovně, obecným interpretačním pravidlem ve výroku rozhodnutí WAZV Gotha. V rozhodnutí WAZV Gotha se totiž Soud výslovně vypořádává s námitkou, že provozní riziko u správy některých veřejných služeb (konkrétně se jednalo o distribuci pitné vody a odvod odpadních vod) je vzhledem k omezené hospodářské soutěži na poli těchto služeb nižší než v jiných odvětvích. Soud k tomu uvádí: „skutečnost, že v rámci smlouvy na služby není smluvní partner přímo odměňován veřejným zadavatelem, ale má právo vybírat odměnu od třetích osob, postačuje k tomu, aby tato smlouva byla

kvalifikována jako „koncese na služby“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, pokud smluvní partner zcela nebo přinejmenším ve významném rozsahu převezme provozní riziko, kterému je vystaven veřejný zadavatel, i když je toto riziko od začátku velmi omezené díky veřejnoprávním podmínkám, za nichž je služba zajišťována.“

Shora uvedené závěry Evropského soudního dvora lze pokládat za správné a současně jako interpretační východiska plně aplikovatelné i pro případy posuzování diferencí mezi veřejnými zakázkami a koncesemi v rámci českého legislativního prostředí.

Vzhledem k jednoznačné judikatuře Evropského soudního dvora lze současně očekávat, že i rozhodovací praxe orgánu dohledu bude v budoucnu vycházet ze závěrů, na nichž je v otázce posuzování koncesí založeno rozhodnutí ÚOHS-S212/2009/VZ-13550/2009/510/MCh, ze dne 8. 2. 2010. Nikoli tedy ze závěrů, na nichž je založeno rozhodnutí ÚOHS č. j. S36/2010/VZ-3959/2010/540/KKo, ze dne 25. 6. 2010, které se jeví být s rozhodovací praxí Evropského soudního dvora v rozporu. ●

Vladislav Jírka, Ph.D., advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.,
advokátní kancelář

Poznámky

[1] K tomu srov. bod I.2 důvodové zprávy ke koncesnímu zákonu: „Důvodem navrhované úpravy je posílit právní jistotu, vytvořit jasný právní rámec pro koncesní smlouvy, který bude pro veřejné i soukromé subjekty představovat jasná pravidla aplikovaná na tyto smlouvy a současně nastavit funkční proceduru pro výběr koncesionáře a regulační mechanismy.“

[2] K tomu srov. „podstatná část rizik“ a „některá rizika“.

[3] K tomu srov. provedení tohoto záměru v zákoně č. 179/2010 Sb. ze dne 18. 5. 2010.

[4] Jedná se o tato rozhodnutí: č. j. R039/2008/02-17578/2008/310-Hr, ze dne 27. 8. 2008 (Projekt „Živá nádraží“), okrajově rozhodnutí č. j. S121/2008/VZ-12420/2008/510-Od, ze dne 23. 7. 2008, zabývající se otázkou tzv. nepřímé úplaty (tj. plateb od třetích osob) při spolupráci zadavatele s realitními kancelářemi, rozhodnutí ÚOHS-S212/2009/

VZ-13550/2009/510/MCh ze dne 8. 2. 2010, týkající se vybudování a provozu parkovacího systému na území města Znojma a dosud nepravomocné rozhodnutí č. j. S36/2010/VZ-3959/2010/540/KKo, ze dne 25. 6. 2010, týkající se PPP spolupráce města Hradec Králové při budování a provozu parkovacího systému města.

Jednání jménem společnosti před zápisem do obchodního rejstříku nejen z právního pohledu

Obchodní společnost jako právní subjekt vzniká až zápisem do obchodního rejstříku, ale jejím jménem může být jednáno už před jejím vznikem a společností tak zároveň vznikají náklady. Obchodní zákoník dnes, na rozdíl od znění účinného do 31. 12. 2000, připouští, aby jménem doposud neexistující společnosti jednal kdokoli, nikoli pouze její zakladatelé. Zákon už také opustil původní omezení na jednání související se vznikem společnosti.

V tomto smyslu bylo například už za znění účinného do 30. 12. 2001 uznáváno, že jménem společnosti před jejím vznikem je možné uzavřít nájemní smlouvu na prostory, v nichž má mít následně zapsaná společnost sídlo. Naopak uzavření pracovních smluv s budoucími zaměstnanci bylo za stejného znění, které výslovně zakazovalo převzít závazek, který nesouvisí se vznikem společnosti, z toho důvodu, že tento závazek spíše než se vznikem společnosti souvisí s tou činností, kterou bude společnost uskutečňovat po svém zápisu do obchodního rejstříku, sporné.

Teleologickým výkladem se však i judikatura postupně přikláněla k tomu, že smyslem právní úpravy § 64 obchodního zákoníku je jednak ochrana třetích osob pro situace, že společnost nebude zapsána do obchodního rejstříku, ale i vytvořit podmínky, aby vznikající společnost mohla bezprostředně po zápisu do obchodního rejstříku fakticky zahájit podnikatelskou činnost. V tomto smyslu bylo toto ustanovení také následně novelizováno a tím i podmínka, aby jednání souvisela se vznikem společnosti, odpadla. Dle platného znění je proto přípustné uzavřít i zmíněné pracovní smlouvy, smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb nebo dohody o propagační a reklamní činnosti, které také souvisejí spíše až se samotným fungováním právnické osoby. Co se týče udělení plné moci dosud neexistující společnosti a trvání zmocnění po jejím vzniku, dovodil Nejvyšší soud v souladu s právní úpravou platnou do 30. 12. 2001, že takto udělená plná moc po vzniku společnosti platit nemůže, neboť mohla být udělena pouze k jednáním souvisejícím s jejím vznikem. Vzhledem k tomu, že tuto limitaci jednání už zákon neobsahuje, lze předpokládat, že by zmocnění za splnění níže uvedených podmínek mohlo trvat i po vzniku společnosti.

Jednání před vznikem společnosti svou povahou připomíná zastoupení, když stejně jako v případě zastoupení jde i v tomto případě o jednání za jiného jeho jménem. „Zastoupený“ v tomto případě ale ještě neexistuje, nemá právní subjektivitu. Z toho důvodu je vyžadováno, aby jednání učiněná jménem vznikající společnosti byla ve lhůtě tří měsíců od zápisu společnosti do obchodního rejstříku společně, resp. u společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti zpravidla valnou hromadou, schválena. Obchodní zákoník ukládá zakladatelům povinnost pořídit seznam těchto jednání a předložit jej ke schválení v uvedené lhůtě. V opačném případě je stíhá odpovědnost za škodu, která v této souvislosti věřitelům vznikla.

Aby bylo možné učinit jednání jménem dosud neexistujícího subjektu, musí být tento subjekt dostatečně určen, například budoucí firmou a sídlem. Vzhledem k tomu, že samotný proces vzniku společnosti je rozdělen do dvou fází, založení (tj. sepsání zakladatelského dokumentu) a vznik prostřednictvím konstitutivního zápisu do obchodního rejstříku, může mít na posouzení jednání jménem společnosti vliv i to, v jaké zakladatelské fázi se společnost nachází. Je zřejmé, že právě na ty případy, kdy po svém založení společnost jako subjekt práva ještě neexistuje, ale podpisem zakladatelských dokumentů už je dán určitý záměr, tedy na období mezi založením a vznikem společnosti, míří § 64 obchodního zákoníku především. V tomto období už totiž zakladatelské dokumenty obsahují údaje pro bližší identifikaci budoucího subjektu. Z pohledu obchodního zákoníku je rozhodujícím okamžikem pouze samotný zápis do obchodního rejstříku, bližší omezení na jednání mezi založením a vznikem už neobsahuje. Jazykovým výkladem je tedy možné dospět i k názoru, že jednání jménem neexistující společnosti je přípustné už před jejím založením. Proti této myšlence ovšem stojí skutečnost, že před podpisem zakladatelských dokumentů mezi zakladateli neexistuje ještě smlouva, ani není možné nově vznikající subjekt blíže specifikovat, tedy budoucí firmou a sídlem. Na druhou stranu lze říci, že mezi zakladateli už může existovat určitý konsensus o společnosti, která má být založena, a toto ujednání by k vymezení

společnosti stačit mohlo. Dalším problematickým bodem zůstává časové vymezení. Zatímco období mezi založením a vznikem bude relativně krátké, časový úsek, v němž došlo mezi budoucími společníky k dohodě o založení společnosti a jejím skutečným založením, stejným způsobem vymezeno nelze. Vzhledem k tomu, že judikatura se touto problematikou doposud nezabývala, nelze na tuto otázku dát jednoznačnou odpověď.

Jak už bylo zmíněno výše, už zakládané společnosti vznikají náklady a v souvislosti s jejím vznikem jsou vynakládány finanční prostředky. Jedná-li se o soudní nebo správní poplatky (např. poplatek za zápis společnosti do obchodního rejstříku), odměna za poradenství nebo nájemné, pak se tyto výdaje zahrnou do dlouhodobého nehmotného majetku. Dosáhnou-li tyto zřizovací výdaje výše 60 000 Kč, odepisují se po dobu pěti let.

Dostatečná identifikace vznikající společnosti před jejím zápisem do obchodního rejstříku má význam také z hlediska daňového a možnosti uplatnění odpočtu daně z nákladů vynaložených před vznikem společnosti. Mezi daňově uznatelné náklady, které nelze zahrnout mezi zřizovací výdaje, patří pořizování majetku (např. vybavení kanceláří nebo zboží) nebo náklady na reprezentaci. Nárok na uplatnění odpočtu vzniká dnem registrace u příslušného finančního úřadu a vztahuje se na majetek společnosti, který tato společnost nabyla v období 12 měsíců od data uvedeného v registraci k DPH. Tento nárok je přirozeně nutné uplatnit v prvním daňovém přiznání podaném společností. Obdobně z pohledu daně z příjmů právnických osob jsou tyto náklady jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů posuzovány jako odečitatelné. Nutným předpokladem k uplatnění daňového odpočtu v obou případech je, aby vynaložení těchto nákladů bylo možné doložit řádnými daňovými doklady, které jsou vystavené na vznikající společnost, a nikoli na osobu, která jménem této společnosti jednala. ●

Mgr. Šárka Gregorová
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Problematické právní postavení zaměstnavatele při výpovědi dané zaměstnanci ze zdravotních důvodů

Jedním z kvalifikovaných důvodů pro výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnavatele je dle ustanovení § 52 písm. e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, skutečnost, že „zaměstnanec pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu podle lékařského posudku vydaného zařízením závodní preventivní péče nebo rozhodnutí příslušného správního úřadu, který lékařský posudek přezkoumává, dlouhodobě způsobilosti konat dále dosavadní práci“.

Obdobné ustanovení obsahoval i zákoník práce, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2006 (zákon č. 65/1965 Sb.). Do nedávné doby bylo standardně toto ustanovení v praxi civilních soudů vykládáno tak, že v tomto případě je základem pro postup zaměstnavatele vydání lékařského posudku příslušným lékařem závodní preventivní péče nebo rozhodnutí správního úřadu, který tento posudek přezkoumává, přičemž závěry lékařského posudku musí být jednoznačné, nemohou být dodatečně měněny, doplňovány nebo upřesňovány, lékařský posudek musí existovat v době dání výpovědi a pozbytí zdravotní způsobilosti zaměstnance konat dosavadní práci musí být dlouhodobé, a nikoli jen přechodné.

Nebylo sporu o tom, že povolán k vydání lékařského posudku je především lékař zajišťující pro zaměstnance závodní preventivní péči; teprve nepůsobí-li u zaměstnavatele lékař závodní preventivní péče, přichází v úvahu lékař zvolený zaměstnancem ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 věty první zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů. Jestliže byl lékařský posudek vydán v souladu s právními předpisy, nepodléhalo toto správní rozhodnutí v řízení o neplatnost rozvázání pracovního poměru podle ustanovení § 64 zákoníku práce (zákon č. 65/1965 Sb., v platném znění) z hlediska svého obsahu přezkoumání soudem a soud z takového rozhodnutí vycházel (viz rozsudek Nejvyšší

ho soudu ČR č. j. 21 Cdo 1936/2004 ze dne 8. března 2005). S poukazem na ustanovení § 70 písm. d), zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, pak bylo dovozováno, že lékařský posudek má povahu správního rozhodnutí, které však samo o sobě neznamena právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, proto je vyloučen ze soudního přezkumu ve správním soudnictví.

V roce 2006 dospěl Nejvyšší správní soud, v rozporu se svým dřívějším rozhodnutím, k závěru zcela opačnému a důvod k vyloučení přezkumu lékařského posudku neshledal, neboť dle jeho názoru takový lékařský posudek překážku ve výkonu povolání zakládá (viz rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 5/2006). Věci se následně na základě ústavní stížnosti podané jedním z účastníků řízení zabýval Ústavní soud a dospěl k závěrům, které lze shrnout následovně:

- lékař závodní preventivní péče nevystupuje při vydání lékařského posudku jako osoba, které bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy, ale jde o odborné stanovisko lékaře, který poskytuje součinnost zaměstnavateli, o dobrozdání lékaře vůči zaměstnavateli;
- závěry lékařského posudku jako takové nemají do právní sféry zaměstnance žádný dopad, což je zřejmé i z toho, že nehodlá-li zaměstnavatel (byť v rozporu s právními předpisy) stanovisko lékaře ke zdravotnímu stavu respektovat, v obsahu pracovněprávního vztahu se závěry lékařského posudku vůbec neprojeví; lékařský posudek neznamena sám o sobě překážku výkonu povolání, resp. zaměstnání, není proto přezkoumatelný v soudním řízení správním;
- ve sporném řízení o neplatnost výpovědi je třeba s lékařským posudkem nakládat jako s kterýmkoli jiným skutkovým podkladem;

není nadán presumpcí správnosti, a soud proto nemůže z jeho obsahu vycházet ve smyslu § 135 odst. 2 občanského soudního řádu; soudy by se v občanském soudním řízení neměly vyhýbat přezkoumáním správnosti obsahu lékařského posudku.

Uvedené závěry Ústavního soudu je stěžejí možné považovat za konformní s platnou právní úpravou. Konkrétně z ustanovení § 77a zákona o péči o zdraví lidu, který hovoří v souvislosti s přezkumným řízením o „odvolání proti lékařskému posudku, o rozhodnutí správního úřadu a použití pravidel správního řádu“ nelze považovat za nezávazné odborné stanovisko lékaře. Lékařským posudkem může být vždy dotčena veřejnoprávní sféra; tím, že zaměstnavatel nepřipustí výkon práce zaměstnance zdravotně nezpůsobilého, chrání tím i jakékoli třetí osoby, které s ním přijdou do styku, či samotného zaměstnance před zhoršením zdravotního stavu, které by si vyžádalo zvýšené výdaje z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Důvodem zařazení speciálního nezakumného řízení do tohoto zákona byla právě skutečnost, aby pacient, případně i osoby, pro které vyplývají v souvislosti s vydáním lékařského posudku povinnosti (též zaměstnavatelé), se mohly domoci svých práv v časově a formálně méně náročném správním řízení bez nutnosti iniciovat zahájení civilního soudního řízení. Pokud jde o zaměstnavatele, nesmí připustit, aby zaměstnanec vykonával práce neodpovídající jeho zdravotní způsobilosti (§ 103 odst. 1 písm. a) zákoníku práce) a za případné porušení této povinnosti nese odpovědnost. Nicméně dle formalistického výkladu Ústavního soudu neznamena lékařský posudek „sám o sobě“ (viz § 70 písm. d) soudního řádu správního) překážku výkonu povolání (zaměstnání), je na zaměstnavateli, zda bude jednat v souladu se zákonem a zda případně bude na lékařský posudek reagovat dáním výpovědi zaměstnanci dle § 52 písm. e) zákoníku práce. Ústavní soud opírá své závěry o možnost protiprávního chování zaměstnavatele a odů-

vodňuje tak kompetenční vyluku ze soudního řádu správního. Dle argumentace Ústavního soudu tak dojdeme k absurdnímu závěru, že zaměstnavatel si sice musí lékařský posudek pro podání výpovědi ze zdravotních důvodů opatřit, ale nemusí jej respektovat, může se rozhodnout výpověď zaměstnanci nedat a nést právní odpovědnost za takový postup např. vůči orgánům inspekce práce.

Pokud za dané situace zaměstnavatel obdrží posudek lékaře závodní preventivní péče se závěrem „dlouhodobě neschopen vykonávat dosavadní práci“, nepřipustí další výkon této práce, převede zaměstnance na jinou práci a dá zaměstnanci na základě lékařského posudku, případně i přezkoumanému v řízení dle § 77a zákona o péči o zdraví lidu, výpověď dle § 52 písm. e) zákoníku práce, není co do obsahu chráněn presumpcí odborné správnosti lékařského posudku. V následném pracovněprávním sporu o neplatnost výpovědi pak může zaměstnavatel nést následky odlišného odborného závěru soudního znalce a z toho vyplývajícího rozsudku soudu, že výpověď zaměstnavatele je neplat-

ná. S ohledem na skutečnost, že při vydání lékařského posudku nejde veřejnoprávní rozhodnutí ani o postup orgánu veřejné správy, nemůže se zaměstnavatel domáhat na lékaři závodní preventivní péče ani náhrady škody dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona ČNR č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění.

Změnou judikatury tak došlo k ovlivnění aplikační praxe, aniž by změna měla oporu v platných právních předpisech. Lze si jen přát, aby takových změn bylo co nejméně a judikatura se nesnažila interpretací soudů měnit zákonodárcem sledovaný cíl příslušné zákonné úpravy ani nahrazovat zákonodárskou činnost. ●

JUDr. Roman Buzek, advokát

JUDr. Petr Novotný, advokát

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Judikatura k datování písemných smluv

NORTON ROSE

Uvedení data uzavření smlouvy není ze zákona povinný údaj, který by musel být uveden ve smlouvě. Z hlediska právní jistoty, a kvůli následným možným sporům, je však vhodné datum uzavření na smlouvě uvádět. Datum uvedené na smlouvě je orientačním údajem důležitým například pro počítání promlčecích lhůt nebo pro určení doby plnění.

Dle usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18.6.2002 sp. zn. 10Co 354/2002: „Datum uvedené ve smlouvě časově identifikuje okamžik jejího uzavření a prokazuje, že smlouva byla uzavřena dne skutečně uzavřena. Prokáže – li se, že smlouvu účastníci uzavřeli ve skutečnosti jiného dne, než dne uvedeného ve smlouvě, je třeba zabývat se otázkou, zda simulací jiného data uzavření smlouvy nedošlo k obcházení zákona a zda smlouva není postižena absolutní neplatností.“

V souvislosti s uvedeným rozhodnutím lze očekávat, že pokud by se prokázalo, že účastníci

uzavřeli smlouvu jiného dne, než dne uvedeného na smlouvě, je možné, že soud posoudí takový právní úkon, tedy tuto smlouvu, jako absolutně neplatný. Důsledkem neplatnosti smlouvy je zákonná povinnost stran vzájem-

ně si vrátit plnění, která na základě neplatné smlouvy obdržely.

Eva Dvořáková, advokátní koncipientka
Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

K dohodě o užívání společné věci

V rámci tohoto článku bych chtěla upozornit na některé problémy související s podílovým spoluvlastnictvím. Již základním problémem je ta skutečnost, že úprava podílového spoluvlastnictví je v zákoně č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, velmi obecná a čítá pouze několik ustanovení. Podílové spoluvlastnictví je tak převážně řešeno v judikatuře Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu České republiky.

Otázka zní následovně, lze uzavřít dohodu spoluvlastníků o užívání společné věci pouze některými ze spoluvlastníků, tj. aplikovat na ni pravidlo uvedené v první větě ust. § 139 odst. 2 občanského zákoníku o tom, že o hospodaření se společnou věcí rozhodují spoluvlastníci většinou.

Já se domnívám, že nikoliv. Bohužel judikatura vyšších soudů k dané otázce není příliš rozsáhlá, nicméně mohu v této souvislosti

že nestačí rozhodnutí většiny. V obdobném smyslu se vyjádřili i autoři velkého komentáře Občanského zákoníku I. (C.H.Beck, str. 767), kde je uvedeno, že dohoda spoluvlastníků o hospodaření se společnou věcí vyžaduje souhlas všech spoluvlastníků, byť učiněný různou formou, nesouhlas i jen jednoho ze spoluvlastníků vylučuje závěr o uzavření dohody.

Byť se komentář touto problematikou blíže nezabývá, dovoluji mi krátkou úvahu k tomuto tématu. Dle mého názoru skutečnost, že nelze nesouhlas některého ze spoluvlastníků s navrženou dohodou o hospodaření se společnou věcí nahradit či překonat jejím schválením spoluvlastníky disponujícími většinou podílem, vyplývá již ze samotného textu a smyslu ustanovení § 139 odst. 2 občanského zákoníku. Je sice pravdou, že podle dotčeného ustanovení o hospodaření se společnou věcí rozhodují spoluvlastníci většinou, počítanou podle velikosti podílů, nicméně v tomto případě má zákon na mysli rozhodování o hospodaření se společnou věcí v konkrétním případě (v této souvislosti odkazují na již zmiňovaný velký komentář Občanského zákoníku I). V žádném případě tak dotčené ustanovení nelze aplikovat pro uzavření dohody o hospodaření se společnou věcí, kterou mají být upraveny právní vztahy v obecné rovině do budoucna.

Výše uvedený právní závěr pak vyplývá i z druhé věty dotčeného ustanovení, kde je uvedeno, že při rovnosti hlasů, nebo nedosáhne-li se většiny anebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoliv spoluvlastníka soud; z tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že „dohoda“ představuje třetí variantu (alternativu) rozhodnutí spoluvlastníků, odlišnou od rovnosti hlasů i rozhodnutí většiny (počítané podle velikosti podílů), tj. jediný možný výklad použitého výrazu v tomto ustanovení je dohoda všech spoluvlastníků. ●

Mgr. Alžběta Schirlová, advokátka
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.,
advokátní kancelář

Nebudu se v tomto článku zabývat takovými právními notoriemi jako rozlišení podílového spoluvlastnictví od vlastnictví individuálního. V tomto článku se zaměřím pouze na otázku hospodaření spoluvlastníků se společnou věcí. Byť se otázka dohody mezi spoluvlastníky o hospodaření se společnou věcí může zdát na první pohled jasná, setkala jsem se již s případem, kdy tomu tak nebylo.

odkázat na stanovisko občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu SSR, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek pod R 54/1973. Nejvyšší soud se zabýval některými otázkami rozhodování soudů ve věcech podílového spoluvlastnictví, mimo jiné se zabýval i hospodařením se společnou věcí, když uvedl, že dohoda o užívání společné věci vyžaduje souhlas všech spoluvlastníků s tím,

z právní praxe

Obsazení statutárního orgánu banky: není (vedoucí) zaměstnanec jako zaměstnanec

Zákon o bankách uvádí, že představenstvo banky se skládá z „vedoucích zaměstnanců“ banky. Podle názorů některých kolegů advokátů toto znamená, že členy představenstva banky mohou být výlučně takové osoby, které jsou pro banku činné na základě pracovní smlouvy. V tomto článku bychom tuto domněnku rádi vyvrátili.

Zatímco v praxi je stále zcela běžné, že obchodní společnosti uzavírají s osobami, které jsou jmenovány do funkcí statutárních orgánů pracovní smlouvy, teorie již dávno dovodila, že v obecné rovině není možné, aby na výkon funkce statutárního orgánu byla uzavírána pracovní smlouva. Vztah mezi obchodní společností a jejím statutárním orgánem se má řídit zvláštní smlouvou o výkonu funkce. Nejvyšší soud ČR k tomu uvedl[1], že činnost statutárního orgánu nevykonává fyzická osoba v pracovním poměru... Funkce statutárního orgánu totiž není druhem práce ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 písm. a) zák. práce a vznik a zánik tohoto právního vztahu není upraven pracovněprávními předpisy; řídí se ustanoveními obchodního zákoníku a obsahem společenské smlouvy.

Náplní funkce statutárního orgánu je totiž zejména zastupování společnosti navenek a její obchodní vedení.[2] V tom se postavení statutárního orgánu zásadně odlišuje od postavení zaměstnance, mezi jehož základní povinnosti patří osobní výkon práce podle pokynů zaměstnavatele. Zaměstnanec je tedy zaměstnavateli podřízen, zatímco statutární orgán dominantním způsobem utváří vůli společnosti a má pravomoc samostatně rozhodovat o běžných obchodních záležitostech. Proto je pro výkon funkce statutárního orgánu výhodnější obchodněprávní nežli pracovněprávní vztah.

Oproti tomuto obecnému pravidlu představuje úprava zákona o bankách na první pohled jistou odchylku, neboť v § 8 odst. 1 zákona o bankách je uvedeno, že statutární orgán banky musí být nejméně tříčlenný a musí být složen z vedoucích zaměstnanců banky. Poj-

my zaměstnance a statutárního orgánu se zde tedy zdánlivě setkávají v jedné funkci. Vedoucí zaměstnanci banky jsou přitom definováni v § 4 odst. 5 písm. d) téhož zákona jako osoby důvěryhodné, odborně způsobilé a zkušené, navrhované na výkonné řídicí pozice, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami. Pojem vedoucího zaměstnance (který může, ale nemusí být zároveň členem představenstva) je tedy legislativní zkratkou, v jejíž definici není uvedeno nic o tom, že by se muselo jednat výhradně o zaměstnance v pracovním poměru.

Do 31. 7. 2009 přitom tato definice obsahovala i údaj, že se jedná o osoby, které jsou na výkonné řídicí pozice navrhovány na základě pracovní nebo jiné smlouvy. Vládní důvodová zpráva k novele zákona o bankách č. 230/2009 Sb., která toto upřesnění vypustila, uvádí následující: Navrhuje se, aby podmínka důvěryhodnosti, odborné způsobilosti a zkušenosti byla zkoumána u všech osob navrhovaných na výkonné řídicí funkce v bance, nikoliv jen u osob navrhovaných na základě pracovní či jiné smlouvy.

Z toho dovozujeme, že cílem nastíněné legislativní změny nebylo omezit smluvní podklad pro výkon funkce člena představenstva v bance pouze na pracovní smlouvu, nýbrž že pojem vedoucího zaměstnance měl být rozšířen tak, aby pokrýval nejen osoby navrhované na základě pracovní či jiné smlouvy, nýbrž i na základě jiných právních úkonů.

Předpokládá-li potom nová právní úprava i jiné právní tituly vzniku funkce vedoucího zaměstnance, nežli je smlouva, nelze než uzavřít (argumentum a maiori ad minus), že obстоjí též uzavření smlouvy o výkonu funkce, která sice nezakládá pracovní poměr, je však smlouvou a je, resp. může být, pracovní smlouvě v mnohém podobná.

Pokud by úmyslem zákonodárce bylo, aby se poměr s vedoucími zaměstnanci banky, kteří jsou současně členy statutárního orgánu banky, upravoval výlučně pracovní smlouvou, mohlo být v zákoně ponecháno, že tyto osoby jsou na výkonné řídicí pozice navrhovány na

základě pracovní smlouvy a vypuštěna by byla pouze slova „nebo jiné“.

Lze tedy uzavřít, že pojem „vedoucí zaměstnanec banky“ je pouhou zkratkou, která sama o sobě nemá normativní význam; ten má až její obsah. Z něj plyne, že příslušná osoba může s bankou uzavřít jak pracovní smlouvu, tak i smlouvu o výkonu funkce. Má-li však vedoucí zaměstnanec banky zároveň vykonávat funkci člena představenstva, není možné, aby byla na funkci člena představenstva uzavřena pracovní smlouva, a posuzovaný vztah se bude řídit pouze smlouvou o výkonu funkce. K restriktivnímu výkladu této legislativní zkratky, která by její obsah zúžila pouze na zaměstnance, zákon o bankách žádný podklad nenabízí. Její smysl je jiný: zabránit tomu, aby se statutárním orgánem stala osoba, která se na řídicích činnostech v bance vůbec nepodílí.

Ze všech výše uvedených důvodů proto dovozujeme, že vztah člena představenstva a banky nemůže být upraven pracovní smlouvou, nýbrž že je možné (a jelikož jde o statutární orgán, tak dokonce nutné) uzavřít i smlouvu o výkonu funkce. Tuto argumentaci ostatně přijali za svou i zaměstnanci České národní banky, kteří naše úvahy potvrdili ve stanovisku č. j. 2010/739/560. ●

.....
Pavla Kratochvílová
Jakub Tomšej
ve spolupráci s CMS Cameron McKenna v.o.s.

Poznámky

[1] Rozhodnutí NS ČR ze dne 17. 11. 1998, sp. zn. 21 Cdo 11/98.

[2] K pojmu obchodního vedení viz např. rozhodnutí NS ČR ze dne 5. 4. 2006, sp. zn. 5 Tdo 94/2006.

Změna zákona o veřejných zakázkách a koncesního zákona

Počátkem druhé poloviny května, kdy vrcholily přípravy voleb do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR, se dolní komora parlamentu opětovně zabývala vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) a zákon č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „koncesní zákon“).

Navrhovaná novela, která si klade za cíl odstranit aplikační nedostatky poměrně mladého zákona o veřejných zakázkách, transponovat směrnici Rady 2007/99/ES ze dne 11. prosince 2007 a rovněž zohlednit významnou judikaturu Evropského soudního dvora, byla rozeslána jednotlivým poslancům jako sněmovní tisk č. 833/0 již v květnu minulého roku. V průběhu jejího projednávání však zaznamenala řady změn, a to především vlivem připomínek Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Kontrolního výboru, což se negativně projevilo v celkové délce legislativního procesu. Poslanecká sněmovna schválila definitivní znění novely včetně pozměňovacích návrhů Senátu těsně před sněmovními volbami. Prezident svým podpisem novely přispěl k přílivu novinek, zejména v oblasti zadávání veřejných zakázek, se kterými se v praxi setkáme již od 15. září tohoto roku, kdy novela tohoto zákona nabývá účinnosti.

Změny zákona o veřejných zakázkách

Široké spektrum změn se dotýká téměř všech částí zákona o veřejných zakázkách a lze je rozdělit v souladu s jejich systematickým zařazením následovně:

a) změny obecné části:

- zpřesnění definice dotovaného zadavatele, rámcové smlouvy, internetového profilu

zadavatele, veřejných zakázek na do dodávky, které nově zahrnují vedle pořízení zboží i poskytnutí stavebních prací, pokud tyto nejsou základním účelem veřejné zakázky,

- definování citlivé činnosti, kterou bude zadání veřejné zakázky vybranými zadavateli v hodnotě nad 500 000 000 Kč bez DPH v návaznosti na zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů,
- povinnost zadavatele zvlášť stanovit v rámci předpokládané hodnoty veřejné zakázky i hodnotu dodávek, služeb či stavebních prací poskytovaných na základě opčního práva;

b) změny v jednotlivých zadávacích řízeních:

- změna ve stanovení počátku zadávacích řízení uveřejňovaných podle ust. § 146 zákona o veřejných zakázkách; nově se zadávací řízení zahajuje okamžikem odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění, nikoliv samotným uveřejněním, jak tomu je doposud,
- povinnost zadavatele zveřejnit výzvu v rámci zjednodušeného podlimitního řízení na svém profilu, přičemž se nově zavádí povinnost zadavatele uveřejnit svůj profil v informačním systému o veřejných zakázkách,
- výslovné zakotvení povinnosti zadavatele hodnotit v rámci zjednodušeného podlimitního řízení i nabídky uchazečů, kteří nebyli k podání nabídky zadavatelem vyzváni,
- prodloužení zadávací lhůty o dobu, kdy z důvodu podaných námitek či jiných zákonem kvalifikovaných důvodů zadávací lhůta neběží,
- stanovení technických podmínek předmětu plnění veřejné zakázky – motorových vozidel se rozšiřuje o zvláštní technické podmínky zohledňující energetické a ekologické dopady (spotřeba energie, emise CO₂ atd.),
- změny v počítání i délce lhůt pro

doručení dodatečných informací (nově budou dodatečné informace doručovány do 5, resp. 3 pracovních dnů od doručení žádosti dodavatele) a dále výslovná povinnost zadavatele zaslat veškeré dodatečné informace společně se zadávací dokumentací všem dodavatelům, kteří požádali o zadávací dokumentaci;

c) změny dotýkající se prokazování a posuzování kvalifikace:

- v případě plnění části veřejné zakázky subdodavatelem má dodavatel povinnost vedle smlouvy se subdodavatelem předložit výpis z obchodního rejstříku subdodavatele, popř. jiné evidence a dále čestné prohlášení subdodavatele, že není veden v rejstříku osob se zákazem plnění veřejných zakázek,
- zrovnoprávnění dokladů předkládaných ve slovenském jazyku (nevyžaduje se jejich překlad českého jazyka),
- prokazování absence insolvence a konkurzu na majetek dodavatele se bude týkat pouze posledních tří let,
- rozšíření prokazování kvalifikace o doklady prokazující vlastnickou strukturu právnické osoby coby dodavatele a seznam zaměstnanců či členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a rozhodovali o veřejných zakázkách,
- povinnost zadavatele vracet na písemnou žádost dodavatele poskytnuté vzorky,
- předkládání veškerých dokladů zadavateli pouze v prostých kopiích (zadavatel si však může vyžádat před uzavřením smlouvy předložení originálů či úředně ověřených kopií těch dokladů, kterými dodavatel prokazuje kvalifikaci),
- povinnost zadavatele, popř. zvláštní komise, sepsat o posouzení kvalifikace písemný protokol, do kterého mají možnost posuzování dodavatelé nahlížet, pořizovat si z něj výpis, popř. opisy, obdobně

jako tomu je dnes u zprávy o posouzení a hodnocení nabídek,

- institut jistoty se nově rozšíří o možnost zajištění plnění povinností uchazeče plynoucích z veřejné zakázky prostřednictvím pojištění záruky; v praxi bude uchazeč uzavírat pojistnou smlouvu ve prospěch zadavatele, kterému za splnění podmínek vznikne právo na pojistné plnění;

d) změny dotýkající se otevírání obálek:

- novela přinese možnost uchazečům požítovat si výpis nebo opis z protokolu o otevírání obálek;

e) změny v hodnotících kritériích, procesu hodnocení nabídek:

- povinnost zadavatele při zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky stanovit dílčí hodnotící kritéria vždy tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny,
- váha jednotlivých dílčích hodnotících kritérií již nemusí být vyjadřována výhradně v procentech, ale je přípustné, aby zadavatel stanovil i jiný matematický vztah mezi dílčími kritérii,
- v souvislosti s rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) je výslovně novelou zakotvena povinnost zadavatele, resp. komise pro posouzení a hodnocení nabídek, uvést v obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek „popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií“,
- doplnění o možnost uchazečů požítovat si vedle výpisu a opisu i kopie zprávy o posouzení a hodnocení nabídek,
- rozšíření obsahu oznámení o výběru nejvhodnější nabídky i o informace o provedení nového posouzení a hodnocení nabídek zadavatelem poté, co původní hodnocení zrušil pro zjištěné porušení zákona;

f) změny v rušení zadávacího řízení:

- zadavatel bude mít povinnost odeslat rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení do dvou pracovních dnů po přijetí takového rozhodnutí; dnes platí, že zadavatel má povinnost doručit rozhodnutí všem známým zájemcům

a uchazečům do pěti dnů ode dne přijetí rozhodnutí;

g) změny ve zvláštních postupech v zadávacím řízení:

- nově bude mít zadavatel možnost při uzavírání rámcové smlouvy s více uchazeči stanovovat podmínky plnění veřejné zakázky týkající se jen některého uchazeče do samostatné přílohy rámcové smlouvy, aby bylo zachováno obchodní tajemství a soutěžní prostředí,
- uzavře-li zadavatel rámcovou smlouvu na dobu delšího jednoho roku, bude mít možnost požítovat po dodavateli po uplynutí každého roku, aby znovu prokázal kvalifikaci; do doby než dodavatel prokáže kvalifikaci, není zadavatel oprávněn dodavatele vyzvat k plnění nebo poskytnutí nabídky,
- možnost změny hodnotících kritérií při zadávání veřejné zakázky na základě rámcové smlouvy, pokud jsou tato kritéria vymezena na základě rámcové smlouvy alespoň obecným způsobem,
- opčního práva v jednacím bez uveřejnění nebude možno nově využít u veřejných zakázek na dodávky; nově se konkretizují limity omezující využití opčního práva (30 % předpokládané hodnoty plnění odpovídajícímu opčnímu právu určenému před zahájením zadávacího řízení nebo 30 % ceny původní veřejné zakázky),
- řada změn se dotkne rovněž soutěže o návrh, kdy novela přivede do praxe dvě odlišná řízení, a to (i) otevřenou soutěž o návrh a (ii) užší soutěž o návrh;

h) změny společných ustanovení:

- v rámci komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem se výslovně zavádí možnost komunikace prostřednictvím datové schránky, přičemž komunikace prostřednictvím datové schránky bude upřednostněna, pokud to povaha písemnosti umožní,
- nově bude zavedeno pod sankcí neplatnosti smlouvy tzv. ekonomické a finanční posouzení předmětu veřejné zakázky Ministerstvem financí, a to za podmínky, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky přesáhne 500 mil. Kč a smlouva bude uzavírána na dobu delší než pět let nebo na dobu neurčitou.

Změny koncesního zákona

Z dílčích změn, které novela přináší, stojí za zmínku zejména:

- povinnost stěžovatele společně s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele předložit doklad o složení kauce a v případě návrhu zaslaného ÚOHS před uzavřením koncesní smlouvy, rovněž doklad o doručení námitek,
- zakotvení důvodů hodných zvláštního zřetele vyžadujících pokračování v plnění koncesní smlouvy jako důvod pro neuplatnění opatření zákazu plnění koncesní smlouvy uplatňovaného ÚOHS.

Poznámka autora: „Shora uvedený výčet změn není kompletní, jedná se pouze o dílčí výběr.“

Téma veřejných zakázek, zejména zvýšení transparentnosti při jejich zadávání, se v poslední době stalo velmi diskutovaným. Mnozí mohli nabýt dojmu, že tato legislativní změna byla vyvolána zejména v důsledku blížících se voleb. Opak je však pravdou, návrh novely zákona byl vládou předložen již v květnu minulého roku a jeho přijetí těsně před volbami spíše svědčí o tom, že problematika veřejných zakázek je skutečně zásadní. Kritika současné právní úpravy z úst politické reprezentace a programové zařazení změn současného znění zákona o zadávání veřejných zakázek v rámci boje proti korupci, klientelismu a kriminalitě přímo do volebních programů parlamentních politických stran značí, že v nadcházejících čtyřech letech můžeme v rámci právní úpravy veřejných zakázek očekávat vývoj směřující k rozšíření rozsahu informací veřejnosti o průběhu zadávacích řízení či snahy o další zpřůhlednění vlastnické struktury uchazečů o veřejné zakázky.

Některé z blížících se novinek v praxi přinesou nepochybně řadu komplikací, zvýší administrativní náročnost na organizaci veřejných zakázek a bude rovněž zajímavé sledovat, do jaké míry se naplní očekávání zákonodárce u jednotlivých změn, zejména u prokazování vlastnické struktury dodavatele. ●

Mgr. Jan Mráz
HOLEC, ZUSKA & Partneři, Advokáti

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Institut osoby blízké v silničním provozu z hlediska ústavního a mezinárodního práva

V našich médiích a také na půdě Parlamentu[1] bývá v posledních několika letech často diskutována otázka institutu osoby blízké a jeho využití při odepření podání vysvětlení v rámci přestupkového řízení, konkrétně v případě tzv. dopravních přestupků[2]. Objevují se snahy zamezit možnému zneužívání tohoto institutu v podobě uplatnění lživého argumentu stíhaných vedoucího k odepření podání vysvětlení a následnému odložení věci (a nemožnosti projednání věci po uplynutí lhůty jednoho roku pro zánik odpovědnosti za přestupek). Tento argument se v naprosté většině případů omezuje na pouhé konstatování, že auto řídila osoba blízká.[3] Výše zmíněné snahy vyúsťují v návrhy všemožných koncepcí, které by takové možnosti zabránily. Cílem tohoto krátkého příspěvku je upozornění na ústavněprávní a mezinárodněprávní aspekty celé problematiky, které bývají v diskuzi často opomíjeny.

Jednou ze zamezujících koncepcí, které byly v rámci diskuze o osobě blízké zmíněny, je tzv. „obecná odpovědnost provozovatele“, spočívající ve zvláštním druhu objektivní odpovědnosti provozovatele za přestupek spáchaný prostřednictvím vozidla tohoto provozovatele, vedoucí ovšem pouze k odpovědnosti provozovatele „za zaplacení“ uložené sankce v podobě pokuty, aniž by takový provozovatel byl z přestupku obviněn[4]. Druhou, často zmiňovanou, koncepcí je zakotvení povinnosti provozovatele nebo jiné osoby, již bylo provozovatelem vozidlo svěřeno, sdělit skutečnosti potřebné k určení totožnosti skutečného řidiče, kdy by se výslovně vyloučila aplikace institutu odepření podání vysvětlení podle § 60 přestupkového zákona[5]. Danou problematikou se také zabýval Nejvyšší správní soud, který judikoval, že zjednodušeně řečeno pouhý poukaz na osobu blízkou jako skutečného řidiče nepostačuje a že by obviněný z přestupku měl svou nevinu prokázat dalšími důkazy.[6] Nelze také opomenout již přestupkovým zákonem stanovenou skut-

kovou podstatu přestupku podle ustanovení § 22 odst. 2, která „problém osoby blízké“ ovšem prakticky neřeší[7]. Všechny tyto koncepce jsou dle mého názoru problematické z hlediska ústavního a mezinárodního práva, a to z důvodů popsaných níže.

Prvně, všechny tyto koncepce narážejí na ustanovení čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod[8]. V tomto článku se sice mluví o možnosti odepření výpovědi v případě trestního stíhání, nicméně toto ustanovení by se ve světle názorů doktríny[9] a také judikatury Nejvyššího správního soudu[10], Ústavního soudu[11] a Evropského soudu pro lidská práva[12] mělo vykládat extenzivně v tom smyslu, že se aplikuje i v oblasti správního trestání a tedy i řízení o přestupcích. Výše uvedené koncepce by tak byly v příkřím rozporu s tímto ústavně garantovaným komponentem práva na spravedlivý proces, resp. soudní a jinou ochranu dle hlavy páté Listiny. I vyloučení aplikace ustanovení § 60 přestupkového zákona by nemohlo zabránit uplatnění tohoto ústavního práva, proto by všechny navrhované změny podle mého názoru byly pouhou formální změnou obyčejného

zákona, která by materiálně ovšem žádné změny nepřinesla[13].

Samozřejmě ad absurdum bychom si mohli představit novelizaci ustanovení čl. 37 odst. 1 Listiny, kdy by byla vypuštěna slova „nebo osobě blízké“ i zde by ovšem ústavodárci dle mého názoru, a to konkrétně na čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod[14] a s ním spojený princip zákazu sebeobviňování. Krom toho bychom mohli dovodit, že by procesní postavení obviněných z dopravních přestupků bylo neúměrně diskriminační.

Princip zákazu sebeobviňování je v našem ústavním řádu zakotven právě v čl. 37 odst. 1 a dále vyplývá i z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vztahující se k čl. 6 Úmluvy.[15] V poslední době se k tomuto principu coby zásadě aplikované v přestupkovém řízení judikatorně vyjádřil i Nejvyšší správní soud a Ústavní soud[16]. Zjednodušeně řečeno tento princip zakotvuje právo obviněného nevyplácet a neuvěřovat sám sebe, kdy je podle mne namísto tento princip vykládat

co nejšířěji a zahrnout pod něj i právě osoby blízké vzhledem k logickým dopadům do osobní či rodinné sféry obviněného. Tomuto výkladu ostatně odpovídá i současné znění čl. 37 Listiny. Navíc by obvinění z přestupků, jejichž následky jsou jak závažnější, tak méně závažné, než porušení chráněných objektů v oblasti silničního provozu, měli neodůvodněně „výhodnější“ postavení, a proto se domnívám, že by provozovatelé vozidel a jiné osoby (i ty jim blízké) byli do jisté míry diskriminačně zatíženi neúměrným břemenem odpovědnosti, které by v případě uzákonění některé z výše uvedených koncepcí, bylo dle mého názoru protiústavní.

Jak ovšem danou situaci řešit? Je tedy nutné lži řidičů a pachatelů přestupků z těchto důvodů trpět? Stará římská zásada říkala, že nikdo nemůže mít prospěch z vlastní nepoctivosti[17], tzn. skutečně nepravdivé vymlouvání se na osobu blízkou by nemělo požívat ochrany. Nicméně i z hlediska principu presumpce nevinny musí být taková nepoctivost spolehlivě a bezpečně dokázána. Proto je nutné zdůraznit, a bezpečně dokázána. Proto je nutné zdůraznit, a bezpečně dokázána. Proto je nutné zdůraznit, a bezpečně dokázána. Proto je nutné zdůraznit, a bezpečně dokázána.

tvrzení obviněného z přestupku o tom, že auto bylo na zakázaném místě zaparkováno osobou blízkou, nezbujuje příslušný správní orgán povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s dalšími zásadami činnosti správních orgánů[18]. Právě správní orgány mají totiž procesní odpovědnost za zjištění skutkového stavu a obviněný k tomu z výše uvedených lidskoprávních důvodů nemůže být nijak nucen[19].

V konkrétní rovině by tedy de lege lata správní orgány v případě, že obviněný z přestupku poukáže na osobu blízkou, měly za pomoci jiných zákonných důkazních prostředků prověřovat, zda se toto tvrzení zakládá na pravdě, resp. zda se obviněný případně nedopustil přestupku proti pořádku ve státní správě a územní samosprávě dle § 21 přestupkového zákona. De lege ferenda by mohlo dojít k uzákonění přestupku neoprávněného odepření výpovědi, jehož skutková podstata by spočívala právě v nepravdivém a nekonkrétním označení osoby blízké jako řidiče a jejíž naplnění by bylo spojeno s odpovídající sankcí. Z praktických důvodů je možné si představit i prodloužení jednoleté lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek, např. jen pro oblast silničního provozu, šlo by ovšem

už o natolik zásadní změnu přestupkového zákona, která by si zasluhovala podrobnější analýzu.

Na základě výše uvedeného bych tedy rád uzavřel, že považuji úmysly některých politiků a komentátorů volajících po „zrušení institutu osoby blízké“ za neúplně opodstatněné, neboť se dostávají do rozporu s čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod spolu s čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přičemž by se odpovědnost za velké množství odložených stíhání pro dopravní přestupek a případný následný zánik odpovědnosti za něj, měla hledat spíše na straně příslušných správních orgánů. Ti, kdo volají po změně, by totiž neměli opomínat fakt, že Česká republika je založena na účtě k právům a svobodám člověka a občana a dodržuje závazky, které pro ni plynou z mezinárodního práva[20]. ●

Mgr. Martin Kopa
interní doktorand katedry ústavního práva
a mezinárodního práva veřejného Právnické
fakulty Univerzity Palackého v Olomouci

Poznámky

[1] např. sněmovní tisk č. 679 ze dne 10. 12. 2009, viz. ; na webu epravo.cz se touto tématikou zabývali JUDr. Šerá a Mgr. Kubo, viz., dále také odborník na silniční právo, JUDr. Beran; krom nich se tohoto tématu na svém blogu letmo dotknul i JUDr. Tomáš Sokol a několik dalších autorů na stránkách odborné literatury

[2] viz. zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) či § 22 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“)

[3] §60 přestupkového zákona, osoba blízká je speciálně pro účely přestupkového řízení definována v § 68 odst. 4 přestupkového zákona

[5] srov. např. již výše uvedený sněmovní tisk č. 679 ze dne 10. 12. 2009 dostupný na stránkách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

[6] viz. rozhodnutí 2 As 3/2004 – 70 (SJS 309/2004)

[7] toto ustanovení zní: „Přestupku se dále

dopustí ten, kdo jako provozovatel vozidla nezná údaje o totožnosti osoby, které světil nebo přikázal vozidlo k řízení.“ Postačí ovšem uvést, že totožnost provozovatele vozidla zná, ale konkrétně jí již nezminí, protože jde o osobu blízkou.

[8] vyhlášena pod č. 2/1993 Sb., v platném a účinném znění (dále jen „Listina“), plné znění tohoto článku je: „Každý má právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké.“

[9] SLÁDEČEK, Vladimír. Správní delikty: charakteristika, požadavky Rady Evropy, členění. In Obecné správní právo. 2. vyd. Praha: ASPI – Wolters Kluwer, 2009. str. 187, 414 – 417; PRÁŠKOVÁ, Helena. Správní trestání – oddíl 1. Obecné otázky. In Správní právo. Obecná část. HENDRYCH, D. a kol. 7. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. str. 441 – 442

[10] např. rozhodnutí 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007

[11] např. náleží č. 38/2004 Sb. ÚS, sv. 32

[12] např. Engel v. Nizozemí, Öztürk v. Spolková republika Německo, Campbell a Fell v. Velká Británie nebo Schmutzler v. Rakousko

[13] K tomu též BERAN, Tomáš. „Osoba blízká v silničním provozu“. [online], autoweb, 26. září 2007 [cit. 14. července 2010].

[14] coby součást našeho právního řádu vyšla ve Sbírce díky sdělení federálního Ministerstva zahraničních věcí pod č. 209/1992 Sb. a závaznou se stala 18. března 1992, dále jen „Úmluva“

[15] např. Saunders v. Velká Británie, Heaney a McGuinness v. Irsko či Martinen v. Finsko

[16] náleží Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010 publikovaný pod sp. zn. I. ÚS 1849/08, rozsudek NSS 1 As 32/2008 – 146 ze dne 31. 3. 2010, zajímavá debata k těmto rozhodnutím se rozvinula na blogu Jiné právo, viz.

[17] nemo turpitudinem suam allegare potest

[18] §§2- 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

[19] k tomu srov. princip č. 7 v Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy R (91) 1, o správních sankcích ze dne 13. 2. 1991, dostupné na webových stránkách Rady Evropy.

[20] viz. čl. 1 Ústavy ČR

Právo na náhradu nutných nákladů spojených s reklamací v případě spotřebitelské kupní smlouvy

Právnická úprava nutných nákladů spojených s uplatněním práv z odpovědnosti za vady (dále jen „nutné náklady“) ve spotřebitelských kupních smlouvách je doposud jednou z legislativně nedokonale vyřešených oblastí, což v praxi způsobuje právní nejistotu spotřebitelů ohledně jejich možnosti postupu při neuznaní reklamace prodávajícím. V případě neuznání reklamace má totiž spotřebitel možnost nechat si zpracovat znalecký posudek soudním znalcem, který nestranně konstatuje existenci vady a tím i oprávněnost reklamace.

Právě náklady vynaložené na takový posudek v současnosti spolu s cestovními výdaji, případně výdaji na dopravu reklamované věci k prodávajícímu, tvoří v praxi nejčastěji nutné náklady spojené s uplatněním práv z odpovědnosti za vady prodané věci. Autor si je vědom jisté problematičnosti otázek spojených s uplatněním práva na náhradu nutných nákladů spojených s uplatněním práv z odpovědnosti za vady, jeho cílem je zejména rozvíjení diskuse o tomto problému.

I. Právo na náhradu nutných nákladů a jeho obsah

Podle komentáře k občanskému zákoníku je právo na náhradu nutných nákladů samostatným nárokem, který může vzniknout u všech typů odpovědnosti za vady.[1] Toto právo nelze zaměňovat s právem na náhradu škody, protože na rozdíl od práva na náhradu škody nevyžaduje existenci protiprávního jednání prodávajícího ani zavinění prodávajícího a poji se výlučně s výskytem vady.

Předpokladem vzniku nároku na úhradu nutných nákladů je, že tyto nároky kupujícímu vznikly v souvislosti s platným, včasným, důvodným a na správném místě učiněným uplatněním práva z odpovědnosti za vady, popřípadě v souvislosti s realizací takto uplatněného práva z odpovědnosti za vady.[2]

Obsahem práva na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s uplatněním práv

z odpovědnosti za vady může podle judikatury být náhrada nákladů na jízdné kupujícího při cestě do záruční opravny a za účelem vyzvednutí opravené věci, poštovné při písemném uplatňování práv z odpovědnosti za vady[3] a dále zejména náklady odborné prohlídky potřebné ke zjištění vady, náklady přepravy věci, její demontáže.[4] V žádném případě se naopak nedají za takové náklady považovat případné náklady na samotné odstranění vady[5] nebo náklady soudního řízení, jejichž náhrada je upravena procesními předpisy.[6] V současné době se velmi často obsahem těchto nákladů stávají právě náklady na znalecký posudek, který si spotřebitel nechává vypracovat v případě zamítnutí reklamace prodávajícím. Možnost nechat si zpracovat znalecký posudek je zřejmě nejjednodušší způsob, jak může spotřebitel relevantně prokázat prodávajícímu existenci vady v reklamačním řízení v případě, kdy je její existence mezi spotřebitelem a prodávajícím sporná.

II. Současná právní úprava

Obecná právní úprava práva na náhradu nutných nákladů je provedena pro všechny právní závazkové vztahy ustanovení § 509 občanského zákoníku, které říká: „Oprávněný má právo na náhradu nutných nákladů, které mu vznikly v souvislosti s uplatněním práva z odpovědnosti za vady. Toto právo je třeba uplatnit u povinného nejpozději do jednoho měsíce po uplynutí doby, ve které je třeba vytknout vady; jinak právo zanikne.“

Doba, ve které je třeba vytknout vady věci je obecně stanovena ustanoveními § 504 a § 505 občanského zákoníku. Podle § 504 je vadu třeba vytknout nejpozději v prekluzivní lhůtě šesti měsíců, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 505 je třeba vady, za které prodávající odpovídá z titulu zákonné či smluvní záruky, vytknout nejpozději do uplynutí stanovené záruční doby.

Nutno podotknout, že tato obecná úprava lhůt pro uplatnění nároku na náhradu účelně vynaložených nákladů se jeví jako logická, neboť lhůta pro uplatnění práva na náhradu nutných

nákladů koresponduje s lhůtou pro vytknutí vad, dokonce je o měsíc delší než lhůta pro vytknutí vad. Lhůta stanovená § 509 se aplikuje obecně na všechny typy závazkových právních vztahů, avšak s vyloučením kupní smlouvy.

Pro kupní smlouvu je provedena speciální úprava ustanoveními § 598 a 599 občanského zákoníku takto: § 598 deklaruje existenci práva kupujícího na náhradu nutných nákladů, které mu vznikly v souvislosti s uplatněním práv z odpovědnosti za vady, a § 599 obsahuje pravidlo, podle kterého může kupující uplatnit právo na náhradu nutných nákladů u soudu jen, jestliže náklady oznámí prodávajícímu v těchto lhůtách: nejpozději do šesti měsíců, jde-li o vady krmiv, do tří týdnů a jde-li o vady zvířat, do šesti týdnů od převzetí věci. Přitom se jedná o lhůty prekluzivní.[7]

Jakkoliv tato speciální úprava nepůsobí žádné obzvláštní potíže v obecném režimu kupní smlouvy, jako velmi problematická se jeví s ohledem na ust. § 612 občanského zákoníku. Ten stanoví, že při prodeji zboží v obchodě (tedy mezi podnikatelem a spotřebitelem) „platí kromě obecných ustanovení o kupní smlouvě i následující ustanovení § 613 až § 627“. Vztah mezi obecnou úpravou kupní smlouvy a úpravou prodeje zboží v obchodě je tedy nepochybně vztahem obecného a zvláštního, jak vyplývá i z judikatury.[8]

Ustanovení §§ 613 – 627 však bohužel neobsahují výslovnou speciální úpravu náhrady nutných nákladů, proto se nabízí i v případě prodeje zboží v obchodě aplikace ustanovení § 598 a § 599 OZ. Výsledkem je pak nelogická diskrepance mezi dvouletou záruční dobou při prodeji zboží v obchodě a omezením možnosti domáhat se práva na náhradu nutných nákladů spojených s reklamací pouze ve lhůtě půl roku od převzetí věci. V praxi se lze setkat s rozhodnutími soudů nižších instancí, které s ohledem na ust. § 599 zamítají žaloby spotřebitelů na náhradu nutných nákladů.

Jak tedy postupovat, pokud se vada na věci projeví až po půl roce od převzetí a tím pádem také logicky nemůže dojít k notifikaci práva na úhradu nutných nákladů spojených s reklama-

cí dříve než po půl roce od převzetí? Odpověď na tuto otázku se pokusí najít následující text.

III. Geneze problému

Z porovnání právního stavu úpravy kupní smlouvy v občanském zákoníku před novelou provedenou zákonem 136/2002 Sb. (účinnou od 1. 1. 2003) je zjevné, že problém, kterým se zabývá tento text, vznikl v podstatě nedokonalou legislativně-technickou implementací Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES, o určitých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na spotřební zboží. Implementací této směrnice, konkrétně jejího čl. 5, byla zavedena do českého občanského práva dvouletá záruční doba místo dosavadní šestiměsíční záruční lhůty. Před novelizací zákonem č. 136/2002 Sb., který uvedenou směrnici implementoval, tedy právní úprava nutných nákladů plně korespondovala s délkou záruční doby.

Je však zjevné, že zákonodárce opomenul při implementaci výše uvedené směrnice uvést do souladu s novou délkou záruční doby také právní úpravu nutných nákladů, což nyní vede k absurdním situacím, kdy u zboží, které je ještě řádně v záruce, teoreticky nelze uplatnit právo na úhradu nutných nákladů spojených s reklamací.

IV. Nástin možných argumentačních řešení

Jako první možnost se nabízí, s ohledem na „komunitární původ“ novelizačního zákona č. 136/2002 Sb., úvaha nad správností nebo dostatečností implementace směrnice 1999/44/ES. Účelem této směrnice byla harmonizace některých aspektů prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží. Jak však vyplývá jednak z preambule citované směrnice a jednak z dalšího jejího textu, tato směrnice se zaměřuje výhradně na právní úpravu rozporu s kupní smlouvou a jeho uplatnění u zboží nového a použitého, přičemž ve svém Článku 5 stanoví též dvouletou lhůtu pro jeho uplatnění. Podle mého názoru nelze tedy konstatovat, že legislativní opomenutí zákonodárce sjednotit právní úpravu náhrady účelně vynaložených nákladů s délkou zákonné záruční doby by bylo možno chápat jako vadnou implementaci směrnice 1999/44/ES se z toho plynoucími právními důsledky.

Dalším řešením, které se nabízí, je v případě spotřebitelských kupních smluv ignorovat úpravu provedenou § 598 občanského zákoníku a s ohledem na potřebu zajistit určitý standard ochrany spotřebitele, postupovat podle obecné úpravy účelně vynaložených nákladů spojených s reklamací v ust. § 509 občanského zákoníku.

Tento argumentační postup, jakkoliv se na první pohled jeví poněkud násilný, by měl svoje opodstatnění: srovnáme-li totiž např. právní úpravu smlouvy o dílo a smlouvy kupní, dojdeme k překvapivému závěru, že ochrana spotřebitele v nárocích na náhradu účelně vynaložených nákladů je ve výsledku u smlouvy kupní podstatně slabší než u smlouvy o dílo.

Právní úprava smlouvy o dílo v občanském zákoníku totiž neobsahuje speciální ustanovení o náhradě účelně vynaložených nákladů, a proto se bude v případě smlouvy o dílo postupovat právě podle obecné úpravy § 509 občanského zákoníku. Objednatel má možnost uplatnit právo na náhradu nutných nákladů do jednoho měsíce od konce zákonné záruční doby, tedy v obecné lhůtě sedm měsíců u zhotovení věci na zakázku a v obecné lhůtě čtyři měsíce u smlouvy o opravě a úpravě věci. Přitom ochrana spotřebitele při smlouvě o dílo je podstatně slabší a méně precizní než u smlouvy kupní (zřejmě s ohledem na daleko vyšší frekventovanost spotřebitelské smlouvy kupní v praxi).

Stejně tak je nelogické poskytnutí ochrany právu na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s reklamací po celou dobu, po kterou je možno vytknout vady, při kupní smlouvě nespotřebitelské v porovnání s velmi omezenou ochranou při kupní smlouvě spotřebitelské.

Toto argumentační řešení je však poněkud komplikované, protože předpokládá, že by soud při svém rozhodování musel popřít princip *lex specialis derogat legi generali* a prohlásit speciální právní úpravu práva na úhradu nutných nákladů u smlouvy kupní za nepoužitelnou pro prodej zboží v obchodě.

Lepším argumentačním řešením by podle mého názoru bylo vyjít z povahy práva na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s reklamací a zahrnout toto právo pod obecnější pojem „práva z odpovědnosti za vady“. Jde totiž o nárok, který se (jak již bylo řečeno v úvodu tohoto článku) váže výlučně na existenci vady, nikoliv na jiné okolnosti jako je např. vznik škody, protiprávní jednání nebo zavinění. Systematicky je také v obecných ustanoveních občanského zákoníku upraveno v části nazvané „odpovědnost za vady“, proto lze dovozovat, že je součástí katalogu práv z odpovědnosti za vady plnění.

Jelikož právní úprava prodeje zboží v obchodě je právní úpravou speciální k obecné úpravě kupní smlouvy, je pro existenci práv z odpovědnosti za vady v režimu prodeje zboží v obchodě (tedy v režimu spotřebitelských kupních smluv) směrodatná speciální úprava provedená § 626 občanského zákoníku. Ten obecně stanoví, že práva z odpovědnosti za vady věci, pro které platí záruční doba, zaniknou, nebyla-li uplat-

něna v záruční době. Proto podle mého názoru je nutné považovat právo na náhradu nutných nákladů spojených s reklamací za právo z odpovědnosti za vady, které v režimu spotřebitelských kupních smluv zaniká až pokud nebylo uplatněno v záruční době, nikoliv ve lhůtách stanovených § 599 občanského zákoníku.

Tento přístup se jeví jako logický a také odpovídající účelu speciální právní úpravy prodeje zboží v obchodě, kterým je ochrana spotřebitele. Toto řešení též více odpovídá zásadě rovnosti obsažené v Čl. 1 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, s ohledem na níž by bylo nepřipustné neposkytnout majetkovým právům na náhradu nutných nákladů spojených s reklamací při koupi zboží v režimu spotřebitelské kupní smlouvy téměř žádnou účinnou ochranu, zatímco pro ostatní typy závazkových právních vztahů je tato ochrana poskytnuta obecným ustanovením § 509 občanského zákoníku a při kupní smlouvě v obecném režimu § 599 občanského zákoníku.

De lege ferenda by však bylo zcela jistě vhodné uvažovat o novelizaci ustanovení § 599 občanského zákoníku. ●

Karel Carbol,
student 5.ročníku PrF MU,
poradce SOS – Sdružení obrany spotřebitelů o.s.

Poznámky

- [1] Švestka, J. a kol. Občanský zákoník : komentář. II. § 460-880. Praha: C.H. Beck, 2009.
- [2] rozsudek Nejvyššího soudu Cpj 40/82.
- [3] rozsudek Nejvyššího soudu Cpj 40/82.
- [4] rozsudek Nejvyššího soudu 33 Odo 473/2001.
- [5] rozsudek Nejvyššího soudu 33 Odo 473/2001.
- [6] rozsudek Nejvyššího soudu Cpj 40/82., Švestka, J. a kol. Občanský zákoník : komentář. II. § 460-880. Praha: C.H. Beck, 2009.
- [7] Eliáš, K. a kol. Občanský zákoník. Velký akademický komentář. 2. svazek, Praha: Linde Praha a.s., 2008, s.1738. ISBN978-80-7201-687-7
- [8] viz rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Odo 930/2006: „Právní úprava prodeje zboží v obchodě má oproti obecné úpravě kupní smlouvy povahu nejen doplňujícího, ale i speciálního předpisu; reguluje-li některé otázky proti obecným ustanovením o kupní smlouvě odlišně, má přednost tato zvláštní úprava.“

Doměření soudního poplatku při zrušení elektronického platebního rozkazu

Institut elektronického platebního rozkazu byl do právního řádu České republiky zakotven s účinností od 1. 7. 2008 zákonem č. 123/2008 Sb., kterým byl novelizován občanský soudní řád, zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním a konečně i zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

V občanském soudním řádu se zavedení tohoto institutu promítlo v doplnění nového ustanovení § 174b, v případě zákona o soudních poplatcích pak byla do sazebníku poplatků zařazena nová položka 1a. Dle znění této položky se za návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jehož předmětem je peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně, vyměřuje soudní poplatek ve výši 300 Kč a v částce vyšší než 15 000 Kč soudní poplatek ve výši 2 % z této částky. Důvodová zpráva k zákonu č. 123/2008 Sb. uvádí, že pro žalobce přinese institut elektronického platebního rozkazu řadu výhod, mezi nejdůležitější pak dle důvodové zprávy patří nižší náklady pro žalobce. Zákonodárce proto stanovil soudní poplatek za podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu ve výši jedné poloviny soudního poplatku za klasický návrh na zahájení občanského soudního řízení. Finanční zvýhodnění má sloužit údajně k tomu, aby byl institut elektronického platebního rozkazu hojně využíván, což má dle důvodové zprá-

vy přispět k jednomu z účelů elektronického platebního rozkazu, tj. odbřemenit soudy. Dle důvodové zprávy pak poloviční soudní poplatek také zohledňuje skutečnost, že žalobce musí být za úplatu vybaven uznávaným elektronickým podpisem.

Přesto však některé soudy přistupují v případě zrušení elektronického platebního rozkazu k doměření soudního poplatku do výše, která odpovídá standardnímu návrhu. Dle právního názoru těchto soudů se při zrušení elektronického platebního rozkazu dostane rozhodování o žalobě v souladu s ustanovením § 174a odst. 2 o.s.ř. do stádia „řízení o návrhu na zahájení občanského soudního řízení“, jehož předmětem je peněžité plnění pod položkou 1 sazebníku poplatků zákona o soudních poplatcích. Žalobce je pak soudem vyzván v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích k doplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě od doručení usnesení s poučením, že nezaplatí-li vyměřený poplatek, bude řízení zastaveno.

Autor tohoto článku nesouhlasí s postupem těchto soudů, jakož i s jejich právním názorem, podle něhož po zrušení elektronického platebního rozkazu zpoplatněného dle položky 1a sazebníku poplatků by měl být žalobce povinen doplatit soudní poplatek dle položky 1 sazebníku poplatků. Tento postup nemá nejen oporu v zákoně, ale je navíc i protiústavní.

V souladu s ustanovením článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, je možné daně a poplatky ukládat jen na základě zákona. To vše za současné platnosti zásady, že soudy uplatňující státní moc, mohou činit pouze to, co zákon stanoví (čl. 2 odst. 2 Listiny).

Dle ustanovení § 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků, jedná se v tomto případě o tzv. poplatky za řízení. Výše poplatků za řízení je zakotvena v položkách 1 – 18 sazebníku poplatků. Je-li tedy s učině-

ním určitého podání spojeno zahájení soudního řízení a podléhá-li toto podání poplatkové povinnosti, pak bude soudem tento poplatek vyměřen dle výše upravené v položkách 1 – 18 sazebníku poplatků. Zákonná úprava spojuje vznik poplatkové povinnosti vždy jednorázově s učiněním konkrétního podání, tedy se zahájením soudního řízení. Dle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení, podáním odvolání, podáním kasační stížnosti, atd. Poplatková povinnost tak vzniká na počátku řízení, okamžikem podání návrhu a tedy, dokud účastník neučiní úkon jiný – opět zpoplatněný – nevzniká mu již žádná poplatková povinnost bez výslovné zákonné úpravy.

Povinnost doplatit poplatek již v průběhu řízení pak vzniká účastníku řízení výjimečně pouze v případech předpokládaných výslovně v ustanovení § 6a odst. 3 zákona o soudních poplatcích, tedy rozšíří-li se po podání návrhu na zahájení řízení předmět řízení, obdobně, rozšíří-li sám účastník po podání odvolání předmět řízení před odvolacím soudem nebo rozšíří-li účastník po podání dovolání předmět řízení před dovolacím soudem. Neexistuje jiná zákonná povinnost účastníka řízení k doplacení již vyměřeného a řádně zaplaceného poplatku.

Tedy, v souvislosti s výše uvedeným, zákon o soudních poplatcích uvádí, že poplatky se vybírají za řízení před soudy, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků. Některé soudy však argumentují tím, že podáním odporu se řízení „dostalo do stádia řízení o návrhu na zahájení občanského soudního řízení“, a proto by dle názoru těchto soudů mělo podléhat poplatkové povinnosti dle položky 1 sazebníku poplatků. S takovým výkladem však nelze souhlasit. Dle ustanovení § 174 odst. 2 o.s.ř., podá-li i jen jeden ze žalovaných včas odpor, ruší se tím přímo ze zákona platební rozkaz v plném rozsahu a soud nařídí jednání. Z žádné právní úpravy nevyplývá, že by zákon pro účely poplatkové povinnosti rozlišoval mezi stádiem řízení příkazním a stádi-

em řízení „o návrhu na zahájení občanského soudního řízení“. I v případě podání odporu se řízení ve smyslu zákona nedělí na dvě stádia, nýbrž kontinuálně pokračuje v jediném řízení zahájeném okamžikem podání návrhu na vydání (elektronického) platebního rozkazu. Řízení není zahajováno dvakrát, nýbrž je zahájeno jediným úkonem žalobce – návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu.

Rozhodující skutečností je však to, že soudní poplatky se vybírají za úkony v soudním řízení, avšak právě pouze z úkonů výslovně uvedených v sazebníku poplatků. Právě znění ustanovení § 1 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je zásadní pro posouzení předmětné otázky. Nelze argumentovat, že po zrušení platebního rozkazu by se měl doměřit poplatek dle položky 1 sazebníku, neboť se řízení dostalo do stádia běžného nalézacího řízení, neboť zpoplatnění tohoto řízení je striktně a výlučně vázáno na uplatnění výslovně uvedených úkonů v sazebníku poplatků. Není-li těchto úkonů učiněno, nemůže vzniknout poplatková povinnost.

Příkladem lze uvést řízení o odvolání proti rozhodnutí soudu ve věci samé. Soud nemůže přistoupit k vyměření poplatků s odůvodněním, že se řízení dostalo do stádia řízení o odvolání, nýbrž nalezne zákonnou oporu v položce 17 sazebníku poplatků, z čehož ve spojení s ustanovením § 1 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že řízení o odvolání proti rozhodnutí soudu ve věci samé je zpoplatněno, ovšem tato poplatková povinnost je spojena s podáním samotného procesního úkonu odvolání.

Explicitním vymezením podání odvolání v položce 17 sazebníku jako důvodu vzniku poplatkové povinnosti, je dáno oprávnění i povinnost soudu tento poplatek vyměřit. Je samozřejmé, že tato poplatková povinnost stíhá toho, kdo odvolání skutečně podal. Skutečnost, že jeden účastník soudního řízení podá odvolání, nemůže jít, co do poplatkové povinnosti, na vrub druhého účastníka. Stejně však platí i pro případ podání odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu. Tedy zejména, pokud žalobce podá návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, je mu vyměřen poplatek dle položky 1a „za návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jehož předmětem je peněžité plnění“. Dokud žalobce neučiní jiný z návrhů, jež jsou uvedeny v sazebníku poplatků, nemůže mu být jiný poplatek vyměřen nebo doměřen, neboť tuto povinnost nestanoví žalobci žádný právní předpis. Pokud takové úkony provede druhý z účastníků, nijak se to nedotýká žalobce, a to bez ohledu na to, do jakého stádia se předmětné soudní řízení dostane. Poplatková

povinnost je spojena vždy s konkrétním úkonem a stíhá pouze toho, kdo tento úkon učinil. Je možné si představit, že by zákonodárce explicitně stanovil, že po zrušení platebního rozkazu je žalobce povinen doplatit již vyměřený poplatek dle položky 1a na výši poplatku dle položky 1.

Ostatně v průběhu legislativního procesu při schvalování zákona č. 123/2008 Sb., který zavedl institut elektronického platebního rozkazu, jakož i upravil jeho zpoplatnění, navrhovalo Ministerstvo financí ČR, odbor legislativy majetkových daní a poplatků, aby bylo k nově zařazené položce 1a v sazebníku poplatků doplněno do zákona ustanovení, podle něhož v případě podání odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu, kdy dojde ke zrušení elektronického platebního rozkazu a k nařízení jednání soudem, byl poplatník povinen doplatit poplatek

Povinnost doplatit poplatek již v průběhu řízení pak vzniká účastníkovi řízení výjimečně pouze v případech předpokládaných výslovně v ustanovení § 6a odst. 3 zákona o soudních poplatcích, tedy rozšíří-li se po podání návrhu na zahájení řízení předmět řízení, obdobně, rozšíří-li sám účastník po podání odvolání předmět řízení před odvolacím soudem nebo rozšíří-li účastník po podání dovolání předmět řízení před dovolacím soudem.

dle položky 1 sazebníku poplatků. Z tohoto je zřejmé, že zde existovaly jisté snahy o výslovnou úpravu této skutečnosti v rámci legislativního procesu. Tato právní úprava však nebyla zákonodárci schválena a nebyla tedy ani zakotvena do právního řádu a soudy tak nemohou při stanovení poplatkové povinnosti vycházet per analogiam či snad výkladem de lege ferenda. Lze si totiž představit i opačnou právní úpravu, která by vycházela obdobně jako v případě podání jiných opravných prostředků (např. odvolání, dovolání, atd.), kdy poplatková povinnost bude stíhat toho, kdo tento opravný prostředek podá, v posuzovaném případě tedy žalovaného, který podá odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu. Ovšem s důrazem na to, že tato výslovná zákonná úprava chybí, není možné vyměřit doplatek žádnému z účastníků, tj. ani žalobci, k jehož návrhu bylo řízení zahájeno (a řádně zpoplatněno), ani žalovanému, který podal odpor, když podání odporu zpoplatněno není.

Argumentace, že žalobce je povinen doplatit poplatek s ohledem na skutečnost, že řízení

se dostalo, dokonce bez jeho zavinění, do jiného či dalšího stádia, je bez výslovné zákonné úpravy nezákonná a protiústavní. Povinnost zaplatit soudní poplatek plyne z procesního postavení účastníka řízení, který činí úkon poplatku podléhající (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 187/2004-64 ze dne 28. 1. 2004), nikoli důsledkem úkonu učiněným druhým účastníkem.

Dle ustanovení § 174a odst. 1 o.s.ř. jsou-li splněny zákonem vyjmenované náležitosti, soud i při jejich splnění pouze může vydat na návrh žalobce elektronický platební rozkaz. Není tedy povinností soudu obligatorně vydat elektronický platební rozkaz, to však nic nemění na skutečnosti, že návrh na jeho vydání je zpoplatněn dle zvýhodněné položky 1a sazebníku poplatků, a to i v případě, že soud tento elektronický platební rozkaz nevydá a rovnou přistoupí k nařízení jednání ve věci samé. Zpoplatněn je totiž úkon samotný – podání návrhu – tato skutečnost je určující pro vznik poplatkové povinnosti včetně její splatnosti. Úvaha soudu, zda elektronický platební rozkaz skutečně vydá, popř. procesní aktivita žalovaného, který v případě vydání elektronického platebního rozkazu podá odpor, není pro vznik, výši a splatnost předmětného poplatku určující a nijak ji neovlivňuje.

Je s podivem, že institut, který měl za cíl zrychlit občanské soudní řízení a odřemnit soudy přinesl také tyto nečekané problémy a nejistotu v tom, v jaké výši bude vlastně soudní poplatek tím kterým soudem vyměřen. Nicméně jak bylo již výše uvedeno, v souladu s ustanovením článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, je možné daně a poplatky ukládat jen na základě zákona. To vše za současné platnosti zásady, že soud prvního stupně, uplatňující státní moc, může činit pouze to, co zákon stanoví (čl. 2 odst. 2 Listiny). Účastníkovy řízení nelze přičítat k tíži nedostatek pozitivní právní úpravy a zároveň soudy nejsou ve sféře práva veřejného povolány k tomu, aby svým rozhodnutím nahrazovaly nedostatek pozitivní úpravy. Výše uvedený článek Listiny základních práv a svobod vylučuje, aby poplatkovou povinnost stanovovala svévolně soudní moc. Ústavní soud České republiky již opakovaně judikoval, že v případě poplatků jde o prerogativu Parlamentu, jenž je obdařen exkluzivní kompetencí zdaňovat a stanovovat poplatky. ●

**Mgr. Michal Ševčík,
advokátní koncipient**

Právnícká osoba jako spotřebitel? Už ne

Zákonem č. 155/2010 Sb., který nabude účinnosti od 1. srpna 2010, se kromě jiných změn změnila definice spotřebitele jak v zákoně o ochraně spotřebitele, tak v občanském zákoníku.

Doposud byla definice spotřebitele v českém právu nejednotná. Občanský zákoník definoval spotřebitele jako „osobu, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti“ a zákon č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele definoval spotřebitele jako „fyzickou nebo právnickou osobu, která nakupuje výrobky nebo užívá služby za jiným účelem než pro podnikání s těmito výrobky nebo službami“.

Naproti tomu zákon č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zák. č. 64/1986 Sb. v platném znění, definuje spotřebitele v ustanovení § 2 písm. b) jako „fyzickou osobu, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti a v jejíž prospěch je spotřebitelský úvěr sjednáván“. Tato definice, která přiznává spotřebitelskou ochranu pouze fyzickým osobám, se však aplikuje pouze pro účely tohoto zákona.

Definice v zákoně o ochraně spotřebitele i v občanském zákoníku umožňovaly považovat za spotřebitele také právnickou osobu. Právnických osob, které nejsou podnikateli a nemohou tak z povahy věci jednat v rámci obchodní či jiné podnikatelské činnosti, je přitom celá řada. Mezi klasické příklady je možno uvést například občanská sdružení, nadace, obecně prospěšné společnosti, společenství vlastníků jednotek atp.

Po změně provedené výše uvedeným zákonem bude v českém právním řádu platit, že spotřebitelem je pouze fyzická osoba. Právnícké osoby proto ztratí ochranu, kterou jim právní řád doposud přiznával. Důvodová zpráva k provedeným změnám uvádí, že zákon upravuje „definici spotřebitele tak, aby odpovídala současnému evropskému spotřebitelskému právu. Pojem spotřebitel se po určitou dobu vyvíjel, avšak

v současnosti je striktně omezen pouze na fyzickou osobu, která jedná za účelem, který nesouvisí s jejím podnikáním nebo povoláním.“

Komunitární právo, resp. judikatura Evropského soudního dvora (ESD), skutečně považuje za spotřebitele pouze fyzickou osobu.[1] Vzhledem k tomu, že transponované směrnice vycházely až doposud z principu minimální harmonizace, členské státy mohly poskytnout spotřebitelskou ochranu i právnickým osobám. Takový výklad plynul z logiky fungování komunitárního práva. Z judikatury ESD z poslední doby ovšem vyplynul spíše názor opačný a ESD odmítl možnost členského státu poskytnout spotřebitelskou ochranu též právnickým osobám.[2] Směřování komunitárního práva k ochraně spotřebitele jako výhradně fyzické osoby je třeba vnímat také s ohledem na jeho příklon k principu maximální harmonizace[3], jež je nově určujícím principem v oblasti ochrany spotřebitele. Z tohoto pohledu se zdá změna občanského zákoníku i zákona o ochraně spotřebitele jako krok, který je v souladu s evropskými trendy. Otázkou však je, zda je nastavený trend správný.

Ochrana spotřebitele byla vždy postavena na principu ochrany slabší smluvní strany. Proto součástí definice spotřebitele bylo a stále je nejednání v rámci podnikatelské či obchodní činnosti. Z této definice je patrný důraz právě na to, že spotřebitel jako neprofesionál, je proti profesionálnímu podnikateli ve faktické nevýhodě, „a to s ohledem na okolnosti, za nichž dochází ke kontraktaci, s ohledem na větší profesionální zkušenost prodávajícího, lepší znalost práva a lepší dostupnost právních služeb a konečně možnost stanovovat smluvní podmínky jednostranně cestou formulářových smluv.“[4] Právo se tak snaží tuto faktickou nevýhodu vyrovnat zvýšenou ochranou spotřebitele, která se projevuje například zakotvením některých zvláštních povinností podnikatelů vůči spotřebitelům či naopak některých zvláštních práv spotřebitelů.

Posuzování toho, zda subjekt jedná v rámci podnikatelské či jiné obchodní činnosti, není v praxi mnohdy vůbec jednoduché. Dle mého názoru si však nelze „pomáhat“ zjednodušujícím výkladem, že fyzická osoba je spotřebitelem a právnická osoba nikoliv. Důvodová zpráva uvádí, že „za slabší stranu nelze považovat právnickou osobu, neboť u ní lze očekávat v jednáních vyšší míru profesionality, než je tomu u spotřebitele v užším slova smyslu.“ S tímto závěrem je možné polemizovat, neboť nepodnikatelská právnická osoba má mnohdy stejnou faktickou nevýhodu, jako kterýkoliv běžný spotřebitel.

Daná změna však nebude mít efekt, kterého se dost možná mnoho nepodnikatelských právnických osob obávalo. Dle důvodové zprávy „úroveň ochrany právnických osob zůstává i nadále na vysoké úrovni, neboť minimální standardy ochrany slabší strany jsou dostatečné jak v občanskoprávních vztazích, tak v případě úpravy dle Obchodního zákoníku.“ Je pravdou, že nepodnikatelská právnická osoba nebude moci například využít ustanovení o odstoupení od smlouvy uzavřené prostřednictvím prostředků komunikace na dálku, neboť právo na odstoupení má pouze spotřebitel. Naproti tomu práva z odpovědnosti za vady prodané věci dle § 622 občanského zákoníku se budou stále řídit ustanoveními občanského zákoníku, protože tato práva jsou stanovena kupujícímu a nikoliv spotřebiteli.

Nepodnikatelská právnická osoba se tak touto změnou nedostává automaticky pod režim obchodního zákoníku, ale na její závazkové vztahy se bude stále aplikovat občanský zákoník. Aplikace obchodního zákoníku na smluvní závazkový vztah nepodnikatelské právnické osoby tak bude možná stále pouze na základě dohody dle § 262 obchodního zákoníku s tím, že jestliže taková dohoda bude směřovat ke zhoršení právního postavení účastníka smlouvy, který není podnikatelem, je neplatná.

Lze jen doufat, že úroveň ochrany nepodnikatelských právnických osob se nebude dále snižovat. ●

Mgr. Tomáš Palla, spolupracovník SOS – Sdružení obrany spotřebitelů, o.s.

Poznámky

- [1] Viz např. rozsudek Evropského soudního dvora C 541 a 542/99 – Cape Snc. v. Idealservice Srl a Idealservice MN RE Sas v. OMAI Srl ze dne 22. 11. 2001
- [2] Viz TOMÁŠEK, M. Pokračování evropské diskuse o pojmu „spotřebitel“, Evropské právo 10/2003, str. 8-11
- [3] Tento princip byl využit například v nové směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS a bude pravděpodobně využit i v rámci nové směrnice o právech spotřebitele
- [4] Viz např. náleží Ústavního soudu ČR II. ÚS 3/06 ze dne 6. 11. 2007

KŠD ŠŤOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o. tvoří skupina profesionálů s mnoha lety zkušeností. Podporujeme naše klienty, aby dosáhli svých strategických nebo obchodních cílů. K tomu jim pomáháme poskytováním vysoce kvalitních právních služeb při využití širokých zkušeností, které jsme si osvojili v předchozích letech spolupráce s našimi klienty. Za dobu svého působení jsme získali renomé úspěšné nezávislé české advokátní kanceláře, která je schopna plně konkurovat mezinárodním advokátním firmám.

Naši právníci poskytují všem našim klientům kvalitní, zkušené a rozvážné rady, zároveň jsou zavázáni plně se klientům věnovat a být vždy nápomocní osobní radou.

Naše služby jsou poskytovány zejména v těchto oblastech:

- Právo obchodních společností včetně fúzí a akvizic
- Právní, daňová a finanční due diligence
- Veřejné zakázky a soutěžní právo
- Právo ICT, e-commerce
- Bankovní právo, finanční služby, cenné papíry, financování projektů
- Dohled nad kapitálovým trhem
- Úprava smluvních vztahů
- Pracovní právo
- Daňové právo
- Právní audit
- Právní vztahy k nemovitostem
- Právní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí
- Insolvenční právo
- Duševní vlastnictví
- Mediální právo
- Energetika, těžba surovin, těžký průmysl
- Sporná agenda

KŠD ŠŤOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

CITY TOWER

Hvězdova 1716/2b

140 78 Praha 4

tel: +420 221 412 611

fax: +420 222 254 030

ksd.law@ksd.cz

DP

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři je českou advokátní kanceláří s více než desetiletou historií, která od samého počátku šla cestou oborové specializace s důrazem na poskytování vysoce profesionálních a specializovaných služeb. Od samého počátku jsme nespolehali na pouhou znalost platného práva, ale vždy se snažili klientovi poskytnout komplexní služby vztahující se k jeho obchodnímu případu, zejména tedy zajištění služeb ekonomických, daňových expertů, včetně soudních znaleců v relevantních oborech. Za tímto účelem si Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři vytvořila síť úzce spolupracujících odborníků, kteří jsou připraveni efektivně a profesionálně spolupracovat na jednotlivých případech Advokátní kanceláře Dáňa, Pergl & Partneři.

PARTNEŘI:
Mgr. Robert Pergl
managing partner

Mgr. Robert Pergl je absolventem mezinárodního práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Jeden rok pracoval pro pražskou pobočku americké právní kanceláře Brobeck, Hale and Dorr

International. Posléze dlouhodobě působil v advokátní kanceláři s JUDr. Milanem Váňou.

V Advokátní kanceláři Dáňa, Pergl & Partneři se Mgr. Pergl, jako managing partner, zaměřil na řízení firmy a vedení velkých majetkových a finančních projektů. Je rovněž velmi vyhledávaným expertem na tuto problematiku a jeho názory jsou často publikovány jak v lokálních, tak mezinárodních médiích. Je autorem řady příspěvků o regulaci českého kapitálového trhu a finančních podvodech. Mgr. Pergl je členem České, Slovenské i Mezinárodní advokátní komory a Východoevropského fóra. Hovoří plyně anglicky, německy, rusky a samozřejmě česky.

Mgr. Jan Dáňa
senior partner

Mgr. Jan Dáňa je absolventem právnické fakulty University Karlovy v Praze. Ve své praxi se zaměřuje zejména na obchodní právo, právo obchodních společností, fúze a akvizice a problematiku síťových monopolů. V neposlední řadě se též věnuje nemo-

vitostnímu právu, stavebnímu řízení, koncesnímu řízení a veřejným zakázkám. Samozřejmostí je poradenství v oblasti práva Evropské unie a využití finančních prostředků ze Strukturálních fondů EU a Kohezního fondu. Hovoří česky, anglicky a rusky.

Ostatní partneři:

Mgr. Ing. Jan Krofta, JUDr. Martina Mervartová, Ph.D.,
Mgr. Vít Veselý, Mgr. Milan Fritz

OCENĚNÍ:

Právníká firma roku 2008: advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři získala v této anketě ocenění pro oblast Veřejné zakázky.

Právník roku 2008: jednou ze speciálních kategorií soutěže Právník roku 2008 je Talent roku, ve které získal ocenění Mgr. Vít Veselý z Advokátní kanceláře Dáňa, Pergl & Partneři.

Právníká firma roku 2009: advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři získala v této anketě ocenění pro oblast Duševní vlastnictví, IT.

SPECIALIZACE:

Arbitráže	Ochrana osobních údajů
Bankovníctví a kapitálové trhy	Ochranné známky
Duševní vlastnictví	Outsourcing
Energetika	Pracovní právo
Informační technologie	Právo EU, strukturální fondy
Fúze a akvizice	Procesní právo
Koncese a PPP	Směnky
Konkurzní řízení	Soutěžní právo
Korporační právo	Telekomunikace
Mezinárodněprávní ochrana investic	Ústavní právo
Mezinárodní právo	Utajované informace
Náhrada škody	Veřejné zakázky
Negociace a mediace	Vodárenství
Nemovitosti a stavební právo	Vojenský materiál
	Zdravotní právo

JAZYK: anglický, ruský, německý, polský, řecký

ČLENSTVÍ:

Česká advokátní komora
Asociace pro veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři
Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

tel.: +420-224 232 611, fax: +420-233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz, www.akdpp.cz

z právní praxe

Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k otázce hromadného propouštění a k tomu příslušnému úřadu práce

Nejvyšší soud ČR se v rozsudku ze dne 15. 4. 2010, sp. zn. 21 Cdo 2243/2009 opětovně vyjádřil k problematice hromadného propouštění a s tím související příslušnosti úřadu práce. Znovu tak potvrdil své již dříve vyjádřené stanovisko k této otázce[1]. Příslušnost úřadu práce, kterému je zaměstnavatel povinen podle zákoníku práce[2] prokazatelně doručit písemnou zprávu o svém rozhodnutí o hromadném propouštění, není v předpisech pracovního práva určena výslovně. Doručení této zprávy má vliv na skončení pracovního poměru dotčeného zaměstnance. Jeho pracovní poměr totiž může skončit výpovědí nejdříve po uplynutí 30 dnů od doručení písemné zprávy příslušnému úřadu práce.

V daném případě se zaměstnanec-žalobce domáhal určení toho, že jeho pracovní poměr stále trvá z toho důvodu, že zaměstnavatel nesplnil svoji informační povinnost, protože při hromadném propouštění zprávu adresoval Úřadu práce pro Prahu 1 a nevěděl, že by se hromadné propouštění mělo týkat Brna, kde konal svoji práci. Argumentoval, že jako místo výkonu práce byla v jeho pracovní smlouvě sjednána pobočka zaměstnavatele v Brně.

Obvodní soud pro Prahu 1 žalobě vyhověl a stanovil, že pracovní poměr zaměstnance stále trvá. Podle názoru soudu prvního stupně smyslem výše zmíněného ustanovení zákoníku práce je, aby se úřad mohl připravit na větší počet uchazečů o zaměstnání. Vzhledem k tomu, že v zákoníku práce není jeho místní příslušnost stanovena, aplikoval soud obecnou úpravu místní příslušnosti úřadu práce podle tehdy platného zákona o zaměstnanosti[3].

Takto příslušný je tedy podle něj ten úřad práce, v jehož obvodu bylo zaměstnání vykonáváno. Vzhledem k tomu, že k podání oznámení žalovanou došlo u jiného úřadu práce (tj. v Praze) než v místě výkonu práce (tj. v Brně), pracovní poměr stále trvá.

S tímto stanoviskem se ztotožnil i odvolací Městský soud v Praze, když rozhodl, že žalovaná dosud nespĺnila svou povinnost vyplývající ze zákoníku práce týkající se hromadného propouštění, a proto pracovní poměr žalobce u žalované prozatím neskončil.

Nejvyšší soud ČR tento rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu. Zároveň Nejvyšší soud ČR vyslovil názor, že příslušnost úřadu práce není zákonem určena ani výslovně, ani prostřednictvím činností, které si vyžaduje hledání řešení obtíží vyplývajících z hromadného propouštění. Nelze při rozhodování sporu nebo jiné právní věci uvažovat o tom, jaké hledisko by bylo pro učení této místní příslušnosti nejvhodnější a nahrazovat v tomto směru vůli zákonodárce. Jestliže tedy zákon nepovažuje za nutné a potřebné stanovit, jak má být určen příslušný úřad práce, nelze učinit jiný závěr, než že tímto příslušným úřadem práce je každý úřad práce.

Městský soud na základě výše uvedeného tedy změnil svůj názor a rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu na určení, že pracovní poměr zaměstnance trvá, zamítl. Přitom vyšel ze závěrů Nejvyššího soudu a stanovil, že „skutečným smyslem právní úpravy týkající se hromadného propouštění je především poskytnutí orgánům státní politiky zaměstnanosti časový prostor k hledání řešení obtíží vyplývajících z hromadného propouštění“. Na závěr dodal, že v souvislosti s hromadným propouštěním a trváním pracovního poměru je podstatné pouze prokazatelné doručení takovéto zprávy, ne její samotný obsah. Je případné na úřadu práce, má-li nějaké pochybnosti, aby se zaměstnavatelem jeho informace upřesnil a konkretizoval.

Proti tomuto rozsudku podal zaměstnanec opět dovolání. Důvodem bylo, že podle něj je „jediným příslušným úřadem Úřad práce v Adamově, kde má bydliště, nebo v Brně, kde vykonával u zaměstnavatele práci“. Dalším důvodem bylo, že považoval zprávu za zcela formalistickou, bez vypovídací schopnosti a z toho titulu ji nelze žádným způsobem ztotožnit s jeho pro-

pouštěním. Dále argumentoval, že mu zaměstnavatel nesdělil den doručení písemné zprávy úřadu práce.

Nejvyšší soud ČR po projednání dospěl k názoru, že dovolání není opodstatněné. Vyslovil názor, že zaměstnancem napadený rozsudek odpovídá ustálené judikatuře soudů. Opět interpretoval svůj závěr vyslovený v minulosti, že doručí-li zaměstnavatel prokazatelně písemnou zprávu o svém rozhodnutí o hromadném propouštění a výsledcích jednání s příslušným odborovým orgánem nebo s radou zaměstnanců kterémukoliv úřadu práce, začala tím v souladu se zákoníkem práce běžet 30 denní lhůta pro skončení pracovního poměru hromadně propouštěného zaměstnance. Pracovní poměr může skončit i dřív, než po uplynutí těchto 30 dnů, pokud zaměstnanec prohlásí, že na prodloužení pracovního poměru netrvá.

Shrnutí

I přesto, že v minulosti se Nejvyšší soud ČR problematice příslušného úřadu práce již věnoval (a v návaznosti na to problematiku rozebírali i odborníci na pracovní právo[4]), zaměstnanci i zaměstnavatelé stále v této souvislosti tápou. Je tedy potřeba si uvědomit skutečnost, že pod pojmem „příslušný úřad práce“ pro splnění informační povinnosti při zamýšleném hromadném propouštění je nutné považovat jakýkoli úřad práce. Obdobně je podle názoru Nejvyššího soudu ČR vymezena místní příslušnost úřadů práce i při poskytování informací o možnostech zaměstnávání, o volných pracovních místech a při poradenské činnosti týkající se zaměstnávání. ●

.....

Daša Aradská

Alena Koktová

Randl Partners, advokátní kancelář

Randl Partners
PRÁVNÍ KANCELÁŘ

Žaloby minoritních společníků

(akcionářů) aneb mají obchodní společnosti a jejich manažeři důvod k obavám?

Současná podnikatelská praxe se do značné míry potýká s někdy problematickými vztahy mezi členy statutárního orgánu a majoritními společníky (akcionáři) na jedné straně a minoritními společníky (akcionáři) na straně druhé. Pro situace, kdy konflikty pramenící ze vzájemně rozdílných zájmů a očekávání, přesahují únosnou mez, poskytuje obchodní zákoník minorit-

ním akcionářům určitý štít v podobě žalob pro socio (případně minoritářských nebo derivativních žalob). Těmito žalobami se minoritní společníci (akcionáři) mohou vůči členům statutárního orgánu domáhat náhrady škody způsobené členem představenstva společnosti tím, že nejednal s péčí řádného hospodáře. Stávající právní úprava uvedených žalob se však může stát nikoliv obranným štítem proti zneužívajícímu jednání majoritního akcionáře, popřípadě

členů statutárního orgánu, nýbrž stěží ovladatelnou silou, která může společnosti samotné způsobit více škody než užítku.

Vymezení „minoritářské“ žaloby

Institut minoritářské žaloby ve prospěch akcionářů zakotvuje obchodní zákoník do ustanove-

ni § 182 odst. 1 a 2 (§ 131a ObchZ v případě společnosti s ručením omezeným). Podání žaloby přímo minoritním akcionářem je podmíněno, neboť akcionář, který disponuje podílem na základním kapitálu společnosti dle § 181 odst. 1 ObchZ, je povinen nejprve vyzvat dozorčí radu k tomu, aby se práva na náhradu škody vůči členovi statutárního orgánu domáhala sama. Dozorčí rada je totiž mimo jiné povolána k dohledu nad činností členů představenstva. Teprve tehdy, když dozorčí rada na výzvu příslušného akcionáře nikterak nereaguje, může akcionář podat žalobu proti „nemravnému“ členovi statutárního orgánu sám. Není bez zajímavosti, že v tomto ohledu je zákonodárce poněkud nekonzistentní, neboť obdobnou výzvu nemusí adresovat společník ve společnosti s ručením omezeným, která dozorčí radu zřídila, ač funkce dozorčí rady ve společnosti s ručením omezeným v zásadě odpovídá její funkci ve společnosti akciové.

Byť zákonodárce stanovuje, že minoritářskou žalobu může jménem akciové společnosti podat kterýkoliv akcionář držící akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň 3 % nebo 5 % podílu na základním kapitálu společnosti (v závislosti na konkrétní výši základního kapitálu), není tato žaloba z povahy věci nástrojem majoritního akcionáře. Ten totiž disponuje svými prostředky, jak k riziku nemravných členů představenstva přistupovat. Předně jsou členy statutárního orgánu zpravidla „lidé“ majoritního akcionáře, jejichž setrvání ve funkci závisí zcela na jeho vůli. V takovém aranžmá není nerozumné předpokládat, že členové statutárního orgánu nečiní kroky, které by byly v rozporu s vůlí majoritního akcionáře. Pokud by se tak přesto stalo, a některý ze členů statutárního orgánu by se zprotivil vůli majoritního akcionáře například tím, že by společnost vědomě poškozoval, lze předpokládat, že nemravný člen představenstva bude záhy nahrazen a právo na náhradu škody bude vůči němu uplatňováno hříchy nezatiženými členy představenstva jménem společnosti a v souladu s vůlí majoritního akcionáře. Minoritářská žaloba tudíž v takovém případě nenajde svého uplatnění. Z uvedeného důvodu nutně svírají otěže minoritářských žalob menšinoví akcionáři, a to jak v obchodních společnostech s rozříštěnou kapitálovou strukturou, tak ve společnostech s majoritním společníkem (akcionářem).

Oportunismus minoritních akcionářů

Existence minoritářských žalob má i svou stinnou stránku, která je spjata právě s minoritním postavením společníka, který žalobu na náhradu škody podává. Jelikož má minoritní akcionář jen malý podíl na společnosti (a tedy i malý

podíl na vyplaceném zisku případně likvidačním zůstatku), má malý (pokud vůbec nějaký) důvod posuzovat ekonomické důsledky podání minoritářské žaloby pro společnost samotnou, popřípadě pro všechny akcionáře, kteří nesou většinu zisků a ztrát z případného rozhodnutí menšinového společníka žalobu podat a spor o náhradu škody vést. Ostatně náhrada škody, která je předmětem minoritářské žaloby, jde v případě úspěchu ve sporu zpět na konto společnosti, nikoliv na účet společníka (akcionáře), který derivativní žalobu podal. Společník (akcionář), který minoritářskou žalobu podal, na vysouzené náhradě škody může profitovat pouze tím, že se zvyšuje jeho podíl na čistém obchodním majetku příslušné kapitálové společnosti; žádný přímý prospěch v případě úspěchu derivativní žaloby neobdrží.[1]

Vzniká tudíž riziko oportunistického jednání minoritního akcionáře, neboť jeho důvody k podání žaloby mohou být zcela jiné, než je náprava vzniklé škody, na níž se minoritní akcionář podílí pouze nepřímo a navíc poměrně. Uvedené riziko oportunistického jednání minoritního společníka (akcionáře) je navíc posíleno skutečností, že podle stávající právní úpravy jiná osoba než společník (popřípadě akcionář), který derivativní žalobu podal, nebo osoba jím zmocněná, nemůže v řízení činit úkony za společnost nebo jejím jménem (§ 131a a § 182 odst. 2 ObchZ).

Smyslem minoritářské žaloby je nepochybně zajistit, aby i minoritní akcionáři mohli vymáhat jménem společnosti škodu, kterou jim způsobili členové statutárního orgánu. V nejlepším zájmu společnosti je pak nepochybně náhrada vzniklé škody, avšak pouze za předpokladu, že náklady spojené s vymáháním vzniklé škody, pošramocených vztahů uvnitř společnosti, případně šrámy na reputaci a konečně i čas a energie, kterou musí zástupci společnosti na spor o minoritářské žalobě vynakládat, nepřevyšují vzniklou škodu. V takovém případě je podání minoritářské žaloby pro kapitálovou společnost ekonomicky neefektivní. Minoritářská žaloba může být dotčena společností dokonce i na škodu, pokud náklady se sporem

spojené převyšují náhradu vzniklé škody, která může být v případě úspěchu minoritářské žaloby společností poskytnuta.

V podmínkách českého práva navíc není podání minoritářské žaloby pro minoritního společníka (akcionáře) nijak nákladné, zvláště když společnost je povinna uhradit žalujícímu společníkovi (akcionáři) soudní poplatek, případně náklady právního zastoupení. Hrozí tak podávání značného množství zcela bezpředmětných derivativních žalob, přičemž by minoritní akcionář nemusel „zastařit“ ani korektivní zákaz zneužití menšiny, který naznačil i Nejvyšší soud v jednom ze svých rozhodnutí.[2]

Namísto závěru

Příležitost k oportunistickému jednání minoritních akcionářů po mém soudu volá po určitém korektivním mechanismu, který by za určitých okolností umožnil společnosti zabránit menšinovému akcionáři podat minoritářskou žalobu například za situace, kdy je zřejmé, že žaloba nemá naději na úspěch, respektive je natolik nákladná, že přinese společnosti více škody než užítku. Nabízí se například řešení v podobě oprávnění valné hromady kapitálové obchodní společnosti schválit škodné jednání členů statutárního orgánu. Důsledkem schválení by bylo zapovězení podání minoritářské žaloby (pokračování ve sporu), tedy jednalo by se o udělení tzv. absolutoria, jakkoliv by příslušná úprava musela brát v úvahu potenciální konflikty zájmů. Současná praxe, podle které je v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu ČR schválení absolutoria per se nepřipustné, je poněkud neuspokojivá. Určitou změnu stávající situace by pak mohl přinést připravovaný zákon o obchodních korporacích, jehož aktuální znění na možnost absolutoria pamatuje.

Jan Lasák,
advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík

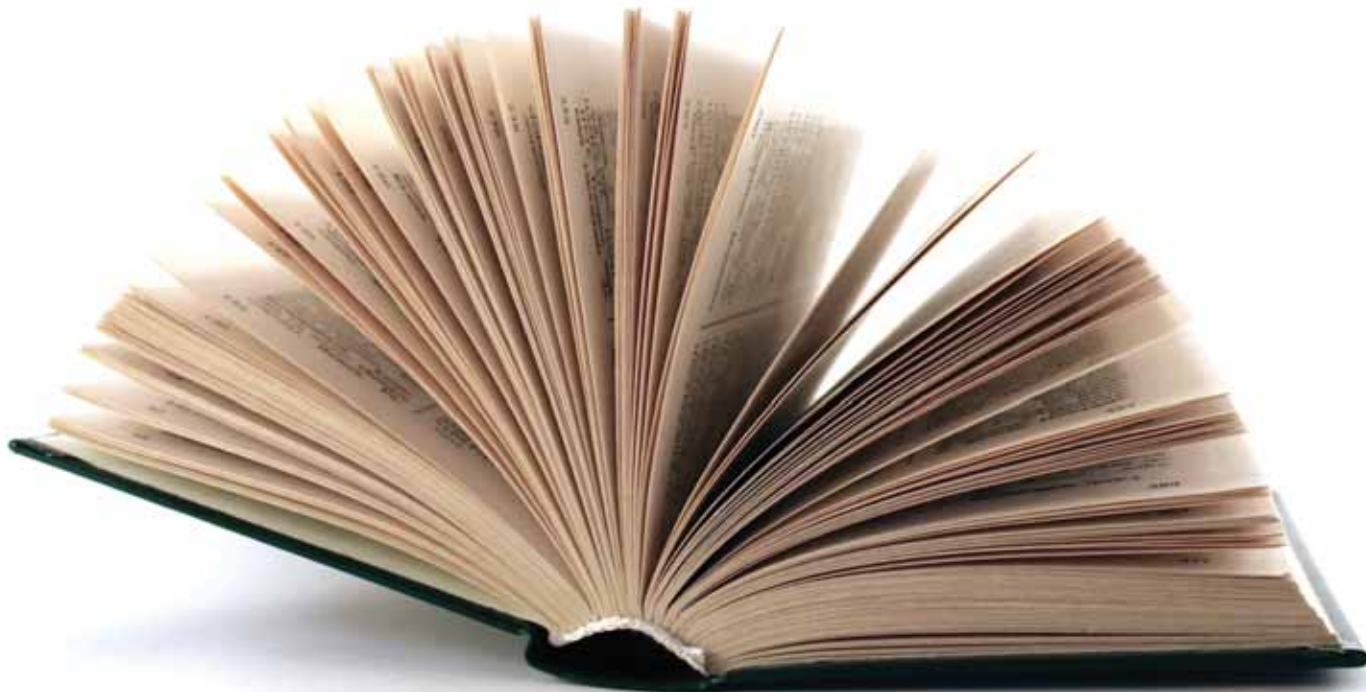

Poznámky

[1] Pro ilustraci si lze představit situaci, kdy například statutární orgán (jeho člen) způsobil akciové společnosti se základním kapitálem 200 000 000 Kč škodu ve výši 200 000 Kč. V případě úspěchu podané derivativní žaloby tudíž připadá na minoritního společníka s podílem na základním kapitálu ve výši 3 % částka 6 000 Kč, avšak před odečtem nákladů, které je minoritní akcionář povinen nést sám, a poměrným odečtem nákladů, které

společnost v souvislosti s vedením sporu o derivativní žalobu vynaložila.

[2] Viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. března 2003, sp. zn. 29 Odo 871/2002, které se vztahuje na podání minoritářské žaloby podle § 131a ObchZ. Mám však za to, že nosné důvody odůvodnění lze bez problémů vztáhnout též na minoritářskou žalobu ve smyslu § 182 ve spojení s § 181 odst. 1 ObchZ.

Tvůrčí činnost jako autorskoprávní pojem

Tvůrčí činnost jako autorskoprávní pojem lze charakterizovat jako činnost spočívající ve „vytvoření“ něčeho nehmotného s tím, že dosažení tohoto cíleného i necíleného výsledku závisí v osobních vlastnostech tvůrce, bez nichž by tento výtvar (duševní plod tvůrčí povahy literární, jiné umělecké nebo vědecké) nebyl vůbec dosažen. Právě z povahy „zvláštních osobních vlastností“ vyplývá, že duševní plod tvorby, k níž byly tyto zvláštní osobní vlastnosti člověka využity, je povahově (a pojmově) neoddělitelným tvůrčím projevem individualizovaného lidského ducha, formujícího samu osobnost. Proto je i samo „vytvoření“, resp. tvorba, díla tvůrčí činností nezaměnitelného osobitého rázu, z čehož vyplývá autorskoprávní individualita díla, chápaná ve smyslu statistické pravděpodobnosti jedinečnosti díla.

Předběžná otázka a okruh účastníků

V řízení, v němž se účastník smlouvy o smlouvě budoucí domáhá nahrazení

prohlášení vůle, může soud jako předběžnou posoudit otázku platnosti smlouvy, kterou druhý účastník smlouvy o smlouvě budoucí převede věc, jež je předmětem zamýšlené smlouvy, na třetí osobu, která je jako vlastník věci zapsána v katastru nemovitostí.

Odpovědnost podle § 421 obč. zák.

Zprostit se odpovědnosti podle § 421 obč. zák. lze jedině z důvodu, že ke škodě na věci by došlo i jinak, buď z vnitřních příčin (spočívajících např. v povaze věci a v jejích vadách) nebo z vnějších příčin (např. při živelné pohromě), jejichž vliv by se stejnou měrou projevil, i kdyby věc ke splnění závazku nebyla převzata.

Neurčitost projevu vůle

Projev vůle je neurčitý, je-li sice po jazykové stránce srozumitelný, avšak nejednoznačný – a tím neurčitý – je jeho věcný obsah (včetně předmětu ujednání), přičemž neurčitost tohoto obsahu nelze odstranit ani za použití výkladových pravidel podle § 35 odst. 2, 3 obč. zák. Jde-li o právní úkon, pro který je

stanovena pod sankcí neplatnosti písemná forma, musí určitost projevu vůle vyplývat z textu listiny, na níž je tento projev vůle zaznamenán; není postačující, že smluvním stranám je jasné, co je předmětem smlouvy.

Odevzdání řidičského průkazu

Po řidiči, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem a jenž v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů, sice nelze požadovat odevzdání řidičského průkazu, avšak podstatné je, že s ohledem na ustanovení § 123c odst. 7 věty první zák. č. 361/2000 Sb. pozbyl právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku, přičemž počátek běhu této lhůty je vymezen skutečností stanovenými v § 123c odst. 8 téhož zákona.

Podvod

Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující

nebo zásadní pro rozhodnutí podváděné osoby, přičemž pokud by tyto skutečnosti byly druhé straně známy, k plnění z její strany by nedošlo, popř. došlo za méně výhodných podmínek.

Dílo podle autorského zákona

Určení, zda jsou v konkrétním případě splněny legální pojmové znaky díla podle autorského zákona, je jednoznačně otázkou právní. Její vyřešení tak přísluší výlučně soudu. V případech, kdy zodpovězení této právní otázky závisí i na posouzení mimoprávních skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, může soud před svým rozhodnutím vyžádat znalecké posouzení a to buď písemným znaleckým posudkem, případně jen potvrzením nebo odborným vyjádřením.

Smlouva o půjčce

Neunese-li věřitel (žalobce) ve sporu o vrácení půjčené částky břemeno tvrzení nebo důkazní břemeno, musí rozhodnutí soudu vyznít v jeho neprospěch, aniž by se soud musel dále zabývat pravdivostí tvrzení, která jsou součástí procesní obrany žalovaného dlužníka, a za tímto účelem provádět dokazování.

Porušení pracovní kázně

Vymezení hypotézy právní normy závisí v každém konkrétním případě na úvaze soudu; soud může přihlédnout při zkoumání intenzity porušení pracovní kázně k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postoji k plnění pracovních úkolů, k době a situaci, v níž došlo k porušení pracovní kázně, k míře zavinění zaměstnance, ke způsobu a intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení pracovní kázně pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnavateli škodu, apod.

Formulace skutkové věty

V praxi nelze vyloučit, aby charakteristické znaky trestného činu byly včleněny do popisu skutku kvalifikovaného jako jiný trestný čin.

Náhrada škody

Posouzení otázky, kterým právním předpisem se nárok na náhradu škody řídí, závisí na zjištění, jaká skutečnost byla příčinou vzniku škody. Příčinou vzniku škody je každé jednání nebo opomenutí, bez něhož by škoda nenastala tak, jak k ní došlo, popř. v takovém rozsahu. Příčinná souvislost je dána, je-li doloženo, že nebyť určitých pochybení, ke škodě, tak jak vznikla, by nedošlo.

Poctivý obchodní styk

Porušení zásad poctivého obchodního styku je nutno zkoumat v každém případě ve vazbě na jeho konkrétní okolnosti. Vzniknou-li zúčastněným osobám proti sobě práva (a odpovídající povinnosti) z navzájem různých právních titulů, není zneužitím práva, pokud se jedna ze stran svých nároků domáhá, i když druhá strana svá práva neuplatňuje.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

SJM a užívání věci

Řízení o úpravu užívání věci, jež náleží do dosud nevyřešeného společného jmění manželů a které má hmotněprávní základ v ustanoveních § 145 odst. 1 obč. zák. a § 20 zákona o rodině, je řízením, v němž soud může překročit návrh účastníků a upravit vztahy mezi nimi jinak než navrhuji, protože jde o případ, kdy z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky (§ 153 odst. 2 o. s. ř.). Jsou-li splněny materiální předpoklady pro rozhodnutí v takové věci, tj. existence společné věci ve společném jmění manželů a neshoda mezi spoluvlastníky o jejím užívání, nelze žalobu pro rozpor s § 3 odst. 1 obč. zák. zamítnout; ve své podstatě by šlo o odepření práva.

Leasingová smlouva a výše škody

Pokud bylo podmínkou uzavření leasingové smlouvy zaplacení určité částky a pachatel ji zaplatil, pak je způsobená škoda o tuto částku menší.

Pozemek, nutný k provozu stavby

Pouhé konstatování jedinečnosti provozu a jeho možného narušení není skutečností, která by mohla ovlivnit vydání pozemků a neodpovídá smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě.

Řízení o uspokojení nároku převodem náhradního pozemku oprávněné osobě

Řízení o uspokojení nároku převodem náhradního pozemku oprávněné osobě je řízením o určitém způsobu vypořádání vztahů

mezi účastníky ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř. Nárok oprávněné osoby tu lze uspokojit vícero způsoby a soud v řízení není žalobním návrhem vázán. Ukáže-li se v průběhu řízení, že oprávněnou osobou vybraný pozemek není k převodu způsobilý, lze žalobě vyhovět i převodem jiného (vhodného) pozemku, především z nabídky P. f. ČR, za předpokladu, že s takovým plněním oprávněná osoba souhlasí.

Důvod vyloučení soudce podle § 30 odst. 2 tr. ř.

Důvod vyloučení soudce podle § 30 odst. 2 tr. ř. je koncipován tak, že se týká jen toho soudce, který v přípravném řízení rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba. Předpokladem vyloučení soudce tedy je totožnost osoby, o jejíž vazbě rozhodoval v přípravném řízení, s osobou, na kterou byla poté podána obžaloba

Trestný čin zkršlování údajů o stavu hospodaření a jmění

Právní posouzení materiální podmínky trestnosti činu zkršlování údajů o stavu hospodaření a jmění přichází v úvahu teprve poté, co soudy učiní spolehlivý závěr o splnění formálních znaků skutkové podstaty podle § 125 odst. 1 alinea druhá tr. zák.

Zákaz nakládat s pohledávkou povinného a usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí

Zákaz nakládat s pohledávkou povinného až do výše vymáhané pohledávky s příslušenstvím je pro poddlužníka účinný (závazný) okamžikem, kdy mu bylo usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí doručeno. Počínaje tímto okamžikem nemají jakékoli dispozice poddlužníka s přikázanou pohledávkou vůči oprávněnému žádné právní následky.

Činnost jednatele a jeho případná trestněprávní odpovědnost

Posuzuje-li se činnost jednatele při jednání jménem společnosti, ale i v rámci obchodního vedení, z hlediska jeho trestněprávní odpovědnosti, je třeba zvažovat povahu takového jednání z hlediska všech v úvahu přicházejících právních kvalifikací, a to nejen souhrnně, ale i jednotlivě ke každému konkrétnímu jednání kladenému jednatele za vinu.

Odpovědnost za škodu, vzniklou zaměstnavateli

Odpovědnost za škodu způsobenou zaměstnancem při činnosti, která vybočuje z mezí plnění pracovních úkolů a přímé souvislosti s ním, nepředstavuje nárok z pracovněprávních vztahů a řídí se právní úpravou obsaženou především v občanském zákoníku.

Splnění dluhu

Bylo-li jiné, než sjednané, plnění věřitelem přijato omylem, dluh nebyl splněn.

Uznání dluhu

Určitost projevu vůle uznat dluh co do důvodu a výše musí být dána obsahem listiny, na níž je zaznamenán; nestačí, že dlužníku, který jednostranný právní úkon učinil, příp. věřiteli, kterému byl tento úkon adresován, byl jasný jak důvod uznávaného dluhu, tak jeho výše, není-li to poznatelné z textu listiny. Důvod sice nemusí být vždy v listině obsahující uznání práva uveden výslovně, ale musí být jednoznačně odvoditelný. Určitost písemného projevu vůle je objektivní kategorií a takový projev vůle by neměl vzbuzovat důvodně pochybnosti o jeho obsahu ani u třetích osob.

Právní úkon

Není-li nevážnost projevu vůle druhé straně zřejmá – což je třeba vždy posoudit podle okolností a povahy případu – je nutno v zájmu ochrany právní jistoty občanskoprávního styku, a zejména ochrany dobré víry druhé osoby, považovat právní úkon za platný a pochybnosti o nevážnosti připsat k tíži toho, kdo je vyvolal.

Zákon č. 451/1991 Sb. a skončení pracovního poměru

Jestliže zaměstnanec uvede v čestném prohlášení nepravdivé údaje o skutečnostech uvedených v ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) až h) zákona č. 451/1991 Sb., je vyloučeno, aby zaměstnavatel z tohoto důvodu platně rozvázal se zaměstnancem pracovní poměr okamžitým zrušením.

Podmínky pro podání platné výpovědi z pracovního poměru

Zkoumání podmínek stanovených pracovněprávními předpisy pro podání platné výpovědi z pracovního poměru se děje podle stavu existujícího v době výpovědi z pracovního poměru. Vzhledem k tomu,

že právní účinky výpovědi z pracovního poměru nastávají dnem, v němž byla výpověď z pracovního poměru doručena druhému účastníku (popřípadě se považuje za doručenu), posuzuje soud platnost výpovědi z pracovního poměru k tomuto dni.

Řízení proti uprchlému

Pod pojmem skrývání je třeba rozumět takové počínání obviněného, které je mařením průběhu trestního řízení, když ten se na území republiky ukrývá a brání tak svému zajištění. Nestačí tedy pouhé zjištění, že se obviněný nezdržuje v místě svého bydliště a opakovaně si nevzvedává předvolání zasilané mu orgány činnými v trestním řízení.

Výplata plnění za pojištěného škůdce

Je třeba důsledně rozlišovat mezi právem poškozeného na náhradu vzniklé škody proti škůdci (§ 420 a násl. obč. zák.) a specifickým právem poškozeného na výplatu plnění za pojištěného škůdce (§ 9 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla). Plnění pojistitele poskytnuté poškozenému není plněním z titulu jeho odpovědnosti za škodu, neboť osobou odpovědnou za škodu způsobenou poškozenému je pojištěný, a to bez ohledu na to, zda jeho odpovědnost vyplývá z ustanovení § 420 obč. zák. nebo § 427 obč. zák. a zda se jedná o škodu na zdraví nebo na majetku (§ 444, § 442 obč. zák.). Toto platí i v případě, kdy za (nepojištěného) škůdce poskytuje plnění poškozenému č. k. p. ze svého garančního fondu podle § 24 odst. 2 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb.

Vystoupení z občanského sdružení

Projev vůle, jímž chce člen ze sdružení vystoupit, musí splňovat náležitosti právního úkonu podle ustanovení § 37 občanského zákoníku. Posuzování náležitostí takového právního úkonu bude odlišné za situace, kdy členem sdružení je fyzická osoba, a za situace, kdy členem sdružení je osoba právnická. V případě právnické osoby, která bude chtít ze sdružení vystoupit, musí být kritéria pro posuzování takového projevu vůle striktnější, neboť právnická osoba je obvykle kolektivem skládajícím se z většího počtu fyzických osob, jež mají ve struktuře právnické osoby konkrétně vymezená práva a povinnosti, včetně příslušných odborných způsobilostí, potřebných k vyhotovení řádného úkonu – praxe vůle.

Změna v neprospěch obviněného

Za změnu v neprospěch obviněného je nutno považovat jakoukoli změnu v neprospěch obviněného v některém z výroků rozsudku.

Jednostranné zvyšování ceny

Ujednání, které umožňuje dodavateli, aby v důsledku věcného usměrňování cen k tomu příslušným orgánem jednostranně zvyšoval již dříve sjednanou cenu, je neplatné.

Nemajetková újma

Je-li uplatněn požadavek na přisouzení náhrady nemajetkové újmy v penězích podle ustanovení § 13 odst. 2 o. z., je na soudech zjistit v prvé řadě míru závažnosti zásahu do práva na ochranu osobnosti fyzické osoby, tj. ověření toho, zda k němu došlo ve značné míře, což předpokládá zhodnocení jak podle celkové povahy případu, tak podle jeho jednotlivých okolností. Současně je třeba přihlížet i k tomu, že tato forma zadostiučinění je právním institutem do jisté míry výjimečného charakteru, který se uplatní právě jen za splnění zákonem stanovených předpokladů.

Odůvodnění rozsudku

Pokud nejde o situaci, kdy právní řešení bez dalšího vyplývá ze zákonného textu, obecný soud musí v odůvodnění dostatečným způsobem vysvětlit své právní úvahy s případnou citací publikované judikatury nebo názorů právní vědy. Argumentují-li účastníci řízení názory právní vědy nebo judikatury, musí se obecný soud s názory v těchto pramenech uvedenými argumentačně vypořádat, případně i tak, že vysvětlí, proč je nepovažuje pro danou věc za relevantní.

Skutkové zjištění soudu prvního stupně

Má-li odvolací soud za to, že na základě důkazů provedených soudem prvního stupně, jež byly podkladem pro zjištění skutkového stavu, lze dospět k jinému skutkovému zjištění, je nepřipustné, aby se odchýlil od hodnocení důkazů provedených soudem prvního stupně, aniž by je sám provedl a získal si tak rovnocenný podklad.

Společné závazky manželů a společné jmění manželů

Pasivní solidarita manželů při plnění jejich společných závazků neprolamuje autonomii

vůle smluvních stran v procesu vzniku závazků ze smluv. Jestliže nebylo dohodnuto jinak, platí, že ve vztahu k věřiteli jsou podobní na dluhu všech dlužníků ve vzájemném poměru stejně.

Věcná příslušnost

Ochrana dobré pověsti právnické osoby není totožná s věcmi ochrany osobnosti podle občanského zákoníku, v nichž je podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) o.s.ř. dána věcná příslušnost krajských soudů jako soudů prvního stupně. Pokud pak ustanovení § 9 odst. 3 písm. m) o.s.ř. světuje ve věcech ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby, ve smyslu § 19b o.z., věcnou příslušnost krajským soudům, jako soudům prvního stupně, činí tak v případech věci obchodních.

Znění výroku rozsudku

Požadavek ustanovení § 79 odst. 1 věty druhé o.s.ř., aby ze žaloby bylo patrné, čeho se žalobce domáhá, neznamená, že by žalobce byl povinen učinit soudu návrh na znění výroku jeho rozsudku.

Označí-li žalobce v žalobě přesně, určitě a srozumitelně povinnost, která má být žalovanému uložena rozhodnutím soudu [v případě žaloby podané podle § 80 písm. b) o.s.ř.], nebo způsob určení právního vztahu, práva nebo právní skutečnosti [požaduje-li ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) o.s.ř. nebo podle zvláštních právních předpisů určení, zda tu právní vztah, právo nebo právní skutečnost je, či není], soud nepostupuje v rozporu se zákonem, jestliže použitím jiných slov vyjádří ve výroku svého rozhodnutí stejná práva a povinnosti, kterých se žalobce domáhal.

Náležitosti výroku soudního rozhodnutí

Nezbytnou náležitostí jednotlivých výroků soudního rozhodnutí musí být určitost stanovení jimi ukládané povinnosti nebo určení právního vztahu či práva, aby tak ze znění výroku bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl. Nemá tedy být výrok rozsudku formulován odkazem na obsah žalobního návrhu slovy „návrhu se vyhovuje“ nebo „návrh se zamítá“.

Tento požadavek platí nejen pro výroky, jimiž bylo žalobě vyhověno (u nichž je nutno na něm trvat především z důvodu jejich materiální vykonatelnosti), ale i pro zamítavé výroky, neboť není-li patrné, jaký návrh (jaký žalobní petit) je zamítán, chybí zde podklad pro zkoumání, zda projednání jiné věci týchž účastníků nebrání tzv. překážka věci rozhodnuté.

Nepřezkoumatelné odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně

Činnost odvolacího soudu je zásadně činností přezkumnou a jestliže je odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně nepřezkoumatelné, brání tento nedostatek odvolacímu soudu rozhodnutí jeho správnost. Pokud pak odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdí či změní, zatíží řízení vadou, která může mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Podvod

Trestný čin podvodu je dokonán obohacením pachatele nebo jiné osoby, k obohacení, které směřoval. Obohacením se rozumí neoprávněné rozmnožení majetku pachatele nebo jiné osoby. Jestliže pachatel trestným činem podvodu získá

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

věc a takovou věc dále převede na jinou osobu, je toto další jednání pachatele další součástí původního podvodného jednání, jímž již došlo k obohacení pachatele. Tímto dalším prodejem už pachatel podvodu sám sebe nebo jinou osobu dále neobohacuje, ale získává pouze ekvivalent toho, o co se již předtím podvodně neoprávněně obohatil.

Právní nástupci zaniklé společnosti a přeměna společnosti

Povaha řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti zaniklé s právním nástupcem vylučuje, ve smyslu § 107 odst. 5 o. s. ř., aby soud v řízení pokračoval s právními nástupci zaniklé společnosti. Ukáže-li se v takovém řízení, že valná hromada zaniklé společnosti rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů této společnosti na hlavního akcionáře protiprávně a soud z tohoto důvodu vysloví neplatnost takového usnesení, nebude mít tento závěr sice vliv na platnost a účinnost následné přeměny společnosti, případné odpadnutí právního důvodu přechodu účastnických cenných papírů žalobce na hlavního akcionáře společnosti by nicméně umožnilo nahlížet na žalobce jako kdyby nepřestal být akcionářem

zaniklé společnosti a musel se tedy stát též akcionářem společnosti, s níž se zaniklá společnost sloučila.

Procesní nástupnictví

Předmětem řízení o návrhu ve smyslu ustanovení § 107a o.s.ř. není posouzení, zda tvrzené právo (povinnost), které mělo být převedeno nebo které mělo přejít na jiného, dosavadnímu účastníku svědčí, či nikoli, popř., zda podle označené právní skutečnosti bylo převedeno (přešlo) na jiného, neboť takové posouzení se již týká věci samé, o níž se při zkoumání procesního nástupnictví nerozhoduje, nýbrž k tomuto se soud vyjadřuje až v rozhodnutí o věci samé.

Zajišťovací převod práva

Místo rozvazovací podmínky lze ve smlouvě o zajišťovacím převodu práva sjednat zpětný převod práva po splnění závazku.

Zásah do skutkového základu rozhodnutí, napadeného dovoláním

S ohledem na zásady vyplývající z ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces může Nejvyšší soud do skutkového základu rozhodnutí napadeného dovoláním zasáhnout jen zcela výjimečně, pokud to odůvodňuje extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy. Takový rozpor je dán zejména tehdy, jestliže skutková zjištění soudů nemají žádnou obsahovou souvislost s důkazy, jestliže skutková zjištění soudů nevyplývají z důkazů při žádném z logicky přijatelných způsobů jejich hodnocení, jestliže skutková zjištění soudů jsou pravým opakem toho, co je obsahem důkazů, na jejichž podkladě byla tato zjištění učiněna, apod.

Zastavení výkonu rozhodnutí

Existence nařízeného a trvajících výkonu rozhodnutí je zvláštní podmínkou řízení o návrhu na jeho zastavení. Jestliže však výkon rozhodnutí zanikl, k řízení o návrhu na jeho zastavení již nejsou podmínky, a toto řízení musí být podle § 103, § 104 a § 254 odst. 1 o. s. ř. zastaveno.

Způsobilost být účastníkem řízení

Samotná existence dědiců účastníka řízení není vždy postačující k pokračování v řízení.

Diskriminace zaměstnance

Domáhá-li se zaměstnanec po zaměstnavateli, aby upustil od jeho diskriminace, aby odstranil následky diskriminace zaměstnance, aby mu zaměstnavatel dal přiměřené zadostiučinění nebo aby mu zaměstnavatel poskytl náhradu nemajetkové újmy v penězích, popř., aby mu zaměstnavatel nahradil škodu vzniklou diskriminací, má zaměstnanec v občanském soudním řízení procesní povinnosti tvrzení a důkazní o tom, že byl (je) jedním zaměstnavatele znevýhodněn ve srovnání s jinými (ostatními) zaměstnanci téhož zaměstnavatele.

Tvrzení zaměstnance o tom, že pohnutkou (motivem) k jednání zaměstnavatele byly (jsou) zákonem stanovené diskriminační důvody, má soud za prokázané, ledaže zaměstnavatel bude tvrdit a prostřednictvím důkazů prokáže nebo za řízení jinak vyplne, že vůči svým zaměstnancům neporušil (neporušuje) zásadu rovného (stejného) zacházení.

Leasingová smlouva

Dohoda o tom, že uživatel bude platit leasingové splátky i po zániku leasingové smlouvy, je v rozporu s tím, že leasingové splátky se platí jen po dobu trvání leasingu.

Mezitímní rozsudek a náhrada škody

Jestliže uplatněný nárok na náhradu škody sestává z několika dílčích položek, jež jsou skutkově samostatnými nároky, je podmínkou vydání mezitímního rozsudku, že všechny předpoklady odpovědnosti za škodu byly splněny, a to ve vztahu ke každému jednotlivému nároku, i když byly uplatněny v jednom řízení.

Náhrada nemajetkové újmy

Určení výše nároku na přisouzení náhrady nemajetkové újmy v penězích soud většinou provede podle své úvahy ve smyslu § 136 o.s.ř. Základem takové úvahy je zjištění takových skutečností, které soudu umožní založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí posuzovaného případu.

Neplatná konkurenční doložka a náhrada škody

V případě, že se zaměstnanec řídil neplatnou dohodou o tzv. konkurenční doložce, že proto skutečně nevykonával po sjednanou dobu po skončení pracovního poměru výdělečnou činnost, která by byla předmětem činnosti zaměstnavatele nebo která by měla

vůči němu soutěžní povahu, a že mu tím vznikla majetková újma, je nepochybné, že taková majetková újma představuje na straně zaměstnance škodu. Nezpůsobil-li zaměstnanec neplatnost dohody o tzv. konkurenční doložce výlučně sám, nemůže mu neplatnost právního úkonu být „na újmu“ a zaměstnavatel je mu povinen vzniklou škodu nahradit.

Nepřiměřenost smluvní pokuty

Na nepřiměřenost smluvní pokuty nelze usuzovat z její celkové výše, je-li důsledkem dlouhodobého prodlení dlužníka, kdy její výše plně odvisí od doby, po kterou dlužník neplní smluvní pokutou zajištěné povinnosti. Dlužník nemůže úspěšně namítat rozpor ujednání o smluvní pokutě s dobrými mravy, jestliže mohl zabránit růstu celkové výše smluvní pokuty splněním smluvní pokutou zajištěného hlavního závazku.

Volba práva

Z formulace „právní vztahy neupravené touto smlouvou se řídí obchodním zákoníkem a příslušnými ustanoveními občanského zákoníku“ nelze bez dalšího dovodit, že se celý závazkový vztah bude řídit obchodním zákoníkem.

Členský podíl v bytovém družstvu a vypořádání SJM

Při oceňování členského podílu v bytovém družstvu v rámci vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů – bývalých společných nájemců družstevního bytu a společných členů bytového družstva – se vychází ze stavu tohoto podílu v době zániku společného členství rozvedených manželů v družstvu, avšak z ceny odpovídající době, kdy se vypořádává. Pokud v důsledku délky řízení dojde k nárůstu ceny bytu, nelze tuto skutečnost při rozhodování o vypořádání zohlednit tak, že by se cena určovala podle jiného kritéria; případné nároky vyplývající z průtahů v řízení lze uplatnit podle zvláštního předpisu, zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Obnova řízení

Soud nemůže povolit obnovu řízení z jiného důvodu, než který žalobce uplatňuje. Pokud v průběhu řízení žalobce uplatní další důvod, který by sám o sobě mohl vést k povolení obnovy, jde o změnu (rozšíření) žaloby na obnovu řízení.

Posouzení dobré víry

Při posuzování dobré víry držitele v době po roce 1948 i později je třeba přihlídnout k tomu, že v této době byla závažným způsobem narušena stabilita vlastnických vztahů, kdy nebyly uznávány některé tradiční principy soukromého práva, právní úprava vlastnických vztahů byla nepřehledná (týkala se jí často i odvozené normy) a konečně, kdy správní orgány (národní výbory) měly široká faktická i právní oprávnění zasahovat do vlastnických vztahů. V takovém případě nelze na držitele klást stejné nároky jako ve stabilizovaném právním státě respektujícím tradiční a vžitě principy občanského práva.

Právo osobního užívání pozemku a držba, omluvitelnost omylu

Právo osobního užívání pozemku bylo právem připouštějícím trvalý výkon, a proto mohlo být předmětem oprávněné držby.

Výkon rozhodnutí

Nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí, ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí. Totéž platí i v případě exekutorského zápisu.

Mimořádné snížení trestu odnětí svobody

Aplikace ustanovení trestního zákona upravující mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby je vázána na zjištění konkrétních skutečností, které tuto výjimečnost odůvodňují. Musí být dány zákonné důvody spočívající ve specifických okolnostech případu nebo osobních poměrech pachatele, z nichž by bylo možno dovodit, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že by účelu trestu mohlo být dosaženo i trestem kratšího trvání. Tyto dvě podmínky (resp. alespoň jedna z nich) musí do určité míry nabyt forem, jimiž se odlišují od obvyklých okolností případu a obvyklých poměrů pachatele.

Správa domu v bývalém domě SBD

Zvolením orgánů společenství vlastníků zaniká i právo správy domu družstvem uvedeným v § 24 odst. 1 a 2 zákona o vlastnictví bytů.

Příkazání pohledávky

Příkazáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu je postižena pohledávka osoby povinné za peněžním ústavem. Výši pohledávky osoby povinné vůči peněžnímu ústavu představuje pouze souhrn finančních prostředků připsaných ve prospěch účtu osoby povinné ve smyslu § 306 a násl. o. s. ř. a jen z těchto prostředků mohou a musí být pohledávky peněžním ústavem vyplaceny osobě oprávněné. Cokoliv je osobě oprávněné plněno (vyplaceno) nad rámec finančních prostředků představujících pohledávku osoby povinné za peněžním ústavem, je plněno bez právního důvodu, a osobě oprávněné tak vzniká bezdůvodné obohacení.

Výroková část rozsudku

Jestliže byl v trestním řízení řádně a včas uplatněn nárok na náhradu škody, je soud povinen, má-li dostatečné podklady, současně s výrokem o vině rozhodnout rozsudkem o povinnosti obviněného k náhradě

způsobené škody. Rozhodnutí o náhradě škody podle § 228 tr. ř. nebo § 229 tr. ř. musí být součástí výrokové části rozsudku a nelze je činit usnesením, případně je vyhradit zvláštnímu nebo samostatnému řízení a usnesení.

Žaloba na určení a restituční žaloba, určitost smlouvy o převodu nemovitostí

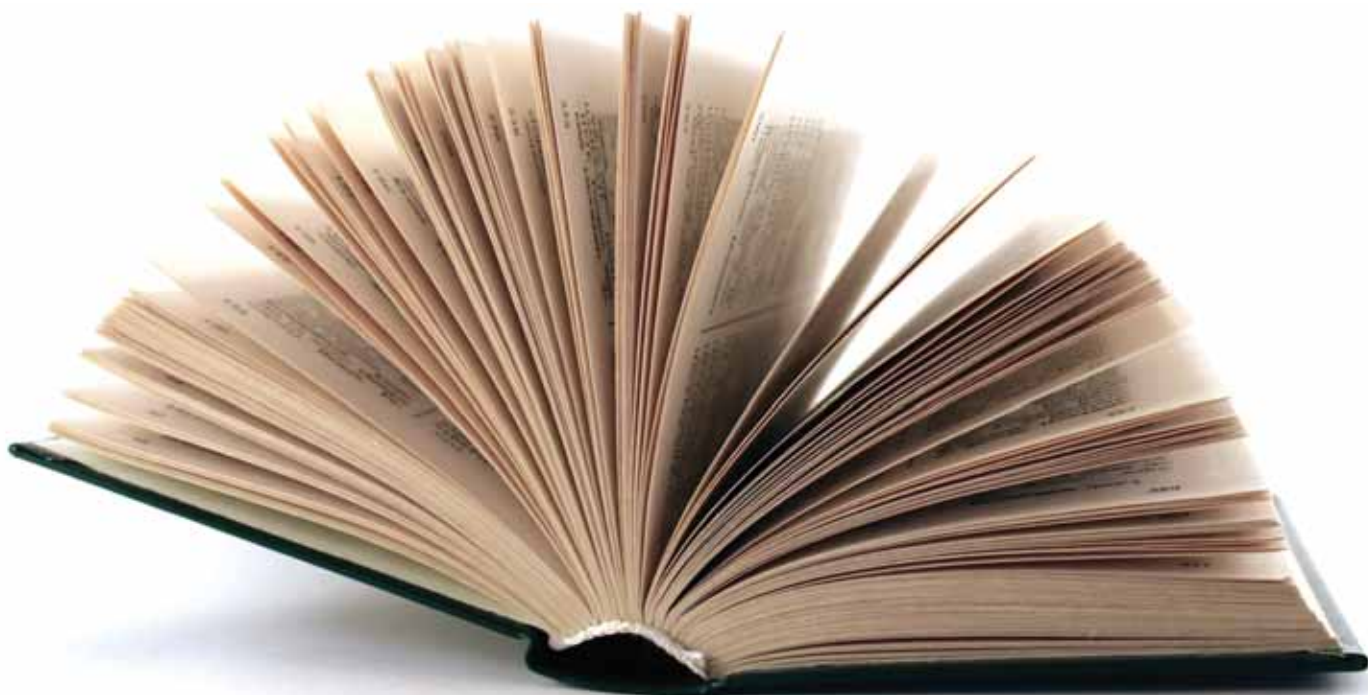
Nelze vyhovět vzájemné žalobě na určení vlastnického práva, pokud se účastníci (jejich předchůdci) mohli domáhat práv k věci, která přešla na stát bez právního důvodu, restituční žalobou.

Pro posouzení určitosti smlouvy o převodu nemovitostí je významný jen ten projev vůle, který byl vyjádřen v písemné formě. Je-li písemná smlouva o převodu nemovitosti objektivně neurčitá, je neplatná podle § 37 odst. 1 ObčZ i v případě, že účastníkům bylo zřejmé, které nemovitosti jsou předmětem převodu.

Dobré mravy

Hojit nedostatky způsobené nedůsledným postupem v podnikání cestou poukazů na dobré mravy a zásady poctivého obchodního styku je obecně nepřipustné. ●

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Sbírka (červen až srpen)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 61, rozeslána dne 4. června 2010

174/2010 Sb.

ROZHODNUTÍ PREZIDENTA REPUBLIKY ze dne 1. června 2010 o svolání zasedání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

175/2010 Sb.

Účinnost od: 4. června 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. května 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků

176/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2010, kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů

177/2010 Sb.

Účinnost od: 4. června 2010

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 54/2008 Sb., o způsobu předepisování léčivých přípravků, údajích uváděných na lékařském předpisu a o pravidlech používání lékařských předpisů, ve znění vyhlášky č. 405/2008 Sb.

178/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. května 2010 o rozšíření závaznosti Kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 62, rozeslána dne 8. června 2010

179/2010 Sb.

Účinnost od: 15. září 2010

ZÁKON ze dne 18. května 2010, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Částka 63, rozeslána dne 8. června 2010

180/2010 Sb.

Účinnost od: 8. června 2010

ZÁKON ze dne 3. června 2010, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci 2009

181/2010 Sb.

Účinnost od: 9. června 2010

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2010 o vydání

pamětní stříbrné dvoustekoruny ke 150. výročí narození Gustava Mahlera

182/2010 Sb.

Účinnost od: 23. června 2010

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2010 o vydání pamětní stříbrné dvoustekoruny ke 150. výročí narození Alfonse Muchy

Částka 64, rozeslána dne 16. června 2010

183/2010 Sb.

Účinnost od: 16. června 2010

ZÁKON ze dne 18. května 2010, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb., a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

184/2010 Sb.

Účinnost od: 18. června 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. června 2010

o povolání vojáků Armády České republiky k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy při povodních v období od 18. června 2010 do 31. srpna 2010

185/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Ve Studeném a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

186/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Jeskyně Na Pomezí a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

187/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Kaňk a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

188/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Ruda a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

189/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

190/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010, kterou se zrušují některé právní předpisy vydané okresními úřady a ministerstvy

191/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 27. dubna 2010 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 12a odst. 5 věty první zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění platném k 8. srpnu 2007

192/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 2010 o uložení Kolektivní smlouvy vyššího stupně

193/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 2010 o uložení Dodatku č. 3 kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 65, rozeslána dne 16. června 2010

194/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

Pozn.: s výjimkou ZÁKON ze dne 20. května 2010 o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů

195/2010 Sb.

Účinnost od: 16. června 2010

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

196/2010 Sb.

Účinnost od: 16. června 2010

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

197/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

Pozn.: s výjimkou ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

198/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 4. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 105/2008 Sb., o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

Částka 66, rozeslána dne 16. června 2010

199/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

Pozn.: s výjimkou ZÁKON ze dne 24. května 2010, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

200/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 1. června 2010 o atrahování působnosti

Částka 67, rozeslána dne 18. června 2010

201/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. května 2010 o způsobu evidence úrazů, hlášení a zaslání záznamu o úrazech

202/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 10. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, ve znění pozdějších předpisů

Částka 68, rozeslána dne 23. června 2010

203/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o seznamu činností vojáků z povolání stanovených pro jednotlivé hodnostní sbory a vojenské hodnosti

204/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

Pozn.: s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů

205/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 9. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 223/2005 Sb., o některých dokladech o vzdělání, ve znění pozdějších předpisů

Částka 69, rozeslána dne 25. června 2010

206/2010 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 16. června 2010 o zavedení Klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO)

Částka 70, rozeslána dne 25. června 2010

207/2010 Sb.

ROZHODNUTÍ prezidenta republiky ze dne 18. června 2010 o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu ČR, do zastupitelstev obcí a zastupitelstev městských obvodů

a městských částí ve statutárních městech a do Zastupitelstva hlavního města Prahy a zastupitelstev jeho městských částí

208/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o technických požadavcích na pyrotechnické výrobky a jejich uvádění na trh

209/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 111/2002 Sb., kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů

210/2010 Sb.

Účinnost od: 10. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2010 o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy

Částka 71, rozeslána dne 30. června 2010

211/2010 Sb.

Účinnost od: 31. srpna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. května 2010 o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání

Částka 72, rozeslána dne 30. června 2010

212/2010 Sb.

Účinnost od: 1. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 22. června 2010 o způsobu stanovení výše vynaložených věcných nákladů a způsobu jejich úhrady při poskytování údajů centrálním depozitářem a osobou, která vede samostatnou evidenci investičních nástrojů

213/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 17. června 2010 o evidenci a kontrole jaderných materiálů a oznamování údajů požadovaných předpisy Evropských společenství

Částka 73, rozeslána dne 8. července 2010

214/2010 Sb.

Účinnost od: 15. července 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 245/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhu s vínem, ve znění pozdějších předpisů

215/2010 Sb.

Účinnost od: 15. července 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 318/2008 Sb., o provádění některých opatření společné organizace trhu s ovocem a zeleninou

216/2010 Sb.

Účinnost od: 23. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 25. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Částka 74, rozeslána dne 8. července 2010

217/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2010 o stanovení kvalifikačních předpokladů pro služební zařazení vojáků z povolání

218/2010 Sb.

Účinnost od: 23. července 2010

VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2010, kterou se mění vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy)

219/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 8. června 2010 ve věci návrhu na zrušení § 83a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Částka 75 rozeslána dne 16. července 2010

220/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 29. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 448/2009 Sb., o stanovení hygienických požadavků na kosmetické prostředky, ve znění vyhlášky č. 89/2010 Sb.

221/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2010 o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických

zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

Částka 76 rozeslána dne 23. července 2010

222/2010 Sb.

Účinnost od: 1. října 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o katalogu prací ve veřejných službách a správě

223/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o katalogu prací vojáků z povolání

Částka 77 rozeslána dne 23. července 2010

224/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 269/2004 Sb., o náležitostech a přílohách žádostí podle zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování

225/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2010, kterou se mění vyhláška č. 307/2004 Sb., o předkládání informací a podkladů České národní bance osobami, které náležejí do sektoru finančních institucí, ve znění pozdějších předpisů

226/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 4. května 2010 ve věci návrhu na zrušení § 58 odst. 6 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů

Částka 78 rozeslána dne 23. července 2010

227/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010 o odchylné úpravě pracovního poměru zaměstnanců s pravidelným pracovištěm v zahraničí

228/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. července 2010,

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

Vydavatelství EPRAVO.CZ, a.s. vyhlašuje pod záštitou Ministerstva spravedlnosti ČR
3. ročník firemního žebříčku

Právnická firma roku 2010

Slavnostní galavečer proběhne 15. listopadu 2010
Pro více informací navštivte www.pravnickafirmaroku.cz

Mercedes-Benz

Generální partner

Odborný garant

citibank

Hlavní finanční partner

Exekuce.cz

Cestovní kancelář
FISCHER

Významní partneři

Pojistovna právní ochrany, a. s.

APOGEO
audit | tax | valuation | finance

Hästens
Fulfilling dreams since 1852

Hlavní partneři

MASERATI

EXCELLENCE THROUGH PASSION

www.maserati.com

MASERATI QUATTROPORTE SPORT GT S. 440 KONÍ VE SMOKINGU.

CESTA K DOKONALOSTI NEZNÁ HRANICE.

Elegance nového Maserati Quattroporte Sport GT S 4,7 odhaluje mimořádné srdce: osmiválec o výkonu 440 koňských sil. Snaha nalézt dokonalost nyní dosáhla nového vrcholu s novým software převodovky a k tomu jsou přidány estetické změny s pozorností sebemenším detailům. Sportovní nastavení a zvuk motoru dělají z tohoto luxusního sedanu vůz, který vyčnívá z řady. Užijte si adrenalin skutečně sportovního vozu s nejvyšší možnou úrovní spolehlivosti bez kompromisu s ohledem na styl a pohodlí na palubě vlajkové lodi.

KOMBINOVANÁ SPOTŘEBA: 15,7 L/100 KM CO₂ EMISE: 365 G/KM

Scuderia Praha, Evropská 17, tel: 220 512 855

SP
Scuderia Praha

kterým se mění nařízení vlády č. 333/2009 Sb., o podmínkách použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí části nákladů spojených s výstavbou sociálních bytů formou dotace právníckým a fyzickým osobám

229/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 13. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 344/2002 Sb.

230/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 8. června 2010 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města České Velenice č. 2/ /2005 o některých omezujících opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

Částka 79 rozeslána dne 23. července 2010

231/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

ZÁKON ze dne 25. června 2010, kterým se mění zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Částka 80 rozeslána dne 28. července 2010

232/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

VYHLÁŠKA ze dne 21. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 265/1999 Sb., kterou se stanoví doba setrvání ve služebním poměru u vojáků z povolání, kteří se připravují k výkonu služby studiem, a výše úhrady, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat, pokud nesplní dohodu, ve znění pozdějších předpisů

233/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

VYHLÁŠKA ze dne 15. července 2010 o základním obsahu technické mapy obce

234/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 12. července 2010 o převzetí evidence zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů vedené Střediskem cenných papírů centrálním depozitářem

Částka 81 rozeslána dne 30. července 2010

235/2010 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. července 2010 o stanovení požadavků na čistotu a identifikaci přídatných látek

Částka 82 rozeslána dne 5. srpna 2010

236/2010 Sb.

Účinnost od: 15. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 28. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 92/1999 Sb., kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu, ve znění pozdějších předpisů

237/2010 Sb.

Účinnost od: 15. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 28. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 93/1999 Sb., kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu dvousložkových směsí textilních vláken, ve znění pozdějších předpisů

238/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. července 2010 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny k 700. výročí sňatku Jana Lucemburského s Eliškou Přemyslovnou

239/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 20. července 2010 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 83 rozeslána dne 9. srpna 2010

240/2010 Sb.

Účinnost od: 9. srpna 2010

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. srpna 2010 o povolání vojáků Armády České republiky k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy při povodních v období do 30. září 2010

Částka 84 rozeslána dne 17. srpna 2010

241/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. července 2010 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů

Částka 85 rozeslána dne 17. srpna 2010

242/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 1. července 2010 ve věci návrhu na zrušení § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, a na vyslovení protiústavní nečinnosti Parlamentu České republiky

Částka 86 rozeslána dne 20. srpna 2010

243/2010 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhlašuje úplné znění zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 413/2005 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 112/2006 Sb., zákonem č. 181/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 32/2008 Sb., zákonem č. 190/2009 Sb. a zákonem č. 227/2009 Sb.

Částka 87 rozeslána dne 20. srpna 2010

244/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 8. července 2010 ve věci návrhu na zrušení § 57 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině

Částka 88 rozeslána dne 30. srpna 2010

245/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. srpna 2010 o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů

Částka 89 rozeslána dne 30. srpna 2010

246/2010 Sb.

Účinnost od: 1. června 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. července 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 464/2005 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na měřidla

247/2010 Sb.

Účinnost od: 14. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2010, kterou se mění vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

248/2010 Sb.

Účinnost od: 30. srpna 2010

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2010, kterou se mění vyhláška č. 376/2006 Sb., o systému bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy a postupech při vzniku mimořádných událostí na dráhách

249/2010 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2011

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2010, kterou se stanoví vzor průkazu zaměstnance v územním finančním orgánu

250/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 29. června 2010 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Chrástavy č. 1/2009 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

251/2010 Sb.

SDELENÍ Českého telekomunikačního úřadu ze dne 11. srpna 2010 o vydání cenového rozhodnutí

Částka 90 rozeslána dne 30. srpna 2010

252/2010 Sb.

Účinnost od: 1. září 2010

VYHLÁŠKA ze dne 19. srpna 2010, kterou se mění vyhláška č. 322/2005 Sb., o dalším studiu, popřípadě výuce, které se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považují za studium na středních nebo vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů

Částka 91 rozeslána dne 30. srpna 2010

253/2010 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 8. července 2010 ve věci návrhu na zrušení § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů

Částka 92 rozeslána dne 31. srpna 2010

254/2010 Sb.

Účinnost od: 1. října 2010

VYHLÁŠKA ze dne 25. srpna 2010, kterou se stanoví seznam vinařských podoblastí, vinařských obcí a viničních tratí ●

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. června 2010 nabývají účinnosti

1/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění nařízení vlády č. 340/2008 Sb.

73/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. března 2010 o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (vyhláška o vyhrazených elektrických technických zařízeních)

94/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2010 o některých veterinárních a hygienických požadavcích na přepravu a zpracování vedlejších živočišných produktů

107/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. dubna 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Bílá Strž a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

108/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. dubna 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Velká Niva a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

109/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. dubna 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Rečkov a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

115/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. dubna 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznamenání celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy, ve znění pozdějších předpisů

130/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. dubna 2010, kterou se mění vyhláška č. 4/2008 Sb., kterou se stanoví druhy a podmínky použití přídatných látek a extrakčních rozpouštědel při výrobě potravin

132/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 13. dubna 2010 o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání)

133/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. května 2010 o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot)

141/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů

142/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Kaňon Labe a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

162/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou

se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů

166/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 13. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 362/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010

168/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech, ve znění pozdějších předpisů

172/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 29. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

Dne 4. června 2010 nabývají účinnosti

175/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. května 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků

177/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 54/2008 Sb., o způsobu předepisování léčivých přípravků, údajích uváděných na lékařském předpisu a o pravidlech používání lékařských předpisů, ve znění vyhlášky č. 405/2008 Sb.

Dne 5. června 2010 nabývají účinnosti

156/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 7. června 2010 nabývají účinnosti

160/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách

Dne 8. června 2010 nabývají účinnosti

180/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 3. června 2010, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci 2009

Dne 9. června 2010 nabývají účinnosti

181/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2010 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 150. výročí narození Gustava Mahlera

Dne 15. června 2010 nabývají účinnosti

170/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2010 o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů

171/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 228/2008 Sb., o registraci léčivých přípravků, ve znění vyhlášky č. 13/2010 Sb.

179/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 18. května 2010, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Dne 16. června 2010 nabývají účinnosti

183/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 18. května 2010, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb., a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

195/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

196/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

199/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 24. května 2010, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 18. června 2010 nabývají účinnosti

184/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. června 2010 o povolání vojáků Armády České republiky k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy při povodních v období od 18. června 2010 do 31. srpna 2010

Dne 23. června 2010 nabývají účinnosti

182/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2010 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 150. výročí narození Alfonse Muchy

204/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů

Dne 30. června 2010 nabývají účinnosti

291/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 1. července 2010 nabývají účinnosti**111/2009 Sb.**

ZÁKON ze dne 26. března 2009 o základních registrech

Pozn.: s výjimkou

227/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 17. června 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech

Pozn.: s výjimkou

291/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2009, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Pozn.: s výjimkou

305/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 24. července 2009, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

306/2009 Sb.

ZÁKON ze dne 7. srpna 2009, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a některé další zákony

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

363/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. října 2009 o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993

468/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2009, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

485/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

33/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 18. ledna 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994

Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.

50/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. února 2010 o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

51/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. února 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 147/1999 Sb., o prohlášení a zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

75/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. března 2010 o opatřeních k zabezpečení ochrany proti zavlékání a šíření hádátka bramborového a hádátka nažloutlého a o změně vyhlášky č. 332/2004 Sb., o opatřeních k zabezpečení ochrany proti zavlékání a šíření původce rakoviny bramboru, hádátka bramborového a hádátka nažloutlého

148/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony

149/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

151/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010 o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů

152/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

153/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

154/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

158/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), ve znění pozdějších předpisů

159/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů

169/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2010, kterou se mění vyhláška č. 356/2008 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 179/2008 Sb.

185/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Ve Studeném a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

186/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Jeskyně Na Pomezí a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

187/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Kaňk a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

188/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010 o vyhlášení Národní přírodní památky Ruda a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

189/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

190/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2010, kterou se zrušují některé právní předpisy vydané okresními úřady a ministerstvy

194/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 20. května 2010 o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů
Pozn.: s výjimkou

198/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 105/2008 Sb., o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol

202/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, ve znění pozdějších předpisů

205/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 223/2005 Sb., o některých dokladech o vzdělání, ve znění pozdějších předpisů

208/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. června 2010 o technických požadavcích na pyrotechnické výrobky a jejich uvádění na trh

212/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. června 2010 o způsobu stanovení výše vynaložených věcných nákladů a způsobu jejich úhrady při poskytování údajů centrálním depozitářem a osobou, která vede samostatnou evidenci investičních nástrojů

Dne 10. července 2010 nabývají účinnosti

210/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2010 o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy

Dne 15. července 2010 nabývají účinnosti

214/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 245/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společně organizace trhu s vínem, ve znění pozdějších předpisů

215/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 318/2008 Sb., o provádění některých opatření společně organizace trhu s ovocem a zeleninou

Dne 23. července 2010 nabývají účinnosti

216/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. června 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

218/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2010, kterou se mění vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy)

Dne 1. srpna 2010 nabývají účinnosti

147/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

150/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 23. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

155/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 21. dubna 2010, kterým se mění některé zákony ke zkvalitnění jejich aplikace a ke snížení administrativní zátěže podnikatelů

157/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 22. dubna 2010, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů

209/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. června 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 111/2002 Sb., kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů

213/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. června 2010 o evidenci

a kontrole jaderných materiálů a oznamování údajů požadovaných předpisy Evropských společenství

224/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 269/2004 Sb., o náležitostech a přílohách žádostí podle zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování

228/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. července 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 333/2009 Sb., o podmínkách použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí části nákladů spojených s výstavbou sociálních bytů formou dotace právníkům a fyzickým osobám

229/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 344/2002 Sb.

235/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. července 2010 o stanovení požadavků na čistotu a identifikaci přídatných látek

Dne 9. srpna 2010 nabývají účinnosti

240/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. srpna 2010 o povolání vojáků Armády České republiky k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy při povodních v období do 30. září 2010

Dne 30. srpna 2010 nabývají účinnosti

248/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. srpna 2010, kterou se mění vyhláška č. 376/2006 Sb., o systému bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy a postupech při vzniku mimořádných událostí na dráhách

Dne 31. srpna 2010 nabývají účinnosti

211/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. května 2010 o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání ●

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, **jež se ruší**

Dne 1. června 2010 se ruší

151/1969 Sb.

VYHLÁŠKA Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená technická zařízení

20/1979 Sb.

VYHLÁŠKA Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

553/1990 Sb.

VYHLÁŠKA Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se mění a doplňuje vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 20/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

159/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva práce a sociálních věcí a Českého báňského úřadu ze dne 4. dubna 2002, kterou se mění vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 20/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhlášky č. 553/1990 Sb. a nařízení vlády č. 352/2000 Sb.

295/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. září 2003 o konfiskátech živočišného původu, jejich neškodném odstraňování a dalším zpracovávání

229/2004 Sb.

VYHLÁŠKA, kterou se stanoví požadavky na pohonné hmoty pro provoz vozidel na pozemních komunikacích a způsob sledování a monitorování jejich jakosti

Dne 1. července 2010 se ruší

493/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. září 2004, kterým se upravuje prokazatelná ztráta ve veřejné linkové dopravě a kterým se konkretizuje způsob výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě nad financováním dopravní obslužnosti

241/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. června 2005 o prokazatelné ztrátě ve veřejné drážní osobní dopravě a o vymezení souběžné veřejné osobní dopravy

202/2009 Sb.

SDĚLENÍ ÚSTAVNÍHO SOUDU o přijetí rozhodnutí ze dne 9. června 2009 o aťahování působnosti senátů plénem

Dne 1. srpna 2010 se ruší

145/1997 Sb.

VYHLÁŠKA Státního úřadu pro jadernou bezpečnost ze dne 19. června 1997 o evidenci a kontrole jaderných materiálů a o jejich bližším vymezení

276/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva obrany ze dne 15. listopadu 1999 o schvalování technické způsobilosti vojenských letadel, provádění pravidelných technických prohlídek vojenských letadel a zkoušek technických zařízení vojenských letadel

278/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva obrany ze dne 15. listopadu 1999, kterou se stanoví rozsah odborné způsobilosti, podmínky k získání oprávnění k vedení vojenského plavidla, kvalifikační předpoklady vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel a vzory průkazů k vedení vojenských plavidel a vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel

54/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zdravotnictví ze dne 29. ledna 2002, kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek

316/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Státního úřadu pro jadernou bezpečnost ze dne 13. června 2002, kterou se mění vyhláška Státního úřadu pro jadernou bezpečnost č. 145/1997 Sb., o evidenci a kontrole jaderných materiálů a o jejich bližším vymezení

318/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. září 2003, kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se

stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek

270/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. června 2005, kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, ve znění vyhlášky č. 318/2003 Sb.

380/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. července 2006, kterou se stanoví požadavky na bubnové vodoměry

381/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. července 2006, kterou se stanoví požadavky na snímače teploty používané jako součást stanoveného měřidla

382/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. července 2006, kterou se stanoví požadavky na stacionární nádrže

383/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 11. července 2006, kterou se stanoví požadavky na teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé vody s dělením 0,1 °C a lepším, používané státními kontrolními orgány

514/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2006, kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, ve znění pozdějších předpisů

612/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2006 o skupinách osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil, podmínkách k jejich získání a o odborné způsobilosti příslušníků vojenské pořádkové služby

319/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2007, kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, ve znění pozdějších předpisů

16/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. ledna 2009 o obsahu a rozsahu kvalifikace pro výkon fyzické ostrahy a služby soukromého detektiva

Dne 9. srpna 2010 se ruší

184/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 7. června 2010 o povolání vojáků Armády České republiky k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy při povodních v období od 18. června 2010 do 31. srpna 2010

Dne 31. srpna 2010 se ruší

689/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. prosince 2004 o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání

18/2006 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. ledna 2006,

kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání

224/2007 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 13. srpna 2007, kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění nařízení vlády č. 18/2006 Sb.

268/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. července 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů

98/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. března 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů

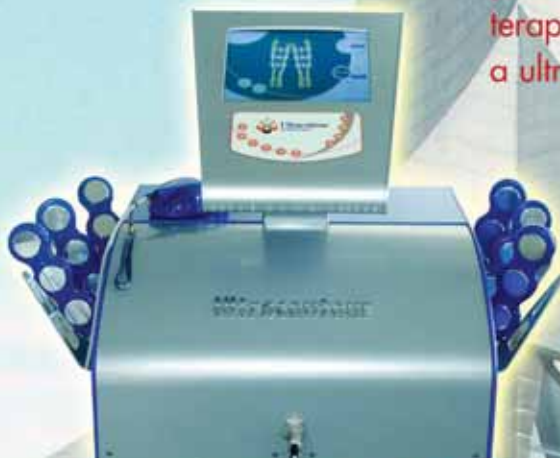
242/2009 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů ●

CELOSVĚTOVÁ NOVINKA alternativa liposukce

Zcela neinvazivní a bezbolestný zákrok k odstranění lokalizovaného tuku. Nejnovější ultrazvuková technologie je založena na kombinované duální terapii vysoce intenzivního ultrazvuku a ultrazvukové drenážní masáže.

Ultracontour
by MedixSysteme

Ústav lékařské kosmetiky, Vyšehradská 49, Praha 2 - EMAUZY, recepce - objednávky: 221964211, 221964111,
e-mail: prijem@ulk.cz, www.ulk.cz

V anglickém stylu

Uhlazený, distingovaný a dobře vypadající gentleman je synonymem Anglie a podobná charakteristika sedí i na vozy Jaguar a Land Rover. Ve stejném duchu vystupuje i společnost House of England.

Stačí krátké ohlédnutí historií a záhy je zřejmé, že jen stěží se najde jiná země, která dala automobilovému průmyslu tolik legendárních značek. Jejich výčet je dlouhý – Jaguar, Land Rover, Rolls Royce, Bentley, Aston Martin, Mini Cooper, Lotus a nic na tom nemění fakt, že s postupující globalizací mají silící vliv zahraniční majitelé. U Itala čekáte trendy eleganci a emoce, u Němce se předpokládá chladná preciznost a u Angličana je to jistý konzervatismus a uhlazenost.

Brněnská společnost House of England si své jméno nevybrala náhodou. Od počátku své existence se specializuje na anglické vozy a v letošním roce získala oficiální zastoupení značek JAGUAR a Land Rover. House of England existuje teprve rok, ale

navazuje na to dobré, co vytvořila firma JAGUAR MORAVIA, ve které většina současných zaměstnanců pracovala. Znalce nepřekvapí, že v prostorách dominuje zelená barva, která je historicky spjata s anglickým motorsportem. Když se vrátíme o mnoho

desetiletí zpět, barvy závodních vozů nediktovali sponzoři, ale každá národnost měla svou barvu. Třeba Itálie červenou, Francie modrou a Anglie zelenou. Tak vznikla i klasická a často používaná barva British racing green.

Při cestě z Brna na Vídeň nelze House of England přehlédnout. Vpředu září moderně a elegantně zařízený showroom, ve dvoře je pak umístěn špičkově vybavený servis. „Snažili jsme se vše uspořádat tak, aby to bylo praktické a zároveň, abychom našim klientům nabídli příjemnou atmosféru,“ říká k nově vybaveným prostorám ředitel společnosti Tomáš Neubauer. „Samozřejmě, že se musíme řídit designem Jaguaru a Land Roveru. Pořád však máme dost prostoru na to, aby se lidé u nás cítili dobře a zaskočili sem třeba i jenom na kus řeči, čaj nebo kávu a tradičně vynikající oplatek. A stále se zvyšující počet loajálních klientů ukazuje, že se to vyplácí.“

V showroomu je pro případné předváděcí jízdy připravena většina modelů z aktuální řady Jaguaru i Land Roveru, které si mohou vyzkoušet stávající i noví zákazníci. Vozy Land Rover si na první pohled drží klasické tvary, ale průběžně prochází omlazovací designérskou kúrou. Pod karosérií se skrývá nejnovější technologie, která ještě více vylepšuje už tak výjimečné vlastnosti vozů

na normálních cestách i v terénu. Jaguar naproti tomu prochází obměnou, která mu vedle nové techniky přinesla i zcela nový moderní háv.

Velká pozornost je věnována servisu a nadstandardním službám. „V žádném případě nejsme ti, kteří nový vůz prodají v podstatě jako kus železa, jenom aby prodali a na následný servis a služby pro

zákazníka jim už nezbyvá ani prostor ani finance. Je známou pravdou, že kvalita servisu výrazně ovlivňuje spokojenost zákazníků a my tomu věnujeme velkou pozornost bez ohledu na to, zda jde o záruční nebo pozáruční servis. Tento přístup nám zajišťuje už léta vysokou věrnost zákazníků a opakované prodeje vozů“ doplňuje Neubauer. ●

Loewe

Individual Slim

Rozhodující je Vaše osobnost

Je tomu již pár let, kdy firma Loewe nabídla svým zákazníkům individuálně sestavitelné televizory. Když model Individual v roce 2005 poprvé vstoupil na trh, nadchnul svými nebývalými různorodými variantami přizpůsobení. Tento princip se dále rozvíjí novým modelem Loewe Individual Slim: barvy, tvary, velikost obrazovky, zvukové možnosti, varianty umístění, multimédia, začlenění do prostoru a technická výbava – prostřednictvím modelu Loewe Individual Slim se vám nabízí možnost sestavit si svůj vlastní standard.

Žádné jiné systémy domácí zábavy v segmentu Premium neotevřejí tak mnoho možností, aby vyjádřily vaše individuální představy. Pouze vy nejlépe víte, jak má televizor správně vypadat. S novým modelem Loewe Individual se sami rozhodujete, jaký design bude váš televizor mít. Je to jen na vás. Volíte mezi čelním panelem z filtračního skla, nebo vysoce lesklým černým rámem okolo displeje. Vybíráte z mnoha různých barev kabinetu a materiálů. Je pouze na vás, jakou velikost obrazovky od 32 do 55 palců zvolíte.

Více informací získáte na www.loewe.cz

Zkrátka sestrojíte vlastní individuální dílo, které si po dlouhou dobu udrží svou mimořádnou hodnotu. Váš všední den a obývací pokoj obohatí nepřeberné množství umístění. A to přesně tak, jak to vyhovuje vašemu charakteru a osobnímu vkusu. Televizor, zvukové komponenty, další přidaná zařízení, ale i sbírka CD a DVD disků vytvoří jednotný stylový celek v dokonalém kusu nábytku. Zvukový projektor, centrální reproduktor, nebo subwoofer mohou být v obývacím pokoji vystaveny na obdiv nebo elegantně skryté do stolku Individual Rack. Další variantou umístění je podlahový stojan

s možností manuálního či motorického natáčení, stolní stojan, nebo zařízení Screen Lift upevněné na elegantní tyči mezi podlahou a stropem.

Žádný jiný systém domácí zábavy nedisponuje v součtu takovým množstvím kombinací vzájemně sladěných přístrojů. Kdo se chce dnes doma výborně bavit, ten se již dávno nespokojí pouze sledováním televizních pořadů. Formát DVD přinesl možnost kdykoliv si pustit ty nejlepší seriály a filmy. Po připojení iPodu, nebo iPhoneu se zaposloucháte do oblíbených

skladeb v nejvyšší možné kvalitě zvuku. Nezávisle na tom, zda se jedná o přehrávač disků Blu-ray, CD, nebo DVD, reproduktor, subwoofer nebo dálkové ovládání, to na čem skutečně záleží je bezchybná souhra všech jednotlivých komponentů. A proto je tu televizor Loewe Individual Slim a především náš všestranný talent, multimediální centrum Loewe Individual Mediacenter. To se stává středobodem zvuku a obrazu a zároveň serverem zvuku pro další místnosti systému multiroom. Pouze vy rozhodnete, jak budete poslouchat. Od stera ze dvou reproduktorů až po 7.1 multikanálový prostorový zvuk.

Nejnáročnější z vás mohou svůj sluch hýčkat elektrostatickými reproduktory

LOEWE.

Více informací získáte na www.loewe.cz

Každé ucho slyší jinak. Každé prostředí nabízí vlastní akustické podmínky. Nejnáročnější z vás mohou svůj sluch hýčkat elektrostatickými reproduktory. Byť tenké jak deska s membránou o tloušťce pouhých 0,1mm a o mnoho tenčí, než je bubínek lidského ucha, zprostředkují mimořádný zvukový zážitek spolu s uchvacujícím vzhledem.

Jen stěží dokáže jiný systém domácí zábavy přinést tolik multimedií tak jednoduchým způsobem. V dnešní době je rozmanitost médií téměř nekonečná. Všechny je můžete mimořádně intuitivně ovládat přes nové rozhraní Loewe MediaPortals a to vše v brilantní obrazové a zvukové kvalitě. Televizní a rozhlasové stanice, více než 8000 rádií na internetu, video ze serveru YouTube a váš osobní hudební program ze serveru Aupeo! Nebo spousta hudby, obrázků a sbírka filmů. To vše okamžitě k dispozici ve skvělé kvalitě Full HD s neuvěřitelně ostrým

obrazem v rozkladu 100Hz, 200Hz ale dokonce i 400Hz. Ať sledujete dráhu míče, který letí pokutovým územím rychlostí 120km/h, nebo závody Formule 1 z různých úhlů kamery. Obraz nezná žádná omezení. Technologie Full HD 400Hz zajistí jedinečnou ostrot každého pohybu.

Snad každému se to již stalo: právě začíná penaltový rozstřel, zločinec prchá před policisty a právě v tom okamžiku zazvoní telefon nebo domovní zvonek. Máte pak jediné přání – zastavit čas nebo přinejmenším zastavit televizní vysílání. Proto je tu DR+, harddiskový rekordér integrovaný téměř ve všech televizorech Loewe. Ten se aktivuje pouhým stisknutím jednoho tlačítka na dálkovém ovladači a po jeho opětovném stisknutí pořad sledujete již ze záznamu. Stejně snadno si můžete televizní přenos přetočit zpět a podívat se na rozhodující pasáž i několikrát za sebou. Můžete také sledovat jeden program živě a druhý ve stejné době

nahrávat. Ten si pak jednoduše uložíte do vašeho osobního archivu i v kvalitě HDTV na externí harddisk MovieVision DR+ se štedrou kapacitou 0,5TB. Ten uspokojí jistě všechny filmové fanoušky. A když jeho kapacita nestačí, je k dispozici další, další a další....

Předměty, které se stávají součástí každodenního života, by měly uspokojit naše specifické požadavky. Minimalistický design, exklusivní materiály, velkolepý vzhled ze všech úhlů a také dlouhá životnost, to je důvod, proč byl stvořen televizor Loewe Individual Slim. Precizní dílenské zpracování zajistí úzké mezery mezi jednotlivými částmi kabinetu. To vytváří celkově štíhlou a hladkou siluetu. Kontrastní filtr vyrobený ze speciálního vysoce kvalitního šedého skla nezlepšuje jen požitek ze sledování obrazu se zvýšeným kontrastem a kvalitnějším povrchem bez odrazů, ale také vytváří z televizoru Loewe Individual Slim nadčasový umělecký artefakt. ●

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
Radlická 28/663, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006

Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava
Tel.: +420 596 639 891

E-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

S offroady rumunskou přírodou

Existuje už jen málo míst s nádhernou přírodou, ve které by se člověk mohl beze všech povolení prohánět autem. Zemí zaslíbenou je v tomto směru Rumunsko, kde je zatím dovoleno téměř vše. Tak pokud máte doma nějakého toho offroada, v rumunských horách dostanete jedinečnou šanci si v terénu vyzkoušet, co dovede!

„Géčko“ ve svém
přirozeném prostředí.
(Photo by Kateřina Doušová)

V Rumunsku také prakticky nenarazíte na asfaltové silnice

Terénní vozy značky Mercedes-Benz se na rumunských cestách osvědčily.
(Photo by Kateřina Doušová)

O tom, jak skvěle se tu jezdí offroadem, se mohla na vlastní oči a na vlastní kůži přesvědčit skupina českých novinářů. Ti dostali možnost potrápít v rumunských

Transylvánských Alpách terénní vozy značky Mercedes-Benz. Během dvou dnů si účastníci akce Transylvania Adventure mohli vyzkoušet, co vše zvládnou tyto vozy v terénu. A to jsme kromě klasických SUV tříd GLK, GL, ML a G měli navíc i dodávky Viano a Sprinter s pohonem 4x4, které cestu zvládaly překvapivě výborně a bez komplikací. Udělali jsme si tak zajímavou představu, co všechno dodávka zvládne, když se s ní vydáte na dovolenou do přírody třeba kempovat.

První den se kolona našich aut vydala z vesničky Arieseni směrem k nejvyšší místní hoře Cucurbata Mare (1848m). Vozy musely zdolat značné převýšení a jízdu po kamenité

stezce. Výstup na vrchol odhalil nejen krásný výhled do údolí, ale také několik černých skládek, pro Rumunsko typických. Místní obyvatelé si totiž příliš hlavu nelámou s tím, kam odhodí své odpadky, ani neřeší četné olejové skvrny, které jsou časté na lesních cestách a v okolí vesnic. O ochraně tamní krásné přírody rozhodně nemůže být řeč.

V Rumunsku také prakticky nenarazíte na asfaltové silnice, ty se vyskytují pouze v okolí větších měst. V horách jsou typické štěrkové a kamenité cesty, na které by si naši řidiči troufli jistě jen s traktorem. O to větší je vaše překvapení, když na takovéto silničce potkáte linkový autobus. Člověk pak začne tušit, odkud asi pocházejí ony četné olejové skvrny...

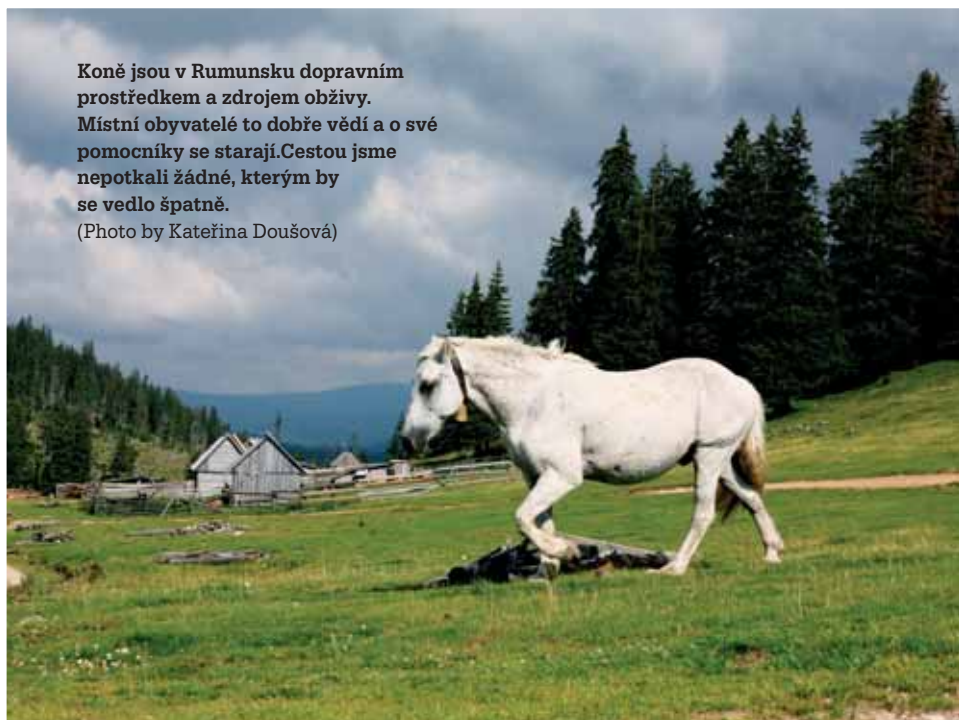
Přírodní ráje

Turistický průmysl se v této oblasti probouzí jen zvolna, naprostá většina turistů, které potkáte, jsou Rumuni. K dispozici ale

Túra k vodopádu Cascada
Evantai stála za námahu.
Ti nejdůležitější se v průzračné
laguně vodopádu i vykoukali.
(Photo by Petr Lemoch)

Koně jsou v Rumunsku dopravním prostředkem a zdrojem obživy. Místní obyvatelé to dobře vědí a o své pomocníky se starají. Cestou jsme nepotkali žádné, kterým by se vedlo špatně.

(Photo by Kateřina Doušová)

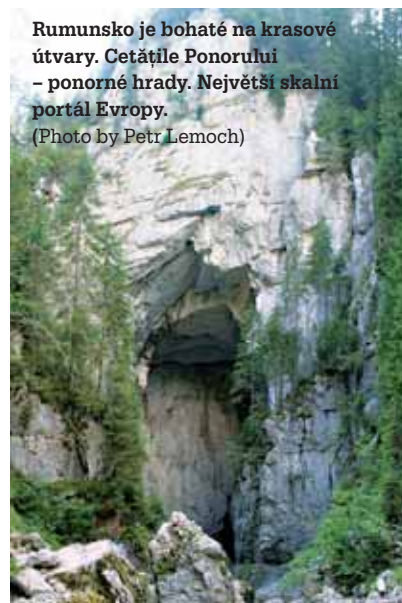

máte síť hotelů a penzionů, v národních parcích a turistických oblastech najdete značené turistické cesty. Co se týče místní kuchyně, na své si přijdou příznivci masa, hlavně skopového smaženého v hojnosti tuku.

Při projíždění pohořím Bihor narazíte na roztroušené horské vesničky, v jejichž okolí se volně popásají koně a krávy, které občas trochu zkomplikují dopravu na úzkých

Rumunsko je bohaté na krasové útvary. Cetățile Ponorului – ponorné hrady. Největší skalní portál Evropy.

(Photo by Petr Lemoch)

V Rumunsku prakticky nenarazíte na asfaltové silnice, ty se vyskytují pouze v okolí větších měst. V horách jsou typické štěrkové a kamenité cesty, které propojují jednotlivé vesnice a údolí. Na čerpací stanice a jiné vymoženosti určitě zapomeňte.

(Photo by Kateřina Doušová)

Místní obyvatelé žijí stejným poklidným životem jako před sto nebo více lety ve svých dřevěných domcích, které často disponují jen jednou místností. V zimě, když cesty zapadají silnou vrstvou sněhu, jsou sáňe tažené koňmi jediným dopravním prostředkem do údolí.

(Photo by Kateřina Doušová)

kamenitých cestách. Připadáte si jako v obrovském skanzenu, kde se čas zastavil před sto nebo více lety. Venkované zde nepochybně žijí v dřevěných domečcích a náš průjezd terénními vozy Mercedes byl pro ně jistě zajímavým zpestřením.

Z Arieseni se kolona přesunula do obce Apuseni v oblasti Padis. Po celodenní jízdě autem v náročném terénu byli řidiči unaveni,

a to ještě netušili, že druhý den je čeká pěší túra skalnatým terénem.

Pěší výlet do jeskyně Coiba Mare umožnil všem si zblízka prohlédnout krásnou a nedotčenou krajinu rumunských hor. Samotná krasová jeskyně Coiba Mare je skutečně impozantní, až nás překvapilo, že jsme zde byli sami, žádné davy turistů a výběr vstupného. Všechno jsme našli v naprosto přírodním stavu, žádní hlídači a průvodci, ale také žádná bezpečnostní opatření. Doporučujeme vybavit se předem turistickými hůlkami a čelovkami, protože jedině s jejich pomocí jsme jeskyni sami mohli prozkoumat. Jeskyní protékal horský potok, a tak nezbyvalo než skákat po kluzkých kamenech, pokud se člověk nechtěl příliš zmáčet.

Ten den nás ještě čekal výstup k vodopádu Cascada Evantai. Ten je přístupný buď korytem horského potoka, nebo pro odvážnější

pomocí feratů a řetězů umístěných na skalní stěně. Obojí ale stálo za to: vodopád a především průzračně čistá voda v jeho laguně nás nechaly na chvíli zapomenout na bolavé svaly a na nohy mrznoucí při brodění potokem.

Po této túře jsme všichni rádi znovu usedli do kokpitů pohodlných offroadů a vyrazili na další, poslední putování, tentokrát už na čtrnáctihodinovou cestu domů. ●

Krávy a koně se v rumunských horách pasou zcela volně a občas trochu zkomplikují dopravu na úzkých kamenitých cestách. Jejich přítomnost na místních horských loukách vám připomíná všudypřítomný cinkot zvonců.

(Photo by Kateřina Doušová)

Krasová jeskyně Coiba Mare: noříme se do nitra rumunských hor. Poté, co člověk sestoupá na dno jeskyně, ocitne se v úplné tmě a nohama ponořen v ledové vodě potoka, který jeskyní protéká.

(Photo by Petr Lemoch)

Porsche Panamera je nejmladší z rodiny Porsche a představuje ideální kombinaci požitku z rychlé jízdy a komfortu luxusního provedení typického pro vozy Porsche. Češi přijali Panameru s nadšením a nového modelu se od uvedení na trh prodalo již více než 100 ks.

Porsche Panamera, luxusní pětideveřové kupé, bylo veřejnosti poprvé představeno přesně před rokem, na podzim 2009, a rychle si získalo své příznivce. Na celém světě se prodalo již více než 22 500 vozů Porsche Panamera. Také v České republice si tento elegantní vůz oblíbily desítky zákazníků. Porsche Centrum na pražském Proseku nabízí české klientele hned pět modelů Panamery –

Panamera S, Panamera 4S, Panamera Turbo, Panamera a Panamera 4. Přestože je toto Grand Turismo v nabídce i v extravagantních barvách, nejprodávější jsou vozy v černé a modré metalíze či v jednoduchém bílém provedení. „Prodejnost vozů Porsche Panamera předčila naše očekávání,“ říká Anna Gruberová a dodává, „už při uvedení na trh jsme zaznamenali velký ohlas ze strany našich zákazníků a s nabídkou nových motorizací prodeje Panamery ještě vzrostly.“

Panamera je ideální rodinný vůz. Milovníci Porsche tak již nemusejí měnit značku a mohou si Panameru pořídit například jako druhé auto k oblíbenému sportovnímu Porsche 911. O velké oblibě tohoto Grand Turisma svědčí i to, že společnost Porsche Inter Auto už nyní dosáhla magické prodejní stovky. „Velmi nás těší, že čeští zákazníci přijali Panameru jako nováčka u Porsche s nadšením,“ komentuje úspěch Panamery Anna Gruberová.

Luxus i dynamika
sportovní jízdy v jednom

Porsche

Panamera

Nové motorizace

Letos v dubnu byla představena nová modelová řada Panamery a Panamery 4 s novým motorem. Oba tyto modely jsou vybaveny motory V6 s objemem 3,6 litru, přímým vstřikováním, výkonem 300 k a točivým momentem 400 Nm.

Nové modely vozu Panamera, které jsou k máni i v nadstandardní výbavě, byly

zdokonaleny v souladu se strategií Porsche Intelligent Performance a svým majitelům přináší ještě lepší jízdní vlastnosti. Nízká spotřeba a pro značku Porsche typická dynamika jsou v nových modelech ve výjimečné harmonii.

Speciální výbava

Porsche současně rozšiřuje i nabídku barev karoserie, koženého čalounění a speciální výbavy pro vozy Panamera. Příkladem je nabídka nezávislého topení pro třídu Gran Turismo nebo třiramenný sportovní volant s řadicími pákami na volantu. Zdokonalena byla rovněž trojrozměrná prezentace map na přání dodávaného navigačního systému.

Novinkou je též možnost kombinace mapy s reálným satelitním snímkem, což je vlastnost významně zlepšující orientaci při práci s navigačním systémem. Další zdokonalení spočívá i v informování o vedení jízdních pruhů. Rozšířena byla rovněž schopnost systému zobrazovat rychlostní limity, takže nyní v závislosti na aktuálnosti mapových podkladů nefunguje pouze na dálnicích, rychlostních silnicích a silnicích první třídy, ale také na hlavních ulicích a průtazích měst.

Porsche Panamera je jednoduše Grand Turismo v plné kráse, a přestože je v rodině Porsche nejmladší, sklízí jeden úspěch za druhým. ●

Cestujete po České republice? Hrajete golf?
Potrpíte si na hezké interiéry?
Objevujete rádi nová místa?

Pak využijte služeb celorepublikové sítě
kvalitních ubytovacích kapacit. Od penzionů,
rodinných hotýlků po velké hotely,
wellness centra a luxusní apartmá.

Vybrali jsme pro Vás to nejzajímavější
ze všech koutů naší republiky.

BOHEMIA HOTEL CLUB & GOLF

**GARANTUJEME
ATRAKTIVNÍ PROSTŘEDÍ,
KVALITU A DOBRU CENU**

Službu lze čerpat po předložení dárkového
vouchery, který výhodně zakoupíte
u kteréhokoliv partnera sítě.
Vouchery jsou v dárkových obalech
a vždy se vztahují
na konkrétní službu.

www.bhc.cz

Mezi více než sto partnerů sítě BHCG patří také: Golf Club Praha • Golf Club Kottlina - Terezín • Hotel Mlýn Velehrad, Velehrad • Hotel Jan Maria, Slezská Ostrava • Karlov 4 Stars, Benešov • Penzion Limon, Šenov u N.J. • Loučky, Loučky u Litoměřic • Noem Arch Design Hotel, Brno • Hotel Ostrov, Tisá u Děčína • Hotel Puk - apartmánový dům Beroun • Silezsko, Praha • Zámek Zábřeh, Ostrava-Zábřeh H • Alfrédov - golf, Píseň • Hotel AGH, Rožnov p. Radhoštěm • ART Hotel Praha • Alfrédov - hotel, Píseň • Albatros Prachaticka • Hotel Arcadio Český Krumlov • Hotel ARIGONE Olomouc • Hotel Art, Píseň • Astory Hotel Píseň • Hotel Barbarossa Cheb • Penzion Bláh ve Slezsku • Penzion BENE, Chotěboř • Besídka Slavonice • Penzion BEST Moravská Třebová • Golf Bohdaneč, Pardubice • City Apart Hotel, Brno • Hotel BABYLON, Liberec • Penzion U Černého Čápa Lázně u JH • Hotel Černá Liška, Praha • Černý Štón Praha • Golf Club Cervené Zídle, Praha • Hotel Dvůr Olšiny Karviná • Hotel Elzet Tábor • Erpet Golf Centrum, Praha • Hotel FILIPINUM Jablonné nad Orlicí • Farma Vysoká Chrástava • Hotel Galaxie Praha • Galatka, Kosmonosy • Golfový areál Telč-Šiškův Mlýn • Hotel GALERIE Třeboň • Golf Club Botanika, Úhoňst • Golf klub Český Krumlov • Golf Club Sokolov • Golf Club Terasy Ústí n.L. • Golf Club Uherské Hradiště • Hotel GOLDEN FISH Píseň • Hotel Golf GÁRNÍ Mikulov • Golf Club Ještěd • Golf Club Liberec • Golf club Malevíč, Hermanice • Golfový areál Mýstěves • Hradní Bašta, Bečov nad Teplou • Hotel HUMBOLDT Karlovy Vary • Hotel Krokus Pec pod Sněžkou • Hotel LAGUNA České Budějovice • Penzion V Hluboké Vsetín • Hotel Villa Milada, Praha • Hotel Prezident Karlovy Vary • Hotel Sen, Senohraby • Hotel Slunce Uherské Hradiště • Hotel Chválská Tvrz Praha • Hotel Maxim, Mariánské Lázně • Interhotel America, Píseň • Komorní Hůrka, Cheb • Sokrates GCC Kofeneč-Boskovice G • Hotel Pivovarská bašta, Vrchlabí • Hotel Casa Marcelo, Praha 1 • Hotel Katherine Opava • G-Hotel Luleč, Vyskov • Penzion Parkur, Pardubice • Golf & Country Club Svobodné Hamry, Chrudim • Hotel Lafayette, Olomouc • LIONS školicí síť, Nesuchyně • Hotel Luník, Praha • Mahlerův penzion Jihlava • Metamorphosis, Praha • Hotel Merlet Loupy • Hotel Monica, Praha • Nové Adalbertinum Hradec Králové • Holičkův Na Mýtě Harrachov • Hotel NOBYS Nová Bystrice • Penzion Nemanský Mlýn, Domažlice • S-Centrum Benešov, Benešov • Penzion No 10, Svitavy • Penzion Na Zámku, Poděbrady • Penzion Evženie Klášterec n. Ohří • Prácheňský golfový club Píseň • Hotel Zlatá Hvězda, Vimperk • Parkhotel Sokolov • Penzion V POLÍCH Malé Čičovice • Hotel Prajer, Vodňany • Hotel Prestige, Znojmo • Pod Zámek Jindřichův Hradec • Residence Liběchov • Ranč Mjalevíč, Hermanice • Hotel CB ROYAL České Budějovice • Savannah, Hatě • Selský Dvůr, Vyskov • Hotel Šiškův Mlýn Telč • Hotel TERASA Jedovnice u Macocho • Park Hotel Tosch, Kašperské Hory • Penzion U Rybčák, Stříbro • VILLA ANCORA Sumperk • Včelářský Dvůr Lednice • Hotel VELVETA Spindlerův Mlýn • Golf course Austerlitz, Slavkov u Brna • Penzion Danuše, Telč • Penzion Telč, Telč • Penzion Siesta, Valtice • Penzion Amenity, Zlín • Golf Hotel Austerlitz, Slavkov u Brna • Hotel Vitkova hora Karlovy Vary • VILLA OLIVIA Praha • Ypsilon Golf Resort Liberec • Zámecká Apartmá, Český Krumlov • Zámek Hostouň Garni, Golčův Jeníkov • U Zlatého Jelena Hotel garni, Praha • Hotel U Zlatého Lva Havlíčkův Brod • Zlatý Lev, Zatec • Zámek Mostov • Hotel U Zeleného stromu Nepomuk • Zámecký hotel Sychrov • Penzion U Zlatého selátka, Kladrno • Penzion K.A.P.R., Hluboká nad Vltavou • Hotel Vyhlička, Náchod • Penzion Nad oborou, Hradec Králové • Penzion Tereza, Náchod • Penzion Rudolf II, Plasy...

Lochkov Lofts

epravo.cz

lifestyle

LOCHKOV LOFTS: moderní bydlení s kouzlem starých dob

V poslední době se mnoho industriálních staveb proměňuje v originální místa k bydlení. Budovy, jež díky modernizaci výrobních technologií ztratily své původní využití a po desetiletí chátraly, se nyní dostávají do popředí zájmu. Developeři je vyhledávají a přestavují na zajímavé budovy, které si zachovávají svého historického ducha a jedinečné kouzlo. Projekt Lochkov Lofts, vznikající v jihozápadní části Prahy v Lochkově, je toho dobrým příkladem.

Projekt Lochkov Lofts přivede na místo bývalé továrny na cikorku, později přebudované na pivovar a sladovnu, 73 originálních bytů s industriálními prvky. Podobně jako dřívější holešovický pivovar může díky atypickým průmyslovým prostorám nabídnout jak klasické, tak i velmi populární loftové bydlení. To vše v klidném prostředí plném zeleně s občanskou vybaveností v dosahu a dobrou dostupností do centra hlavního města.

Rezidenční projekt Lochkov Lofts se rozhodly společnými silami zrealizovat developerské společnosti Euro Ventures a ITAKA. Architektonický koncept pochází z dílny renomovaného italského architekta a restaurátora Alberta Di Stefana, který v České republice působí již 15 let a soustředí

se zde na renovaci historických kulturních a průmyslových objektů. Má za sebou několik úspěšných realizací: například přestavbu secesního nuselského mlýna na loftové byty či renovaci secesní vily Helena – národní památky na Praze 5. Jeho přístup k rekonstrukci historických objektů se promítá i do projektu Lochkov Lofts. S cítem v něm kombinuje původní industriální prvky s moderními; z těch původních přitom zachovává a přiznává maximum – dřevěné krovy a trámy, železobetonové traverzy, kamenné zdivo či barokní klenby v nejstarší části objektu. Obytný areál tak zahrnuje pestrou škálu bytů: od ateliérů a menších bytů přes větší byty a velmi prostorné mezonety až po byty loftového typu, které se vyznačují vzdušným prosvětleným prostorem s vysokými stropy a galeriemi. V nabídce nechybí byt s barokními oblouky a přiznanými cihlami, loft s prvky původního kamenného

zdíva nebo apartmán s odhalenými železobetonovými traverzami.

„Naším cílem je co nejvíce zachovat originální architektonické prvky v souladu s moderní architekturou. Maximálně respektujeme dobový charakter. Proto dominantu objektu i celé lokality – pivovarské věže s cihlovými komíny – citlivě zrenovujeme,

aby se staly srdcem celého projektu. Chceme budoucím obyvatelům Lochkov Lofts nabídnout pohodlné bydlení jen kousek od centra metropole, s puncem originality a výjimečnosti,“ popisuje ideu přestavby architekt Alberto Di Stefano.

Celý areál Lochkov Lofts se skládá ze čtyř budov obklopených zelení, které

nabídnou byty o výměře od 30 m² do 125 m² v dispozicích 1+kk až 5+kk a 8 ateliérů. Původní tři budovy budou zrekonstruovány; dvě z nich budou doplněny i novou výstavbou v souladu s tradiční architekturou. Komplex doplní jediná novostavba. Ta vyroste na volné části pozemku na střeše podzemních garáží. Uspořádáním budov do čtvercového komplexu s vnitřním nádvořím se zelení

Bývalá vodní nádrž vynesena na konzolách poslouží jako součást jednoho z ateliérů.

Vysoké stropy a otevřené galerie jsou typickými znaky loftových bytů.

Jednotlivé domy budou směsí různorodého typu bydlení

LOCHKOV
LOFTS –
stávající areál.

LOCHKOV LOFTS
– původní podoba
před rekonstrukcí.

se vytvoří přirozeně uzavřený areál, který obyvatelům poskytne soukromí a bezpečí. K dispozici budou sklepní kóje a parkovací stání v podzemí, do něhož se vjede rovnou u vstupu do areálu. Klid domova tak nenaruší ani hluk z dopravy.

„Jednotlivé domy budou směsí různorodého typu bydlení. V nabídce jsou ateliéry a menší byty vhodné například pro mladé páry. Větší byty a mezonety ocení především rodiny s dětmi. Některé byty mají charakter loftového bydlení s vysokými stropy a otevřeným prosvětleným prostorem,“ říká o projektu Sylva Krtilová, Sales & Marketing Manager

**A tak bude
projekt vypadat
po renovaci.**

společnosti Euro Ventures. „Vyberou si všichni, kdo hledají komfortní a originální bydlení s nezaměnitelnou atmosférou, navíc za dobrou cenu. Ve standardu nabízíme i kuchyňskou linku od předního německého výrobce ALNO Impuls s veškerými spotřebiči BOSCH s 5letou zárukou,“ dodává Sylva Krtilová.

Exkluzivitu projektu dává rovněž vysoká kvalita použitých materiálů a interiérového vybavení. Standardy byly pečlivě vybírány tak, aby byla zachována rovnováha mezi původní tvář projektu a moderním pojetím interiéru. Ten nabídne především přírodní materiály, jakými jsou dřevěné podlahy

a velkoformátové keramické obklady. Velkorysá okna, která kopírují ta původní, vpustí do interiéru bytů dostatek světla. Všem jednotkám bude společný moderní komfort bydlení a zároveň soukromí pro jejich obyvatele. Byty mají dobré dispoziční řešení, u větších z nich často s několika ložnicemi a koupelnami. K některým bytovým jednotkám patří terasy nebo lodžie, k vybraným přízemním pak vlastní předzahrádky oplocené nízkými dřevěnými ploty. V těsném sousedství najdou noví obyvatelé příležitost k aktivnímu odpočinku a hřiště pro děti. „Výhodou projektu Lochkov Lofts je také jeho umístění. Městská část

Lochkov je klidná, tichá oblast na okraji hlavního města, která umožňuje příjemné bydlení v zeleni. Lokalita je přitom velmi dobře dostupná. Cesta autem či MHD do centra města trvá zhruba 20 minut,“ doplňuje Sylva Krtilová.

V průběhu zimních měsíců probíhaly přípravné stavební práce. Generální dodavatel, společnost Unistav, zahájil samostatnou stavbu v březnu. V první fázi dojde k renovaci tří původních objektů s 59 byty a následně bude postavena nová budova se 14 bytovými jednotkami. Celý projekt bude dokončen na konci roku 2011. ●

Navzdory ekonomické recesi se trh obchodních center v Praze dále rozvíjí

Podle letošního průzkumu společnosti Incoma GfK funguje v České republice na 300 obchodních center různých velikostí. Toto číslo se však v důsledku trvající ekonomické recese v letošním roce příliš nezvýší; na tuzemském retailovém trhu má v roce 2010 přibýt jen 117 000 m², nejméně od roku 2000. Výjimkou je hlavní město Praha: zde se na podzim otevrou pro zákazníky obchodní a zábavní centrum Galerie Harfa vedle O₂ areny ve Vysočanech a druhá fáze outletu Fashion Arena ve Štěrboholích.

Za špičkovými značkami s výraznými slevami do Fashion Areny

První – a dosud jediné – outletové centrum v hlavní městě si od svého otevření v listopadu 2007 získalo velkou popularitu

nejen mezi Pražany, ale i mezi návštěvníky z celé České republiky i zahraničí. Ta je dána nejen nabídkou renomovaných značek, ale i tím, že na českém retailovém trhu jde o atraktivní koncept, kdy outletové slevy dosahují 30 – 70 %. Fashion Arena tak vyplnila pomyslnou „díru“ na tuzemském trhu. Nyní je outlet domovem 71 obchodních jednotek, zaměřených především na módu; v nabídce však nechybí ani obuv a kožené doplňky, sportovní oblečení a vybavení, spodní prádlo, potřeby pro domácnost, hračky, cestovní zavazadla a další. Řada značek přibyla v posledním roce: mimo jiné Marlboro Classics, Salomon Wilson, Vossen či Paris Women. Nedávno dosáhla návštěvnost Fashion Areny 3,5 miliónu zákazníků. Úspěch první fáze motivoval partnery projektu – společnosti TK Development a LMS Outlets – k rozšíření o druhou fázi. Dalších 37 obchodních jednotek se otevře již v říjnu. Mezi novými nájemci lze jmenovat například

značky Tommy Hilfiger, Sergio Tacchini či Tom Tailor.

Do Galerie Harfa nejen za nákupy, ale i za sportem a zábavou

Galerie Harfa je jediným „klasickým“ obchodním centrem, které se letos v Praze otevře. První zákazníci přivítá v listopadu. Nabídne 49 000 m² ploch na třech podlažích a bude v některých ohledech zcela výjimečné. K jeho základním pilířům totiž bude patřit kromě velkého výběru módy také zábava a sport, a to nejen díky synergii s vedlejší

populární O₂ arenou. Řada nájemců Galerie Harfa tak bude zaměřena právě na sport, fitness a volný čas – ať už jde o specializovanou prodejnu pro lyžaře či hokejisty nebo renomovanou mezinárodní síť fitness a wellness center PURE Fitness, která vstupuje na český trh. Velkou atrakcí centra bude unikátní střešní zahrada, kde vyroste zelený park s lákadly pro celou rodinu. Její součástí bude ledová plocha, velké dětské hřiště, vodní prvky a především Dinopark s rozlohou více než 7 000 m². Ten však bude s ohledem na klimatické podmínky otevřen až na jaře příštího roku. Všechny stěžejní obchodní prostory jsou od srpna již pronajaté

a developer – společnost C&R Developments, člen skupiny Lighthouse Group – očekává, že při listopadovém otevření bude obsazenost téměř sto procentní. Důvody, které vedly k realizaci centra i v současné ekonomické situaci, popisuje Tamir Winterstein, ředitel skupiny Lighthouse Group: „Silní a zkušené akcionáři s praxí z realizace více než dvaceti obchodních center i v současné ekonomické situaci, jedinečný koncept a zajištěné financování prostřednictvím německé banky Eurohypo, to byly navzdory finanční krizi hlavní důvody začít stavbu v této době. Nyní, když je před dokončením, si potvrzujeme, že to bylo správné rozhodnutí. Krizové zprávy z trhu

jsme v průběhu realizace Galerie Harfa samozřejmě vnímali – včetně faktu, že někteří retailéři měli určité problémy a zpomalili nebo dokonce zastavili svou expanzi. Nakonec se ale ukázalo, že opravdu profesionální retailéři se zajímají o budoucnost a jsou ochotni vstoupit do projektu, kterému věří.“ V létě příštího roku developer navíc dokončí dvě desetipodlažní věže s 20 000 m² kancelářských ploch přímo napojené na obchodní centrum. V následujících letech se multifunkční komplex rozšíří o další kanceláře a hotel s kongresovým centrem. Lighthouse Group se tak významně podílí na revitalizaci území bývalého ČKD a budování Nových Vysočan. ●

Ferrari

California

Revoluční Ferrari se skládáací pevnou střechou a neobyčejnou univerzálností. Přesto se nenechte zmást, je to právě Ferrari.

Technické parametry

Objem motoru	4 297 cm ³
Výkon	338kW (460 PS)
Max. rychlost	310 km/h
Zrychlení 0-100 km/h	pod 4 sekundy
Převodovka	7rychlostní, dvojspojková
Brzdy	karbonkeramické
Délka	4563 mm
Šířka	1902 mm
Výška	1308mm
Spotřeba	13,1 l/100km
Emise CO ₂	299 g/km
Cena od (€ bez DPH)	144 640

Továrna v Maranellu je známá mimořádným přenosem špičkových závodních technologií do sériových vozů a California není výjimkou. Zároveň nabízí také mimořádný komfort a prostor, který z něj dělá příjemného spoléčníka bez ohledu na to, zda jeho posádka si chce užít akci na klikatých cestách nebo vyrazit za

golfem, nákupy či delší výlet po Evropě. Tým konstruktérů odvedl na Californii velký kus práce, aby docílil optimálního vyvážení mezi sportovní duší a pohodlím na palubě. Název California se mimochodem neobjevuje u Ferrari poprvé, v roce 1957 ho nesl model 250. Tradice se u Ferrari ctí, takže nová California se na svého předchůdce odkazuje charakteristickým průduchem v kapotě a bočními žábrami.

Ferrari je synonymem výjimečnosti a exkluzivity. Po usednutí do pohodlných sedaček posádku obklopí luxusní kůže a leštěný hliník, který lze doplnit o karbonové doplňky. Při výběru barev a doplňků zapomeňte na výběr z pár fixních variant. Kombinace dvou barev kůže, odlišné lemy či prošívání nebo snad vyšitý monogram? S trochou nadsázky se dá říci, že jediným omezením je vaše fantazie a styl.

Ve speciálním ateliéru si můžete jednotlivé provedení a barvy osahat, špičkový počítačový konfigurátor pak na velkoplošné obrazovce nabídne mnoho pohledů, jak vaše volba vypadá. Z na první pohled rutinní specifikace se stává mimořádný obřad.

Po zmáčknutí tlačítka start na volantu o sobě dá vědět zbrusu nový osmiválcový motor s přímým vstřikováním. Jeho 460 koní dokáže vůz rozjet na více než 300 km/h, ale zároveň proti svým předchůdcům nabízí výrazně příznivější spotřebu a menší emise. Nová je i sedmírýchlostní dvojspojčková převodovka, která řadí neuvěřitelně rychle a přitom sametově hladce. Přesné řízení a optimální rozložení váhy dávají vozu perfektní jízdní vlastnosti a zároveň pocit jistoty. Specialitou Ferrari je přepínač Manettino na volantu, který dle vzoru formule 1 mění nastavení elektroniky pro jednotlivé podmínky. Zapomeňte na tvrzení z před pár desetiletí, že pro řízení Ferrari potřebujete skoro závodní licenci.

Elegantnímu kupě stačí 14 sekund na to, aby se proměnilo v otevřený kabriolet se sluncem a větrem ve vlasech. I po složení střechy přitom najdete v kufru dost místa pro zavazadla na výlet k mořskému pobřeží nebo milovníci greenů naloží i dva plnohodnotné golfové bagy. Multimediální systém s velkoplošným dotekovým displejem zobrazí nejen cestu k cíli, ale umožní i nahrání oblíbených písniček do paměti nebo snadné připojení iPodu.

Nezáleží na počasí a cíli cesty, dokonalá kombinace všech ingrediencí Californie zaručí zážitek z každé cesty. ●

SP
Scuderia Praha

OFICIÁLNÍ DEALER FERRARI A MASERATI

BEROUN GOLF RESORT

bydlení a hra uprostřed př
přítom na dosah hlavního

írody,
města

Golfový areál BEROUN GOLF RESORT byl otevřen na konci května minulého roku na zrevitalizovaném území bývalého vojenského prostoru lemovaném

brdskými lesy, v krásné kopcovité krajině na rozhraní chráněných krajinných oblastí Českého krasu a Křivoklátska. Za krátkou dobu se stal významným místem na mapě golfových hřišť v České republice. 18jamkové hřiště na 65 hektarech představuje vyvážený poměr rovinatého a kopcovitého terénu. Jeho součástí je i 70 bunkerů, 4 umělá jezírka o celkové rozloze 3,5 hektaru, 2hektarová odpaliště, fairway o rozloze 22 hektarů a greeny na 1,5 hektaru.

Zázemí golfového klubu tvoří prostorná světlá klubovna, 2 restaurace, wellness oáza s vířivkami, saunou a vnějším bazénem, fitness centrum se soláriem, masážemi a možností cvičení s osobním trenérem. V období, kdy se golf nemůže hrát venku, nahrazuje hru výukové centrum s golfovým simulátorem. Kromě typicky golfových prvků nabízí Beroun Golf Resort také kongresové centrum a ubytování v 9 dvoulůžkových pokojích.

KDE LIŠKY A HOKEJISTÉ DÁVAJÍ DOBRU NOC

Na dohled od klubovny a restaurace se na kopci na konci golfového hřiště nachází rezidenční část s názvem REZIDENCE GOLF BEROUN. Rodinné domy a apartmány jsou postaveny tak, aby se z každého otvíral

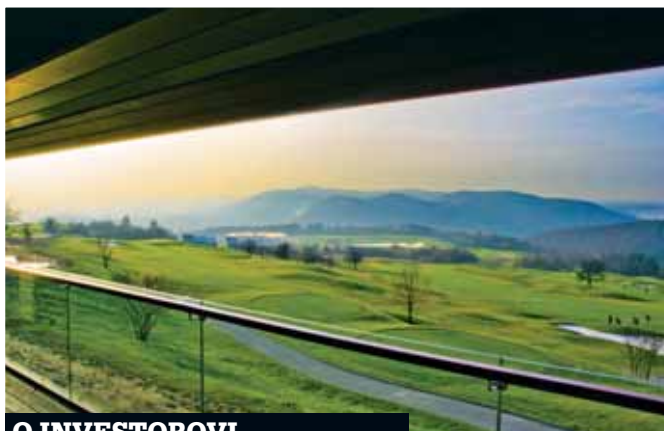

atraktivní výhled na brdské hřebenů i na centrum bývalého královského města Berouna. Přitom hlavní město Praha je na dosah – po dálnici D5 trvá cesta pouhých 10 až 15 minut, stejně jako na ruzyňské letiště.

Domy Rezidence Golf Beroun jsou navrženy tak, aby maximálně respektovaly okolní krajinu. Součástí rezidenční části je také venkovní parkovací stání, veřejné osvětlení, park uvnitř vnitrobloku a příjemná komunikace. V plánu je venkovní bazén, dětské hřiště, gril či plocha pro soft tenis. K areálu vede pouze jedna komunikace, která je zabezpečena vjezdovou závorou ovládanou stálou recepcí se strážní službou. Tím je v maximální míře zajištěna bezpečnost a soukromí rezidentů.

Rezidenční soubor je od golfového hřiště oddělen živým plotem a předzahrádkami řadových domů. Nic tedy nebrání tomu, abyste si stejně jako Dominik Hašek, jeden z majitelů nemovitosti v Rezidenci Golf Beroun, vyběhli ven a pustili se do hry!

Bydlení v krásné krajině by nebylo dokonalé bez potřebné občanské vybavenosti. Tu nabízí vedle nedaleké Prahy také město Beroun se základními a středními školami, zdravotnickými zařízeními, úřady, obchody a službami i možnostmi sportovního vyžití. ●

O INVESTOROVÍ

Investorem celého golfového areálu včetně Rezidence Golf Beroun je společnost Tifannys, jejímž majitelem je jihokorejská firma KOS WIRE EUROPE. Přestože jsou jejím hlavním výrobním artiklem dráty z nerezavějící oceli, věnuje se úspěšně i budování golfových hřišť. Hřiště podobná berounskému realizovala společnost v Japonsku (Otaru Jisan Golf Club), Koreji (Jisan Resort) a ve Vietnamu (Twin Doves Golf Resort).

Golfová dovolená pro všechny!

1GOLFOVÁ
PRODUKČNÍ AGENTURA

golfbreaks.cz
expert na golfové zájezdy

Turecko Belek

pouze 21.990,-

Termín: 24.11. - 28.11. 2010

Ubytování: Sueno Golf Belek Hotel *****

Strava: All inclusive

Doprava: letecky

3 x green fee

cena zahrnuje:

- zpáteční letenku Praha - Antalya - Praha s přestupem v Istanbulu včetně letištních poplatků
- ubytování ve dvoulůžkovém pokoji v hotelu Sueno Golf Belek Hotel *****
- stravu formou polopenze
- transfery z / na letiště
- 3 x green fee (1x Pine Course, 1x Dunes New Course, 1x National Golf Course)
- transfery z hotelu na golfová hřiště a zpět
- přepravu golfového bagu (součet hmotnosti odbaveného zavazadla a golfového bagu nesmí překročit 20kg)
- pojištění proti úpadku CK

cena nezahrnuje:

- pojištění léčebných výloh v zahraničí, pojištění zavazadel, golfového bagu a storna zájezdu
- příplatek za nadváhu 1 kg = 600 Kč / jedna cesta

CONGRESS

SKI AREÁL JEŠTĚD

LABYRINT

WELLNESS

KONGRES – ZÁBAVA GOLF – RELAX – WELLNESS

CENTRUM BABYLON ZAJISTÍ IDEÁLNÍ SPOJENÍ VAŠEHO KONGRESU SE ZÁBAVOU A SPORTEM. KONGRESOVÉ PROSTORY NABÍZEJÍ MNOHO VARIABILNÍCH VYUŽITÍ, JEDNOTLIVÉ SÁLY DISPOUNUJÍ KAPACITOU OD 10 DO 950 OSOB. KAŽDÝ SÁL MÁ JEDINEČNOU ATMOSFÉRU, SAMOZŘEJMOSTÍ JSOU SLUŽBY „UŠITÉ“ NA MÍRU, OCHOTNÝ PERSONÁL, NADSTANDARDNÍ GASTRONOMICKÉ SLUŽBY A VŠTRČNÝ PŘÍSTUP K VAŠIM POŽADAVKŮM. PŘIJEĎTE ZHODNOTIT NAŠE ZAŘÍZENÍ A VEZMĚTE S SEBOU RODINU A PŘÁTELE. KOMPLEX CENTRA BABYLON NABÍ-

ZÍ – KROMĚ HOTELOVÝCH SLUŽEB ŠPIČKOVÉ ÚROVNĚ – I PESTRÝ VÝBĚR ZÁBAVY PRO VŠECHNY VĚKOVÉ SKUPINY. PRO NEJMENŠÍ **LUNAPARK** VE STYLU STAROČESKÉ POUTI, STARŠÍM JE URČEN **iQPARK** – INTERAKTIVNÍ POZNÁVACÍ CENTRUM, KDE I VĚDA JE ZÁBAVA, A TEMATICKY ZAMĚŘENÝ **AQUAPARK**. NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ KOMPLEXU JE **WELLNESS CENTRUM** S ROZLIČNOU NABÍDKOU PROCEDUR VE STYLU ANTICKÝCH LÁZNÍ. K CENTRU BABYLON NEODMYSLITELNĚ PATŘÍ I GOLFOVÉ HRŠTĚ **GOLF**

CLUB JEŠTĚD SE ZAJÍMAVÝM TERÉNEM A ZASAZENÉ POD HŘEBEN JEŠTĚDU. KAŽDÁ Z 9 JAMEK NABÍZÍ JEDINEČNÝ HRÁČSKÝ ZÁŽITEK A ATMOSFÉRU. I ZDE NALEZNETE ČÁST VĚNOVANOU DĚTEM – PROLÉZAČKY, HOUPAČKY, EXPONÁTY Z iQPARKU, INDIÁNSKÉ TÁBORIŠTĚ, PŮČOVNU KOLOBĚŽEK. VOLNÝ ČAS ZDE MŮŽETE STRÁVIT MNOHA LÁKAVÝMI ZPŮSOBY. VYZKOUŠEJTE MOŽNOST SPOJIT KONGRESY SE SPORTEM, OŽIVTE SVÉ PRACOVNÍ AKTIVITY RELAXACÍ A ZÁBAVOU. KOMPLEX CENTRUM BABYLON JE TÍM PRAVÝM MÍSTEM.

Letos byl oceněn agenturou CZECH TOURISM jako „Nejlepší turistický produkt v ČR“.

Přichází **zima** a je **čas** **na další dobrodružství**

Milé děti, ahoj kamarádi!

V létě jsme si u moře společně užili spoustu radostí i zábavy. Nyní přichází zima a je čas na další dobrodružství – tentokrát v zasněženém království hor. Nechte se překvapit, co všechno jsme si pro vás připravili, a těšte se na parádní dovolenou na horách!!!

Vážení rodiče, z léta nás již dobře znáte, a tak víte, že se o vaše děti dobře a profesionálně postaráme. Nebojte se tedy a neváhejte zapojit své ratolesti do našeho úžasného horského dobrodružství. Těšíme se na vás! Váš tým animátorů-instruktůrů.

Hrajeme si a sportujeme celý den!

Naši animátoři-instruktoři se budou snažit přizpůsobit veškeré aktivity věku i schopnostem dětí a podmínkám s ohledem na aktuální vývoj počasí a lyžařské podmínky.

NAŠE VIZITKA:

Jsme mladí, ale zodpovědní...
Jsme zábavní a kreativní...
Jsme odvážní, ale neriskujeme...
Jsme kvalifikovaní...

Program Funtazie klubu probíhá 5 dní v týdnu. Hlavní náplní je v dopoledních a odpoledních hodinách výuka lyžování s našimi animátory-instruktory (nutné přikoupit jako fakultativní službu), podvečerní a večerní program (v ceně zájezdu) je zaměřen na hry, soutěže, zábavu.

Orientační plán animací:

- 5x týdně dopolední výuka lyžování s funtazijním animátorem-instruktorem,
- 5x týdně odpolední výuka lyžování s funtazijním animátorem-instruktorem,
- 3x týdně zábavné večerní programy s funtazijním animátorem-instruktorem,
- 2x týdně „večeře bez rodičů“ s funtazijním animátorem-instruktorem,
- v případě nepříznivé počasí budou dopolední a odpolední výuky lyžování nahrazeny jinými sportovními nebo zábavnými aktivitami.

Rodinná dovolená. Vyberte si svou Funtazii na zimu 2010/2011:

ITÁLIE – MERANO	Falkensteiner Hotel Meran 2000 ****	s polopenzí
RAKOUSKO – KATSCHBERG	Hotel Falkensteiner Club Funimation ****	s all inclusive
RAKOUSKO – FAAK AM SEE	Dorfhofhotel Schönleiten ****	s polopenzí

Speciální programy populární mezi dětmi i dospělými „Večeře bez rodičů“

- Dětem nabízíme zajímavý program, který začíná v pozdních odpoledních hodinách, kdy animátoři-instruktóři mají pro děti připravený klubový, sportovní program, potom následuje společná večeře a večer zakončí všichni tancem a zpěvem hymny Funtazie klubu.
- Rodičům nabízíme klidnou a nerušenou večeři. S Funtazí na horách máte zaručeno, že se vaše děti nebudou nudit, ale budou se bavit a dovolenou si opravdu užijí!

Funtazie: Země ideální dovolené pro děti i dospělé.

Holky, kluci, rodiče, vydejte se na hory úplně jinak než kdykoli předtím! Užijte si sport, zábavu, odpočinek i pohodu.

Ve FUNTAZIE klubu je všechno úžasné a úplně nejlepší pro děti každého věku.

Zatímco děti sportují, hrají si, baví se a prožívají všelijaká dobrodružství a legraci, rodiče mohou lyžovat, relaxují a užívají si klidu.

Už jste byli ve Funtazii?

ANO! – Bylo to báječné, skvělé, dobrodružné! Z Funtazie u moře jste si jistě odvezli spoustu zážitků a i rodiče si chválí volný čas pro sebe. Nyní si vše zopakujete, ale tentokrát na horách a na sněhu. FUNTAZIE je zemí neuvěřitelných příběhů a dobrodružství. Je zkrátka a jednoduše FANTASTICKÁ – zvláště pro děti.

Kde leží?

Všude, kde jsou nejvhodnější hotely, sjezdovky a celkově příznivé podmínky pro rodinnou rekreaci a hry dětí.

Co je klub Funtazie na horách?

1. Spojení rekreace, fantazie a zábavy. Klid a odpočinek pro rodiče nebo prarodiče a celodenní program pro děti. Možnost o dětech „nevědět“, naučit je lyžovat nebo se v rámci programu snadno zapojit do jejich her. Také naopak – možnost bavit se s dospělými rodinnými příslušníky jen tehdy, když se dětem chce.
2. Česká specialita Cestovní kanceláře FISCHER. Zimní zájezdy obohacené o dětský zábavně-sportovní program. Programy jsou organizovány česky hovořícími profesionálními animátory-instruktory lyžování.

Kdo se může stát členem klubu FUNTAZIE na horách?

Každé dítě, které dosáhlo minimální věkové hranice 5 let a je samostatné. Do programu se mohou samozřejmě zapojit i rodiče nebo prarodiče.

HOTELY – KVALITA A BEZPEČNOST

Rodinná dovolená musí být i z hlediska výběru ubytování maximálně kvalitní a bezpečná. Poloha hotelu v klidném prostředí v blízkosti sjezdovek, vybavení pokojů i apartmánů, to všechno hraje zásadní roli. Dbáme na to, abychom nabízeli pouze prověřené ubytovací kapacity.

POKOJE A PROSTOR

Především hodně místa! Všechny nabízené rodinné pokoje i apartmány jsou prostorné

a přímo ideální pro rodiny. Na přání vybavíme pokoj také dětskou postýlkou pro vaše nejmenší. Nabízíme ubytovací jednotky pro rodiny, kde ani ubytovat rodiče se 3 dětmi není problém.

STRAVOVÁNÍ – PODLE DĚTSKÉ I VAŠÍ CHUTI

Děti mají k dispozici oddělené „VIP dětské stolečky“, kde si mohou v klidu vychutnat kvalitní a vynikající hotelovou snídani i večeři. Dostanou-li v průběhu dne chuť na něco dobrého, mají k dispozici ovoce, koláče a samozřejmě i nápoje z dětského juice baru.

SPORTOVIŠTĚ A SJEZDOVKY – MÁME RADOST Z POHYBU

Sjezdové tratě ve střediscích jsou vhodné i pro ty nejmenší. Pod dohledem našich zkušených a profesionálních animátorů-instruktůů se děti naučí postupně základním lyžařským dovednostem a samostatnosti na svahu. Ve společnosti animátorů si pak užijí i při dalších sportovních a zábavných aktivitách, jako je sáňkování, hry na sněhu a mnoho, mnoho dalšího.

DĚTSKÉ ÚZEMÍ – MÁME SI KDE HRÁT

Aktivita FUNTAZIE KLUBU probíhají především v hotelovém areálu – v zabezpečených herních zónách, dětských klubech a koutcích. Děti se vždy mohou těšit na hotelový miniklub (místnost pro stolní hry, malování, zpívání, čtení, hraní, tvoření a jiné aktivity) a na prostory s atrakcemi a hračkami.

BAZÉN – PŘÍJEMNÉ OSVĚŽENÍ I ZÁBAVA

Naše funtazijní hotely mají k dispozici bohaté wellness zázemí s bazénem, kde si mohou děti společně s animátory-instruktory hrát a užít si tak spoustu legrace a pohody. ●

ČEKÁ VÁS OPERACE?

**Lék Wobenzym®
může pomoci i Vám**

**Urychluje hojení,
zkracuje dobu léčby.
Informujte se u svého lékaře.**

**Více na
www.wobenzym.cz**

Wobenzym, tradiční lék z přírodních zdrojů k vnitřnímu užití.
Čtěte pečlivě příbalovou informaci.

MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice,
www.wobenzym.cz, konzultace na tel.: 267 750 003

Hojení rány po operacích (včetně zlomenin) je složitý proces

Závisí nejen na velikosti rány, ale i na tom, jak organismus zvládá pooperační fázi, zda zánět či pooperační otok neprodlužují hojení a pacient dodržuje pooperační režim, stanovený lékařem.

Enzymy v našem těle ovlivňují hojení ran a zlomenin

Usměrňují průběh zánětu a vstřebávání otoku tak, aby to bylo pro tělo co nejučelnější a nejrychlejší. Operace a těžké úrazy včetně zlomenin jsou událostmi, na jejichž rychlé zvládnutí nemusí enzymy v našem těle stačit. Proto je vhodné podpořit je enzymy zvenčí. Dlouholeté výzkumy ověřily účinnost unikátní směsi proteolytických enzymů, která je obsažena v jediném tradičním léku systémové enzymoterapie – léku Wobenzym.

Účinná pomoc po operacích

Podpůrná léčba Wobenzymem přispívá mimo jiné ke zlepšení prokrvení tkání a činnosti lymfatického systému. Urychluje tak vstřebávání otoků, krevních výronů a podlitin, čímž zmírňuje i bolest.

Použití Wobenzymu zkracuje dobu hojení pooperační rány i zlomenin, posiluje oslabenou imunitu a omezuje výskyt pooperačních komplikací např. s hnisáním rány nebo nadměrným jizvením. Pokud jsou při léčbě použita antibiotika, zvyšuje Wobenzym zároveň jejich účinnost. Nejlepšího účinku dosáhneme, začneme-li užívat Wobenzym co nejdříve po operaci, samozřejmě po předchozí konzultaci s ošetřujícím lékařem.

K léčbě enzymy použijte lék Wobenzym®

Wobenzym je lékem registrovaným Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Jeho léčebné účinky jsou prokázány řadou kontrolovaných klinických studií. Ve světě si ho lidé kupují už přes čtyřicet let. Jen v České republice ho každý rok užívá více než sto tisíc pacientů, mnozí z nich opakovaně.

FUNTAZIE KLUB
Rodinná dovolená na horách

1 moment zima
2010 / 2011

**vyberte si svou
rodinnou dovolenou v Alpách**

DĚTSKÝ PROGRAM

program pro děti s česky mluvícími animátory

LYŽAŘSKÉ ŠKOLKY

lyžařské školky s českými
profesionálními instruktory

ZÁZEMÍ

hotely se zázemím pro děti

**5 000
skipasů
zdarma**

Nabídka platí do 31. 10. 2010.

Cestovní kancelář

FISCHER

Svět vašich zážitků

Více na: www.fischer.cz | ☎ 800 12 10 10 |

FALKENSTEINER HOTEL MERAN 2000 ****

2 dospělí + až
3 děti do 14 let

Výhodná
poloha

Pestré zázemí
pro rodiny

Velmi oblíbený rodinný hotel s prostornými a komfortními apartmány leží vysoko nad městem Meran, na slunečné náhorní plošině Hafling, ve výšce 1 600 m nad mořem.

Poloha

Hotelový komplex se nachází v městečku Hafling, přibližně 15 km od města Meran. Je ideálním místem pro výlety i lyžování a představuje tajný tip pro milovníky aktivní rodinné dovolené, kteří vyhledávají panenskou přírodu, relaxaci, péči o tělo

i zábavu. Právě zde, přímo v turistické a lyžařské oblasti Meran 2000, ve společnosti dechberoucích horských štítů Texel, Brenta a Ortler, najdete všechny přísady pro Vaši pohodovou zimní dovolenou na horách pro celou rodinu.

Vybavení

Přijímací hala s recepcí, hotelový bar, restaurace 1600 se středomořskou kuchyní a vlastní vinotékou, několik výtahů, společenská místnost s kamny a knihovnou, terasa na slunění, wellness centrum s vodním světem (na ploše 1300 m² s vnitřním a venkovním panoramatickým bazénem s protiproudem, vířivkou, několika druhy saun: finská sauna, BIO sauna; parními láznemi, vitáriem, infrakabinou, masážími a kosmetickým ošetřením), dětský ráj „Falkyland“ a bohaté zázemí pro děti, vyhrazené parkoviště.

Sportovní nabídka & zábava

Animační programy v hotelu, jízdy na koních, mini ZOO, túry a vycházky

s průvodcem do přírody, hraní her, sáňkování a mnoho dalších sportovních i zábavních aktivit pro děti i dospělé.

Internetové připojení: ve veřejných prostorách hotelu i apartmánech (za poplatek).

Platební karty: VISA, EC/MC, AMEX, Diners Club.

Stravování

Polopenze (bohatá alpská wellness snídaně s bio potravinami + tématické snídaně bufety: FIT, snídaně a snídaně se šampaňským vínem), alpský obědový wellness bufet od 12.00 – 17.00 hod. s lehkou svačinkou, ovocem a domácími koláči, čaj, široký výběr zdravé stravy, večere výběrem z menu o 5 chodech. Oddělený dětský bufet s nápoji u stolů pouze pro děti.

Pokoje/apartmány

Nadstandardní apartmánové suity „M“ (34 – 38 m²) - pokoje s výhledem na jih mají: vlastní sociální zařízení, kombinovanou

obývací místnost s plně vybavenou kuchyňkou, ložnici s dvoulužkem, telefon, satelitní TV, přípojku na internet, vysoušeč vlasů a balkon či terasu. Na vyžádání jsou k dispozici i prostornější apartmánové suity „L“, „XL“ a „XXL“ (velkostně od 44 m² do 69 m²).

Obsazenost pro rodinu

AP (apartmánová suita „M“ s jednou ložnicí)
 – 2 dospělí + 1 dítě, 2 dospělí + 2 děti, 2 dospělí
 + 3 děti, 3 dospělí + 1 dítě, 3 dospělí + 2 děti.

Hotelový servis

- Výměna koupelnového a ložního prádla, úklid apartmánů (kromě kuchyně).
- Wellness balíček s měkkým županem, ručníky do sauny a domácí obuv. ●

www.falkensteiner.com/en/hotel/meran
 (katalog Hory str. 34, 35, 36, 37)

Velmi oblíbený rodinný hotel s prostornými a komfortními apartmány

1 Pro nejmenší – děti do 3 let:

- dětská postýlka, vanička a židlička
- „chůvičky“ na hlídání
- přebalovací pult

2 Pro děti 4 – 14 let – FUNTAZIE klub s českým animátorem:

- snídaně s ostatními dětmi
- 5x týdně celodenní program včetně lyžování v škole „skischule Meran 200“
- Aktivity s animátory v hotelu, hraní si ve sněhu, dětské wellness nebo lyžování s rodiči
- Večeře pro děti s animací

3 Pro dospělé:

- gurmánská restaurace s vlastní vinotékou
- bohaté wellness zázemí s vodním světem a pestrou paletou SPA služeb
- různé outdoorové aktivity (lyžování, běh na lyžích, lezení v ledu, túry a vycházky do přírody a jiné).
- Večerní animační programy

FALKENSTEINER CLUB FUNIMATION KATSCHBERG ****

2 dospělí + až
2 děti do 14 let

Dětský ráj

Bohaté zázemí
pro rodiny

Luxusní a velmi oblíbený rodinný hotel s pestrou nabídkou služeb, nadstandardními pokoji a suitami i kvalitním zázemím pro děti, situovaný v nadmořské výšce 1600 metrů je ideálním místem pro Vaši pohodovou zimní dovolenou.

Poloha

Hotelový komplex se nachází v městečku Katschberghöhe - Rennweg am Katschberg. Nejbližší nákupní možnosti jsou cca 500 m od objektu. Díky atraktivní poloze přímo u sjezdovky je ideálním místem pro výlety i lyžování a představuje tak perfektní místo pro milovníky aktivní rodinné dovolené.

Vybavení

Přijímací hala s recepcí a krbem, různé tématické restaurace a pivnice, internetový koutek (za poplatek), výtah, nekuřácká restaurace, bar, terasa na slunění, diskotéka, vital bar, Falky restaurant, divadlo, rozsáhlé wellness & SPA centrum (2000 m² wellness, SPA a fitness zázemí včetně venkovních vyhříváných i vnitřních bazénů, několika druhů saun, parních lázní a mnoho dalšího), dětská wellness zóna, vyhrazené parkoviště u hotelu.

Sportovní nabídka & zábava

Animační programy v hotelu, jízdy na koních, túry a vycházky s průvodcem do přírody, hraní her, sáňkování, tělocvična a prostory na cvičení, lezecká stěna, vyhrazená dětská wellness zóna (bazén se skluzavkami a atrakcemi) a mnoho dalších sportovních i zábavních aktivit pro děti i dospělé.

Internetové připojení: ve veřejných prostorách hotelu i na pokojích (za poplatek).

Platební karty: VISA, EC/MC, AMEX, Diners Club.

Stravování

Uvítací přípitek, rozšíření snídaně formou bufetu s organíc koutkem, oběd na baru s polévkou a saláty, večer tématické bufety

s předkrmovým, salátovým a dezertovým bufetem, týdne gala večer s ukázkou přípravy jídel a show, nápoje k večeři zahrnuty v ceně (pivo, stolní víno, nealkoholické nápoje), Falkensteiner All Inclusive Light bufet. Dětský juice bar ve Falky-Landu (v čase, kdy je otevřený).

Pokoje/apartmány

Rodinné pokoje „Klassic“ (FR) – 27 m², oddělená ložnice s palandou pro děti, obytná místnost s balkonem/terasou. K dispozici jsou také prostorné rodinné suity „Royal“ (SU) – 38 m², oddělná ložnice s dvoulůžkem, palandou pro děti a obytná místnost

s balkonem. Všechny pokoje i suity mají: vlastní sociální zařízení (sprcha/vana, WC), vysoušeč vlasů, rádio, telefon, satelitní TV a trezor.

Obsazenost pro rodinu

FR (rodinné pokoje „Klassic“ se 2 přistýlkami), SU (rodinné suity „Royal“)
– 2 dospělí + 1 dítě, 2 dospělí + 2 děti,
3 dospělí + 1 dítě.

Hotelový servis

- Výměna koupelnového a ložního prádla, úklid pokojů. ●

www.falkensteiner.com/en/hotel/funimation
(katalog Hory str. 46, 47, 48, 49)

1 Pro nejmenší – děti do 3 let:

- dětská postýlka, vanička a židlička
- „chůvičky“ na hlídání
- přebalovací pult

2 Pro děti 4 – 14 let – FUNTAZIE klub s českým animátorem:

- snídaně s ostatními dětmi
- 5x týdně celodenní program včetně lyžování
- Aktivity s animátory v hotelu, hraní si ve sněhu, dětské wellness nebo lyžování s rodiči
- Večere pro děti s animací

3 Pro dospělé:

- gurmánská restaurace s vlastní vintótkou
- bohaté wellness zázemí s vodním světem a pestrou paletou SPA služeb
- různé outdoorové aktivity (lyžování, běh na lyžích, lezení v ledu, túry a vycházky do přírody a jiné).
- Večerní animační programy

HOTEL DORFHOTEL SCHÖNLEITN ****

2 dospělí + až
2 děti do 14 let

Bohaté
sportovní
vyžití

Ideální pro
rodiny

Velmi pěkný horský hotel s bohatým zázemím pro děti, situovaný do malebné korutanské krajiny, je ideální volbou pro Vaši pohodovou rodinnou zimní dovolenou.

Poloha

Komplex s bohatým vyžitím pro děti se nachází na náhorní plošině ve výšce 684 metrů nad mořem, v blízkosti nádherného jezera Faaker See a s dechberoucím výhledem na Mittagskogel. Okolní krajina je ideálním místem pro výlety, vycházky, běh na lyžích, ale i další zimní aktivity. Centrum města je vzdáleno cca 2,5 km. Skiareál Gerlitzen pak 20 km.

Vybavení

Přijímací hala s recepcí, bar, bufetová restaurace Dorfstadl, a la carte restaurace Dorfwirt s místními i mezinárodními specialitami, terasa na slunění, herna, RESI's dětský klub, wellness zázemí (vnitřní bazén, sauna, posilovna, masáže a další SPA služby), konferenční místnost, vyhrazené parkoviště.

Sportovní nabídka & zábava:

Animační programy v hotelu, jízdy na koních a ponících, túry a vycházky s průvodcem do přírody, hraní her, sáňkování a mnoho dalších sportovních i zábavních aktivit pro děti i dospělé. Stolní tenis, herna,

malá dílna. Večerní animační programy. Tenisové centrum (3 km od hotelu).

Internetové připojení: internetový koutek (za poplatek). V apartmánech analogové připojení na internet.

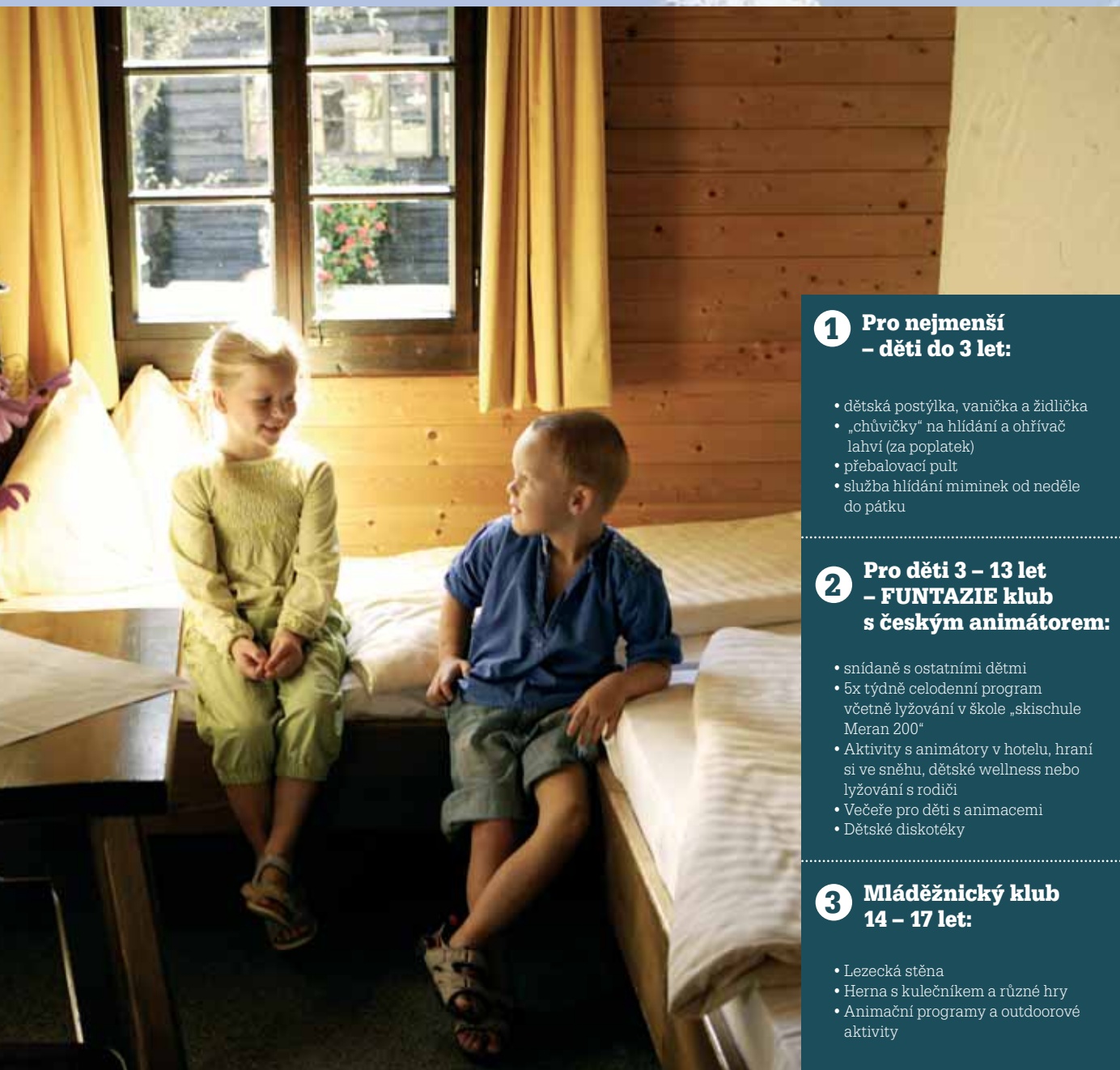
Platební karty: VISA, EC/MC, AMEX, Diners Club.

Stravování

Polopenze (snídaně formou bufetu, večeře výběrem z menu o 3 chodech, nápoje k večeři v ceně – nealko pivo, víno, nealkoholické nápoje, voda). Pro děti stravování formou all inclusive (snídaně, obědy, večeře a svačinky v průběhu dne včetně nalkoholických teplých i studených nápojů po celý den).

Pokoje/apartmány

Apartmán pro 4 (AP1): 35 m², obývací místnost s koučem s posezením, 2 samostatnými lůžky a rozkládací pohovkou pro další 2 osoby, balkon. Všechny apartmány mají: vlastní sociální zařízení (sprcha, WC), telefon, satelitní TV, trezor, vybavenou kuchyňku (myčka nádobí,

sporák, lednička, mikrovlnná trouba, kávovar, rychlovarná konvice) a přípojku na internet. Některé apartmány mají balkon.

Obsazenost pro rodinu:

AP (apartmán s jednou ložnicí): 2 dospělí + 1 dítě, 2 dospělí + 2 děti, 3 dospělí + 1 dítě.

Hotelový servis

- 1x týdně výměna koupelnového a ložního prádla
- Úklid apartmánů (kromě kuchyňky)
- Pračka a sušička (za poplatek)
- Hotelový transfer. ●

www.dorfhotel.com
(katalog Hory str. 40, 41, 42, 43)

1 Pro nejmenší – děti do 3 let:

- dětská postýlka, vanička a židlička
- „chůvičky“ na hlídání a ohřivač lahví (za poplatek)
- přebalovací pult
- služba hlídání miminek od neděle do pátku

2 Pro děti 3 – 13 let – FUNTAZIE klub s českým animátorem:

- snídaně s ostatními dětmi
- 5x týdně celodenní program včetně lyžování v škole „skischule Meran 200“
- Aktivity s animátory v hotelu, hraní si ve sněhu, dětské wellness nebo lyžování s rodiči
- Večeře pro děti s animacemi
- Dětské diskotéky

3 Mladěžnický klub 14 – 17 let:

- Lezecká stěna
- Herna s kulečnickem a různé hry
- Animační programy a outdoorové aktivity

4 Pro dospělé:

- wellness centrum a SPA služby
- různé outdoorové aktivity (lyžování, běh na lyžích, lezení v ledu, túry a vycházky do přírody a jiné).
- Večerní animační programy

Žádný módní diktát

Módní dům Blažek přichází na trh s novou kolekcí s poetickým názvem „It seems to me“, určenou pro sezónu podzim/zima 2010. Kolekce jemně balancuje mezi formálním a neformálním stylem, pohrává si s inovacemi i tradičním krejčovským pojetím. Přináší tzv. styl décontracté elegance, jež prostřednictvím doplňků rozehrává prostor pro kreativitu a cílí na zákazníky, kteří se rozhodli experimentovat, nejen plynout s davem.

Móda se pro nadcházející sezónu představuje v uvolněné a mnohovrstevné směsí stylů. Do popředí se dostávají strukturní kvality a kára (od tónově sladěných až po ta svěží), která vytvářejí zajímavé barevné akcenty.

košile 1 990 Kč
kalhoty 3490 Kč
vesta 1990 Kč
kravata 990 Kč

Po letní lehkosti, optimismu, veselí a bezstarostnosti je kolekce více spojena s vnitřním příběhem, který potlačuje povrchní přístup k módě i zaběhnuté stereotypy, naopak zdůrazňuje emocionální hloubku, snahu o zachycení pocitů, nálad, radostí i starostí. Více se zaměřuje na potřebu zákazníka vyjádřit svou individualitu, hledat nové přístupy a podporovat jeho snahu odlišit se. Nabádá jej k experimentům, k rozvíjení představ, splnění vlastních snů.

Jak říká majitel módního domu Ladislav Blažek: „Doba striktního dodržování trendů je, myslím, už dávno pryč. Dnes jde každá značka svojí cestou a spojitost s trendy je spíš v náznacích. Základ stojí na historii dané značky a na zkušenostech z předchozích kolekcí. Čistě trendové modely tvoří jen dílčí část sortimentu a většinou nepřevažují. Také současní zákazníci už nepodléhají diktátu trendů jako před deseti patnácti lety. Moderní móda je velmi otevřená.“

A jak to vidí dvorní designér Roman Humlíček? „Současný vývoj v pánské módě je

Vesta je jednou z nosných součástí outfitů pro sezону podzim/zima 2010.

Lze ji kombinovat s přiléhavým kardiganem nebo svetrem, ale lze ji vzít i jen tak na tělo a doplnit lehkým šálem.

kardigan 2 990 Kč
kalhoty 2 490 Kč
vesta 1 990 Kč
šála 490 Kč

poměrně liberální. Neplatí žádný jednoznačný diktát, jaká barva či tvar patří na vrchol. Žádaná je pestrost a čitelný rukopis. Při navrhování kolekce dávám na pomyslné misky vah dva aspekty, které zohledňují různá zákaznickova očekávání," říká a dodává: „Tím prvním je vytvářet praktické oblečení, jež je pohodlné a splňuje nároky na každodenní nošení. Ten druhý je založen na odvážných nápadech s cílem vyhovět přirozené touze po změně.“

Všechny oděvy z nové kolekce jsou připraveny ve dvou liniových řadách. Zejména aktivním mužům, kteří preferují současný styl mladé módy, je určena trendy slim řada, jejímž hlavním rysem je štíhlá silueta. Oděvy s označením regular jsou připraveny pro ty, kteří dávají přednost volnějším a pohodlnějším střihům.

Dlouhodobě se staly zcela samostatnou částí kolekce obleky. Pro nadcházející sezunu

jsou připraveny v tmavých odstínech. Saka mají výhradně jednořadové zapínání na jeden nebo dva knoflíky. V případě třířádkových kompletů jsou ještě doplněny vestou.

Obleky z řady slim jsou ze strečových materiálů, které kromě dokonalého padnutí umožňují i dostatek volnosti při pohybu. Díky nim lze v kombinaci s košilí přiléhavého střihu, extrémně úzkou kravatou a štíhlými černými botami vytvořit outfit dokonale čistého, až minimalistického vzhledu. Pro obleky z řady regular bylo užito jemných vlněných přízí či směsí vlny s hedvábím nebo kašmíru.

Veliké zastoupení v kolekci mají košile, jež jsou vyrobeny z čisté bavlny, případně ze směsi s elastanem. V barevnosti převládají světlé tóny, ale stále více se do popředí zájmu dostávají košile s výraznými vzory i barevností. Ty mohou v kombinaci s neutrálními kalhotami, bundou nebo krátkým pláštěm vytvářet velmi zajímavé barevné akcenty.

Asi není třeba zdůrazňovat, že ani letos na podzim se kolekce neobejde bez pletených pulovrů a svetrů. Ty nejlehčí pulovry, vyrobené z pima bavlny, lze skoro zařadit do kategorie triček. Oblékají se přímo na tělo a hodí se ke každému stylu. Stačí vybrat vhodný typ – se zapínáním na tři knoflíčky či s límečkem, kulatým průkrčníkem, věčkem nebo rolákem. Módní gurmány nejspíše osloví puristické svetry ze směsi hedvábí, kašmíru a bavlny s nenapodobitelným vzhledem a omakem. Klubové svetry určené ke kombinaci s košilí ozvláštňují sportovní detaily – kontrastní barevné proužky v krajích a výšivky. Pro hřejivé svetry z merino vlny jsou v nadcházející sezóně charakteristické zvětšené motivy vzorů tradičně využívaných na pánských vlněných látkách.

oblek 11 990 Kč
košile 1 290 Kč
kravata 990 Kč

Obleky z řady slim jsou ze strečových materiálů, které kromě toho, že dokonale padnou, umožňují i dostatek volnosti při pohybu.

S nadcházejícím podzimem přicházejí opět ke slovu bundy a pláště, v jejichž pojetí se odrážejí různé styly i tvarování. Přes oblek se nosí vlněné velurové pláště s délkou nad kolena, které jsou volnější. Oproti tomu pro městské pláště ve zkrácené délce (alternativa delší bundy) jsou typické zvýrazněné pasové linie. Pro neformální příležitosti a volný čas jsou připraveny parky a kabany, které nezapřou inspiraci uniformou (nakládané kapsy, dvouřadové zapínání). Pro sportovně založené muže jsou určeny krátké bundy štíhlého střihu s délkou do boků, které je ideální kombinovat s přiléhavými džinsy. Pro vyznavače rockerského stylu je v kolekci zastoupena i kožená bunda s robustnějšími zipy.

sako 5 990 Kč
košile 1 490 Kč
kalhoty 1 990 Kč
opasek 1 990 Kč
obuv 4 490 Kč

Kolekce jemně balancuje mezi formálním a neformálním stylem, pohrává si s inovacemi i tradičním krejčovským pojetím. Velmi inovativně působí obleky z řady slim ve spojení s vestou.

sako 5 990 Kč
kalhoty 1 990 Kč
čepice 490 Kč
vesta 1 990 Kč

Módní dům Blažek připravil kolekci oblečení do zaměstnání a pro volný čas, která je historicky nejobsáhlejší a nejvariabilnější. Roman Humlíček na vysvětlenou uvádí: „V tomto segmentu neustále rozšiřujeme naši nabídku, ta již nyní zahrnuje kalhoty, košile a svetry, měkké blejzry, bundy, pláště i širokou škálu doplňků.“ A ještě dodává: „Kombinací jednotlivých kusů oblečení lze namixovat formální i neformální styl. Vezměte si například takový blejzr, svým pojetím se zcela odpoutává od klasického saka, při sladění s košilí a kalhotami vytváří outfit ve stylu formálního obleku, v kombinaci s džínami lze však získat uvolněný sportswear vzhled. Anebo pro nadcházející sezonu těžko postradatelná vesta, v kombinaci

s pulovrem a šálem působí ležérně, s košilí formálně. Odvážnější muži ji mohou obléknout i jen tak na tělo a doplnit ji lehkým šálem, kromě elegance tak budou i velmi šik.“ Výčet designér uzavírá: „Čepice, opasky, rukavice, obuv, to vše jsou zdánlivé drobnosti, kterými však lze výrazně ovlivnit celý outfit a v kombinaci se zajímavou stylistikou dotvořit oděv tradičního vzezření do naprosto nového módního vzhledu.“

BLAŽEK PRAHA a. s.
Ortenovo náměstí 16,
170 00 Praha 7, Holešovice
Telefon: 220 873 100 - 101
www.blazek.eu

Blejzr pojetím se zcela odpoutává od klasického saka. Při sladění s košilí a kalhotami vytváří outfit ve stylu formálního obleku, v kombinaci s džínami však lze získat uvolněný sportswear vzhled.

Kolekce je plná nezbytných doplňků. Nejenom obuv a opasky jsou zdánlivými drobnostmi, kterými můžete výrazně ovlivnit váš outfit a v kombinaci se zajímavou stylistikou dotvořit oděv tradičního vzezření do naprosto nového módního vzhledu

sako 4 990 Kč
pulovr 2490 Kč
kalhoty 2 990 Kč

Když banka ví, jak hýčkat klienty

Lze spojit využívání bankovních služeb s životním stylem? Odpovědí na tuto otázku je bankovní program Citigold, který ve svém portfoliu služeb nabízí Citibank Europe plc, organizační složka. Citigold obklopuje klienta komfortem, který dalece přesahuje standardní bankovní služby.

Flexibilní finanční služby

Program Citigold nabízí vyšší ligu spravování osobních financí. Citigold Wealth Management je unikátní soubor bankovních služeb, které jsou členům Citigold k dispozici.

Zkušený osobní bankéř je v tomto případě samozřejmostí a jeho služeb může klient využít kdykoliv a kdekoliv si určí. Zlatá debetní karta CitiCard je akceptována u více než 30 milionů obchodníků po celém

světě a nabízí bezplatný výběr z bankomatů nejen v České republice, ale i v zahraničí. Samozřejmostí je také atraktivní balíček pojištění k debetní kartě, který zahrnuje rodinné cestovní pojištění a pojištění zneužití.

Program Citigold nabízí vyšší ligu spravování osobních financí. Citigold Wealth Management je unikátní soubor bankovních služeb, které jsou členům Citigold k dispozici. Zkušený osobní bankéř je v tomto případě samozřejmostí a jeho služeb může klient využít kdykoliv a kdekoliv si určí. Zlatá debetní karta CitiCard je akceptována u více než 30 milionů obchodníků po celém světě a nabízí bezplatný výběr z bankomatů nejen v České republice, ale i v zahraničí. Samozřejmostí je také atraktivní balíček pojištění k debetní kartě, který zahrnuje rodinné cestovní pojištění a pojištění zneužití.

Od tradičního bankovníctví k exkluzivním službám šitým na míru

Mimo finanční služby, které program Citigold nabízí, zahrne klienta také řadou unikátních benefitů, které jsou mu kdykoliv k dispozici. Při cestování přijde vhod možnost využití salónku Citibank Lounge na pražském ruzyňském letišti, kde klientovi čas strávený čekáním na let zpříjemní pobyt v luxusním salónku, televize, wifi a denní tisk a občerstvení. Samozřejmostí je i bezplatné parkování na letišti po dobu 48 hodin. Komfort zajistí samoodbavovací kiosek přímo v Citibank Lounge a individuální bezpečnostní kontrola. Tato služba je na

Prominenti se loučili

místním bankovním trhu naprosto jedinečná a klienti jí patřičně využívají.

Citibank myslí na aktivní relax svých klientů. Klient Citigold může získat vstupenky na nejlepší sportovní akce do skyboxu Citigold v O2 Aréně v Praze nebo zdarma navštívit jakýkoli koncert Českého národního symfonického orchestru. K benefitům Citigold patří i možnost zahrát si tenis v I. Českém Lawn-Tennis Klubu Praha či využít pozvánky na některý z golfových turnajů.

Spokojenost je v programu Citigold na prvním místě, a proto Citibank pro své nejdůležitější klienty připravila ojedinělý soubor výhod z oblasti módy, gastronomie, ubytování, zábavy či životního stylu, který lze jednoduše využít v rámci Citi Gold Clubu. Ten nabízí až 35% slevy u partnerů Citigold.

Mnoho podpůrných služeb využitelných hlavně při cestování, nabízí Concierge program. Zprostředkování služeb je pro držitele zlaté karty zcela zdarma a k dispozici po celém světě 24 hodin denně, sedm dní v týdnu. Jedná se převážně o rezervační a doručovatelské služby, ale také telefonické tlumočení či business služby.

Jako doma ve více než 100 zemích světa

Výjimečnost programu Citigold cítí klient kdekoli v světě. Pokud třeba ztratí peněženku, zodpovědnost za kartu hned po nahlášení ztráty přebírá Citibank. V těchto krizových případech může klient také čerpat až 5 000 dolarů v jakékoliv pobočce Citibank. K dispozici mu jsou také všechny Concierge služby, takže v případě problémů, se o klienta Citigold banka velmi dobře postará. ●

Za letošním druhým ročníkem Prominent Golf Tour 2010 se zavřeli dveře. Zaplat' pánbůh pouze obrazně. Ve skutečnosti byli, pouze přivřeny, aby se v příštím roce všem hráčům opět doširoka rozevřeli a vpustili je svými zárubněmi na česká golfová hřiště.

V letošním ročníku, čekalo na hráče několik překvapení, o které se postarali jednotliví partneři tour. V první řadě, se jednalo o prohlídky vystavených vozů značek Fiat a Mitsubishi, jejichž zapůjčení na víkend mohli hráči vyhrát ve vložené soutěži Longest drive. Další novinkou byla výstava notebooků a výpočetní techniky což se většinou hráčů hodilo jako inspirace k vybavení jejich firem a domácností. Poslední a zároveň největší novinkou byla after party v hotelu Hoffmeister, které se zúčastnili jak zástupci partnerů, tak jednotliví hráči. Vrcholem společného setkání hráčů, bylo předání ceny absolutnímu vítězi celé tour. Hrací systém pro tuto soutěž byl vypsán na součet ran ze tří turnajů s odpočtem aktuálního handicapu v den hry.

Všem partnerům a hráčům děkujeme za příjemné dny strávené na golfe v jejich společnosti a těšíme se na společné setkání v roce 2011 již při 3. ročníku Prominent Golf Tour. Více informací o minulých ročnících, přípravách tour 2011 a dalších pořádaných akcích se dozvíte na www.ptp-production.com

Bankbook.cz – přelomové řešení pro zhodnocení úspor

Na bankbook.cz se banky předhánějí v nabídkách nejlepších sazeb pro vaše úspory, v plánu jsou speciální sazby pro účty úschov notářů a advokátů.

(zleva) Michael Christensen, předseda představenstva společnosti Sardis, Petr Kursá, výkonný ředitel společnosti Sardis.

Na trhu se objevila převratná novinka, která pořádně rozhybe poklidné vody úročení depozitních účtů. Bankbook.cz totiž pomáhá klientům nalézt to nejlepší zhodnocení jejich úspor – klienti mohou nabídnout naráz několika bankám své úspory a prostřednictvím internetové aukce získat individuální sazby a speciální podmínky. Jen klient rozhoduje, zda a co si nakonec vybere, a to vše z klidu svého domova nebo kanceláře.

Řada klientů v současné době nechává své prostředky neúročené na běžném účtu. Současné prostředí nízkých úrokových sazeb a časová náročnost spojená s výběrem vhodného depozitního produktu odrazuje klienty od aktivní správy svých úspor. V polovině roku 2010 proto bylo na nízko úročených běžných účtech českých domácností přes 600 miliard korun.

Nyní se ale situace může radikálně změnit. Cestu, jak dosud ladem ležící peníze

lépe zhodnotit, tj. zajistit co nejlepší výnos, nabízí právě bankbook.cz. Prostřednictvím on-line aukce mezi klientem a bankami zapojenými do projektu bankbook.cz, z pohodlí domova či kanceláře, máte možnost získat nadstandardní úročení Vašich vkladů a individuální podmínky. Tato služba Vás nic nestojí a je nezávazná.

Proč zkusit bankbook.cz

Služba bankbook.cz má celou řadu výhod. Jednou z nejdůležitějších je jeho jednoduchost a snadné použití bez nutnosti kontaktovat každou banku, procházet jejich webové stránky a vyhledávat, co nabízejí. Vše lze udělat z jednoho místa. Banky využívají internetovou aukci depozit na bankbook.cz k získání nových klientů. Jsou proto připraveny nabídnout vám zajímavé úrokové sazby termínovaných vkladů či spořicíh účtů, pokud k nim převedete své vklady.

Další výhodou bankbook.cz je bezpečnost. Bezpečnost pro vaše úspory, protože na bankbook.cz jsou nabízeny termínované vklady a spořicí účty, což jsou konzervativní a bezpečné bankovní produkty. Bankbook.cz je tedy cesta, jak v současné době nízkých úrokových sazeb získat pro svoje úspory zajímavé zhodnocení.

Bankbook.cz se řídí striktně zákonem č. 101 /2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Vaše informace jsou ukládány v zabezpečeném datovém centru a přístup k nim máte pouze vy. Banky, které se účastní aukce, k těmto informacím přístup nemají, dokud nepřijmete některou z jejich nabídek. Samotný převod peněz do banky, jejíž nabídku jste přijali, provádíte pouze Vy a nikoli prostřednictvím bankbook.cz. Vaše vklady jsou ze zákona pojištěny v každé bance zvlášť. Ačkoli se jedná v České republice o novinku, internetové aukce depozit mají dlouhou a úspěšnou tradici v ostatních vyspělých zemích (např. ve Velké Británii, Skandinávských zemích nebo USA).

A v neposlední řadě bankbook.cz je zdarma!

Jak využívat bankbook.cz?

Na tuto otázku odpovídá Petr Kursá, výkonný ředitel společnosti Sardis, která bankbook.cz uvádí na český trh.

„Bankbook.cz je plně internetové řešení a k jeho používání je nutné funkční připojení

(zleva) Petr Kursá, výkonný ředitel společnosti Sardis, Michael Christensen, předseda představenstva společnosti Sardis, Aleš Langr, Managing Partner, Crest Communications.

k internetu. Používání bankbook.cz vyžaduje čtyři kroky. Prvním je registrace uživatele. Druhým krokem je zadání poptávky, tedy jaký objem prostředků máte zájem uložit, v jaké měně (CZK, EUR, RUB, USD) a na jak dlouhou dobu. Tuto informaci vidí participující banky a mají dvě úřední hodiny na doručení nabídky úrokové sazby na vámi zadanou poptávku. Třetím krokem je výběr pro vás nejvýhodnější nabídky a její akceptace. Máte na to 24 hodin. Momentem akceptace jsou předány kontaktní údaje uživatele do zvolené banky. Uživatel má rovněž právo žádnou nabídku nepřijmout a proces poptávky kdykoli opakovat. Podání poptávky je zcela nezávazné. Pokud nabídku přijmete, banka vás kontaktuje a naplánuje s vámi další kroky vyřízení dokumentace spojené s otevřením vybraného depozitního produktu. Ve čtvrtém kroku již sami převedete prostředky do zvolené banky. Celý proces od okamžiku zadání poptávky do převodu peněz může trvat přibližně jeden den, podle toho, jak rychle se setkáte s bankou za účelem vyřízení související dokumentace.

„Ačkoli naše služba využívá internetovou technologii, jsme otevření osobnímu setkání

s našimi klienty, pro seznámení s používáním služby bankbook.cz. Zodpovídání dotazů přes telefon, nebo prostřednictvím emailu je samozřejmostí,“ dodal Petr Kursá

Jaké další produkty připravujete na bankbook.cz?

„Dalším produktem budou účty úschov, které využívají notáři a advokáti. Rozhovor s několika kanceláři ukázal, že chtějí svým klientům prezentovat nabídku účtů úschov od několika bank, včetně informací o úrokové sazbě a souvisejících poplatcích, na základě kterých si klient účet úschovy vybere.“

Rada závěrem

Využívejte bankbook.cz pravidelně, trh se neustále vyvíjí a na bankovním trhu přicházejí noví hráči s často velmi zajímavými nabídkami. A pokud si z nabídky bankbook.cz nevyberete, rozhodně oslovte svou stávající banku a pokuste se získat lepší zhodnocení svých vkladů. Určitě by Vám jako stálému klientovi měla nabídnout více. ●

Deset rad

jak na domácí fotovoltaiku

Oblast fotovoltaiky je v posledních měsících v popředí zájmu zejména díky diskusi o způsobu nastavení výkupních cen, a je předmětem rozsáhlých legislativních debat. Je třeba ale připomenout, že sluneční energie se využívá také v domácnostech, a je dobré na ní myslet jako na jeden ze zdrojů alternativní energie pro individuální využití.

Co je třeba vědět před tím, než se rozhodnete pořídit si solární panely na střechu domu? Jak vybrat vhodné komponenty pro domácí fotovoltaickou elektrárnu?

A jak sluneční elektrárnu udržovat? To jsou základní otázky, které by si měl položit každý, kdo uvažuje o možnosti čerpat elektrickou energii ze slunce.

Nabídka komponentů pro solární elektrárny je na českém trhu poměrně

široká. Je však potřeba vědět, na co se při výběru zaměřit, aby instalace odolala rozmarům počasí nebo abychom se ještě před návratností investice nemuseli pouštět do oprav. Soustava má totiž vydržet nejméně 20 let. Neméně důležité je, abychom se správně rozhodli, jestli je na naší střechu instalace vhodná, případně s jakými ztrátami můžeme počítat, pokud se výrazněji odchýlíme od optimálních podmínek. ●

1 Co rozhoduje o vhodnosti umístění fotovoltaické elektrárny na střeše domu?

Zda je vhodné umístit fotovoltaickou elektrárnu na rodinný dům, určuje především sklon a orientace střechy. „Pro optimální výkon fotovoltaických panelů je v naší geografické poloze ideální sklon 30°. Instalaci lze však provést na střechu v téměř jakémkoli úhlu, nutné pak je ale počítat s o něco menšími výnosy, a to zhruba o 10 až 15 %“, vysvětluje Richard Kalášek, senior projektant společnosti Conergy, která na poli fotovoltaiky patří ke světovým lídrům. „Podstatnou roli hraje také orientace střechy ke světovým stranám, přičemž ideální otočení modulů je na jih. Orientace s odklonem 45° na východ či západ pak znamená zhruba 5 až 10% ztráty. U většího odklonu je třeba kalkulovat s výnosy nižšími o 20 %. V případě, kdy je fotovoltaika připravována v rámci novostavby, je pak možné jí podmínky částečně přizpůsobit,“ upřesňuje Kalášek.

2 Unese střecha zatížení konstrukcí elektrárny?

Přestože se může fotovoltaická elektrárna instalovat přímo na střechu, neklade na její konstrukci žádné zvláštní požadavky. „Váha modulů včetně nosné konstrukce se pohybuje kolem 12 až 15 kg na 1 m². Pokud pomíneme extrémní sněhové nebo větrné zatížení, pak jedinou podmínkou je, aby střešní krytina byla v takovém stavu, že se nebude muset dalších 20 let opravovat. V opačném případě by celá střešní instalace fotovoltaiky musela být před opravou střechy demontována,“ vysvětluje Kalášek.

3 Rozhoduje kvalita, nebo cena?

Aby byla fotovoltaická elektrárna spolehlivá a podávala očekávaný výkon po celé garantované období, radí Richard Kalášek sázet více na kvalitu, než se ohlížet na ceny jednotlivých komponentů. „U levných výrobků, především dovezených z Asie, není leckdy možné dohledat výrobce a v případě reklamaci je pak velmi obtížné řešení i s prodejci těchto

výrobků v České republice. Majiteli takové elektrárny navíc vznikají ztráty jejím špatným fungováním nebo nefunkčností, které mu investici prodražují. Investor by proto měl raději zvolit tradiční výrobky, u kterých jsou udávané hodnoty ověřitelné.“ Zvýšená pozornost by měla být věnována především dvěma hlavním komponentům – fotovoltaickému panelu a fázovému měniči. Kvalitní fotovoltaický panel by podle Kaláška neměl postrádat tvrzené krycí sklo odolné kroupám, větranou přípojnou krabici, bypass diody a odolný rám. „Každý dodavatel by navíc měl být schopen doložit jmenovitý výnos nabízeného fotovoltaického panelu v konkrétní geografické lokalitě spočítaný v nezávislých softwarech, jako například PSYST, který provozuje Ženevská univerzita.“ Pro měnič pak mimo jiné platí, že čím vyšší účinnost, tím vyšší kvalita. Chlazení by mělo být zajišťováno samotným měničem bez přídavných zařízení a minimální záruka by neměla být nižší než 5 let. Důležité jsou dále evropsky uznávané certifikace kvality a bezpečnosti.

4 Je možné provést instalaci fotovoltaiky vlastními silami?

„Pořizovací cena rodinné fotovoltaiky se může pohybovat již od 300 000 Kč. V případě neodborné montáže by mohly vzniknout velké škody nejen na samotné elektrárně, ale i na celém domě. Proto bych vždy doporučoval svěřit instalaci profesionální firmě, která za montáž nese odpovědnost,“ radí Kalášek.

5 Je pro stavbu domácí fotovoltaiky nutné stavební povolení? A případně další povolení?

Pro instalaci na střeše není stavební povolení nutné. Tato povinnost se vztahuje pouze na instalaci na zemi. „Dále je třeba sjednat smlouvu s distribuční společností a pořídit si licenci ERÚ pro výrobu elektřiny. Řada dobrých instalačních firem tuto administrativu vyřídí za zákazníka, a tím mu ušetří spoustu času,“ říká Richard Kalášek, senior projektant společnosti Conergy.

6 Je třeba při instalaci domácí fotovoltaické elektrárny upravovat elektrické rozvody v domě?

„Ve většině případů je třeba přizpůsobit výkon elektrárny již instalovaným jističům, protože výměna jističů za silnější nebývá možná z důvodu nevyhovující kapacity vedení. Zda je možné připojit i větší výkon elektrárny, musí prověřit projektant přímo na místě,“ doporučuje Kalášek.

7 Jak zkalkulovat velikost domácího soláru?

„Obecně platí, že na jednu instalovanou kilowattu potřebuji plochu cca 7 m² u střešní konstrukce, u instalace na zemi je to cca 20 m²,“ vypočítává Kalášek

8 Jak často kontrolovat upevnění panelů?

Neexistuje žádná norma, která by toto předepisovala. Nicméně při použití hliníkového nosného systému doporučuji jednou za rok namátkově zkontrolovat utažení šroubů. Budou-li některé z nich povoleny, je nutné zkontrolovat celý konstrukční systém.

9 Je potřeba provést nějaké revize během používání?

Nutné to není, ale obecně se doporučuje nechat si udělat revizi jednou za dva roky.

10 Je třeba v průběhu let provést nějaké čištění?

Je-li sklon panelů větší než 15°, není třeba žádná speciální údržba, protože panely v tomto a větším sklonu mají samočisticí schopnost. Pokud je sklon nižší, je třeba panely občas zkontrolovat a podle potřeby omýt čistou vodou bez použití jakýchkoli saponátů či jiných čisticích prostředků nebo tlakové vody.

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

Abbot Legal, advokátní kancelář, s.r.o.

Břehová 208/8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 665 150

CMS Cameron McKenna v.o.s.

Na Poříčí 1079/3a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 296 798 808
Fax: +420 221 098 000
www.cms-cmck.com

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

HAVEL & HOLÁSEK s.r.o., advokátní kancelář

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepcce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

KOCIÁN ŠOLC BALÁŠČÍK, sdružení advokátů

Jungmannova 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 103 316
Fax: +420 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz
www.ksb.cz

KŠD ŠTOVIČEK advokátní kancelář, s.r.o.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

LISSE LEGAL – Lisse & partners

Štěpánská 633/49
110 00 Praha 1
Tel.: +420 266 710 100
e-mail: advokat@lisse.cz
www.lisse.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

**Norton Rose v.o.s.,
advokátní kancelář**

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 257 199 025
Fax: +420 257 199 027
www.nortonrose.com

**PRK Partners, s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

**Randl Partners
advokátní kancelář**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

**Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář**

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 506 300
Fax: +420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz
www.schaffer-partner.cz

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

WEINHOLD LEGAL, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

**White & Case
advokátní kancelář**

Na Příkopě 8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 771 226
Fax: +420 255 771 122
www.whiteacase.com

GRUND RESORT

G O L F & S K I | ★ ★ ★ ★

GRUND RESTAURANT

LUXUSNÍ UBYTOVÁNÍ

WELLNESS | BAZÉN | SAUNA

KONFERENCE | SVATBY | VEČÍRKY

Pro babí léto a podzim nabízíme **tematické balíčky** pro milovníky adrenalinu i romantiky **již od 4 520 Kč za osobu.**

Hotel GRUND RESORT GOLF&SKI je umístěn v klidné krajině východních Krkonoš. Náš čtyřhvězdičkový hotel Vám nabízí **luxusní ubytování**. Profesionální personál hotelové restaurace Vás uvítá ve stylovém interiéru. Restaurace je otevřená hotelovým hostům, golfistům, turistům a návštěvníkům z okolí. Nabízíme **mezinárodní kuchyni** i krajové, zejména krkonošské speciality a **sezónní pokrmy**. Součástí resortu je nové **18jamkové golfové hřiště** s prvotřídním zázemím. V hotelu můžete uspořádat různé firemní i soukromé akce: konference, jednání, školení, meetingy, teambuildingy, svatby, narozeniny, výročí a jiné rodinné oslavy.

Během 100 let ruční výroby jsme dosáhli dokonalosti

Příběh této tradiční britské značky začíná v r. 1905 v Londýně. Dnes, po více než sto letech se postele Savoir staly miláčkem celebrit, designérů a mnoha dalších lidí, kteří oceňují individualitu, originalitu a za dostatečně dobré považují jen to nejlepší. Od samého počátku totiž dbáme na používání nejlepších přírodních materiálů, protože jsme přesvědčeni, že jen ony poskytují nejlepší výsledky. Zastáváme také názor, že žádný stroj ještě nedokázal překonat precizní řemeslnou práci. Proto jsou všechny naše postele vyráběné ručně. Výroba jediné postele velikosti king size zabere celých šedesát hodin, během kterých vznikne skutečně výjimečná postel, která vás ohromí nejen kvalitou použitých materiálů, řemeslným zpracováním, ale hlavně svým komfortem a pohodlím, kterému se nic nevyrovná. Navštivte náš nový showroom a udělejte z doby strávené v posteli svou oblíbenou část dne.

Savoir Prague Store Vinohradská 44, Praha 2, Vinohrady 120 00 www.savoirbeds.cz +420 222 542 141

SAVOIR BEDS

SINCE 1905

London

Paris

Lyon

Berlin

Prague

Moscow

Třída R. R jako Royal class.

Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma.

www.tridaR.cz

Mercedes-Benz R 300 CDI BE, kombinovaná spotřeba 7,8 l/100 km, emise CO₂ 206 g/km. Produkt ISP není zákazník povinen odebrat.

Mercedes-Benz
The best or nothing.